

U S T A W A

z dnia

o Krajowym Rejestrze Zadłużonych^{1), 2)}

Art. 1. Minister Sprawiedliwości prowadzi w systemie teleinformatycznym Krajowy Rejestr Zadłużonych, zwany dalej „Rejestrem”.

Art. 2. 1. W Rejestrze ujawnia się informacje o:

- 1) osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną – wobec których są lub były prowadzone postępowania:
  - a) restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508 oraz z 2018 r. poz. 149 i 398),
  - b) upadłościowe, w tym wtórne postępowania upadłościowe,
  - c) o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 398 i 685),
  - d) o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego;
- 2) wspólnikach osobowych spółek handlowych, którzy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem, jeżeli ogłoszono upadłość spółki, wszczęto wtórne postępowanie upadłościowe lub oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości spółki na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe;

---

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 19).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, ustawę z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, ustawę z dnia 28 czerwca 2012 r. o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z udzielonych zamówień publicznych, ustawę z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, ustawę z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności, ustawę z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych.

- 3) osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną – wobec których umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika sądowego, zwanego dalej „komornikiem”, lub sąd z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych, albo umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z uwagi na fakt, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne;
- 4) osobach fizycznych, wobec których toczy się egzekucja świadczeń alimentacyjnych oraz egzekucja należności budżetu państwa powstałych z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, a które zalegają ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 3 miesiące.

2. Jeżeli przepis szczególnie tak stanowi, w Rejestrze dokonuje się również obwieszczeń dotyczących informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 3. W zakresie określonym w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a–c Rejestr stanowi rejestr upadłości w rozumieniu art. 24 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 19), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2015/848”.

Art. 4. 1. Rejestr jest jawny.

2. Każdy ma prawo zapoznać się z danymi ujawnionymi w Rejestrze oraz danymi objętymi treścią obwieszczeń za pośrednictwem sieci Internet.

Art. 5. 1. Informacje, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, obejmują dane:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę;
- 2) firmę;
- 3) miejsce zamieszkania albo siedzibę;
- 4) adres;
- 5) numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację, w szczególności numer paszportu i oznaczenie państwa wystawiającego paszport albo numer karty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej, albo numer w zagranicznym rejestrze, albo zagraniczny numer identyfikacji lub identyfikacji podatkowej;

- 6) numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli osoba albo jednostka organizacyjna ma taki numer;
- 7) określenie, czy upadły jest osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej;
- 8) nazwę sądu prowadzącego postępowanie;
- 9) imię i nazwisko sędziego-komisarza;
- 10) imię i nazwisko zastępcy sędziego-komisarza;
- 11) sygnaturę akt sprawy;
- 12) informację o złożeniu przez dłużnika wniosku restrukturyzacyjnego, wniosku o ogłoszenie upadłości, wniosku o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego, a także informację o prawomocnym zwrocie, oddaleniu albo odrzuceniu wniosku dłużnika albo umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku dłużnika;
- 13) informację o złożeniu przez zarządcę zagranicznego albo dłużnika, któremu pozostawiono zarząd własny majątkiem, wniosku o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego oraz informację o prawomocnym zwrocie, oddaleniu albo odrzuceniu wniosku albo o umorzeniu takiego postępowania;
- 14) informację o zabezpieczeniu majątku dłużnika przez ustanowienie tymczasowego nadzorca sądowego, zarządcy tymczasowego lub zarządcy przymusowego oraz informację o zakresie i sposobie wykonywania zarządu;
- 15) informację o prawomocnym oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe;
- 16) informację o zatwierdzeniu warunków sprzedaży w trybie przygotowanej likwidacji oraz o uwzględnieniu wniosku o uchylenie lub zmianę postanowienia zatwierdzającego warunki sprzedaży;
- 17) informację o ogłoszeniu upadłości, wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego, otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego i jego rodzaju, przy czym w każdym przypadku ogłoszenia upadłości, wszczęcia wtórnego postępowania upadłościowego, otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego oraz zatwierdzenia układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu w Rejestrze ujawnia się podstawę jurysdykcji sądu, a jeżeli zastosowanie ma rozporządzenie nr 2015/848, ujawnia się również, czy postępowanie ma charakter główny czy uboczny;
- 18) informację o terminie i sposobie zaskarżenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości lub wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego, postanowienia o otwarciu

postępowania restrukturyzacyjnego albo zatwierdzeniu układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu;

- 19) informację o wniesieniu zażalenia na postanowienie o ogłoszeniu upadłości lub wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego, otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo zatwierdzeniu układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu w części dotyczącej jurysdykcji sądów polskich;
- 20) informację o terminie i sposobie zgłaszania wierzytelności;
- 21) informację o ustanowieniu, objęciu funkcji, zmianie, odwołaniu oraz wygaśnięciu funkcji nadzorcy, zarządcy lub syndyka oraz organów, do których przepisy o nadzorcy, zarządcy lub syndyku stosuje się odpowiednio, numer licencji doradcy restrukturyzacyjnego osoby fizycznej wyznaczonej do pełnienia tej funkcji albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym spółki wyznaczonej do pełnienia tej funkcji oraz jej dane objęte wpisem na listę doradców restrukturyzacyjnych, które są ujawniane przez Ministra Sprawiedliwości zgodnie z art. 17 ust. 3a ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 883 oraz z 2018 r. poz. 398);
- 22) informację o liście wierzytelności, spisie wierzytelności, spisie wierzytelności spornych oraz o zatwierdzeniu, sprostowaniach, uzupełnieniach i zmianach listy wierzytelności i spisu wierzytelności oraz spisu wierzytelności spornych;
- 23) informację o składzie i stanie masy upadłości;
- 24) informację o częściowym i ostatecznym planie podziału funduszków masy upadłości oraz oddzielnym planie podziału sum uzyskanych ze sprzedaży rzeczy i praw obciążonych;
- 25) informację o umorzeniu, zakończeniu lub uchyleniu postępowania upadłościowego;
- 26) informację o planie spłaty wierzycieli lub umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli;
- 27) informację o dacie, miejscu, przedmiocie obrad oraz sposobie głosowania na zgromadzeniu wierzycieli albo o przeprowadzeniu głosowania w innym trybie;
- 28) informację o przyjęciu układu przez wierzycieli i treści układu;
- 29) informację o terminie i miejscu rozprawy wyznaczonej w celu rozpoznania układu;
- 30) informację o zatwierdzeniu układu i jego treści oraz o odmowie zatwierdzenia układu;
- 31) informację o otwarciu postępowania o zmianę układu;
- 32) informację o wykonaniu układu;
- 33) informację o uchyleniu i wygaśnięciu z mocy prawa układu;

- 34) informację o zakończeniu i umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego;
- 35) informację o prawomocnym orzeczeniu zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, w tym informację o okresie orzeczonego zakazu;
- 36) informację o uznaniu orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego i przebiegu postępowania po uznaniu, w tym informację o zmianie lub uchyleniu postanowienia o uznaniu orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego.

2. W przypadku gdy prowadzone w Rzeczypospolitej Polskiej postępowanie ma charakter wtórnego postępowania upadłościowego, w Rejestrze ujawnia się również informację o zakończeniu lub umorzeniu głównego postępowania upadłościowego w rozumieniu rozporządzenia nr 2015/848.

3. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 13, wnioskodawcą jest zarządca zagraniczny, w Rejestrze ujawnia się również imię i nazwisko albo nazwę zarządcy zagranicznego, jego adres oraz adres poczty elektronicznej.

Art. 6. Informacje, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, obejmują dane:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę;
- 2) miejsce zamieszkania albo siedzibę;
- 3) numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5;
- 4) informację o prawomocnym oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości spółki na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe;
- 5) informację o ogłoszeniu upadłości spółki lub wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego;
- 6) informację o uznaniu orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego wobec spółki;
- 7) informację o umorzeniu, zakończeniu lub uchyleniu postępowania upadłościowego wobec spółki.

Art. 7. Informacje, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3, obejmują dane:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę;
- 2) firmę;

- 3) siedzibę osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną;
- 4) numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5;
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli osoba albo jednostka organizacyjna ma taki numer;
- 6) datę umorzenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika lub sąd albo naczelnika urzędu skarbowego lub dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- 7) sygnaturę sprawy;
- 8) nazwę sądu lub organu, który wydał orzeczenie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika lub sąd albo naczelnika urzędu skarbowego lub dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- 9) kwotę lub sumę kwot wierzytelności niewyegzekwowanych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika lub sąd albo naczelnika urzędu skarbowego lub dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- 10) wskazanie tytułu wykonawczego.

Art. 8. Informacje, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4, obejmują dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5;
- 3) wskazanie tytułu wykonawczego albo podstawy prawnej powstania należności;
- 4) sygnaturę sprawy;
- 5) rodzaj wierzytelności;
- 6) datę ukończenia postępowania egzekucyjnego;
- 7) datę spłaty całości wierzytelności w przypadku ich zgłoszenia przez organ, który je wypłacił.

Art. 9. 1. Dane, o których mowa w art. 5 i art. 6, są ujawniane w Rejestrze za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe jednocześnie z dokonaniem obwieszczenia albo dokonaniem innej czynności, z którą ustawa wiąże skutek ujawnienia w Rejestrze.

2. Dane, o których mowa w art. 7, w zakresie dotyczącym umorzenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych są niezwłocznie przekazywane do Rejestru za pośrednictwem systemu teleinformatycznego odpowiednio przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub właściwego dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

3. W przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych, dane, o których mowa w art. 7, komornik zamieszcza niezwłocznie w Rejestrze.

4. W przypadku umorzenia sądowego postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez ustanowienie zarządu przymusowego nad przedsiębiorstwem lub gospodarstwem rolnym lub przez sprzedaż przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych, dane, o których mowa w art. 7, sąd, który wydał postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, zamieszcza niezwłocznie w Rejestrze.

5. Dane, o których mowa w art. 8, zamieszcza niezwłocznie w Rejestrze komornik prowadzący postępowanie egzekucyjne, a w przypadku gdy komornik nie prowadzi postępowania egzekucyjnego, informacje zamieszcza organ, który wypłacił świadczenia przyznawane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów.

Art. 10. 1. Wniosek zarządcy lub dłużnika sprawującego zarząd własny o to, aby obwieszczenie o orzeczeniu o wszczęciu postępowania upadłościowego oraz, w stosownym przypadku, orzeczeniu o powołaniu zarządcy zostało obwieszczone w Rejestrze, złożony na podstawie art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 2015/848, rozpoznaje sąd upadłościowy właściwy według miejsca położenia oddziału dłużnika w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia nr 2015/848, a jeżeli uzasadniona jest właściwość kilku sądów, wybór między tymi sądami należy do wnioskodawcy.

2. Wniosek zarządcy lub dłużnika sprawującego zarząd własny o to, aby obwieszczenie o orzeczeniu o wszczęciu postępowania upadłościowego oraz, w stosownym przypadku, orzeczeniu o powołaniu zarządcy zostało obwieszczone w Rejestrze, złożony na podstawie art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 2015/848, rozpoznaje Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy.

3. Zarządzenie o obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 1 i 2, wydaje sąd w składzie jednoosobowym z wykorzystaniem udostępnionego w systemie teleinformatycznym formularza obwieszczenia.

Art. 11. 1. Dane zawarte w Rejestrze nie mogą być z niego usunięte, chyba że ustawa stanowi inaczej.

2. Dane, o których mowa w art. 5 i art. 6, automatycznie przestają być ujawniane po upływie 10 lat od dnia prawomocnego zakończenia lub umorzenia postępowania, którego dotyczą, chyba że ustawa stanowi inaczej.

3. Jeżeli w postępowaniu został prawomocnie zatwierdzony układ, dane, o których mowa w art. 5 i art. 6, automatycznie przestają być ujawniane po upływie 3 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o stwierdzeniu wykonania układu albo po upływie 10 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu układu albo wygaśnięciu układu z mocy prawa.

4. Jeżeli w postępowaniu został prawomocnie ustalony plan spłaty wierzycieli, dane, o których mowa w art. 5, automatycznie przestają być ujawniane po upływie 3 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o stwierdzeniu wykonania planu spłaty wierzycieli i umorzeniu zobowiązań upadłego albo umorzeniu zobowiązań bez ustalenia planu spłaty wierzycieli albo po upływie 10 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu planu spłaty wierzycieli.

5. Dane osoby, wobec której orzeczono zakaz, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, wraz z danymi dotyczącymi postępowania, w którym orzeczono zakaz, automatycznie przestają być ujawniane po upływie 3 lat od dnia następnego po upływie okresu zakazu.

6. Dane, o których mowa w art. 7, automatycznie przestają być ujawniane po upływie 7 lat od daty ich opublikowania.

7. Dane, o których mowa w art. 8, automatycznie przestają być ujawniane po upływie 7 lat od daty opublikowania informacji o ukończeniu postępowania egzekucyjnego lub informacji o spłacie całości wierzytelności w przypadku ich zgłoszenia przez organ, który je wypłacił.

8. Komornik, a w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 2 i 4, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo sąd niezwłocznie zmieniają albo usuwają z urzędu lub na wniosek podmiotu ujawnionego w Rejestrze dane błędne.

9. Komornik, a w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 2 i 4, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo sąd niezwłocznie zmieniają albo usuwają z urzędu lub na wniosek podmiotu ujawnionego w Rejestrze dane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4, gdy po ujawnieniu informacji zobowiązanie wygasło albo zapadły orzeczenie sądowe lub decyzja administracyjna, z których wynika, że ujawniona w Rejestrze wierzytelność nie istnieje lub wygasło zobowiązanie, z którego ona wynika, albo gdy tytuł wykonawczy, który stanowił podstawę wpisu, został prawomocnym orzeczeniem sądu pozbawiony wykonalności. Wygaśnięcie zobowiązania powinno być stwierdzone orzeczeniem lub zaświadczeniem właściwego organu lub oświadczeniem wierzyciela.

10. Zaprzestanie ujawniania danych, zgodnie z ust. 2–5, obejmuje również zaprzestanie ujawniania obwieszczeń dokonanych w postępowaniu, którego dotyczyły nieujawniane dane.

11. Zgromadzone w Rejestrze dane, których ujawniania zaprzestano, mogą być, po pozbawieniu tych danych cech identyfikujących osobę, przetwarzane i wykorzystywane do badań naukowych, a także do celów statystycznych. Udostępnione dane można wykorzystać wyłącznie zgodnie z przeznaczeniem, dla którego zostały udostępnione.

Art. 12. 1. Minister Sprawiedliwości zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej informację o adresie, pod którym w ogólnodostępnych sieciach teleinformatycznych dostępny jest Krajowy Rejestr Zadłużonych.

2. Minister Sprawiedliwości jest administratorem danych zgromadzonych w Rejestrze oraz danych objętych treścią obwieszczeń.

Art. 13. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób zamieszczenia danych w Rejestrze oraz sposób przetwarzania i udostępniania danych zawartych w Rejestrze, a także tryb i sposób przetwarzania oraz przekazywania danych, o których mowa w art. 11 ust. 11, mając na uwadze potrzebę zapewnienia czytelności oraz przejrzystości danych prezentowanych w Rejestrze, łatwość jego użytkowania oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzanych danych.

Art. 14. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155, z późn. zm.³⁾) w art. 126 uchyla się § 6.

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2491 oraz z 2018 r. poz. 5, 138, 398, 416, 650, 730, 756, 770, 771, 1000 i 1009.

Art. 15. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r. poz. 395, 398 i 650) w art. 53 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Przepisy ust. 1 i 1a nie dotyczą jednostek, w stosunku do których ogłoszona została upadłość lub otwarcie postępowanie restrukturyzacyjne, w którym ustanowiono zarządcę, chyba że dłużnikowi udzielono zezwolenia, o którym mowa w art. 133 ust. 1 lub art. 288 ust. 3 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508 oraz z 2018 r. poz. 149 i 398).”.

Art. 16. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 986) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rejestr prowadzą w systemie teleinformatycznym sądy rejonowe (sądy gospodarcze), zwane dalej „sądami rejestrowymi”.”;

2) w art. 19e ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Czynności, o których mowa w ust. 1–8, są wykonywane w systemie teleinformatycznym za pośrednictwem konta, o którym mowa w art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, z późn. zm.⁴⁾).”.

Art. 17. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577 oraz z 2018 r. poz. 398 i 650) w art. 7¹ § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Czynności, o których mowa w § 1, są wykonywane w systemie teleinformatycznym za pośrednictwem konta, o którym mowa w art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, z późn. zm.⁵⁾), służącego do wnoszenia pism procesowych w postępowaniu rejestrowym.”.

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 3, 5, 106, 138, 711, 848 i 1000.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 3, 5, 106, 138, 711, 848 i 1000.

Art. 18. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53:

a) po § 1 dodaje się § 1¹–1³ w brzmieniu:

„§ 1¹. System teleinformatyczny obsługujący postępowanie sądowe, w którym tworzy się i przetwarza akta sprawy, tworzy i utrzymuje Minister Sprawiedliwości.

§ 1². Minister Sprawiedliwości jest administratorem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.

§ 1³. Minister Sprawiedliwości, jako administrator systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 1¹, nie ma dostępu do akt postępowania.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Akta sprawy przechowuje się w sądzie lub w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe przez okres niezbędny ze względu na rodzaj i charakter sprawy, terminy przedawnienia, interesy osób biorących udział w postępowaniu oraz znaczenie materiałów zawartych w aktach jako źródła informacji.”;

2) po art. 53c dodaje się art. 53d w brzmieniu:

„Art. 53d. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, za pomocą którego można wносить pisma procesowe, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 398 i 685) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisy części pierwszej stosuje się odpowiednio do postępowań określonych w art. 36 oraz w rozdziale V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 19), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2015/848”.”;

---

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 3, 5, 106, 138, 711, 848 i 1000.

2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Ilekroć w ustawie jest mowa o „Rejestrze”, należy przez to rozumieć Krajowy Rejestr Zadłużonych, o którym mowa w ustawie z dnia ... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. poz. ...).”;

3) w art. 13:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prawomocne postanowienie o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie ust. 1 lub 2 obwieszcza się.”,

b) dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. Oddalając wniosek o ogłoszenie upadłości na podstawie ust. 1 lub 2, sąd wydaje postanowienie, w którym wymienia:

- 1) imię i nazwisko dłużnika albo jego nazwę;
- 2) numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację dłużnika, w szczególności numer paszportu i oznaczenie państwa wystawiającego paszport albo numer karty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej, albo numer w zagranicznym rejestrze, albo zagraniczny numer identyfikacji lub identyfikacji podatkowej;
- 3) firmę, pod którą działa dłużnik;
- 4) miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz adres dłużnika;
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli dłużnik ma taki numer.

6. W przypadku spółki osobowej w postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, dodatkowo wymienia się:

- 1) imiona i nazwiska albo nazwę współników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem;
- 2) ich numery PESEL albo numery w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację, w szczególności numer paszportu i oznaczenie państwa wystawiającego paszport albo numer karty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej, albo numer w zagranicznym rejestrze, albo zagraniczny numer identyfikacji lub identyfikacji podatkowej;
- 3) ich miejsce zamieszkania albo siedzibę.

7. W sekretariacie sądu umożliwia się każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt sądowych postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie ust. 1 lub 2, dostęp do akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”;

4) w art. 22:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko dłużnika albo jego nazwę oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, firmę, pod którą działa dłużnik, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres, a jeżeli dłużnikiem jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – imiona i nazwiska reprezentantów, w tym likwidatorów, jeżeli są ustanowieni, oraz numery PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym reprezentantów, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające ich jednoznaczną identyfikację, a ponadto w przypadku spółki osobowej – imiona i nazwiska albo nazwę, numery PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację oraz miejsce zamieszkania albo siedzibę wspólników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem;”;

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli dłużnik ma taki numer;”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przez inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się w szczególności numer paszportu i oznaczenie państwa wystawiającego paszport albo numer karty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej, albo numer w zagranicznym rejestrze, albo zagraniczny numer identyfikacji lub identyfikacji podatkowej.”;

- 5) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wraz z wnioskiem o ogłoszenie upadłości dłużnik jest obowiązany złożyć oświadczenie co do prawdziwości danych zawartych we wniosku.”;
- 6) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. Zarządzenie o wpisaniu do repertorium wniosku złożonego przez dłużnika, prawomocne zarządzenie o zwrocie tego wniosku oraz prawomocne postanowienie o odrzuceniu lub oddaleniu tego wniosku lub o umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania tego wniosku obwieszcza się.”;
- 7) w art. 27 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach przewidzianych w ustawie obwieszczenia dokonuje się w Rejestrze. W przypadku gdy od dnia obwieszczenia biegnie termin do wniesienia środka zaskarżenia, obwieszczeniu podlega także informacja o sposobie i terminie jego wniesienia.”;
- 8) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości przepisy art. 216a–216ab, art. 219–221, art. 224, art. 228 ust. 1, 2 i 3 oraz przepisy księgi pierwszej części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego, z wyjątkiem przepisów o zawieszeniu i wznowieniu postępowania, stosuje się odpowiednio.”;
- 9) w art. 38 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sąd może zobowiązać tymczasowego nadzorcę sądowego do złożenia w wyznaczonym terminie sprawozdania obejmującego w szczególności informacje na temat stanu finansowego dłużnika, rodzaju i wartości jego majątku oraz przewidywanych kosztów postępowania upadłościowego.”;
- 10) w art. 51:
  - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wymienia imię i nazwisko dłużnika (upadłego) albo jego nazwę oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, firmę, pod którą działa dłużnik, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli dłużnik ma taki numer, a ponadto w przypadku spółki osobowej – imiona i nazwiska albo nazwę, numery PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich

braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację oraz miejsce zamieszkania albo siedzibę wspólników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem;”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W postanowieniu o ogłoszeniu upadłości wskazuje się podstawę jurysdykcji sądów polskich. Jeżeli zastosowanie ma rozporządzenie nr 2015/848, w postanowieniu określa się również, czy postępowanie ma charakter główny czy uboczny.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przez inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się dane, o których mowa w art. 22 ust. 4.”;

11) po art. 54a dodaje się art. 54b w brzmieniu:

„Art. 54b. O prawomocności postanowienia o ogłoszeniu upadłości obwieszcza się.”;

12) w art. 58 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli upadły ukrywa się lub ukrywa swój majątek, sędzia-komisarz może zastosować wobec upadłego środki przymusu określone w Kodeksie postępowania cywilnego dla egzekucji świadczeń pieniężnych.”;

13) w art. 64 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Mieniem, o którym mowa w ust. 1, zarządza syndyk, wydatkując zgromadzone na odrębnym rachunku bankowym funduszu środki na cele i według zasad określonych w przepisach o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.”;

14) w art. 69:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Ustalenie składu masy upadłości na dzień ogłoszenia upadłości następuje przez sporządzenie w systemie teleinformatycznym według wzorca udostępnionego przez Ministra Sprawiedliwości spisu objętych przez syndyka ruchomości, nieruchomości, środków pieniężnych oraz przysługujących upadłemu praw majątkowych, a także przez sporządzenie spisu należności.

1a. Jeżeli syndyk na podstawie ksiąg upadłego oraz dokumentów bezspornych ustali, że w skład masy upadłości wchodzi składniki majątku, których syndyk nie objął, sporządza ich spis, wskazując, których składników masy nie objął na skutek czynności bezskutecznych.”,

b) uchyla się ust. 1b,

c) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Syndyk sporządza spisy, o których mowa w ust. 1 i 1a, na bieżąco, w miarę ustalania składu masy upadłości i obejmowania składników majątku wchodzących w skład masy upadłości. Podczas sporządzania spisów syndyk usuwa błędnie wpisane pozycje.”,

d) po ust. 1c dodaje się ust. 1ca w brzmieniu:

„1ca. Każdorazowy stan spisu objętych przez syndyka ruchomości, nieruchomości, środków pieniężnych oraz przysługujących upadłemu praw majątkowych jest ujawniany w Rejestrze. Zawarte w spisie należności informacje o przysługujących upadłemu wierzytelnościach podlegają ujawnieniu dopiero z chwilą obwieszczenia w Rejestrze uchwały rady wierzycieli albo postanowienia sędziego-komisarza o wyrażeniu zgody na sprzedaż wierzytelności.”,

e) ust. 1d otrzymuje brzmienie:

„1d. Po zakończeniu ustalania składu masy upadłości syndyk składa spis inwentarza, który obejmuje raporty ze sporządzonych według stanu na dzień ogłoszenia upadłości:

- 1) spisu objętych przez syndyka ruchomości, nieruchomości, środków pieniężnych oraz przysługujących upadłemu praw majątkowych;
- 2) spisu ruchomości, nieruchomości oraz środków pieniężnych, których syndyk nie objął;
- 3) spisu należności.”,

f) uchyla się ust. 1e,

g) dodaje się ust. 1f w brzmieniu:

„1f. Jeżeli syndyk na podstawie ksiąg upadłego oraz dokumentów bezspornych ustali, że w skład masy upadłości w dniu ogłoszenia upadłości wchodziły ruchomości, nieruchomości, środki pieniężne, prawa majątkowe lub należności, których syndyk nie ujął w spisie inwentarza, to sporządza uzupełnienie spisu inwentarza, które obejmuje składniki majątku nieujęte w spisie inwentarza. Do uzupełnienia spisu inwentarza przepisy ust. 1, 1a, 1c i 1d stosuje się odpowiednio.”;

15) po art. 131 dodaje się art. 131a w brzmieniu:

„Art. 131a. Jeżeli upadłość ogłoszono w wyniku rozpoznania wniosku o ogłoszenie upadłości złożonego nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego albo od dnia uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego, przez dzień złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 127–130, rozumie się dzień złożenia wniosku restrukturyzacyjnego.”;

16) w art. 152 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli czynność, do której wykonania właściwy jest sędzia-komisarz, ma być wykonana po dniu uprawomocnienia się postanowienia o stwierdzeniu zakończenia albo o umorzeniu postępowania, właściwy do jej wykonania jest sąd.”;

17) w art. 157:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Funkcję syndyka może pełnić osoba fizyczna, która posiada pełną zdolność do czynności prawnych i licencję doradcy restrukturyzacyjnego oraz ma konto doradcy restrukturyzacyjnego w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

2. Funkcję syndyka może również pełnić spółka handlowa, której wspólnicy ponoszący odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem albo członkowie zarządu reprezentujący spółkę posiadają licencję, o której mowa w ust. 1, oraz która ma konto doradcy restrukturyzacyjnego w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Spółka handlowa, której wspólnicy ponoszący odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem albo członkowie zarządu reprezentujący spółkę posiadają licencję doradcy restrukturyzacyjnego i która zamierza wykonywać obowiązki w postępowaniach upadłościowych, może założyć konto doradcy restrukturyzacyjnego w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.”;

18) po art. 160 dodaje się art. 160a w brzmieniu:

„Art. 160a. Syndyk na bieżąco rejestruje w systemie teleinformatycznym przychody i wydatki masy upadłości.”;

19) w art. 168:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Syndyk składa sędziemu-komisarzowi w terminach przez niego wyznaczonych, przynajmniej co trzy miesiące, sprawozdanie, które obejmuje raport ze zmian w stanie i składzie masy upadłości w okresie sprawozdawczym, raport ze zmian stanu wierzytelności w okresie sprawozdawczym, raport z przychodów i wydatków syndyka w okresie sprawozdawczym oraz opis czynności syndyka w okresie sprawozdawczym z uzasadnieniem.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Po zakończeniu pełnienia funkcji syndyk i jego zastępcy składają sprawozdanie ostateczne, które obejmuje raport ze zmian w stanie i składzie masy upadłości w okresie postępowania upadłościowego ze wskazaniem łącznej kwoty uzyskanej z likwidacji masy upadłości, raport ze zmian stanu wierzytelności w okresie postępowania upadłościowego ze wskazaniem stopnia zaspokojenia wierzycieli w poszczególnych kategoriach, raport z przychodów i wydatków syndyka w okresie postępowania upadłościowego oraz opis czynności syndyka w okresie postępowania upadłościowego z uzasadnieniem. Sprawozdanie ostateczne obejmuje również wskazanie miejsca zarchiwizowania dokumentów upadłego. O niezłożeniu sprawozdania ostatecznego, mimo wezwania do jego złożenia w terminie tygodnia, zawiadamia się Ministra Sprawiedliwości.

5. W terminie 30 dni upadły i wierzyciele mogą wnosić zarzuty dotyczące wydatków poniesionych przez syndyka lub zastępcę syndyka, wskazanych w sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1 i 2. Zarzuty wniesione po upływie terminu lub nieodpowiadające wymogom formalnym pisma procesowego pozostawia się bez rozpoznania. Przepisu art. 130 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.”,

d) uchyla się ust. 5a,

e) po ust. 5a dodaje się ust. 5b–5d w brzmieniu:

„5b. Sędzia-komisarz w wyniku rozpoznania zarzutów albo z urzędu w terminie dwóch miesięcy od dnia złożenia sprawozdania odmawia uznania w całości lub w części określonego wydatku oraz orzeka o zwrocie do masy upadłości kwoty poniesionej z tytułu wydatku, którego uznania odmówiono.

5c. Sędzia-komisarz zatwierdza sprawozdanie ostateczne albo odmawia zatwierdzenia sprawozdania ostatecznego w całości lub części, jeżeli syndyk dokonał czynności niezgodnych z prawem lub skutkujących pokrzywdzeniem wierzycieli lub upadłego albo mimo wezwania nie wykonał w określonym terminie wszystkich obowiązków. Prawomocne postanowienie o odmowie zatwierdzenia sprawozdania ostatecznego w całości lub części doręcza się Ministrowi Sprawiedliwości.

5d. Na postanowienie sędziego-komisarza, o którym mowa w ust. 5b i 5c, oraz na postanowienie o oddaleniu zarzutów przysługuje zażalenie. Zażalenie przysługuje również syndykowi. Prawomocne postanowienie zobowiązujące syndyka do zwrotu do masy upadłości kwoty poniesionej z tytułu wydatku, którego uznania odmówiono, stanowi tytuł egzekucyjny przeciwko syndykowi.”,

f) uchyla się ust. 7 i 8;

20) w art. 170 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Prawomocne postanowienie o zmianie, odwołaniu albo stwierdzeniu wygaśnięcia funkcji syndyka oraz organów, do których przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio, obwieszcza się.”;

21) w art. 201 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sędzia-komisarz niezwłocznie, nie później niż w terminie tygodnia, ustanawia radę wierzycieli na wniosek upadłego, co najmniej trzech wierzycieli lub wierzyciela albo wierzycieli mających łącznie co najmniej piątą część sumy wierzytelności, z wyłączeniem wierzycieli określonych w art. 116 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne oraz wierzycieli, którzy nabyli wierzytelność w drodze przelewu lub indosu po ogłoszeniu upadłości, chyba że przejście wierzytelności nastąpiło wskutek spłacenia przez wierzyciela długu, za który odpowiadał osobiście albo określonymi przedmiotami majątkowymi, ze stosunku prawnego powstałego przed ogłoszeniem upadłości.”;

22) w art. 202a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Na wniosek wierzyciela lub wierzycieli mających co najmniej piątą część sumy wierzytelności przysługujących wierzycielom będącym uczestnikami postępowania, z wyłączeniem wierzycieli określonych w art. 116 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne oraz wierzycieli, którzy nabyli wierzytelność w drodze przelewu lub indosu po ogłoszeniu upadłości, chyba że przejście wierzytelności

nastąpiło wskutek spłacenia przez wierzyciela długu, za który odpowiadał osobiście albo określonymi przedmiotami majątkowymi, ze stosunku prawnego powstałego przed ogłoszeniem upadłości, sędzia-komisarz powołuje na członka rady wierzycieli wierzyciela wskazanego przez wnioskodawcę, chyba że zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że wskazany wierzyciel nie będzie należycie pełnił obowiązków członka rady wierzycieli. Na postanowienie oddalające wniosek zażalenie przysługuje wyłącznie wnioskodawcy.

2. W przypadku gdy wierzyciel lub wierzyciele wnioskujący o powołanie członka rady wierzycieli posiadają co najmniej dwie piąte sumy wierzytelności przysługujących wierzycielom będącym uczestnikami postępowania, z wyłączeniem wierzycieli określonych w art. 116 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne oraz wierzycieli, którzy nabyli wierzytelność w drodze przelewu lub indosu po ogłoszeniu upadłości, chyba że przejście wierzytelności nastąpiło wskutek spłacenia przez wierzyciela długu, za który odpowiadał osobiście albo określonymi przedmiotami majątkowymi, ze stosunku prawnego powstałego przed ogłoszeniem upadłości, mogą oni wskazać po jednym kandydacie na członka rady wierzycieli na każdą piątą część posiadanych wierzytelności.”;

23) w art. 203 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na wniosek wierzyciela lub wierzycieli mających co najmniej piątą część sumy wierzytelności przysługujących wierzycielom będącym uczestnikami postępowania, z wyłączeniem wierzycieli określonych w art. 116 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne oraz wierzycieli, którzy nabyli wierzytelność w drodze przelewu lub indosu po ogłoszeniu upadłości, chyba że przejście wierzytelności nastąpiło wskutek spłacenia przez wierzyciela długu, za który odpowiadał osobiście albo określonymi przedmiotami majątkowymi, ze stosunku prawnego powstałego przed ogłoszeniem upadłości, sędzia-komisarz zmienia skład rady wierzycieli, powołując na członka rady wierzycieli wierzyciela wskazanego przez wnioskodawcę, chyba że zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że wskazany wierzyciel nie będzie należycie pełnił obowiązków członka rady wierzycieli. Na postanowienie oddalające wniosek zażalenie przysługuje wyłącznie wnioskodawcy.”;

24) w art. 210:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W terminie tygodnia uczestnik postępowania oraz syndyk mogą wnieść zarzuty przeciwko uchwale rady wierzycieli. Zarzuty wniesione po upływie terminu lub nieodpowiadające wymaganiom formalnym pisma procesowego pozostawia się bez rozpoznania. Przepisu art. 130 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Sędzia-komisarz w wyniku rozpoznania zarzutów lub z urzędu w terminie dwóch tygodni od dnia przekazania mu uchwały rady wierzycieli może uchylić tę uchwałę, jeżeli jest ona sprzeczna z prawem lub narusza interes wierzycieli. Na postanowienie sędziego-komisarza zażalenie przysługuje wyłącznie skarżącemu, upadłemu oraz członkom rady wierzycieli.

5. Wykonanie uchwały nie może nastąpić wcześniej niż po upływie dwóch tygodni od dnia jej przekazania sędziemu-komisarzowi. Sędzia-komisarz może wstrzymać wykonanie uchwały do czasu uprawomocnienia się postanowienia w przedmiocie rozpoznania zarzutów lub postanowienia o uchyleniu uchwały rady wierzycieli.”;

25) w art. 216a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W postępowaniu upadłościowym pisma procesowe oraz dokumenty, z wyłączeniem pism i dokumentów, o których mowa w art. 216ab, wnosi się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe (system teleinformatyczny) z wykorzystaniem udostępnionych w systemie formularzy elektronicznych określonych przez Ministra Sprawiedliwości. Pisma oraz dokumenty niewniesione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego nie wywołują skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma albo dokumentu do sądu, o czym sąd albo sędzia-komisarz poucza wnoszącego pismo albo dokument. Pouczenie nie jest wymagane, jeżeli wnoszącym pismo albo dokument jest tymczasowy nadzorca sądowy, zarządca przymusowy, syndyk albo organ, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. Pisma procesowe oraz dokumenty wniesione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP albo uwierzytelnia w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralność weryfikowanych danych w postaci elektronicznej, dostępny w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

1b. Do pisma procesowego wnoszonego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego dołącza się załączniki w postaci elektronicznej.

1c. Jeżeli załączane dokumenty zostały sporządzone w postaci papierowej, do pisma dołącza się:

- 1) poświadczony elektronicznie odpis dokumentów;
- 2) elektroniczne kopie dokumentów.

1d. Poza podmiotami określonymi w przepisach szczególnych elektronicznego poświadczenia odpisu dokumentu może również dokonać występująca w sprawie w charakterze uczestnika lub organu postępowania albo pełnomocnika osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego. Elektronicznego poświadczenia odpisu protokołu posiedzenia rady wierzycieli oraz odpisu uchwały podjętej na posiedzeniu rady wierzycieli może również dokonać przewodniczący rady wierzycieli.

1e. W przypadku, o którym mowa w ust. 1c pkt 2, oryginał dokumentu albo jego odpis poświadczony za zgodność z oryginałem zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego składa się w sądzie upadłościowym bez wezwania w terminie 3 dni od daty złożenia pisma. Przepis art. 130 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio.”,

c) uchyla się ust. 2,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W piśmie procesowym wnoszący pismo może podać numer telefonu do kontaktu oraz adres poczty elektronicznej.”;

26) po art. 216a dodaje się art. 216aa–216ac w brzmieniu:

„Art. 216aa. 1. Wierzyciele, którym przysługują należności ze stosunku pracy, z wyjątkiem roszczeń z tytułu wynagrodzenia reprezentanta upadłego lub wynagrodzenia osoby wykonującej czynności związane z zarządem lub nadzorem nad

przedsiębiorstwem dłużnika, należności alimentacyjne oraz renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci i renty z tytułu zamiany uprawnień objętych treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę, mogą wносить pisma oraz dokumenty z pominięciem systemu teleinformatycznego.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą również wносить wnioski lub składać oświadczenia i dokumenty w biurze podawczym każdego sądu rejonowego, przekazując ustnie treść wniosku lub oświadczenia pracownikowi biura podawczego oraz składając dokumenty sporządzone w postaci papierowej.

3. Pracownik biura podawczego wprowadza treść wniosku lub oświadczenia do systemu teleinformatycznego, podając imię, nazwisko oraz numer PESEL osoby przekazującej ustnie treść wniosku lub oświadczenia ustalone na podstawie dowodu osobistego albo innego dokumentu tożsamości, a także numer, rodzaj i oznaczenie organu wydającego dokument tożsamości. Wprowadzona do systemu treść wniosku lub oświadczenia podlega wydrukowaniu i podpisaniu przez osobę przekazującą ustnie treść wniosku lub oświadczenia oraz złożeniu do zbioru dokumentów. Wniosek lub oświadczenie wprowadzone do systemu teleinformatycznego podpisuje pracownik biura podawczego zgodnie z art. 216a ust. 1a.

4. Przepisy art. 216a ust. 1b–1e stosuje się odpowiednio, z tym że elektronicznego poświadczenia odpisu dokumentu może również dokonać pracownik biura podawczego.

5. Jeżeli wierzyciele, o których mowa w ust. 1, wnoszą pismo za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, przepis art. 130 § 6 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio.

Art. 216ab. Pisma procesowe i dokumenty zawierające informacje niejawne w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 412, 650 i 1000), a także oferty składane w toku przetargu lub aukcji, jeżeli warunki przetargu albo aukcji przewidują złożenie oferty w sądzie, wnosi się z pominięciem systemu teleinformatycznego.

Art. 216ac. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób wnoszenia pism procesowych i składania dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz w biurze podawczym sądu rejonowego, mając na względzie skuteczność wnoszenia pism i składania dokumentów, szczególne wymagania postępowań obsługiwanych przez system teleinformatyczny oraz ochronę praw osób wnoszących pisma.”;

27) w art. 219:

a) ust. 1–1b otrzymują brzmienie:

„1. W postępowaniu upadłościowym orzeczenia zapadają w formie postanowień.

1a. Orzeczenia sądu, sędziego-komisarza, referendarza sądowego i przewodniczącego w chwili ich wydania są utrwalane wyłącznie w systemie teleinformatycznym z wykorzystaniem wzorców udostępnionych w systemie teleinformatycznym i opatrywane kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

1b. Uczestnicy postępowania mają dostęp do akt postępowania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c–1e w brzmieniu:

„1c. Jednocześnie z utrwaleniem w systemie teleinformatycznym orzeczenia sądu, sędziego-komisarza, referendarza sądowego i przewodniczącego w systemie teleinformatycznym zamieszcza się informację o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia albo informację, że środek zaskarżenia nie przysługuje.

1d. W postanowieniu oraz dokumencie, który dotyczy składnika masy upadłości, podaje się numer danego składnika ujawniony w spisie inwentarza. Postanowienie oraz dokument, który dotyczy składnika masy upadłości, obwieszcza się.

1e. W postanowieniu oraz dokumencie, który dotyczy wierzytelności wierzyciela upadłego, podaje się numer zgłoszenia wierzytelności, a jeżeli została już złożona lista wierzytelności – także numer na liście wierzytelności.”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do uchwał rady wierzycieli i zgromadzenia wierzycieli przepisy ust. 1d i 1e stosuje się odpowiednio.”

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Ujawnienia informacji o prawomocności orzeczenia może dokonać w systemie teleinformatycznym pracownik sekretariatu. Obwieszczenia o prawomocności wymaganego przez przepisy ustawy dokonuje sąd, sędzia-komisarz, referendarz sądowy albo przewodniczący.”

28) po art. 219 dodaje się art. 219a w brzmieniu:

„Art. 219a. 1. Na podstawie obwieszonych postanowień oraz dokumentów, a także ujawnionych przez syndyka informacji o likwidacji składników masy upadłości,

w Rejestrze tworzy się rejestr danych dotyczących aktualnego składu i stanu masy upadłości, obejmujący informacje o ruchomościach, nieruchomościach, środkach pieniężnych oraz przysługujących upadłemu prawach majątkowych i wierzytelnościach. Zmiany danych dotyczących składu i stanu masy upadłości ujawnia się w Rejestrze niezwłocznie. W zakresie zmiany danych dotyczących przysługujących upadłemu wierzytelności art. 69 ust. 1ca stosuje się odpowiednio.

2. Na podstawie prawomocnych postanowień oraz dokumentów, które dotyczą wierzytelności wierzycieli, oraz sprawozdań rachunkowych syndyka w aktach tworzy się rejestr danych dotyczących aktualnego stanu wierzytelności oraz niezaspokojonych przez syndyka zobowiązań masy upadłości.”;

29) w art. 220:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pisma oraz postanowienia, o których mowa w ust. 1, doręcza się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Przepis art. 131¹ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się.”;

b) dodaje się ust. 3–7 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do doręczeń dokonywanych osobom, o których mowa w art. 216aa ust. 1.

4. Osoby, o których mowa w art. 216aa ust. 1, mogą dokonać wyboru doręczenia elektronicznego, jeżeli wniosły pismo za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Oświadczenie o rezygnacji z wyboru doręczenia elektronicznego jest skuteczne w odniesieniu do pism, które zostały umieszczone w systemie teleinformatycznym po złożeniu oświadczenia o rezygnacji.

5. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do pierwszego doręczenia dokonywanego osobie fizycznej, osobie prawnej oraz jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli nie wniosła w sprawie żadnego pisma. Nie dotyczy to doręczeń dokonywanych tymczasowemu nadzorca sądowemu, zarządcy przymusowemu, syndykowi albo organowi, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio.

6. Pisma oraz postanowienia, o których mowa w ust. 1, dla osoby albo jednostki, które nie mają założonego konta w systemie teleinformatycznym, pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, o czym należy pouczyć przy pierwszym doręczeniu.

7. Do trybu i sposobu dokonywania doręczeń elektronicznych stosuje się odpowiednio przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 131¹ § 3 Kodeksu postępowania cywilnego.”;

30) w art. 221 uchyla się ust. 5;

31) w art. 224:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Termin do wniesienia środka zaskarżenia od postanowień wydanych na posiedzeniu niejawnym biegnie od dnia zamieszczenia postanowienia w systemie teleinformatycznym. Zażalenie wnosi się w terminie tygodnia.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Termin do zaskarżenia czynności rady wierzycieli oraz syndyka i innych organów postępowania, które zgodnie z przepisami ustawy podlegają zaskarżeniu, biegnie od dnia zamieszczenia w systemie teleinformatycznym pouczenia o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia.”;

32) w art. 228:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sekretariacie sądu umożliwia się uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt sądowych, dostęp do akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do akt sądowych postępowania o ogłoszenie upadłości zakończonego prawomocnym postanowieniem o ogłoszeniu upadłości.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pobrane samodzielnie wydruki komputerowe orzeczeń, pism i dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym mają moc urzędowo poświadczonych odpisów oraz wyciągów, jeżeli mają cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w systemie teleinformatycznym.”;

33) w art. 236 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wierzyciel osobisty upadłego, który chce uczestniczyć w postępowaniu upadłościowym, jeżeli niezbędne jest ustalenie jego wiarygodności, powinien w terminie oznaczonym w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości zgłosić swoją wiarygodność.”;

34) uchyla się art. 239;

35) w art. 240:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko wierzyciela albo jego nazwę oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację oraz firmę, pod którą działa wierzyciel będący przedsiębiorcą, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli wierzyciel ma taki numer. Inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację wierzyciela oznaczają w szczególności numer paszportu i oznaczenie państwa wystawiającego paszport albo numer karty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej, albo numer w zagranicznym rejestrze, albo zagraniczny numer identyfikacji lub identyfikacji podatkowej;”

b) uchyla się pkt 8;

36) uchyla się art. 241 i art. 242;

37) w art. 245:

a) w ust. 1:

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) imię i nazwisko wierzyciela albo jego nazwę oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, o których mowa w art. 240 pkt 1, oraz firmę, pod którą działa wierzyciel będący przedsiębiorcą, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli wierzyciel ma taki numer;

3) sumę każdej wierzytelności podlegającej uznaniu;”

– uchyla się pkt 7,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) uzasadnienie odmowy uznania zgłoszonej wierzytelności;”

– uchyla się pkt 9,

b) uchyla się ust. 2 i 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Syndyk załącza do listy wierzytelności oświadczenie upadłego i podane przez niego uzasadnienie, jeżeli upadły złożył takie oświadczenie, albo wzmiankę, że upadły oświadczenia takiego nie złożył i z jakiej przyczyny.”

- d) uchyla się ust. 5;
- 38) w art. 255 uchyla się ust. 1,
- 39) w art. 260 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
  - „4. Postanowienie o zatwierdzeniu listy wierzytelności obwieszcza się.”;
- 40) art. 261 otrzymuje brzmienie:
  - „Art. 261. Sędzia-komisarz może z urzędu dokonać zmian na liście wierzytelności w razie stwierdzenia, że na liście umieszczono wierzytelności, które w całości lub części nie istnieją, lub nie umieszczono na liście wierzytelności, które podlegają umieszczeniu na liście z urzędu. O dacie postanowienia o dokonaniu zmiany na liście obwieszcza się. Na postanowienie to przysługuje zażalenie. O prawomocności postanowienia o dokonaniu zmiany na liście obwieszcza się.”;
- 41) w art. 262 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
  - „2a. Do sprostowania niedokładności, błędów pisarskich albo rachunkowych lub innych oczywistych omyłek na zatwierdzonej liście wierzytelności przepisy art. 350 i art. 353 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio. Sprostowania dokonuje sędzia-komisarz. Sprostowania może dokonać również referendarz sądowy. Wniesienie skargi na postanowienie referendarza sądowego nie powoduje utraty mocy przez zaskarżone postanowienie. Sąd rozpoznaje skargę w składzie jednego sędziego jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu. Rozpoznając skargę, sąd wydaje postanowienie, w którym zaskarżone postanowienie referendarza sądowego utrzymuje w mocy albo je zmienia. Prawomocne postanowienie o sprostowaniu listy wierzytelności obwieszcza się.”;
- 42) w art. 311 uchyla się ust. 1b i 1c;
- 43) w art. 347 uchyla się ust. 1a;
- 44) w art. 349 uchyla się ust. 3;
- 45) w art. 351 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
  - „3. Postanowienie o zatwierdzeniu planu podziału oraz prawomocne postanowienia o sprostowaniu planu podziału oraz o jego zmianie obwieszcza się.”;
- 46) w art. 353:
  - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
    - „2. Po wykonaniu planu podziału syndyk składa sprawozdanie z wykonania planu podziału.”,
  - b) uchyla się ust. 3;

47) art. 362 otrzymuje brzmienie:

„Art. 362. 1. Postanowienie o umorzeniu postępowania upadłościowego doręcza się upadłemu, syndykowi oraz członkom rady wierzycieli. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

2. Postanowienie o umorzeniu postępowania, postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania oraz informację o prawomocności postanowienia o umorzeniu postępowania obwieszcza się.”;

48) w art. 364 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Syndyk wyda niezwłocznie upadłemu jego majątek, księgi, korespondencję i dokumenty. W przypadku potrzeby sąd wyda postanowienie nakazujące przymusowe odebranie majątku. Prawomocne postanowienie ma moc tytułu wykonawczego.”;

49) w art. 370a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Postanowienie sądu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo o umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli obwieszcza się. Na postanowienie sądu w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli oraz w przedmiocie umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli przysługuje zażalenie. Postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo o umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie rozpoznania skargi kasacyjnej oraz informację o prawomocności postanowienia sądu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo o umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli obwieszcza się.”;

50) w art. 370d dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Postanowienie sądu o zmianie planu spłaty wierzycieli obwieszcza się. Postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu o zmianie planu spłaty wierzycieli, postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie rozpoznania skargi kasacyjnej oraz informację o prawomocności postanowienia sądu o zmianie planu spłaty wierzycieli obwieszcza się.”;

51) w art. 370e dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepis art. 370d ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

- 52) w art. 370f po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Przepis art. 370d ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;
- 53) w art. 371 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przepis ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie w przypadku umorzenia postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości.”;
- 54) w art. 376:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 373 i art. 374, wszczyna się wyłącznie na wniosek wierzyciela, tymczasowego nadzorcy sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka, prokuratora, a także Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Komisji Nadzoru Finansowego. Wygaśnięcie w toku postępowania funkcji tymczasowego nadzorcy, zarządcy przymusowego lub syndyka oraz zaspokojenie wierzytelności wierzyciela będącego wnioskodawcą nie ma wpływu na dalszy bieg postępowania wszczętego na jego wniosek. W sprawach tych stosuje się przepisy o postępowaniu nieprocesowym, z wyjątkiem przepisów o zawieszeniu postępowania. Przepisy art. 12a, art. 29, art. 29a, art. 30, art. 34, art. 216a, art. 216aa, art. 216ab, art. 219 ust. 1a–1c, art. 220 ust. 2–6, art. 221 i art. 228 ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Prawomocne postanowienie o orzeczeniu zakazu prowadzenia działalności gospodarczej obwieszcza się.”;
- 55) w art. 393 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) numer identyfikacyjny upadłego albo nazwę rejestru, do którego jest wpisany upadły, i numer wpisu, albo inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację upadłego, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP) upadłego, jeżeli upadły ma taki numer. Przez inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację rozumie się dane, o których mowa w art. 22 ust. 4.”;
- 56) w art. 491²:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Wniosek o ogłoszenie upadłości może zgłosić dłużnik, z uwzględnieniem art. 8 i art. 9. Do wniosku o ogłoszenie upadłości i innych pism oraz dokumentów składanych przez dłużnika stosuje się odpowiednio art. 216aa. W przypadku,

o którym mowa w art. 216aa ust. 1, wniosek o ogłoszenie upadłości składa się na formularzu.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do doręczeń dokonywanych dłużnikowi przepisy art. 220 ust. 3–4 i 6 stosuje się odpowiednio.”;

57) w art. 491⁵ po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli upadły miał taki numer w ciągu ostatnich dziesięciu lat przed dniem złożenia wniosku;”,

58) w art. 491¹⁴ ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Postanowienie o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli obwieszcza się. Na postanowienie przysługuje zażalenie. Postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo o umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie rozpoznania skargi kasacyjnej oraz informację o prawomocności postanowienia sądu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo o umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli obwieszcza się.”;

59) w art. 491¹⁹ dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Postanowienie o zmianie planu spłaty wierzycieli obwieszcza się. Postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu o zmianie planu spłaty wierzycieli, postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie rozpoznania skargi kasacyjnej oraz informację o prawomocności postanowienia sądu o zmianie planu spłaty wierzycieli obwieszcza się.”;

60) w art. 491²⁰ dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepis art. 491¹⁹ ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;

61) w art. 491²¹ dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepis art. 491¹⁹ ust. 5 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 883 oraz z 2018 r. poz. 398) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) nie jest wpisana do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego ani nie jest ujawniona w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, o którym mowa w ustawie z dnia .... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. poz. ...), jako osoba, o której mowa w art. 2 ust. 1 tej ustawy;”;
- 2) w art. 11a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Minister Sprawiedliwości sprawdza w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, o którym mowa w ustawie z dnia .... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, czy w odniesieniu do osoby ubiegającej się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego są ujawnione informacje, o których mowa w art. 2 tej ustawy.”;
- 3) w art. 17:
  - a) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) informację, czy osoba wpisana na listę ma konto w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.”;
  - b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Minister Sprawiedliwości prowadzi w systemie teleinformatycznym listę osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego, którą udostępnia sądom za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.”;
  - c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Minister Sprawiedliwości udostępnia listę, o której mowa w ust. 3a, w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej oraz w Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Nie udostępnia się informacji o dacie i miejscu urodzenia osoby posiadającej licencję doradcy restrukturyzacyjnego oraz danych, o których mowa w ust. 2 pkt 2.”;
  - d) uchyla się ust. 4,
  - e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Osoba wpisana na listę osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego, o której mowa w ust. 1, może założyć konto doradcy restrukturyzacyjnego w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.”;

- 4) w art. 18 w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Informację o cofnięciu licencji doradcy restrukturyzacyjnego przekazuje się prezesom sądów okręgowych.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2018 r. poz. 554, 650 i 1000) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 8a otrzymuje brzmienie:

„Art. 8a. 1. Organ właściwy wierzyciela, który wypłacał świadczenia przyznawane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów:

- 1) przekazuje do biura informacji gospodarczej informację gospodarczą o zobowiązaniu lub zobowiązaniach dłużnika alimentacyjnego wynikających z tytułów, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1 i 2, w razie powstania zaległości za okres dłuższy niż 6 miesięcy;
- 2) zamieszcza w Krajowym Rejestrze Zadłużonych informacje, o których mowa w art. 8 ustawy z dnia ... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. poz. ...), w zakresie zobowiązań, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1 i 2, w przypadku gdy komornik nie prowadzi ich egzekucji, a zaległość powstała za okres dłuższy niż 3 miesiące.

2. Likwidator funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1952, z późn. zm.⁷⁾), lub inny upoważniony przez niego pracownik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zamieszcza w Krajowym Rejestrze Zadłużonych informacje, o których mowa w art. 8 ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, w zakresie zobowiązań, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 4, w przypadku gdy komornik nie prowadzi ich egzekucji, a zaległość powstała za okres dłuższy niż 3 miesiące.”;

- 2) art. 8c otrzymuje brzmienie:

„Art. 8c. Przepis art. 8b stosuje się odpowiednio do organu właściwego wierzyciela w zakresie realizacji obowiązku określonego w art. 8a ust. 1.”.

---

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 107, 138, 650, 730, 912 i 1000.

Art. 22. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 470, z późn. zm.⁸⁾) w art. 28 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Krajowego Rejestru Zadłużonych na zasadach określonych w ustawie z dnia ... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 23. W ustawie z dnia 28 czerwca 2012 r. o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 837 oraz z 2018 r. poz. 650) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek przedsiębiorcy złożony po upływie 30 dni od dnia obwieszczenia w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, o którym mowa w ustawie z dnia ... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. poz. ...), o przekazaniu listy wierzytelności lub spisu wierzytelności sędziemu-komisarzowi, sędzia-komisarz, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia złożenia wniosku, udzieli pisemnej informacji, czy wobec wierzytelności stanowiącej przedmiot wniosku zgłoszono sprzeciw lub zastrzeżenie.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508 oraz z 2018 r. poz. 149 i 398) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 5;

2) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Ilekroć w ustawie jest mowa o „Rejestrze”, należy przez to rozumieć Krajowy Rejestr Zadłużonych, o którym mowa w ustawie z dnia ... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. poz. ...).”;

3) w art. 7 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zarządzenie o wpisaniu do repertorium wniosku restrukturyzacyjnego złożonego przez dłużnika, prawomocne zarządzenie o zwrocie tego wniosku oraz prawomocne postanowienie o odrzuceniu lub oddaleniu tego wniosku lub o umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania tego wniosku obwieszcza się.”;

4) w art. 9 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Wstępny plan restrukturyzacyjny obejmuje również sprawozdanie finansowe dłużnika sporządzone na dzień przypadający w okresie trzydziestu dni przed dniem złożenia wniosku.

---

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 730, 771 i 1000.

3. Jeżeli dłużnik nie może załączyć sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 2, podaje przyczyny niezłączenia sprawozdania.”;

5) w art. 10 uchyla się ust. 3;

6) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzorcą albo zarządcą może być osoba fizyczna, która posiada pełną zdolność do czynności prawnych i licencję doradcy restrukturyzacyjnego wydawaną na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 883 oraz z 2018 r. poz. 398), zwanej dalej „ustawą o licencji doradcy restrukturyzacyjnego”, oraz która ma konto doradcy restrukturyzacyjnego w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, albo spółka handlowa, której wspólnicy ponoszący odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem albo członkowie zarządu reprezentujący spółkę posiadają taką licencję oraz która ma konto doradcy restrukturyzacyjnego w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Spółka handlowa, której wspólnicy ponoszący odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem albo członkowie zarządu reprezentujący spółkę posiadają licencję doradcy restrukturyzacyjnego i która zamierza wykonywać obowiązki w postępowaniach restrukturyzacyjnych, może założyć konto doradcy restrukturyzacyjnego w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.”;

7) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. Postanowienie o powołaniu oraz prawomocne postanowienie o zmianie, odwołaniu albo stwierdzeniu wygaśnięcia funkcji nadzorcy sądowego albo zarządcy oraz organów, do których przepisy o nadzorcy sądowym albo zarządcy stosuje się odpowiednio, obwieszcza się.”;

8) w art. 34 uchyla się ust. 2 i 3;

9) w art. 52 uchyla się ust. 2 i 4;

10) w art. 86:

a) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) imię i nazwisko wierzyciela albo jego nazwę oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację oraz firmę, pod którą działa wierzyciel będący przedsiębiorcą;”

– uchyla się pkt 6,

– uchyla się pkt 9,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do spisu wierzytelności załącza się oświadczenie dłużnika o uznaniu lub odmowie uznania wierzytelności oraz o tym, czy w stosunku do wierzycieli umieszczonych w spisie wierzytelności zachodzą okoliczności wskazane w art. 80 ust. 3, art. 109 ust. 1 lub art. 116, albo informację, że dłużnik nie złożył oświadczenia z podaniem przyczyny.”

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Przez inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację wierzyciela, o których mowa w ust. 2 pkt 2, rozumie się w szczególności numer paszportu i oznaczenie państwa wystawiającego paszport albo numer karty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej, albo numer w zagranicznym rejestrze, albo zagraniczny numer identyfikacji lub identyfikacji podatkowej.”;

11) uchyla się art. 88;

12) w art. 89 uchyla się ust. 1;

13) w art. 90 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wierzytelność, co do której dłużnik zgłosił zastrzeżenia, stanowi wierzytelność sporną. W takim przypadku sędzia-komisarz dokonuje odpowiednich zmian spisu wierzytelności oraz spisu wierzytelności spornych. O dacie postanowienia o zmianie spisu wierzytelności lub spisu wierzytelności spornych obwieszcza się.”;

14) w art. 92 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko wierzyciela albo jego nazwę oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, o których mowa w art. 86 ust. 6, oraz firmę, pod którą działa wierzyciel będący przedsiębiorcą, jego miejsce

zamieszkania albo siedzibę oraz adres, a jeżeli wierzycielem jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – imiona i nazwiska reprezentantów spółki albo osoby prawnej, w tym likwidatorów, jeżeli zostali ustanowieni;”;

15) w art. 101:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sędzia-komisarz zmienia spis wierzytelności stosownie do przedstawionych mu prawomocnych orzeczeń. Przepisy art. 89 ust. 2, art. 90 i art. 91 stosuje się odpowiednio. O dacie postanowienia o zmianie spisu wierzytelności oraz o prawomocności tego postanowienia obwieszcza się.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do sprostowania niedokładności, błędów pisarskich albo rachunkowych lub innych oczywistych omyłek na zatwierdzonym spisie wierzytelności oraz w spisie wierzytelności spornych stosuje się odpowiednio przepisy art. 350 i art. 353 Kodeksu postępowania cywilnego. Sprostowania dokonuje sędzia-komisarz. Sprostowania może dokonać również referendarz sądowy. Wniesienie skargi na postanowienie referendarza sądowego nie powoduje utraty mocy przez zaskarżone postanowienie. Sąd rozpoznaje skargę w składzie jednego sędziego jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu. Rozpoznając skargę, sąd wydaje postanowienie, w którym zaskarżone postanowienie referendarza sądowego utrzymuje w mocy albo je zmienia. Prawomocne postanowienie o sprostowaniu listy wierzytelności obwieszcza się.”;

16) w art. 106 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obecność wierzycieli sprawdza nadzorca sądowy albo zarządca pod nadzorem sędziego-komisarza. Spis obecności obejmujący również wierzycieli, którzy oddali głosy na piśmie, stanowi załącznik do protokołu. Spis obecności sporządza się w systemie teleinformatycznym.”;

17) w art. 109 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przejście wierzytelności nastąpiło wskutek spłacenia przez wierzyciela długu, za który odpowiadał osobiście albo określonymi przedmiotami majątkowymi, ze stosunku prawnego powstałego przed dniem otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego, przepisu ust. 1 nie stosuje się.”;

18) w art. 110:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Głosowanie przeprowadza nadzorca sądowy albo zarządca pod nadzorem sędziego-komisarza. Spis głosów złożonych na piśmie oraz głosów oddanych ustnie na zgromadzeniu wierzycieli, do którego stosuje się odpowiednio przepis art. 86 ust. 2, sporządza się w systemie teleinformatycznym. Spis ten stanowi załącznik do protokołu. Jeżeli oddano głos w cudzym imieniu, wskazuje się również imię i nazwisko głosującego.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Głos oddany za pośrednictwem systemu teleinformatycznego zawiera wskazanie imienia i nazwiska albo nazwy głosującego oraz wskazanie, czy głosuje za czy przeciw uchwale.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 7, przysługuje zażalenie. O prawomocności postanowienia, o którym mowa w ust. 7, obwieszcza się.”;

19) w art. 136:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W terminie tygodnia uczestnik postępowania oraz zarządca albo nadzorca sądowy mogą wnieść zarzuty przeciwko uchwale rady wierzycieli. Zarzuty wniesione po upływie terminu lub nieodpowiadające wymogom formalnym pisma procesowego pozostawia się bez rozpoznania. Przepisu art. 130 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Sędzia-komisarz w wyniku rozpoznania zarzutów lub z urzędu w terminie dwóch tygodni od dnia przekazania uchwały rady wierzycieli sędziemu-komisarzowi może uchylić tę uchwałę, jeżeli jest ona sprzeczna z prawem lub narusza interes wierzycieli. Na postanowienie sędziego-komisarza zażalenie przysługuje wyłącznie skarżącemu, dłużnikowi oraz członkom rady wierzycieli.

5. Wykonanie uchwały nie może nastąpić wcześniej niż po upływie dwóch tygodni od dnia jej przekazania sędziemu-komisarzowi. Sędzia-komisarz może wstrzymać wykonanie uchwały do czasu uprawomocnienia się postanowienia

w przedmiocie rozpoznania zarzutów lub postanowienia o uchyleniu uchwały rady wierzycieli.”;

20) w art. 151 w ust. 1 uchyla się pkt 4;

21) w art. 160 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Restrukturyzacja zobowiązań z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, z tytułu składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych, z tytułu składek na własne ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne dłużnika oraz innych zobowiązań dłużnika wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w szczególności odsetek za zwłokę od wyżej wymienionych składek, kosztów egzekucyjnych, kosztów upomnienia i dodatkowej opłaty, może obejmować wyłącznie rozłożenie na raty lub odroczenie terminu płatności.”;

22) w art. 165 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie w przedmiocie zatwierdzenia układu oraz informację o prawomocności postanowienia w przedmiocie zatwierdzenia układu obwieszcza się.”;

23) w art. 172 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Postanowienie o wykonaniu układu, postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie o wykonaniu układu oraz informację o prawomocności postanowienia o wykonaniu układu obwieszcza się.”;

24) w art. 173 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie w przedmiocie otwarcia postępowania o zmianę układu oraz informację o prawomocności postanowienia o otwarciu postępowania o zmianę układu obwieszcza się.”;

25) w art. 176 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie o uchyleniu układu oraz informację o prawomocności postanowienia o uchyleniu układu obwieszcza się.”;

26) w art. 178 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. O wygaśnięciu układu z mocy prawa obwieszcza się.”;

27) w art. 190:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego wobec wspólników spółki cywilnej oraz małżonków sąd, który później wydaje postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego, wyznacza tego samego sędziego-komisarza i nadzorcę sądowego albo zarządcę, który został wyznaczony w sprawie, w której sąd wcześniej wydał postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego, chyba że z uwagi na szczególne okoliczności sprawy byłoby to nieuzasadnione. Jeżeli otwarto postępowanie restrukturyzacyjne w różnych sądach, przepis art. 17 stosuje się odpowiednio.”,

b) uchyla się ust. 2–4,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego osobowej spółki handlowej oraz jej wspólników ponoszących odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem, a także jeżeli sąd uzna to za uzasadnione w przypadku spraw restrukturyzacyjnych prowadzonych wobec innych dłużników, w szczególności wobec podmiotów powiązanych, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

28) po art. 196 dodaje się art. 196a–196d w brzmieniu:

„Art. 196a. 1. W postępowaniu restrukturyzacyjnym pisma procesowe oraz dokumenty, z wyłączeniem pism i dokumentów, o których mowa w art. 196c, wnosi się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe (system teleinformatyczny) z wykorzystaniem udostępnianych w systemie formularzy elektronicznych określonych przez Ministra Sprawiedliwości. Pisma oraz dokumenty niewniesione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego nie wywołują skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma albo dokumentu do sądu, o czym sąd albo sędzia-komisarz poucza wnoszącego pismo albo dokument. Pouczenie nie jest wymagane, jeżeli wnoszącym pismo albo dokument jest nadzorca albo zarządca, albo organ, do którego przepisy o nadzorcy albo zarządcy stosuje się odpowiednio.

2. Pisma procesowe oraz dokumenty wniesione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP albo uwierzytelnia w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralność weryfikowanych

danych w postaci elektronicznej, dostępny w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

3. Do pisma procesowego wnoszonego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego dołącza się załączniki w postaci elektronicznej.

4. Jeżeli załączane dokumenty zostały sporządzone w postaci papierowej, do pisma dołącza się:

- 1) poświadczony elektronicznie odpis dokumentów;
- 2) elektroniczne kopie dokumentów.

5. Poza podmiotami określonymi w przepisach szczególnych elektronicznego poświadczenia odpisu dokumentu może również dokonać występująca w sprawie w charakterze uczestnika lub organu postępowania albo pełnomocnika osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego. Elektronicznego poświadczenia odpisu protokołu posiedzenia rady wierzycieli oraz odpisu uchwały podjętej na posiedzeniu może również dokonać przewodniczący rady wierzycieli.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, oryginał dokumentu albo jego odpis poświadczony za zgodność z oryginałem zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego składa się w sądzie restrukturyzacyjnym bez wezwania w terminie 3 dni od daty złożenia pisma. Przepis art. 130 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio.

7. W piśmie procesowym wnoszący pismo może podać numer telefonu do kontaktu oraz adres poczty elektronicznej.

Art. 196b. 1. Wierzyciele, którym przysługują należności ze stosunku pracy, z wyjątkiem roszczeń z tytułu wynagrodzenia reprezentanta dłużnika lub wynagrodzenia osoby wykonującej czynności związane z zarządem lub nadzorem nad przedsiębiorstwem dłużnika, należności alimentacyjne oraz renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci i renty z tytułu zamiany uprawnień objętych treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę, mogą wносить pisma oraz dokumenty z pominięciem systemu teleinformatycznego.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą również wносить wnioski oraz składać oświadczenia i dokumenty w biurze podawczym każdego sądu rejonowego, przekazując ustnie treść wniosku lub oświadczenia pracownikowi biura podawczego oraz składając dokumenty sporządzone w postaci papierowej.

3. Pracownik biura podawczego wprowadza treść wniosku lub oświadczenia do systemu teleinformatycznego, podając imię, nazwisko oraz numer PESEL osoby przekazującej ustnie treść wniosku lub oświadczenia ustalone na podstawie dowodu osobistego albo innego dokumentu tożsamości, a także numer, rodzaj i oznaczenie organu wydającego dokument tożsamości. Wprowadzona do systemu treść wniosku lub oświadczenia podlega wydrukowaniu i podpisaniu przez osobę przekazującą ustnie treść wniosku lub oświadczenia oraz złożeniu do zbioru dokumentów. Wniosek lub oświadczenie wprowadzone do systemu teleinformatycznego podpisuje pracownik biura podawczego zgodnie z art. 196a ust. 2.

4. Przepisy art. 196a ust. 3, 4, 6 i 7 stosuje się odpowiednio, z tym że elektronicznego poświadczenia odpisu dokumentu może również dokonać pracownik biura podawczego.

5. Jeżeli wierzyciele, o których mowa w ust. 1, wnoszą pismo za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, przepis art. 130 § 6 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio.

Art. 196c. Pisma procesowe i dokumenty zawierające informacje niejawne w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 412, 650 i 1000), a także oferty składane w toku przetargu lub aukcji, jeżeli warunki przetargu albo aukcji przewidują złożenie oferty w sądzie, wnosi się z pominięciem systemu teleinformatycznego.

Art. 196d. Do sposobu wnoszenia pism procesowych i składania dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz w biurze podawczym sądu rejonowego stosuje się odpowiednio przepisy aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 216ac ust. 1 ustawy – Prawo upadłościowe.”;

29) w art. 197:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Orzeczenia sądu, sędziego-komisarza, referendarza sądowego i przewodniczącego w chwili ich wydania są utrwalane wyłącznie w systemie teleinformatycznym z wykorzystaniem wzorców udostępnionych w systemie teleinformatycznym i opatrywane kwalifikowanym podpisem elektronicznym.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W postanowieniu oraz dokumencie, które dotyczą wierzytelności wierzyciela, podaje się numer w spisie wierzytelności. Na podstawie

prawomocnych postanowień oraz dokumentów, które dotyczą wiarygodności wierzycieli oraz sprawozdań nadzorca sądowego albo zarządcy, tworzy się aktualny stan wiarygodności oraz niezaspokojonych przez dłużnika albo zarządcę zobowiązań.”,

c) ust. 3–5 otrzymują brzmienie:

„3. Jednocześnie z utrwaleniem w systemie teleinformatycznym orzeczenia sądu, sędziego-komisarza, referendarza sądowego i przewodniczącego w systemie zamieszcza się informację o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia albo informację, że środek zaskarżenia nie przysługuje.

4. Uczestnicy postępowania mają dostęp do akt postępowania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

5. Do uchwał rady wierzycieli i zgromadzenia wierzycieli przepisy ust. 2 i 2a stosuje się odpowiednio.”,

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Ujawnienia informacji o prawomocności orzeczenia może dokonać w systemie teleinformatycznym pracownik sekretariatu. Obwieszczenia o prawomocności wymaganego przez przepisy ustawy dokonuje sąd, sędziego-komisarz, referendarz sądowy albo przewodniczący.”;

30) w art. 198:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pisma oraz postanowienia, o których mowa w ust. 1, doręcza się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Przepis art. 131¹ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się.”;

b) dodaje się ust. 3–7 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do doręczeń dokonywanych osobom, o których mowa w art. 196b ust. 1.

4. Osoby, o których mowa w art. 196b ust. 1, mogą dokonać wyboru doręczenia elektronicznego, jeżeli wniosły pismo za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Oświadczenie o rezygnacji z wyboru doręczenia elektronicznego jest skuteczne w odniesieniu do pism, które zostały umieszczone w systemie teleinformatycznym po złożeniu oświadczenia o rezygnacji.

5. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do pierwszego doręczenia dokonywanego osobie fizycznej, osobie prawnej oraz jednostce organizacyjnej niebędącej osobą

prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli nie wniosła w sprawie żadnego pisma. Nie dotyczy to doręczeń dokonywanych tymczasowemu nadzorcy sądowemu, zarządcy przymusowemu, syndykowi albo organowi, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio.

6. Pisma oraz postanowienia, o których mowa w ust. 1, dla osoby albo jednostki, która nie ma założonego konta w systemie teleinformatycznym, pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, o czym należy pouczyć przy pierwszym doręczeniu.

7. Do trybu i sposobu dokonywania doręczeń elektronicznych stosuje się odpowiednio przepisy aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 131¹ § 3 Kodeksu postępowania cywilnego.”;

31) w art. 201:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Termin do wniesienia środka zaskarżenia od postanowień wydanych na posiedzeniu niejawnym biegnie od dnia zamieszczenia postanowienia w systemie teleinformatycznym. Zażalenie wnosi się w terminie tygodnia.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Termin do zaskarżenia czynności rady wierzycieli oraz nadzorcy, zarządcy i innych organów postępowania, które zgodnie z przepisami ustawy podlegają zaskarżeniu, biegnie od dnia zamieszczenia w systemie teleinformatycznym przez sędziego-komisarza albo referendarza sądowego pouczenia o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia.”;

32) w art. 203:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli ustawa przewiduje złożenie przez dłużnika oświadczenia, że przedstawione informacje są prawdziwe i zupełne, oświadczenie to zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”,”

b) uchyla się ust. 2 i 3;

33) w art. 206 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W sekretariacie sądu umożliwia się uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt sądowych, dostęp do akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

2. Pobrane samodzielnie wydruki komputerowe orzeczeń, pism i dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym mają moc urzędowo poświadczonych odpisów oraz wyciągów, jeżeli mają cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w systemie teleinformatycznym.”;

34) w art. 213:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko dłużnika albo jego nazwę oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, firmę, pod którą działa dłużnik, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres, a jeżeli dłużnikiem jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – imiona i nazwiska reprezentantów, w tym likwidatorów, jeżeli są ustanowieni, oraz numery PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym reprezentantów, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające ich jednoznaczną identyfikację, a ponadto w przypadku spółki osobowej – imiona i nazwiska albo nazwę, numery PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację oraz miejsce zamieszkania albo siedzibę wspólników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem;”;

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli dłużnik ma taki numer;”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przez inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, rozumie się dane, o których mowa w art. 86 ust. 6.”;

35) w art. 219:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko dłużnika albo jego nazwę oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane

umożliwiający jego jednoznaczną identyfikację, firmę, pod którą działa dłużnik, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres, a jeżeli dłużnikiem jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – imiona i nazwiska reprezentantów, w tym likwidatorów, jeżeli są ustanowieni, oraz numery PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym reprezentantów, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające ich jednoznaczną identyfikację, a ponadto w przypadku spółki osobowej – imiona i nazwiska albo nazwę, numery PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację oraz miejsce zamieszkania albo siedzibę wspólników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem;”;

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli dłużnik ma taki numer;”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przez inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się dane, o których mowa w art. 86 ust. 6.”;

36) w art. 223:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W postanowieniu o zatwierdzeniu układu wskazuje się podstawę jurysdykcji sądów polskich. Jeżeli zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 19), w postanowieniu określa się również, czy postępowanie ma charakter główny czy uboczny.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio, jeżeli wierzyciel, którego siedziba lub miejsce zwykłego pobytu w dniu wydania postanowienia znajdowały się za granicą, został pominięty przy zbieraniu głosów.”;

37) w art. 227:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko dłużnika albo jego nazwę oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, firmę, pod którą działa dłużnik, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres, a jeżeli dłużnikiem jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – imiona i nazwiska reprezentantów, w tym likwidatorów, jeżeli są ustanowieni, oraz numery PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym reprezentantów, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające ich jednoznaczną identyfikację, a ponadto w przypadku spółki osobowej – imiona i nazwiska albo nazwę, numery PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację oraz miejsce zamieszkania albo siedzibę wspólników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem;”

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli dłużnik ma taki numer;”

b) uchyla się ust. 3,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepis art. 213 ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;

38) w art. 233:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wymienia imię i nazwisko dłużnika albo jego nazwę oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, o których mowa w art. 86 ust. 6, firmę, pod którą działa dłużnik, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli dłużnik ma taki numer;”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W postanowieniu o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego wskazuje się podstawę jurysdykcji sądów polskich. Jeżeli zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 19), w postanowieniu określa się również, czy postępowanie ma charakter główny czy uboczny.”;

39) w art. 235 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postanowienie o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego oraz informację o prawomocności tego postanowienia obwieszcza się.”;

40) w art. 269 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zabezpieczenia zastosowane przez sąd upadają z dniem otwarcia postępowania układowego, uprawomocnienia się zarządzenia o zwrocie wniosku albo postanowienia o odrzuceniu wniosku lub oddaleniu wniosku albo umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku. O upadku zabezpieczenia w postaci ustanowienia tymczasowego nadzorcy sądowego obwieszcza się.”;

41) art. 275 otrzymuje brzmienie:

„Art. 275. 1. Ustalenie składu masy układowej na dzień otwarcia postępowania układowego następuje przez sporządzenie w systemie teleinformatycznym według wzorca udostępnionego przez Ministra Sprawiedliwości spisu ruchomości, nieruchomości, środków pieniężnych oraz przysługujących dłużnikowi praw majątkowych, a także przez sporządzenie spisu należności.

2. Nadzorca sądowy sporządza spisy, o których mowa w ust. 1, na bieżąco, w miarę ustalania składu masy układowej. Podczas sporządzania spisu nadzorca sądowy usuwa błędnie wpisane pozycje.

3. Po zakończeniu ustalania składu masy układowej nadzorca sądowy składa spis inwentarza, który obejmuje raporty ze sporządzonych według stanu na dzień otwarcia postępowania układowego:

- 1) spisu ruchomości, nieruchomości, środków pieniężnych oraz przysługujących dłużnikowi praw majątkowych;
- 2) spisu należności.”;

42) w art. 284 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko dłużnika albo jego nazwę oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, o których mowa w art. 86 ust. 6, numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli dłużnik ma taki numer, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres, a gdy dłużnikiem jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – imiona i nazwiska reprezentantów, w tym likwidatorów, jeżeli są ustanowieni, a ponadto w przypadku spółki osobowej – imiona i nazwiska, numery PESEL oraz miejsce zamieszkania wspólników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem;”;

43) art. 285 otrzymuje brzmienie:

„Art. 285. Sąd może żądać od wnioskodawcy zaliczki na wydatki postępowania o otwarcie postępowania sanacyjnego pod rygorem pominięcia czynności, z którą jest związane wezwanie do uiszczenia zaliczki, albo, w przypadku wezwania do uiszczenia zaliczki na wynagrodzenie tymczasowego nadzorcy sądowego albo tymczasowego zarządcy, pod rygorem umorzenia postępowania.”;

44) w art. 286 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dłużnikowi przysługuje zażalenie na postanowienie o ustanowieniu tymczasowego zarządcy wydane w postępowaniu o otwarcie postępowania sanacyjnego prowadzonym na wniosek wierzyciela.”;

45) w art. 287 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zabezpieczenia zastosowane przez sąd upadają z dniem otwarcia postępowania sanacyjnego, uprawomocnienia się zarządzenia o zwrocie wniosku albo postanowienia o odrzuceniu wniosku lub oddaleniu wniosku albo umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku. O upadku zabezpieczenia w postaci ustanowienia tymczasowego nadzorcy sądowego albo tymczasowego zarządcy obwieszcza się.”;

46) art. 290 otrzymuje brzmienie:

„Art. 290. 1. Na postanowienie o otwarciu postępowania sanacyjnego wydane na wniosek wierzyciela zażalenie przysługuje wyłącznie dłużnikowi.

2. Na postanowienie o odmowie otwarcia postępowania sanacyjnego zażalenie przysługuje wyłącznie wnioskodawcy.

3. Do zażalenia na postanowienie w przedmiocie otwarcia postępowania sanacyjnego przepisy art. 236 ust. 2 i art. 237 stosuje się odpowiednio.”;

47) w art. 327 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Postanowienie o umorzeniu postępowania, postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie o umorzeniu postępowania oraz informację o prawomocności postanowienia o umorzeniu postępowania obwieszcza się.”;

48) w art. 456 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 5, który wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2019 r.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności (Dz. U. poz. 933 oraz z 2018 r. poz. 149) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy art. 7 ust. 2 pkt 1c i ust. 3 oraz art. 28 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 11, w zakresie odnoszącym się do uzyskiwania, przetwarzania i ujawniania danych z Krajowego Rejestru Zadłużonych, oraz art. 28 ust. 1 pkt 5 tej ustawy stosuje się od dnia 1 lutego 2019 r.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 398 i 650) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 pkt 18 w zakresie dodawanego art. 21c otrzymuje brzmienie:

„Art. 21c. Sąd rejestrowy otrzymuje z Krajowego Rejestru Zadłużonych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego informacje o obwieszczeniach dokonanych na podstawie art. 376 ust. 5 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 398 i 685) w odniesieniu do osób wpisanych lub podlegających wpisowi w przypadku spółek handlowych, przedsiębiorstw państwowych, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeń w działach 2, 5 i 6 rejestru przedsiębiorców oraz rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej.”;

2) uchyla się art. 4;

3) art. 5 i art. 6 otrzymują brzmienie:

„Art. 5. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1430 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 138 i 398) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 199a w ust. 6 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) oświadczenie osoby, o której mowa w ust. 5, że nie jest ujawniona w Krajowym Rejestrze Zadłużonych.”;

2) w art. 199c w ust. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) jest wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego lub ujawniony w Krajowym Rejestrze Zadłużonych.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2018 r. poz. 217 , 357, 398 i 650) w art. 51c w ust. 1 w pkt 7 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) nie figuruje w rejestrze dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego i Krajowym Rejestrze Zadłużonych.”;

4) uchyla się art. 13;

5) art. 18–20 otrzymują brzmienie:

„Art. 18. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 290 oraz z 2018 r. poz. 138, 398, 650 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie jest wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego oraz nie jest ujawniony w Krajowym Rejestrze Zadłużonych;”;

2) w art. 12 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) zaświadczenie albo oświadczenie o braku wpisu w rejestrze dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego i braku ujawnienia w Krajowym Rejestrze Zadłużonych.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 556 oraz z 2018 r. poz. 138, 398 i 650) w art. 15 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie jest wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego oraz nie jest ujawniony w Krajowym Rejestrze Zadłużonych;”.

Art. 20. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 283 oraz z 2018 r. poz. 138, 398 i 650) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11:

a) w ust. 1 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) nie jest wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego i nie jest ujawniony w Krajowym Rejestrze Zadłużonych;”.

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie jest wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego i nie jest ujawniony w Krajowym Rejestrze Zadłużonych;”;

2) w art. 14 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) odpis albo oświadczenie o braku wpisu w rejestrze dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego i braku ujawnienia w Krajowym Rejestrze Zadłużonych;”.

6) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.⁹⁾) w art. 20:

1) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) została wpisana do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego lub ujawniona w Krajowym Rejestrze Zadłużonych;”;

---

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2201 oraz z 2018 r. poz. 138, 398, 650, 730, 912 i 1000.

2) w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wpisana do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego lub ujawniona w Krajowym Rejestrze Zadłużonych;”;

7) uchyla się art. 28.

Art. 27. W ustawie z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. poz. 771) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 164 dodaje się art. 164a w brzmieniu:

„Art. 164a. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie egzekucyjne, za pomocą którego można wносить pisma, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism.”;

2) w art. 202 w ust. 1 po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) współpraca z podmiotem prowadzącym Krajowy Rejestr Zadłużonych, o którym mowa w ustawie z dnia ... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. poz. ...), oraz utrzymującym system teleinformatyczny obsługujący postępowania upadłościowe i restrukturyzacyjne, a także z sądami prowadzącymi postępowania upadłościowe i restrukturyzacyjne w zakresie prowadzenia i aktualizowania list oraz wykazu, o których mowa w art. 217–219, zasad potwierdzania danych do weryfikacji podpisu elektronicznego dla komorników, umożliwiających dostęp do elektronicznych tytułów wykonawczych i ich weryfikację, oraz w zakresie identyfikacji komorników;”;

3) w art. 221:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Krajowa Rada Komornicza zapewnia sądom prowadzącym postępowania wieczystoksięgowe oraz sądom prowadzącym postępowania, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, dostęp do list oraz wykazu, o których mowa w art. 217–219, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w celu automatycznej weryfikacji komorników, zastępców komorników oraz asesorów komorniczych.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Krajowa Rada Komornicza zapewnia dostęp do list oraz wykazu, o których mowa w art. 217–219, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego

w celu automatycznej weryfikacji komorników, zastępców komorników i asesorów komorniczych wykonujących w Krajowym Rejestrze Zadłużonych zadania, o których mowa w art. 9 ust. 3 i 5 oraz w art. 11 ust. 7 i 8 ustawy z dnia ... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych.”.

Art. 28. Przepisy tytułu III ustawy zmienianej w art. 19 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się również do zdarzeń prawnych, które miały miejsce przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 29. 1. W sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości, w tym wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego, wniosek o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, wniosek restrukturyzacyjny, wniosek o stwierdzenie wykonania, zmianę albo uchylene układu lub wniosek o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 19, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Przepis art. 131a ustawy zmienianej w art. 19 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się w sprawach, w których upadłość została ogłoszona na skutek wniosku, który wpłynął przed dniem wejścia w życie tego przepisu.

Art. 30. Akta spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się w postaci papierowej. Akta te nie podlegają przetworzeniu na akta prowadzone w systemie teleinformatycznym.

Art. 31. Akta obejmujące sprawy zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie podlegają przetworzeniu na akta prowadzone w systemie teleinformatycznym.

Art. 32. Przepis art. 9 ust. 2 niniejszej ustawy w odniesieniu do naczelnika urzędu skarbowego i Szefa Krajowej Administracji Skarbowej stosuje się od dnia 1 lipca 2019 r.

Art. 33. Konta założone w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, za pomocą którego można wносить pisma procesowe, na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 126 § 6 ustawy zmienianej w art. 14 w brzmieniu dotychczasowym stają się kontami w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 53d ustawy zmienianej w art. 18 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 34. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi 63,95 mln zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi:

- 1) w 2019 r. – 5,945 mln zł;
- 2) w 2020 r. – 5,975 mln zł;
- 3) w 2021 r. – 6,085 mln zł;
- 4) w 2022 r. – 6,185 mln zł;
- 5) w 2023 r. – 6,305 mln zł;
- 6) w 2024 r. – 6,425 mln zł;
- 7) w 2025 r. – 6,545 mln zł;
- 8) w 2026 r. – 6,675 mln zł;
- 9) w 2027 r. – 6,815 mln zł;
- 10) w 2028 r. – 6,995 mln zł.

2. Minister Sprawiedliwości monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz odpowiada za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków osobowych do poziomu zgodnego z limitem wydatków przyjętym dla danego roku budżetowego oraz dla kolejnych lat.

Art. 35. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2019 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 19 pkt 1, pkt 10 lit. b i pkt 15 oraz art. 24 pkt 36 lit. a i pkt 38 lit. b, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 16 pkt 1, art. 24 pkt 48 i art. 25, które wchodzi w życie z dniem 26 czerwca 2018 r.

UZASADNIENIE

I. Uwagi ogólne

1. Potrzeba regulacji. Uzasadnienie przyjęcia odrębnej ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych
  - 1.1. Geneza projektowanych rozwiązań
    - 1.1.1. Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości
    - 1.1.2. Ustawa z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 398)
    - 1.1.3. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, s. 19)
    - 1.1.4. Analiza stanu sądownictwa upadłościowego i restrukturyzacyjnego
  - 1.2. Uzasadnienie przyjęcia odrębnej ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych
  - 1.3. Ewolucja projektu – kontynuacja zadania projektowego utworzenia Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości w formie utworzenia Krajowego Rejestru Zadłużonych oraz systemu teleinformatycznego obsługującego postępowania sądowe
2. Uzasadnienie nazwy Rejestru (zmiana nazwy z „Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości” na „Krajowy Rejestr Zadłużonych”)
3. Główne cele projektu
4. Istota proponowanych w projekcie najważniejszych rozwiązań

II. Uwagi szczegółowe

1. Zakres Rejestru
  - 1.1. Wprowadzenie
  - 1.2. Zakres podmiotowy Rejestru
  - 1.3. Zakres danych ujawnianych w Rejestrze
2. Jawność Rejestru
3. Zamieszczanie danych w Rejestrze
4. Usuwanie danych z Rejestru

III. Zmiany w ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 poz. 2344, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508, z późn. zm.) – uwagi wspólne odnoszące się do obu ustaw.

1. Uwagi ogólne
2. Sprecyzowanie zakresu danych, które powinny być zawarte we wniosku o ogłoszenie upadłości, we wniosku restrukturyzacyjnym oraz w postanowieniach sądu upadłościowego i sądu restrukturyzacyjnego
3. Ujawnianie w Rejestrze informacji o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości oraz wniosku restrukturyzacyjnego
4. Ujawnianie podstawy jurysdykcji w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości oraz w postanowieniu o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego podstawy jurysdykcji
5. Obwieszczenie w Rejestrze o prawomocności postanowienia o ogłoszeniu upadłości oraz o prawomocności innych postanowień
6. Ustalanie i rejestrowanie składu masy upadłości oraz składu masy układowej i sanacyjnej
  - 6.1. Ustalanie i rejestrowanie składu masy upadłości
  - 6.2. Ustalanie i rejestrowanie składu masy układowej i sanacyjnej
7. Ustalanie i rejestrowanie wydatków oraz sporządzanie sprawozdań rachunkowych
8. Ujawnianie w Rejestrze informacji o organach postępowania
9. Zmiany w zakresie regulacji dotyczącej rady wierzycieli
10. Obowiązek wnoszenia pism procesowych i dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.
11. Orzeczenia w postępowaniu
12. Rejestr danych, dotyczących aktualnego stanu wierzytelności oraz niezaspokojonych przez syndyka zobowiązań masy upadłości
13. Doręczenia elektroniczne
14. Zaskarżanie czynności rady wierzycieli i syndyka
15. Dostęp do akt postępowania
16. Zgłaszanie wierzytelności i ustalanie listy wierzytelności w postępowaniu upadłościowym oraz spisu wierzytelności w postępowaniu restrukturyzacyjnym

IV. Inne zmiany w ustawie – Prawo upadłościowe

1. Wprowadzenie regulacji określającej procedurę, o której mowa w rozdziale V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego
2. Ujawnianie w Rejestrze informacji o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 Prawa upadłościowego
3. Oświadczenie co do prawdziwości danych zawartych we wniosku o ogłoszenie upadłości
4. Zmiana art. 64 ust. 2
5. Zmiana regulacji w zakresie bezskuteczności czynności prawnych upadłego wobec masy upadłości
6. Uchylenie postępowania upadłościowego

V. Inne zmiany w ustawie – Prawo restrukturyzacyjne

1. Zmiana art. 9
2. Uchylenie pkt 4 w art. 151 ust. 1 oraz zmiana art. 160 ust. 1
3. Zmiana art. 285
4. Zmiana art. 286 i art. 290

VI. Zmiany w innych ustawach

1. Zmiana w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 986)
2. Zmiana w ustawie z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 771)
3. Zmiany w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r. poz. 395, 398 i 650)
4. Zmiany w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, z późn. zm.)
5. Zmiany w ustawie z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 883 oraz z 2018 r. poz. 398)

VII. Zmiana w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155, z późn. zm.)

VIII. Przepisy przejściowe

IX. Termin wejścia w życie

I. Uwagi ogólne

1. Potrzeba regulacji. Uzasadnienie przyjęcia odrębnej ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych

1.1. Geneza projektowanych rozwiązań

Projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych:

- a) stanowi realizację, określonego w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508 oraz z 2018 r. poz. 149 i 398; dalej jako p.r.), obowiązku utworzenia Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości (dalej jako CRRU);
- b) inkorporuje rozwiązania przyjęte w ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 398);
- c) stanowi wykonanie obowiązku określonego w art. 24 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, s. 19), zwanego dalej: „rozporządzeniem nr 2015/848”, zgodnie z którym Państwa Członkowskie ustanawiają i prowadzą na swoim terytorium co najmniej jeden rejestr, w którym ogłasza się informacje o postępowaniach upadłościowych („rejestr upadłości”);
- d) zawiera rozwiązania, które mają na celu usprawnienie funkcjonowania sądownictwa w sprawach restrukturyzacyjnych i upadłościowych, stanowiąc odpowiedź na istotne problemy sądów restrukturyzacyjnych i upadłościowych wynikające ze znacznego zwiększenia liczby spraw, zwłaszcza w zakresie upadłości konsumenckiej.

Pełne i wyczerpujące uzasadnienie projektowanych rozwiązań wymaga uprzedniego przedstawienia rozwiązań dotyczących Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości, rozwiązań dotyczących rejestrów upadłości przyjętych w prawie unijnym oraz wskazania istotnych problemów występujących w postępowaniach upadłościowych i restrukturyzacyjnych.

1.1.1. Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości

W uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne wskazano, że „W celu usprawnienia postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych, ułatwienia dostępu do informacji o tych postępowaniach, usprawnienia komunikacji pomiędzy organami tych postępowań i ich uczestnikami oraz obniżenia kosztów postępowań związanych z obowiązkiem dokonywania ogłoszeń i obwieszczeń proponuje się utworzenie Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości (dalej „CRRU”), (art. 6 p.r.). CRRU będzie prowadzony w systemie teleinformatycznym administrowanym i udostępnianym przez Ministra Sprawiedliwości i będzie pełnił następujące funkcje:

- 1) funkcję rejestru;
- 2) funkcję informacyjną;
- 3) funkcję komunikacyjną (doręczania pism i innych dokumentów);
- 4) funkcję portalu orzeczniczego.”

Założenie to zostało zrealizowane w art. 5 p.r., zgodnie z którym CRRU:

- 1) służy zamieszczaniu i obwieszczaniu postanowień, zarządzeń, dokumentów i informacji dotyczących postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego;
- 2) służy udostępnianiu danych zawartych w postanowieniach, zarządzeniach, dokumentach i informacjach, dotyczących postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego, obwieszczonych w Rejestrze w odniesieniu do danego podmiotu;
- 3) umożliwia składanie pism i dokumentów oraz dokonywanie doręczeń;
- 4) wspomaga organizację pracy i prowadzenie postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego;
- 5) służy udostępnianiu wzorów pism procesowych i dokumentów określonych w ustawie.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 p.r. Rejestr miał być prowadzony w systemie teleinformatycznym administrowanym i udostępnianym przez Ministra Sprawiedliwości.

Z uwagi na to, że uruchomienie CRRU wymagało stworzenia systemu informatycznego, zgodnie z art. 456 pkt 1 p.r. regulacje dotyczące utworzenia Rejestru miały wejść w życie z dniem 1 lutego 2018 r. Do tego czasu miały obowiązywać zasady określone w przepisach przejściowych (art. 455 p.r.).

Zasadniczą funkcjonalnością CRRU miało być zapewnienie dostępu do treści wydawanych w postępowaniu restrukturyzacyjnym postanowień, zarządzeń oraz do treści innych dokumentów i informacji uczestnikom postępowania oraz innym podmiotom. Wszystkie postanowienia oraz zarządzenia wydane w postępowaniu restrukturyzacyjnym miały być zamieszczane w CRRU wraz z informacją o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia (art. 197 ust. 3 p.r., art. 219 ust. 1a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, dalej jako p.u.) przy czym termin do wniesienia środka zaskarżenia od postanowień wydanych na posiedzeniu niejawnym miał biec od dnia zamieszczenia postanowienia w CRRU (art. 201 ust. 1 p.r., art. 224 ust. 1 p.u.). W CRRU miały być zamieszczane również uchwały rady wierzycieli oraz zgromadzenia wierzycieli (art. 197 ust. 5 p.r., art. 219 ust. 3 p.u.). Do danych zawartych w zamieszczanych w CRRU postanowieniach, zarządzeniach, dokumentach i informacjach dostęp mieli mieć wyłącznie uczestnicy postępowania (art. 197 ust. 4 p.r., art. 219 ust. 1b p.u.). Do dnia utworzenia Rejestru, zgodnie z art. 455 ust. 2 p.r., postanowienia, zarządzenia i dokumenty, które miały być zamieszczane w Rejestrze są wykładane w sekretariacie sądu, o czym jest czyniona wzmiankę na sentencji postanowienia z zaznaczeniem daty wyłożenia. Jeżeli ustawa przewiduje, że termin biegnie od dnia zamieszczenia postanowienia, zarządzenia lub dokumentu w CRRU do dnia utworzenia CRRU, termin ten biegnie od dnia wyłożenia w sekretariacie sądu.

Niektóre postanowienia, dokumenty lub informacje miały podlegać obwieszczeniu w Rejestrze (art. 199 ust. 1 p.r., art. 221 ust. 1 p.u.).

Obecnie w postępowaniu restrukturyzacyjnym obwieszczeniu podlega: informacja o złożeniu wniosku o zatwierdzenie układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu (art. 222 ust. 3 p.r.), postanowienie o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego, postępowania układowego lub postępowania sanacyjnego (art. 235 ust. 1 p.r., art. 271 ust. 1 p.r. w zw. z art. 235 ust. 1 p.r., art. 289 ust. 1 p.r. w zw. z art. 235 ust. 1 p.r.), informacja o wniesieniu zażalenia na postanowienie o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego, postępowania układowego lub postępowania sanacyjnego (art. 237 ust. 2 p.r., art. 272 p.r. w zw. z art. 237 ust. 2 p.r., art. 290 p.r. w zw. z art. 237 ust. 2 p.r.), postanowienie o ustanowieniu tymczasowego nadzorcy sądowego albo tymczasowego zarządcy, zmianie osoby tymczasowego nadzorcy sądowego albo tymczasowego zarządcy oraz informacja o uprawomocnieniu

się postanowienia o zmianie sposobu zabezpieczenia przez odwołanie tymczasowego nadzorcy sądowego albo tymczasowego zarządcy (art. 268 ust. 1 p.r., art. 286 ust. 1 p.r.), informacja o dacie złożenia spisu wierzytelności i spisu wierzytelności spornych (art. 89 ust. 2 p.r.), postanowienie sędziego-komisarza o zatwierdzeniu spisu wierzytelności (art. 97 ust. 2 p.r.), zwołanie zgromadzenia wierzycieli (art. 105 ust. 1 p.r.), postanowienie sędziego-komisarza o przeprowadzeniu głosowania w innym trybie niż zgromadzenie wierzycieli (art. 110 ust. 7 p.r.), postanowienie sędziego-komisarza stwierdzające przyjęcie układu (art. 120 ust. 4 p.r.), informacja o terminie rozprawy wyznaczonej w celu rozpoznania układu (art. 164 ust. 4 p.r.), postanowienie o zatwierdzeniu układu (art. 164 ust. 5 p.r.), postanowienie o odmowie zatwierdzenia układu (art. 165 ust. 6 p.r.), postanowienie o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego (art. 165 ust. 6 p.r., art. 334 ust. 3 p.r.), informacja o objęciu funkcji nadzorcy wykonania układu (art. 171 ust. 1 p.r.), informacja o złożeniu przez nadzorcę wykonania układu sprawozdania dotyczącego wykonywania planu restrukturyzacyjnego oraz wykonywania układu (art. 171 ust. 3 p.r.), postanowienie o wykonaniu układu (art. 172 ust. 2 p.r.), postanowienie o otwarciu postępowania o zmianę układu (art. 173 ust. 3 p.r.), postanowienie o uchyleniu układu (art. 176 ust. 3 p.r.), informacja o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego (art. 324 ust. 2 p.r.).

W postępowaniu upadłościowym obwieszczeniu podlega: postanowienie o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości z uwagi na brak majątku na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego (art. 13 ust. 4 p.u.), postanowienie o ustanowieniu tymczasowego nadzorcy sądowego, odwołaniu albo zmianie osoby tymczasowego nadzorcy sądowego i informacja o uprawomocnieniu się postanowienia o uchyleniu zabezpieczenia przez odwołanie tymczasowego nadzorcy sądowego (art. 38 ust. 1a p.u.), postanowienie o ogłoszeniu upadłości (art. 53 ust. 1 p.u.), wniesienie zażalenia na postanowienie o ogłoszeniu upadłości w części dotyczącej jurysdykcji sądów polskich (art. 54a ust. 2 p.u.), postanowienie oddalające lub uwzględniające wnioski o zatwierdzenie warunków sprzedaży w trybie przygotowanej likwidacji (art. z art. 56d ust. 2 p.u.), postanowienie o wyznaczeniu syndyka (art. 156¹ p.u.), informacja o zgromadzeniu wierzycieli (art. 192 ust. 1 i 2 p.u.), informacja o trybie i miejscu sprzedaży wierzytelności w trybie art. 201 ust. 2 p.u., informacja o złożeniu listy wierzytelności (art. 255 ust. 1 p.u.), informacja o przekazaniu sędziemu-komisarzowi opisu i oszacowania (art. 319 ust. 5 p.u.), informacja o przetargu

lub aukcji (art. 320 ust. 1 pkt 2 p.u.), informacja o zatwierdzeniu wyboru oferenta w przypadku odroczenia wyboru oferenta (art. 320 ust. 1 pkt 7 p.u.), informacja o możliwości przeglądania planu podziału i wnoszenia zarzutów przeciwko planowi (art. 349 ust. 1 p.u.), postanowienie o umorzeniu postępowania upadłościowego (art. 362 p.u.), postanowienie o zakończeniu postępowania upadłościowego (art. 369 ust. 1 p.u.), postanowienie sądu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli (art. 370a ust. 4 p.u.).

Obwieszczeniu podlega również postanowienie o orzeczeniu zakazu prowadzenia działalności gospodarczej (art. 376 ust. 5 p.u.) oraz postanowienia wydane w międzynarodowym postępowaniu upadłościowym: postanowienie o uznaniu orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego (art. 393 ust. 3 p.u.) oraz informacja o spisie i oszacowaniu (art. 401 ust. 1 p.u.).

W przypadku gdy od dnia obwieszczenia biegnie termin do wniesienia środka zaskarżenia, obwieszczeniu podlega także informacja o sposobie i terminie jego wniesienia (art. 199 ust. 1 p.r., art. 221 ust. 1 p.u.). Do danych zawartych w obwieszczanych w Rejestrze postanowieniach, zarządzeniach, dokumentach i informacjach dostęp ma każdy (art. 199 ust. 4 p.r., art. 221 ust. 4 p.u.).

Obwieszczenie w Rejestrze miało wywoływać skutek określony w art. 206 ust. 3 p.r. oraz w art. 228 ust. 3 p.u. Zgodnie z tymi przepisami od dnia obwieszczenia w Rejestrze nie można zasłaniać się nieznaną treścią obwieszczenia, chyba że mimo zachowania należytej staranności nie można było dowiedzieć się o obwieszczeniu. Zgodnie z art. 455 ust. 1 p.r. do dnia utworzenia Rejestru obwieszczeń, o których mowa w ustawie, dokonuje się w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

Zgodnie z art. 206 ust. 2 p.r. i art. 228 ust. 2 p.u. pobrane samodzielnie wydruki komputerowe postanowień, zarządzeń i dokumentów obwieszczonych lub zamieszczonych w Rejestrze miały mieć moc urzędowo poświadczonych odpisów, jeżeli będą posiadały cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w Rejestrze.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 pkt 3 p.r. Rejestr miał również umożliwiać elektroniczną komunikację między sądem, sędzią-komisarzem a pozasądowymi organami postępowania i uczestnikami postępowania. Zgodnie z art. 198 ust. 2 p.r. nadzorcy, zarządcy oraz uczestnikowi postępowania pisma oraz postanowienia miały być

doręczane w drodze doręczenia elektronicznego, jeżeli osoby te wniosły pismo za pośrednictwem Rejestru albo wybrały doręczanie elektroniczne za pośrednictwem tego Rejestru. Analogiczne rozwiązanie zawiera art. 220 ust. 2 p.u.

W niektórych przypadkach ustawodawca przewidział obligatoryjne składanie dokumentów w postaci elektronicznej. W postępowaniu restrukturyzacyjnym dotyczy to złożenia: planu restrukturyzacyjnego (art. 10 ust. 3 p.r.), sprawozdania z czynności nadzorcy sądowego i zarządcy, sprawozdania rachunkowego oraz sprawozdania końcowego zarządcy (art. 34 ust. 2 p.r.), spisu inwentarza (art. 52 ust. 2 p.r.), spisu wierzytelności oraz spisu wierzytelności spornych (art. 89 ust. 1 p.r.). W postępowaniu upadłościowym obowiązek obligatoryjnego złożenia dokumentu w postaci elektronicznej dotyczy złożenia: sprawozdania tymczasowego nadzorcy sądowego (art. 38 ust. 3 p.u.), spisu inwentarza, spisu należności oraz spisu składników majątkowych, których syndyk nie objął na skutek czynności bezskutecznych (art. 69 ust. 1d p.u.), sprawozdania z czynności, sprawozdania rachunkowego oraz sprawozdania ostatecznego syndyka, jak również sprawozdań zastępców syndyka (art. 168 ust. 7 p.u.), listy wierzytelności (art. 255 ust. 1 p.u.), spisu zlikwidowanych składników masy upadłości (art. 311 ust. 1b p.u.), planu podziału (art. 347 ust. 1a p.u.), sprawozdania z wykonania planu podziału (art. 353 ust. 2 p.u.).

Zgodnie z art. 5 ust. 2 p.r. sposób organizacji Rejestru, sposób zamieszczania i obwieszczenia oraz szczegółową treść danych, sposób składania pism i dokumentów oraz dokonywania doręczeń, w tym wymogi techniczne niezbędne do składania dokumentów za pośrednictwem Rejestru, sposób i zakres wspomagania organizacji pracy i prowadzenia postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego oraz sposób udostępniania wzorów pism procesowych i dokumentów określonych w ustawie miał zostać określony przez Ministra Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia. Było to wynikiem przyjętego pierwotnie założenia, że Rejestr miał służyć wyłącznie ujawnianiu danych dotyczących postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych.

Wszystkie funkcjonalności wskazane w uchylanym art. 5 p.r. zostały przejęte, rozwinięte i uszczegółowione w projekcie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych.

1.1.2. Ustawa o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 398)

W uzasadnieniu ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 398) wskazano, że „Dane ujawnione w RDN (zarówno na podstawie wpisów dokonanych przez sąd rejestrowy z urzędu jak i na wniosek) nie cieszą się zainteresowaniem obrotu prawnego i gospodarczego. Dalsze prowadzenie tego Rejestru nie wydaje się zatem celowe i uzasadnione, gdy się zważy nadto, że na podstawie art. 5 ust. 1 w zw. z art. 456 pkt 1 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne z dnia 1 lutego 2018 r. utworzony zostanie Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości (dalej CRRU). Rejestr ten – najogólniej rzecz ujmując – będzie zawierał dane dotyczące prowadzonych postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych, podmiotów biorących w nich udział, wydawanych przez sąd orzeczeń. W rejestrze tym każdy będzie mógł sprawdzić, czy wobec danej osoby toczyło się lub toczy postępowanie restrukturyzacyjne lub upadłościowe, oraz zapoznać się z danymi podlegającymi – na podstawie przepisów ustawy – obwieszczeniu lub ogłoszeniu. Reasumując, CRRU będzie pełnił funkcję rejestru danych dotyczących podmiotów, których kondycja finansowa uległa pogorszeniu i z tego powodu prowadzone jest wobec nich postępowanie restrukturyzacyjne lub upadłościowe. W CRRU ujawniane będą m.in. orzeczenia w przedmiocie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej.

Skoro CRRU, jako rejestr publiczny, będzie obejmował dane związane z szeroko rozumianym brakiem wypłacalności lub zagrożeniem niewypłacalnością danego podmiotu, to za zasadne należy uznać zamieszczanie właśnie w tym rejestrze informacji o osobach, o których mowa w art. 55 pkt 1, 1a, 2, 4 i 5 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym.”.

1.1.3. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego

Zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 2015/848 państwa członkowskie ustanawiają i prowadzą na swoim terytorium co najmniej jeden rejestr, w którym ogłasza się informacje o postępowaniach upadłościowych („rejstry upadłości”). Rejestr, zgodnie z art. 92 pkt b ww. rozporządzenia, powinien zacząć funkcjonować od dnia 26 czerwca 2018 r.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 zdanie 2 rozporządzenia nr 2015/848 informacje w rejestrze upadłości ogłasza się natychmiast po wszczęciu takiego postępowania. Taka regulacja oznacza, że rejestr winien funkcjonować w systemie teleinformatycznym, który zapewni możliwość zamieszczania danych w Rejestrze w sposób automatyczny po wydaniu postanowienia przez sąd. Tylko takie rozwiązanie zapewni, że informacje będą w rejestrze ogłaszane natychmiast po wszczęciu postępowania upadłościowego lub restrukturyzacyjnego.

Zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 2015/848 informacje zamieszczane w rejestrze upadłości są udostępniane publicznie pod warunkami określonymi w art. 27 i obejmują następujące dane („informacje obowiązkowe”):

- 1) datę wszczęcia postępowania upadłościowego;
- 2) sąd wszczynający postępowanie upadłościowe i numer sprawy (jeżeli dotyczy);
- 3) typ wszczętego postępowania upadłościowego określony w załączniku A, a w odpowiednim przypadku także odnośny podtyp wszczętego postępowania zgodnie z prawem krajowym;
- 4) określenie, czy jurysdykcja sądu do wszczęcia postępowania wynika z art. 3 ust. 1, z art. 3 ust. 2 czy z art. 3 ust. 4;
- 5) jeżeli dłużnik jest spółką lub osobą prawną – nazwę dłużnika, numer wpisu w rejestrze, siedzibę statutową lub adres pocztowy (jeżeli jest inny niż adres siedziby statutowej);
- 6) jeżeli dłużnik jest osobą fizyczną, niezależnie od tego, czy prowadzi niezależną działalność gospodarczą lub zawodową, czy nie – imię i nazwisko dłużnika, numer wpisu do ewidencji (jeżeli dotyczy) oraz adres pocztowy, a gdy adres jest zastrzeżony – datę i miejsce urodzenia dłużnika;
- 7) nazwę/imię i nazwisko, adres pocztowy lub elektroniczny powołanego zarządcy (jeżeli dotyczy);
- 8) termin zgłaszania wierzytelności (jeżeli dotyczy) lub odesłanie do zasad ustalania tego terminu;
- 9) datę zakończenia głównego postępowania upadłościowego (jeżeli dotyczy);
- 10) sąd i (jeżeli dotyczy) termin, w którym można zaskarżyć orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego zgodnie z art. 5, lub odesłanie do zasad ustalania tego terminu.

Zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia nr 2015/848 w rejestrze mogą być również zamieszczane dodatkowe informacje, jak na przykład informacje o związanych z upadłością zakazach pełnienia funkcji kierowniczych.

Ustawa o Krajowym Rejestrze Zadłużonych realizuje obowiązek ustanowienia rejestru upadłości określony we wskazanych wyżej przepisach. Zgodnie z art. 3 ustawy w zakresie określonym w art. 2 ust. 1 pkt a–c Krajowy Rejestr Zadłużonych stanowi „rejestr upadłości” w rozumieniu art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 2015/848.

W Krajowym Rejestrze Zadłużonych będą ujawniane wszystkie dane, których ujawnianie jest wymagane zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia 2015/848. Dane wymagane przez rozporządzenie nr 2015/848 są określone w następujących przepisach:

- 1) data wszczęcia postępowania upadłościowego – art. 5 ust. 1 pkt 17;
- 2) sąd wszczynający postępowanie upadłościowe i numer sprawy (jeżeli dotyczy) – art. 5 ust. 1 pkt 8 i pkt 11;
- 3) typ wszczętego postępowania upadłościowego określony w załączniku A, a w odpowiednim przypadku także odnośny podtyp wszczętego postępowania zgodnie z prawem krajowym – art. 5 ust. 1 pkt 17;
- 4) określenie, czy jurysdykcja sądu do wszczęcia postępowania wynika z art. 3 ust. 1, z art. 3 ust. 2 czy z art. 3 ust. 4 – art. 5 ust. 1 pkt 17;
- 5) jeżeli dłużnik jest spółką lub osobą prawną – nazwę dłużnika, numer wpisu w rejestrze, siedzibę statutową lub adres pocztowy (jeżeli jest inny niż adres siedziby statutowej) – art. 5 ust. 1 pkt 1–5;
- 6) jeżeli dłużnik jest osobą fizyczną, niezależnie od tego, czy prowadzi niezależną działalność gospodarczą lub zawodową, czy nie – imię i nazwisko dłużnika, numer wpisu do ewidencji (jeżeli dotyczy) oraz adres pocztowy, a gdy adres jest zastrzeżony – datę i miejsce urodzenia dłużnika – art. 5 ust. 1 pkt 1–5;
- 7) nazwę/imię i nazwisko, adres pocztowy lub elektroniczny powołanego zarządcy (jeżeli dotyczy) – art. 5 ust. 1 pkt 21;
- 8) termin zgłaszania wierzytelności (jeżeli dotyczy) lub odesłanie do zasad ustalania tego terminu – art. 5 ust. 1 pkt 20;
- 9) datę zakończenia głównego postępowania upadłościowego (jeżeli dotyczy) – art. 5 ust. 1 pkt 25 i 34;

10) sąd i (jeżeli dotyczy) termin, w którym można zaskarżyć orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego zgodnie z art. 5, lub odesłanie do zasad ustalania tego terminu – art. 5 ust. 1 pkt 18.

Zgodnie z art. 25 rozporządzenia nr 2015/848 Komisja ustanowi w drodze aktów wykonawczych zdecentralizowany system służący wzajemnemu połączeniu rejestrów upadłości. Na system ten będą się składać rejestry upadłości oraz europejski portal „e-Sprawiedliwość” pełniący rolę centralnego elektronicznego punktu dostępu publicznego do informacji w systemie. System będzie oferował funkcję wyszukiwania we wszystkich językach urzędowych instytucji Unii, by umożliwić dostęp do informacji obowiązkowych oraz wszelkich innych dokumentów i informacji zawartych w rejestrach upadłości, które państwa członkowskie postanowią udostępnić za pośrednictwem portalu „e-Sprawiedliwość”. Krajowy Rejestr Zadłużonych w zakresie, w jakim będzie stanowił „rejestr upadłości”, będzie interoperacyjny w europejskim portalu „e-Sprawiedliwość”, co umożliwi jego integrację w ramach łączenia rejestrów.

Zgodnie z art. 79 rozporządzenia nr 2015/848 każde państwo członkowskie przekazuje Komisji – do publikacji na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość” – imię i nazwisko osoby fizycznej lub nazwę osoby prawnej, organu publicznego, agencji lub innego podmiotu wyznaczonego przez prawo krajowe do pełnienia funkcji administratora danych w rozumieniu art. 2 lit. d dyrektywy 95/46/WE. Zgodnie z art. 12 ust. 2 projektu administratorem danych ujawnianych w Rejestrze będzie Minister Sprawiedliwości, który zostanie wskazany Komisji, w wykonaniu obowiązku określonego w art. 79 ww. rozporządzenia.

1.1.4. Analiza stanu sądownictwa upadłościowego i restrukturyzacyjnego

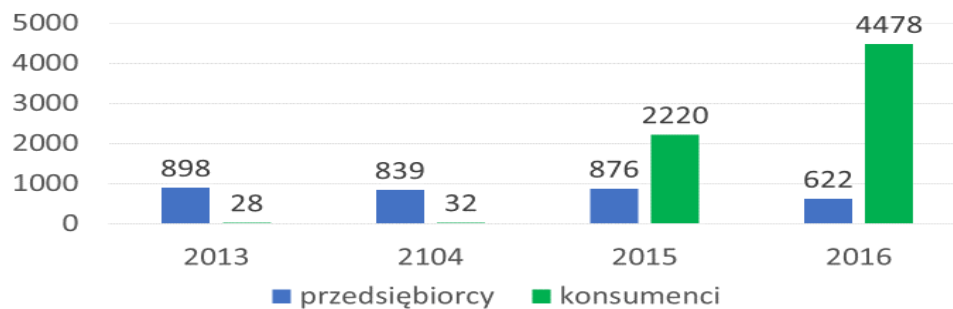
Postępowania upadłościowe i restrukturyzacyjne prowadzone są przez sądy rejonowe – sądy gospodarcze. W jednych wydziałach prowadzone są łącznie sprawy restrukturyzacji i upadłości przedsiębiorców oraz konsumentów.

W ostatnich latach, wskutek zmian dokonanych ustawą z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze, ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1306) doszło do znacznego zwiększenia ilości spraw rozpoznawanych przez sądy upadłościowe. Wynika to ze zliberalizowania przesłanek ogłoszenia upadłości konsumenckiej, która stała się procedurą realnie pozwalającą na rozwiązanie

problemów nadmiernie zadłużonych osób fizycznych, nieprowadzących działalności gospodarczej. W 2013 r. i 2014 r. rocznie ogłaszano około 30 upadłości osób fizycznych, nieprowadzących działalności gospodarczej. W 2015 r. nastąpił skokowy wzrost liczby upadłości. Sądy ogłosiły ponad 2220 upadłości osób fizycznych, nieprowadzących działalności gospodarczej. W 2016 r. liczba ogłoszonych upadłości wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej wzrosła o 100% i wyniosła 4478 upadłości. Kolejny wzrost spodziewany jest w 2017 r., gdyż do 31 maja 2017 r. opublikowano w Monitorze Sądowym i Gospodarczym obwieszczenia o ogłoszeniu upadłości 2283 osób fizycznych, które nie prowadzą działalności gospodarczej. Odpowiednio rośnie liczba spraw o ogłoszenie upadłości. Zauważalny jest również stały wzrost liczby spraw restrukturyzacyjnych. W 2016 r. otwarto 237 postępowań restrukturyzacyjnych¹⁾.

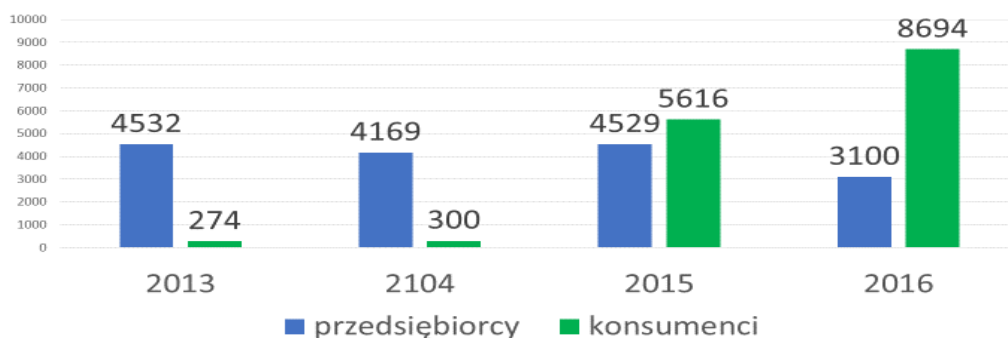
Istotny wzrost liczby spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych obrazują zamieszczone poniżej wykresy.

Liczba ogłoszonych upadłości porównawczo dla przedsiębiorców i konsumentów

¹⁾ Dane na podstawie sprawozdań MS-S20IN (sprawozdania w sprawach restrukturyzacyjnych i upadłościowych).

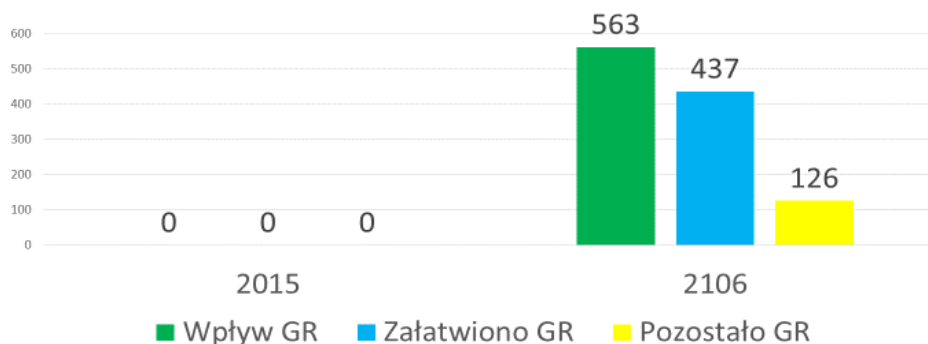
Liczba spraw o ogłoszenie upadłości porównawczo dla przedsiębiorców (GU) i konsumentów (GUof)

Powyższe dane pokazują, że o ile liczba spraw przedsiębiorców zasadniczo utrzymuje się na zbliżonym poziomie, to zauważalny jest skokowy wzrost liczby upadłości osób fizycznych, nieprowadzących działalności gospodarczej. Do 31 grudnia 2014 r. liczba ta była znikoma. Począwszy od 1 stycznia 2015 r., liczba tzw. upadłości konsumenckich nieustannie rośnie. Wzrost dotyczy zarówno liczby spraw o ogłoszenie upadłości, jak i liczby ogłoszonych upadłości.

W dniu 1 stycznia 2016 r. weszło w życie Prawo restrukturyzacyjne. Liczba spraw restrukturyzacyjnych rośnie stopniowo, ale nieustannie. Już w pierwszym roku obowiązywania nowych przepisów pozostałość (tj. liczba spraw nierozpoznanych w danym roku) kształtowała się na poziomie $\frac{1}{4}$ całorocznego wpływu. Było to również wynikiem tego, że liczba wniosków restrukturyzacyjnych w 2016 r. wzrosła pod koniec roku.

Liczba spraw o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego

Zapewnienie wydolności sądownictwa upadłościowego i restrukturyzacyjnego wymaga przyjęcia zdecydowanych rozwiązań, pozwalających na usprawnienie i przyspieszenie prowadzonych postępowań. Temu celowi służy informatyzacja postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych, która obejmuje m.in.:

- 1) wprowadzenie jako zasady elektronicznej komunikacji z sądem i sędzią-komisarzem;
- 2) wprowadzenie doręczeń elektronicznych;
- 3) wprowadzenie zasady automatycznego dokonywania obwieszczeń;
- 4) wprowadzenie obowiązku sporządzania pism i dokumentów z wykorzystaniem wzorców pism udostępnionych w systemie teleinformatycznym, co pozwoli na automatyczne generowanie projektu postanowienia;
- 5) wprowadzenie zautomatyzowanego systemu generowania sprawozdań syndyka, co wyeliminuje konieczność dokonywania rachunkowego badania sprawozdania syndyka;
- 6) wprowadzenie możliwości samodzielnego pobierania z systemu teleinformatycznego odpisów dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania, co ograniczy liczbę wniosków składanych w tym celu do sądu i wpłynie również na ograniczenie ilości pracy sekretariatów.

1.2. Uzasadnienie przyjęcia odrębnej ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych

Z przedstawionych wyżej istniejących oraz projektowanych rozwiązań wynika, że w Rejestrze będą ujawniane informacje o:

- 1) osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, wobec których są lub były prowadzone postępowania:
  - a) restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy – Prawo restrukturyzacyjne,
  - b) upadłościowe, w tym wtórne postępowania upadłościowe,
  - c) o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy – Prawo upadłościowe,
  - d) o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego;
- 2) wspólnikach osobowych spółek handlowych, którzy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem, jeżeli ogłoszono upadłość spółki lub oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo upadłościowe;
- 3) osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, wobec których umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika sądowego, zwanego dalej komornikiem, lub sąd z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych albo umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne;
- 4) osobach fizycznych, wobec których toczy się egzekucja świadczeń alimentacyjnych oraz egzekucja należności budżetu państwa powstałych z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, zalegających ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 3 miesiące.

Oznacza to, że Rejestr uzyska znacznie szersze niż pierwotnie przewidywano znaczenie jako źródło informacji o podmiotach niewypłacalnych, zagrożonych niewypłacalnością lub podmiotach, wobec których umorzono bezskuteczną egzekucję. W takiej sytuacji nie ma uzasadnienia dla zamieszczenia przepisów regulujących charakter i strukturę Rejestru, sposób dokonywania wpisów, sposób ujawniania i zakres danych oraz sposób usuwania danych w ustawie – Prawo restrukturyzacyjne. Zakres Rejestru zdecydowanie

wykracza bowiem poza regulacje Prawa restrukturyzacyjnego i Prawa upadłościowego i wymaga uregulowania w odrębnej ustawie. Uzasadnia to uchylenie art. 5 p.r. (art. 24 pkt 1 projektu ustawy) oraz przyjęcie odrębnej ustawy, która jednocześnie zmienia w szerokim zakresie ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344, z późn. zm.) oraz ustawę z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508, z późn. zm.). Zmiany te wynikają z faktu, że zostanie zbudowany jeden system teleinformatyczny, który będzie obsługiwał postępowania upadłościowe i restrukturyzacyjne oraz Krajowy Rejestr Zadłużonych. Działanie w systemie teleinformatycznym (np. wydanie orzeczenia lub dokonanie czynności, którą należy ujawnić) skutkować będzie automatycznym ujawnieniem określonych danych w Rejestrze. Formalnie i funkcjonalnie wszystkie kwestie uregulowane w projekcie ustawy stanowią jedną całość. Część systemu przeznaczona na KRZ będzie tylko częścią (niewielką) systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Budowa tego systemu oraz opracowanie wszystkich funkcjonalności zarówno w odniesieniu do KRZ, jak i postępowania sądowego jest realizowana w jednym projekcie wdrożeniowym.

1.3. Ewolucja projektu – kontynuacja zadania projektowego utworzenia Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości w formie utworzenia Krajowego Rejestru Zadłużonych oraz systemu teleinformatycznego obsługującego postępowania sądowe

Regulacje projektu ustawy w części związanej z budową systemu teleinformatycznego w całości objęte są projektem wdrożeniowym.

Utworzenie Krajowego Rejestru Zadłużonych oraz systemu teleinformatycznego obsługującego postępowania restrukturyzacyjne i upadłościowe zostanie zrealizowane w ramach projektu informatycznego. Projekt ten stanowi kontynuację wcześniejszych założeń i prac rozpoczętych w oparciu o założenie, że podstawą prawną dla Rejestru będzie art. 5 p.r. oraz wydane na jego podstawie rozporządzenie wykonawcze.

W ramach realizowania prac przygotowawczych nad utworzeniem CRRU przeprowadzono analizę jego funkcjonalności obejmującą założenia ogólne, założenia dotyczące zakresu podmiotowego i przedmiotowego oraz założenia dotyczące logiki czynności w postępowaniu sądowym mających wpływ na stan danych w CRRU. Analiza została opracowana przez zespół składający się z sędziów orzekających w sprawach upadłościowych i posiadających duże doświadczenie w tych sprawach.

Zakres analizy przeprowadzonej na etapie przygotowania projektu koncentrował się na identyfikacji głównych obszarów budowanego rozwiązania informatycznego przy założeniu, że identyfikacja szczegółowej funkcjonalności oraz kolejność jej wdrażania zostanie zrealizowana na etapie analizy zaplanowanej w ramach projektu. Ponadto Komitet Sterujący Projektu (KSP) przyjął szczegółowe założenia dla projektu utworzenia CRRU. W ramach prac nad założeniami przeprowadzona została analiza otoczenia projektu i zdefiniowana została logika interwencji dla projektu. Przeprowadzona została również analiza opcji, na podstawie której przyjęto uzasadniony wariant realizacji projektu. Przeprowadzona została także analiza techniczna projektu, w ramach której wyspecyfikowano istniejącą infrastrukturę techniczną, której użycie planowane jest w projekcie. Opracowano opis sposobu zapewnienia bezpieczeństwa danych i usług CRRU, w tym zidentyfikowano wszelkie ramy prawne, zalecenia i wytyczne dotyczące bezpieczeństwa systemu planowanego do realizacji w ramach projektu. Przygotowano założenia szczegółowe, które obejmują również wyniki analizy finansowej z określeniem wysokości budżetu inwestycyjnego, a także kosztów związanych z utrzymaniem rezultatów utworzenia CRRU. Założenia zostały również uzupełnione o analizę kosztów i korzyści społeczno-ekonomicznych wynikających z realizacji projektu oraz o główne obszary ryzyka mające wpływ na projekt.

Prace związane z utworzeniem Krajowego Rejestru Zadłużonych oraz systemu teleinformatycznego obsługującego postępowania restrukturyzacyjne i upadłościowe są kontynuacją prac opisanych wyżej przy założeniu jedynie zmiany nazwy Rejestru.

Projekt informatyczny zakłada możliwość rozbudowywania Rejestru oraz systemu teleinformatycznego o kolejne funkcjonalności. W przyszłości, w zależności od decyzji ustawodawcy, będzie możliwość rozbudowywania i uzupełniania zarówno zakresu podmiotowego Krajowego Rejestru Zadłużonych, jak i rozbudowywania funkcjonalności systemu teleinformatycznego obsługującego postępowania sądowe.

2. Uzasadnienie nazwy Rejestru (zmiana nazwy z „Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości” na „Krajowy Rejestr Zadłużonych”)

Zmiana zakresu podmiotowego Rejestru przedstawiona w pkt 1.2 wymaga również dokonania zmiany nazwy, gdyż nazwa przewidziana w art. 5 p.r., tj. Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości, byłaby nieodpowiednia i wprowadzałaby w błąd co do

zakresu i charakteru Rejestru. W projekcie proponuje się nazwę Krajowy Rejestr Zadłużonych. Konieczne jest użycie w nazwie słowa „Krajowy”, co pozwoli na zachowanie niezbędnej jedności i spójności z regulacjami i nazwami innych rejestrów – Krajowy Rejestr Sądowy, Krajowy Rejestr Karny. Z oczywistych względów konieczne jest użycie w nazwie słowa Rejestr. Określenie „Zadłużonych” pozwoli na objęcie jedną nazwą wszystkich podmiotów, których dane będą ujawniane w Rejestrze, tj. podmiotów niewypłacalnych, podmiotów zagrożonych niewypłacalnością oraz podmiotów, co do których egzekucja została umorzona z uwagi na bezskuteczność. Słowo „Zadłużonych” jest jednoznaczne, komunikatywne dla obywateli, jasno opisuje zakres podmiotowy Rejestru, a jednocześnie nie ma charakteru pejoratywnego.

3. Główne cele projektu

Główne cele projektu to:

- zapewnienie wierzycielom bieżącego dostępu do akt postępowań restrukturyzacyjnych oraz upadłościowych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego (przez Internet);
- ujawnienie w Rejestrze szerokiego zakresu danych dotyczących toczącego się postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego w celu zwiększenia transparentności tych postępowań,
- zwiększenie bezpieczeństwa obrotu gospodarczego;
- usprawnienie nadzoru wierzycieli i sędziego-komisarza nad nadzorcą sądowym, zarządcą, syndykiem;
- przyspieszenie i usprawnienie postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych oraz zwiększenie ich efektywności;
- zwiększenie stopnia zaspokajania wierzycieli w postępowaniach upadłościowych;
- wprowadzenie i wykorzystanie nowych technologii w prowadzeniu postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych;
- wykonanie obowiązku nałożonego w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 2015/848 w sprawie postępowania upadłościowego, zgodnie z którym państwa członkowskie ustanawiają i prowadzą na swoim terytorium co najmniej jeden rejestr, w którym ogłasza się informacje o postępowaniach upadłościowych („rejstry upadłości”). Rejestr, zgodnie z art. 92 pkt b ww. rozporządzenia, powinien zacząć funkcjonować od dnia 26 czerwca 2018 r.

4. Istota proponowanych w projekcie najważniejszych rozwiązań

Istota proponowanych w projekcie najważniejszych rozwiązań polega na:

- wprowadzeniu obowiązku składania w postępowaniu restrukturyzacyjnym oraz w postępowaniu upadłościowym przedsiębiorców wniosków oraz dokumentów drogą elektroniczną, co umożliwi automatyczne przetwarzanie danych przez system teleinformatyczny w celu ich dalszego wykorzystania, m.in. w celu automatycznego przeniesienia danych z wniosku złożonego drogą elektroniczną do repertoriów oraz wzorców postanowień sądu i sędziego-komisarza tworzonych w danej sprawie;
- wprowadzeniu jako zasady dokonywania elektronicznych doręczeń, co znacznie przyspieszy komunikację uczestników postępowania z sądem;
- wprowadzeniu rozwiązań chroniących prawa określonych kategorii osób przez umożliwienie im składania wniosków poza systemem teleinformatycznym. Pracownicy oraz wierzyciele alimentacyjni, jak również dłużnik będący osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej będą mieli możliwość złożenia wniosków drogą papierową oraz ustnie w biurze podawczym każdego sądu. Tożsamość składającego będzie sprawdzał i potwierdzał pracownik sądu. Pracownik biura podawczego będzie wprowadzał dane do systemu;
- prowadzeniu akt postępowań restrukturyzacyjnych oraz upadłościowych w formie elektronicznej oraz zapewnieniu dostępu do tych akt zarówno w czytelni akt w sądzie, jak i przez stworzenie ogólnodostępnego portalu internetowego;
- rezygnacji z dokonywania obwieszczeń w Monitorze Sądowym i Gospodarczym;
- wprowadzeniu obowiązku składania pism na określonych w systemie teleinformatycznym, zestrukturyzowanych formularzach, które będą miały charakter obowiązkowy dla uczestników i organów postępowania;
- wprowadzeniu zasady przygotowywania sprawozdań okresowych oraz końcowych zawierających raporty generowane z prowadzonego w systemie teleinformatycznym i na bieżąco aktualizowanego spisu masy upadłości oraz spisu wierzytelności.

II. Uwagi szczegółowe

1. Zakres Rejestru

1.1. Wprowadzenie

W Rejestrze będą ujawniane informacje oraz dokonywane obwieszczenia (art. 2 ust. 1 i 2). W Rejestrze będą ujawniane informacje dotyczące szczegółowo określonych

kategorii podmiotów, których wspólną cechą jest niewypłacalność, zagrożenie niewypłacalnością albo inne problemy z wypłacalnością, które wyrażają się w tym, że egzekucja prowadzona przeciwko określonemu podmiotowi okazała się bezskuteczna. W Rejestrze będą dokonywane również obwieszczenia, jeżeli przepis szczególny tak stanowi (art. 2 ust. 2). Obowiązek dokonywać obwieszczeń w Rejestrze jest przewidziany w szeregu przepisów Prawa restrukturyzacyjnego i Prawa upadłościowego.

1.2. Zakres podmiotowy Rejestru

W Rejestrze będą ujawniane informacje o osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, wobec których są lub były prowadzone postępowania:

- 1) restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne;
- 2) upadłościowe, w tym wtórne postępowania upadłościowe;
- 3) o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe;
- 4) o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego.

Wskazanie w pkt a, że w Rejestrze będą ujawniane informacje o osobach, wobec których prowadzone są lub były postępowania restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, wynika z tego, że ustawodawca posługuje się pojęciem „postępowanie restrukturyzacyjne” również w innych aktach prawnych (np. w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców, Dz. U. z 2017 r. poz. 2042; w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy, Dz. U. z 2018 r. poz. 144). Tymczasem Rejestr dotyczy wyłącznie postępowań restrukturyzacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.

Takiego zastrzeżenia nie trzeba dokonywać w odniesieniu do postępowania upadłościowego, które ma charakter jednolity i jest uregulowane wyłącznie w ustawie – Prawo upadłościowe. Określenie „postępowanie upadłościowe” użyte w treści art. 2 pkt 1b oznacza zarówno postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości, jak

i właściwe postępowanie upadłościowe, tj. postępowanie prowadzone po ogłoszeniu upadłości. Wynika to dodatkowo chociażby z treści art. 5 ust. 1 pkt 12, 14, 15, 17.

Określenie „postępowanie upadłościowe” czy też „postępowanie restrukturyzacyjne” oznacza również odpowiednio zagraniczne unijne postępowania upadłościowe uznawane z mocy prawa.

W związku z projektowaną likwidacją Rejestru Dłużników Niewypłacalnych w Rejestrze będą również ujawniane informacje o:

- wspólnikach osobowych spółek handlowych, którzy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem, jeżeli ogłoszono upadłość spółki, wszczęto wtórne postępowanie upadłościowe lub oddalono wnioski o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe;
- osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, wobec których umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika sądowego zwanego dalej komornikiem lub sąd z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych albo umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne;
- osobach fizycznych, wobec których toczy się egzekucja świadczeń alimentacyjnych oraz egzekucja należności budżetu państwa powstałych z tytułu świadczeń wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, zalegających ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 3 miesiące.

Przez należności z budżetu państwa należy w szczególności rozumieć:

- świadczenia z funduszu alimentacyjnego realizowanego do 30 kwietnia 2004 r. przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie ustawy z dnia 17 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (tzw. stary fundusz alimentacyjny),
- zaliczki alimentacyjnej realizowanej przez gminy w latach 2005–2008 na podstawie ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej,

- świadczeń z funduszu alimentacyjnego realizowanych przez gminy od 1 października 2008 r. na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (tzw. nowy fundusz alimentacyjny).

1.3. Zakres danych ujawnianych w Rejestrze

W Rejestrze będą ujawniane dane, które mają znaczenie dla uczestników obrotu. W szczególności są to dane dotyczące ograniczenia dłużnika w zarządzie jego majątkiem przez ustanowienie organów postępowania restrukturyzacyjnego lub upadłościowego, dane dotyczące zawarcia i treści układu w postępowaniu restrukturyzacyjnym, który wpływa na wysokość i możliwość dochodzenia wierzytelności od upadłego. W Rejestrze będą również ujawniane dane dotyczące likwidacji masy upadłości, co z założenia ma doprowadzić do zwiększenia efektywności sprzedaży w postępowaniach upadłościowych. Zakres danych ujawnianych w Rejestrze realizuje obowiązek określony w art. 24 rozporządzenia nr 2015/848.

Regulacje zawarte w art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4 stanowią częściowo odwzorowanie (art. 2 ust. 1 pkt 4), a częściowo rozwinięcie regulacji zawartych w art. 55 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 986). Ich celem jest wzmocnienie bezpieczeństwa obrotu. Istnieje coraz większe zapotrzebowanie na ujawnianie danych o osobach, które nie regulują swoich zobowiązań. Ujawnienie informacji o umorzonym postępowaniu egzekucyjnym ze względu na jego bezskuteczność ma bardzo doniosłe znaczenie dla bezpieczeństwa obrotu gospodarczego, gdyż stanowi czytelną informację, że dana osoba osiągnęła poziom niewypłacalności. Wszystkie tego typu dane mają zostać ujawnione w jednym rejestrze – właśnie KRZ – dlatego dane, które do tej pory były ujawniane w Rejestrze Dłużników Niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego, będą ujawniane KRZ.

W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych (dalej: RODO) wskazano, że prawo do ochrony danych osobowych nie jest prawem bezwzględny; należy je postrzegać w kontekście jego funkcji społecznej i wyważyć względem innych praw podstawowych w myśl zasady proporcjonalności. W art. 5 powołanego wyżej rozporządzenia wskazano, że dane osobowe muszą być: a) przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie i w sposób

przejrzysty dla osoby, której dane dotyczą („zgodność z prawem, rzetelność i przejrzystość”); b) zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami; dalsze przetwarzanie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych, lub do celów statystycznych nie jest uznawane w myśl art. 89 ust. 1 za niezgodne z pierwotnymi celami („ograniczenie celu”).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 RODO przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy – i w takim zakresie, w jakim – spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków: a) osoba, której dane dotyczą, wyraziła zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych w jednym lub większej liczbie określonych celów; b) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania umowy, której stroną jest osoba, której dane dotyczą, lub do podjęcia działań na żądanie osoby, której dane dotyczą, przed zawarciem umowy; c) przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze; d) przetwarzanie jest niezbędne do ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby fizycznej; e) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi; f) przetwarzanie jest niezbędne do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora lub przez stronę trzecią, z wyjątkiem sytuacji, w których nadrzędny charakter wobec tych interesów mają interesy lub podstawowe prawa i wolności osoby, której dane dotyczą, wymagające ochrony danych osobowych, w szczególności gdy osoba, której dane dotyczą, jest dzieckiem.

Przetwarzanie danych osobowych zamieszczanych w Rejestrze jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym. W interesie publicznym jest bowiem zapewnienie bezpieczeństwa obrotu prawnego i to nie tylko w sferze działalności gospodarczej. Ochrona słuszných interesów uczestników obrotu prawnego wymaga umożliwienia im dostępu do informacji o podmiotach, które są na tyle zadłużone, że prowadzone przeciwko nim egzekucje są bezskuteczne albo wszczęto wobec nich postępowania restrukturyzacyjne, albo ogłoszono wobec nich upadłość. Obywatele mają bowiem prawo do informacji o okolicznościach istotnych dla ich sfery prawnej, a do takich informacji z całą pewnością należy zaliczyć informacje o wypłacalności uczestnika obrotu prawnego.

W zakresie dotyczącym postępowań upadłościowych i restrukturyzacyjnych przetwarzanie danych osobowych jest dodatkowo realizacją obowiązku wynikającego z prawa unijnego. W preambule rozporządzenia nr 2015/848 wskazano, że „Aby poprawić informowanie odpowiednich wierzycieli i sądów oraz zapobiec wszczynaniu równoległych postępowań upadłościowych, państwa członkowskie powinny mieć obowiązek ogłaszania w publicznie dostępnych rejestrach elektronicznych odpowiednich informacji o sprawach dotyczących transgranicznej upadłości.” Obowiązek utworzenia rejestru upadłości, w którym będą umieszczane dane osobowe, jest wprost przewidziany w art. 24 przywołanego rozporządzenia.

Dane, które mają zostać ujawniane w Rejestrze muszą w sposób jednoznaczny identyfikować dłużnika, a jednocześnie pozwalać na stosunkowo łatwe wyszukiwanie. W związku z powyższym niezbędne jest ujawnianie w Rejestrze numerów Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (numery PESEL). Numer PESEL stanowi „krajowy numer identyfikacyjny” w rozumieniu art. 87 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), co do którego to „krajowego numeru identyfikacyjnego” powołany przepis cytowanego rozporządzenia wprowadza dla państw członkowskich wymaganie, by jego przetwarzanie odbywało się z zachowaniem odpowiednich zabezpieczeń praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ujawnianie numeru PESEL w Krajowym Rejestrze Zadłużonych jest niezbędne dla zagwarantowania rzetelności informacji udostępnianych za pośrednictwem Rejestru, gdyż jest to – w odniesieniu do osób fizycznych – jedyny pewny i wiarygodny sposób identyfikacji danej osoby. Zaniechanie ujawniania numeru PESEL całkowicie uniemożliwiłoby funkcjonowanie Rejestru w odniesieniu do osób fizycznych.

Tworząc Krajowy Rejestr Zadłużonych, który ma stanowić zarówno dla osób fizycznych, jak i obrotu gospodarczego istotne źródło informacji o podmiotach, które nie regulują swoich zobowiązań, niezbędne jest uwzględnienie negatywnych doświadczeń wynikających z funkcjonowania Rejestru Dłużników Niewypłacalnych (RDN). Pomimo że RDN był rejestrem publicznym i ogólnodostępnym, realna możliwość sprawdzenia konkretnego podmiotu w tym rejestrze była niewielka,

albowiem niezbędne było podanie numeru, pod jakim podmiot został wpisany w RDN. Wnioskodawca musiał zatem najpierw wiedzieć, że dany podmiot jest wpisany do RDN i pod jakim numerem, a dopiero później mógł uzyskać potwierdzenie tego faktu w postaci informacji udzielonej przez Centralną Informację RDN KRS. Rozwiązanie takie należy uznać za błędne. Jeżeli bowiem osoba trzecia chce sprawdzić swojego kontrahenta, to właśnie dlatego, że nie wie ona, czy kontrahent ten ma problem z regulowaniem swoich zobowiązań.

W związku z powyższym niezbędne jest takie określenie kryteriów wyszukiwania podmiotu w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, aby – po pierwsze była to informacja łatwo dostępna, po drugie – wyszukanie miało charakter pewny. Kryteriami takimi są m.in. numery identyfikacyjne NIP, Regon i PESEL. W odniesieniu do osób fizycznych jedynie numer PESEL jest pewnym i jednoznacznym identyfikatorem. Wskazanie numeru PESEL pozwoli w sposób szybki i łatwy ustalić, czy dana osoba figuruje w Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Zastosowanie innego identyfikatora np. imienia i nazwiska, choć dopuszczalne – może skutkować uzyskaniem kilkunastu lub nawet kilkudziesięciu wyników wyszukiwania, a zatem uzyskaniem informacji o zupełnie innych osobach, którymi wyszukujący nie jest zainteresowany. Podanie numeru PESEL służy również ochronie danych innych osób ujawnionych w KRZ.

Zgodnie z art. 13 Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób przetwarzania, danych zawartych w Rejestrze, w tym również danych, o których mowa w art. 11 ust. 11, mając na uwadze potrzebę zapewnienia czytelności oraz przejrzystości danych prezentowanych w Rejestrze, łatwość jego użytkowania oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzanych danych.

2. Jawność Rejestru

Rejestr jest jawny. Każdy ma prawo zapoznać się z danymi ujawnionymi w Rejestrze oraz danymi objętymi treścią obwieszczeń za pośrednictwem sieci Internet (art. 4).

3. Zamieszczanie danych w Rejestrze

Dane dotyczące podmiotów, wobec których są lub były prowadzone postępowania restrukturyzacyjne, upadłościowe, w tym wtórne postępowania upadłościowe, postępowania o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 p.u., oraz postępowania o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania

upadłościowego, jak również dane wspólników osobowych spółek handlowych, którzy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem, jeżeli ogłoszono upadłość spółki lub oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe; będą ujawniane w Rejestrze za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe jednocześnie z dokonaniem obwieszczenia obejmującego te dane albo dokonaniem innej czynności, z którą ustawa wiąże skutek ujawnienia w Rejestrze (art. 9 ust. 1). Ujawnianie danych w Rejestrze będzie odbywało się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w sposób całkowicie zautomatyzowany. Ujawnianie danych nie będzie generowało żadnych czynności po stronie sądu. Ujawnianie danych nie będzie miało charakteru wpisu do Rejestru, ale będzie czynnością techniczną, której dokonanie zostanie zapewnione przez stworzenie określonych funkcjonalności systemu teleinformatycznego. Ujawnianie danych w Rejestrze nie będzie więc odnotowywane w urządzeniach ewidencyjnych jako odrębny rodzaj sprawy sądowej, z wyjątkiem określonym w art. 10. Zgodnie z tym artykułem wniosek zarządcy lub dłużnika sprawującego zarząd własny o to, by obwieszczenie o orzeczeniu o wszczęciu postępowania upadłościowego oraz, w stosownym przypadku, orzeczeniu o powołaniu zarządcy zostało obwieszczone w Rejestrze złożony na podstawie art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 2015/848 rozpoznaje sąd upadłościowy, właściwy według miejsca położenia oddziału dłużnika w znaczeniu, jakie temu pojęciu nadaje rozporządzenie nr 2015/848, a jeżeli uzasadniona jest właściwość kilku sądów, wybór między tymi sądami należy do wnioskodawcy. Natomiast wniosek zarządcy lub dłużnika sprawującego zarząd własny o to, by obwieszczenie o orzeczeniu o wszczęciu postępowania upadłościowego oraz, w stosownym przypadku, orzeczeniu o powołaniu zarządcy zostało obwieszczone w Rejestrze złożony na podstawie art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 2015/848 rozpoznaje Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy. Są to wnioski składane przez zagranicznych zarządców i dotyczą zagranicznych orzeczeń o wszczęciu postępowania upadłościowego. Wpływ takiego wniosku musi zostać odnotowany w urządzeniu ewidencyjnym. Wniosek rozpoznaje sąd w składzie jednoosobowym, a zarządzenie o obwieszczeniu o orzeczeniu o wszczęciu postępowania upadłościowego oraz, w stosownym przypadku, orzeczeniu o powołaniu zarządcy wydaje się

z wykorzystaniem udostępnionego w systemie teleinformatycznym formularza obwieszczenia.

Dane o osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, wobec których umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika sądowego, zwanego dalej komornikiem, lub sąd z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych albo umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne, są przekazywane do Rejestru za pośrednictwem systemu teleinformatycznego odpowiednio przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub właściwego dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo przez komorników, a w przypadku umorzenia sądowego postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez ustanowienie zarządu przymusowego nad przedsiębiorstwem lub gospodarstwem rolnym lub przez sprzedaż przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych, przez sąd, który wydał postanowienie (art. 9 ust. 2–4).

W art. 9 ust. 5 projektowanej regulacji zaproponowano, aby dane o osobach fizycznych, wobec których toczy się egzekucja świadczeń alimentacyjnych, zalegających ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 3 miesiące, były co do zasady zamieszczane w Rejestrze przez komornika, który prowadzi postępowanie egzekucyjne. W wyjątkowych przypadkach, kiedy komornik nie prowadzi postępowania egzekucyjnego wobec danego dłużnika alimentacyjnego np. ze względu na fakt, że dłużnik przebywa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej i egzekucję alimentów prowadzi organ zagraniczny, a jednocześnie osobie uprawnionej wypłacane były lub nadal są wypłacane świadczenia przyznawane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, kompetencje do zamieszczenia wskazanych informacji uzyskuje organ, który wypłacił te świadczenia.

Zatem, gdy komornik nie prowadzi egzekucji należności, w przypadku przyznania osobie uprawnionej świadczeń z funduszu alimentacyjnego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym od alimentów lub

zaliczki alimentacyjnej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej, informacje o dłużniku alimentacyjnym w Rejestrze zamieszcza organ właściwy wierzyciela, który wypłacił te świadczenia.

Projektowany przepis odnosi się również do sytuacji, w której osoba uprawniona do świadczeń alimentacyjnych uzyskała prawo do tych świadczeń na podstawie ustawy z dnia 17 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (tzw. stary fundusz alimentacyjny). W takiej sytuacji obowiązany do zamieszczenia danych staje się likwidator funduszu alimentacyjnego, którym zgodnie z ustawą o świadczeniach rodzinnych jest Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który może upoważnić innego pracownika zakładu do wykonywania czynności związanych z zamieszczeniem informacji w Rejestrze.

Projektowany art. 21 dotyczący zmiany art. 8a ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów wynika z konieczności dostosowania przepisów zmienianej ustawy. Istota zmian polega na nałożeniu na organy właściwe oraz likwidatora funduszu alimentacyjnego obowiązku zamieszczania informacji o dłużnikach alimentacyjnych w Rejestrze w przypadku, gdy komornik nie prowadzi postępowania egzekucyjnego, a wypłacono świadczenia przyznawane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów.

4. Usuwanie danych z Rejestru (art. 11)

Projekt przewiduje, że dane zawarte w Rejestrze nie mogą być z niego usunięte, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Rozwiązania dotyczące zaprzestania ujawniania danych w Rejestrze mają na celu promowanie pożądanych zachowań uczestników rynku.

Ogólną zasadą jest zaprzestanie ujawniania danych w Rejestrze automatycznie po upływie 10 lat od dnia prawomocnego zakończenia lub umorzenia postępowania, którego dotyczą. Jednakże jeżeli w postępowaniu został prawomocnie zatwierdzony układ, dane przestają być ujawniane w Rejestrze automatycznie po upływie 3 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o stwierdzeniu wykonania układu albo po upływie 10 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu układu albo wygaśnięciu układu z mocy prawa. Takie rozwiązanie z jednej strony chroni uczestników obrotu w okresie wykonywania układu przez dłużnika, zapewniając im

dostęp do informacji o tym, że na dłużniku ciąży obowiązek wykonywania układu oraz umożliwia dostęp do informacji, że dłużnik wykonywał układ jeszcze przez trzy lata po stwierdzeniu jego wykonania, co jest niezbędne dla zapewnienia pełnego bezpieczeństwa wchodzenia w relacje z dłużnikiem, który z powodu niewypłacalności albo zagrożenia niewypłacalnością był objęty układem. Jeżeli jednak dłużnik nie wykona układu, to dane przestają być ujawniane w Rejestrze po 10 latach od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu układu albo od dnia wygaśnięcia układu z mocy prawa (układ wygasa z mocy prawa z dniem uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości albo oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 p.u. – art. 178 p.r.). Podobna regulacja dotyczy sytuacji, gdy w postępowaniu został prawomocnie ustalony plan spłaty. Takie rozwiązanie promuje osoby, które wykonały układ albo wykonały plan spłaty. Dane osoby, wobec której orzeczono zakaz, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe wraz z danymi dotyczącymi postępowania, w którym orzeczono zakaz, przestają być ujawniane w Rejestrze automatycznie po upływie 3 lat od dnia następnego po upływie okresu zakazu.

Okres przechowywania danych dotyczących postępowań upadłościowych i restrukturyzacyjnych podyktowany jest dążeniem do zapewnienia bezpieczeństwa obrotu przy poszanowaniu jednocześnie prawa do prywatności i ochrony danych osobowych podmiotów ujętych w Rejestrze. Regulacja przewidująca, że po upływie 10 lat (wzgl. 3 lat) przestają być ujawniane dane dotyczące postępowań upadłościowych i restrukturyzacyjnych wprowadza bowiem fundamentalną zmianę w porównaniu ze stanem obecnym, w którym publikacja w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oznacza, że dany fakt zostaje ujawniony niejako na zawsze i wiadomości tej nie można przestać ujawniać. Wprowadzenie terminów końcowych ujawniania danych ma na celu ochronę praw podmiotów, których dane są ujawnione w Rejestrze. Jednocześnie należy zauważyć, że terminy te muszą być odpowiednio długie, gdyż celem obwieszczeń w postępowaniu upadłościowym i restrukturyzacyjnym nie jest tylko ostrzeżenie uczestników obrotu przed niewypłacalnym dłużnikiem, ale także – a nawet w większym stopniu – zagwarantowanie pewności prawnej np. co do ważności czynności prawnych, ich skutków rzeczowych, skuteczności spełnienia zobowiązania itp. Przyjęte w ustawie terminy, tj. 10 lat i 3 lata, są przy tym powiązane z obowiązującymi w polskim systemie prawnym terminami przedawnienia roszczeń.

Zaprzestanie ujawniania danych w Rejestrze będzie obejmowało również obwieszczenia dokonane w postępowaniu, którego dotyczyły dane, które nie będą już ujawniane w Rejestrze. Innymi słowy zaprzestanie ujawniania danych oznacza, że nie będą w Rejestrze widoczne żadne informacje na temat postępowania, w odniesieniu do którego dane nie są już ujawniane.

Określony na 7 lat czas ujawnienia w KRZ danych o osobach, wobec których umorzono egzekucję ze względu na jej bezskuteczność, jest identyczny jak okres ujawniania danych o zaległościach płatniczych w Dziale IV Krajowego Rejestru Sądowego. Ustawą z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 398 i 650) skrócono z 10 do 7 lat okres ujawniania w RDN danych o podmiotach, wobec których umorzono egzekucję ze względu na jej bezskuteczność. Zasadnym zatem jest, aby w każdym z publicznych rejestrów okres ujawniania tego samego rodzaju danych był taki sam.

Dane, o których mowa w art. 8, automatycznie przestają być ujawniane po upływie 7 lat od daty opublikowania informacji o ukończeniu postępowania egzekucyjnego lub informacji o spłacie całości wierzytelności w przypadku ich zgłoszenia przez organ, który je wypłacił. Jest to konsekwencją tego, że zgodnie z art. 1086 § 5 k.p.c. bezskuteczność egzekucji nie stanowi podstawy umorzenia postępowania egzekucyjnego świadczeń alimentacyjnych.

Jednocześnie w art. 11 ust. 8 i 9 nałożono na komorników, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, właściwego naczelnika urzędu skarbowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz sąd obowiązek niezwłocznej zmiany albo usunięcia z urzędu lub na wniosek podmiotu ujawnionego w Rejestrze informacji błędnych lub nieaktualnych. Rejestr nie może bowiem dezinformować jego potencjalnych użytkowników. Usunięcie albo zmiana danych błędnych ma inny charakter niż zaprzestanie ujawniania danych. Usunięcie danych polega na trwałym usunięciu ich z systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest Rejestr. Z oczywistych względów obowiązek usunięcia albo zmiany błędnych danych aktualizuje się wówczas, gdy zobowiązany do tego organ uzyska informację, że dane ujawnione w Rejestrze są błędne lub nieaktualne.

W art. 11 ust. 11 projektu ustawy uregulowano kwestię przetwarzania i wykorzystywania danych zgromadzonych w Rejestrze, które zaprzestały być

ujawniane, do badań naukowych oraz do celów statystycznych. Dane, które nie są już ujawniane w Rejestrze, nie są bowiem z niego usuwane w sposób trwały, ale nie są też już ujawniane w Rejestrze. Po zaprzestaniu ujawniania dane te mogą być przetwarzane i wykorzystywane po pozbawieniu tych danych informacji identyfikujących osobę do badań naukowych i statystycznych. Dane takie nie stanowią danych osobowych. Przechowywanie danych jest niezbędne dla zapewnienia możliwości dokonywania analiz naukowych i statystycznych obowiązującego prawa upadłościowego i restrukturyzacyjnego, podejmowania decyzji o konieczności nowelizacji w celu usunięcia rozwiązań, co do których przeprowadzone analizy wykażą nieskuteczność, prowadzenia badań prawnoporównawczych dokonujących oceny efektywności prawa polskiego na tle innych porządków prawnych.

III. Zmiany w ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe oraz w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne – uwagi wspólne odnoszące się do obu ustaw

1. Uwagi ogólne

- 1) Ogólnym założeniem ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych jest rozdzielenie Rejestru zawierającego ustrukturyzowany zbiór informacji o podmiotach wskazanych w ustawie oraz zbiór obwieszczeń, na podstawie których są ujawniane dane w Rejestrze, od systemu teleinformatycznego stanowiącego system wsparcia orzecznictwa sądów upadłościowych i restrukturyzacyjnych. Akta postępowań upadłościowych i restrukturyzacyjnych prowadzone będą w systemie teleinformatycznym. Wszystkie orzeczenia będą utrwalane w systemie teleinformatycznym. Pisma i dokumenty składane przez syndyka, nadzorcę sądowego oraz zarządcę będą składane wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Takie założenie zrodziło konieczność zmian obu ustaw, które w wielu miejscach stanowią, że określony dokument składa się w postaci elektronicznej i zamieszcza w Rejestrze. Obecnie, odrębna regulacja, że określony dokument składa się w postaci elektronicznej, jest zbędna, gdyż w obu ustawach wprowadza się ogólne przepisy regulujące kwestię składania pism i dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Złożone pisma i dokumenty nie będą zamieszczane w Rejestrze, ale będą zamieszczane w aktach, które będą prowadzone w systemie teleinformatycznym. Takie

rozwiązanie spowodowało konieczność następujących zmian: w art. 27 uchylenie ust. 4, w art. 38 zmiana ust. 3, w art. 168 p.u. uchylenie ust. 7, w art. 210 p.u. uchylenie ust. 1 oraz zmiana ust. 4 i 5; w art. 224 p.u. zmiana ust. 1, w art. 228 p.u. zmiana ust. 1 i 2, w art. 225 p.u. uchylenie ust. 1, w art. 239 p.u. uchylenie ust. 1 i 2, w art. 347 p.u. uchylenie ust. 1a, w art. 353 p.u. zmiana ust. 2, w art. 10 p.r. uchylenie ust. 3, w art. 34 p.r. uchylenie ust. 2, w art. 52 p.r. uchylenie ust. 2, w art. 89 uchylenie ust. 1, w art. 110 p.r. zmiana ust. 2 i 4, w art. 135 p.r. zmiana ust. 1, w art. 136 p.r. uchylenie ust. 1, w art. 203 p.r. uchylenie ust. 2 i 3.

- 2) Projekt przewiduje, że pisma procesowe oraz dokumenty będą tworzone i składane z wykorzystaniem formularzy udostępnionych w systemie teleinformatycznym przez Ministra Sprawiedliwości. Będzie to dotyczyło szeregu dokumentów, w tym spisu i listy wierzytelności, spisu inwentarza, planów podziału. Założenie, że system teleinformatyczny jest nie tylko platformą do zamieszczania pism i dokumentów, ale jest systemem, w którym wprowadzone dane są przetwarzane w taki sposób, aby usprawnić zarządzanie sprawą upadłościową i restrukturyzacyjną, wymaga wprowadzenia obowiązku korzystania z formularzy zamieszczonych w systemie. Funkcjonowanie systemu teleinformatycznego wymaga, aby określone dane zostały wpisane w określonym polu. Tylko wówczas dane te będą mogły być przetwarzane i wykorzystywane przy podejmowaniu dalszych czynności w postępowaniu. Takie uregulowanie zrodziło konieczność uchylenia szeregu przepisów, które wprowadzają delegację dla Ministra Sprawiedliwości do określenia, w drodze rozporządzenia, określonych wzorów dokumentów (por. uchylenie w art. 69 p.u. ust. 1e, w art. 168 p.u. uchylenie ust. 8, w art. 221 p.u. uchylenie ust. 4, w art. 239 p.u. uchylenie ust. 4, w art. 349 p.u. uchylenie ust. 3, w art. 353 p.u. uchylenie ust. 3, w art. 34 p.r. uchylenie ust. 3, w art. 52 p.r. uchylenie ust. 4, uchylenie art. 88 p.r.).
- 3) System teleinformatyczny obsługujący postępowania sądowe, o którym mowa w art. 18 projektu ustawy (zmiana art. 53 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych), będzie spełniał minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych, określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram

Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2247).

2. Sprecyzowanie zakresu danych, które powinny być zawarte we wniosku o ogłoszenie upadłości, we wniosku restrukturyzacyjnym oraz w postanowieniach sądu upadłościowego i sądu restrukturyzacyjnego

Wychodząc z założenia, że dla sprawnego funkcjonowania Rejestru konieczne jest posiadanie danych w pełni identyfikujących podmioty, które są ujęte w Rejestrze, projektuje się zmianę przepisów określających warunki formalne pism procesowych składanych w postępowaniach upadłościowych i restrukturyzacyjnych oraz wydawanych w tych postępowaniach postanowień przez:

- a) wprowadzenie obowiązku podania numerów PESEL albo numerów KRS reprezentantów dłużnika (art. 22 ust. 1 pkt 1 p.u., art. 227 ust. 1 pkt 1 p.r.). Będzie to warunek formalny wniosku, który pozwoli sądowi np. ustalić, czy wobec reprezentanta spółki nie został orzeczony zakaz prowadzenia działalności gospodarczej. Takiego warunku nie przewiduje się w treści postanowień (por. art. 51 ust. 1 pkt 1 p.u.). Obowiązek ten nie będzie zbyt uciążliwy dla wnioskodawców, gdyż numery PESEL reprezentantów są ujawniane w Krajowym Rejestrze Sądowym,
- b) wprowadzenie obowiązku podania firmy, pod którą działa dłużnik (art. 22 ust. 1 pkt 1 p.u., art. 51 ust. 1 pkt 1 p.u., art. 227 ust. 1 pkt 1 p.r., art. 233 ust. 1 pkt 1 p.r.). Uzasadnieniem projektowanej zmiany jest okoliczność, że w obrocie gospodarczym podmioty częściej identyfikują swoich kontrahentów na podstawie firmy niż na podstawie samego imienia i nazwiska albo nazwy. Firma dłużnika będzie ujawniana w Rejestrze (art. 5 ust. 1 pkt 2 p.u.),
- c) wprowadzenie obowiązku podania numerów PESEL albo KRS współników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem (art. 22 ust. 1 pkt 1 p.u., art. 51 ust. 1 pkt 1 p.u.). Jest to niezbędne w celu zapewnienia możliwości ujawnienia tych danych w Rejestrze, co z kolei jest potrzebne dla zagwarantowania wyszukiwania informacji na temat współników w Rejestrze,
- d) wprowadzenie obowiązku podania numeru NIP, jeżeli dłużnik posiada taki numer (art. 22 ust. 1a p.u., art. 51 ust. 1 pkt 1 p.u.). W obrocie gospodarczym podmioty

częściej identyfikują swoich kontrahentów na podstawie numeru NIP niż na podstawie innych danych identyfikacyjnych. Ujawnianie numeru NIP w treści wniosków, a następnie w treści obwieszczanych w Rejestrze postanowień pozwoli na ujawnianie tego numeru w Rejestrze (art. 5 ust. 1 pkt 6), co zwiększy funkcjonalność i przydatność Rejestru dla obywateli,

- e) sprecyzowanie, że w braku numeru PESEL albo numeru NIP (np. w odniesieniu do cudzoziemców, zagranicznych osób prawnych, bezpaństwowców) inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację, o których mowa w wielu miejscach ustawy (por. art. 22 ust. 1 pkt 1 p.u., art. 51 ust. 1 pkt 1 p.u.), oznaczają w szczególności numer paszportu i oznaczenie państwa wystawiającego paszport albo numer karty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej albo numer w zagranicznym rejestrze albo zagraniczny numer identyfikacji lub identyfikacji podatkowej (art. 22 ust. 3a p.u., art. 51 ust. 3 p.u.). Sprecyzowanie takie jest niezbędne, gdyż w systemie teleinformatycznym muszą zostać przewidziane poszczególne pola na wpisanie określonej kategorii danych. Tylko wówczas będzie można wyszukiwać osobę ujawnioną w Rejestrze za pomocą filtrowania danych, które zna wyszukiwający. Użycie w treści projektowanego przepisu zwrotu „w szczególności” ma zapewnić niezbędną otwartość katalogu danych identyfikacyjnych, tak aby w razie braku danych wyszczególnionych w treści przepisu była możliwość ujawnienia w rejestrze innych danych podanych przez sąd w treści postanowienia. Podanie danych, dla których w Rejestrze nie zostaną przewidziane odrębne pola, nie pozwoli co prawda na wyszukanie dłużnika przez filtrowanie określonych danych, ale zapewni jego jednoznaczną identyfikację. Należy przy tym podkreślić, że sytuacja, gdy dłużnik, który jest osobą fizyczną, nie posiada numeru PESEL ani paszportu, ani karty stałego pobytu, ani żadnego innego numeru identyfikacyjnego, ani numeru identyfikacji podatkowej będzie niezwykle rzadka. Podobnie jak sytuacja, w której dłużnik będący osobą prawną albo jednostką organizacyjną nie posiada numeru KRS ani numeru wpisu w innym rejestrze, ani numeru identyfikacji podatkowej,
- f) analogiczne zmiany w odniesieniu do oznaczania wierzyciela zostały również przewidziane dla zgłoszenia wierzytelności i listy wierzytelności w postępowaniu upadłościowym oraz spisu wierzytelności w postępowaniu restrukturyzacyjnym.

3. Ujawnianie w Rejestrze informacji o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości oraz wniosku restrukturyzacyjnego

Sam fakt złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości albo wniosku restrukturyzacyjnego może mieć istotne znaczenie dla bezpieczeństwa obrotu w sytuacji, gdy taki wniosek składa dłużnik. Złożenie wniosku przez dłużnika oznacza bowiem, że w ocenie samego dłużnika jest on niewypłacalny albo zagrożony niewypłacalnością. Należy więc uznać, że taka informacja powinna zostać ujawniona w Rejestrze, gdyż potencjalni kontrahenci mają prawo do informacji o stanie wypłacalności dłużnika. Z tego względu projekt przewiduje obwieszczenie zarządzenia o wpisaniu do repertorium wniosku o ogłoszenie upadłości oraz wniosku restrukturyzacyjnego złożonego przez dłużnika (art. 25a p.u., art. 7 ust. 3 p.r.). Na podstawie dokonanego obwieszczenia w Rejestrze zostaną ujawnione informacje o złożeniu wniosku przez dłużnika. Bezpieczeństwo obrotu wymaga następnie ujawnienia decyzji sądu, która zapadnie w wyniku rozpoznania złożonego przez dłużnika wniosku. Z tego względu projekt przewiduje, że obwieszczeniu podlega również prawomocne zarządzenie o zwrocie tego wniosku oraz prawomocne postanowienie o odrzuceniu lub oddaleniu tego wniosku lub o umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania tego wniosku (art. 25a p.u., art. 7 ust. 3 p.r.).

4. Ujawnianie podstawy jurysdykcji w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości oraz w postanowieniu o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 51 ust. 2a p.u. w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości wskazuje się podstawę jurysdykcji sądów polskich. Jeżeli zastosowanie ma rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. WE L 160 z 30.06.2000, str. 1), w postanowieniu określa się również, czy postępowanie ma charakter główny czy uboczny. Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie również w postępowaniu upadłościowym osoby, która nie prowadzi działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 491² ust. 1 p.u. w sprawach nieuregulowanych w tytule V przepisy o postępowaniu upadłościowym stosuje się odpowiednio. Kwestia określania podstawy jurysdykcji w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości osoby fizycznej, która nie prowadzi działalności gospodarczej, nie została uregulowana w tytule V w przeciwieństwie do pozostałego zakresu treści postanowienia o ogłoszeniu upadłości, który w sposób szczególny został uregulowany w art. 491⁵ p.u. Przepis ten jest

przepisem szczególnym wobec art. 51 ust. 1 p.u. Dodatkowo analiza przepisów art. 16 ust. 2, art. 17, art. 18 ust. 1 i 2, art. 20 oraz art. 21 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 pozwala na postawienie tezy, że obowiązek oznaczania w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości podstawy jurysdykcyjnej w każdym postanowieniu o ogłoszeniu upadłości wynika wprost z regulacji rozporządzenia.

Ujawnienie w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości podstawy jurysdykcji krajowej sądów polskich pozwala na dokonanie oceny, czy do wszczętego postępowania upadłościowego ma zastosowanie rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego, oraz jednoznaczne ustalenie, jaki charakter ma postępowanie wszczęte przez polski sąd. W związku ze zmianą stanu prawnego od dnia 26 czerwca 2017 r. będzie stosowane rozporządzenie nr 2015/848, co uzasadnia dokonanie odpowiedniej zmiany w art. 51 ust. 2a p.u., art. 223 ust. 2 p.r. oraz art. 233 ust. 2 p.r. Powyższa regulacja jest zgodna z prawem unijnym. Zgodnie z art. 4 rozporządzenia nr 2015/848 sąd, do którego wpłynął wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego, ustala z urzędu, czy posiada jurysdykcję zgodnie z art. 3. W orzeczeniu o wszczęciu postępowania upadłościowego określa się podstawy jurysdykcji sądu, a w szczególności, czy wynika ona z art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2, czy też art. 3 ust. 4 rozporządzenia nr 2015/848.

5. Obwieszczenie w Rejestrze o prawomocności postanowienia o ogłoszeniu upadłości oraz o prawomocności innych postanowień

Zasadniczo w Rejestrze obwieszcza się i ujawnia się informacje dopiero o postanowieniach prawomocnych (por. art. 13 ust. 4 p.u., art. 25a p.u.). W niektórych miejscach ustawa – Prawo upadłościowe oraz ustawa – Prawo restrukturyzacyjne stanowią, że określone postanowienia są skuteczne i wykonalne z dniem wydania. Taką regulację przewiduje np. art. 51 ust. 2 p.u. w odniesieniu do postanowienia o ogłoszeniu upadłości. Postanowienia, które z mocy przepisów ustawy są skuteczne i wykonalne z dniem wydania podlegają obwieszczeniu po wydaniu (por. art. 53 ust. 1 p.u.). Bezpieczeństwo obrotu wymaga, aby następnie obwieścić i ujawnić informację o prawomocności postanowienia albo informację o tym, że zostało wniesione zażalenie na postanowienie. W przeciwnym wypadku uczestnicy obrotu nie będą mieli pewności, czy postanowienie o ogłoszeniu upadłości albo inne postanowienie, które jest natychmiast skuteczne i wykonalne, nie zostanie wzruszone. Założeniem, które

przyświeca tworzeniu Rejestru, jest wprowadzenie funkcjonalności zwiększających poczucie bezpieczeństwa prawnego i stabilizację stosunków gospodarczych. W tym zakresie informacja o prawomocności orzeczeń, które mają znaczenie z punktu widzenia praw uczestników obrotu, jest jedną z najbardziej istotnych. To uzasadnia obwieszczenie tej informacji w Rejestrze. Projekt przewiduje, że obwieszczeniu będzie podlegała m.in. informacja o:

- a) prawomocności postanowienia o ogłoszeniu upadłości (art. 54b p.u.),
- b) prawomocności postanowienia o dokonaniu zmiany na liście wierzytelności oraz spisie wierzytelności (art. 261 p.u., art. 101 ust. 2 p.r.),
- c) prawomocności postanowienia o sprostowaniu planu podziału oraz o jego zmianie (art. 351 ust. 3 p.u.),
- d) prawomocności postanowienia o umorzeniu postępowania (art. 362 ust. 2 p.u.),
- e) prawomocności postanowienia sądu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo o umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli (art. 370a ust. 4 p.u., 419¹⁴ ust. 2 p.u.),
- f) prawomocności postanowienia o przeprowadzeniu głosowania w innym trybie niż określony w art. 110 ust. 1–6, w tym również z pominięciem zwoływania zgromadzenia wierzycieli (art. 110 ust. 8 p.r.),
- g) prawomocności postanowienia w przedmiocie zatwierdzenia układu (art. 165 ust. 8 p.r.),
- h) prawomocności postanowienia o wykonaniu układu (art. 172 ust. 2 p.r.),
- i) prawomocności postanowienia o otwarciu postępowania o zmianę układu (art. 173 ust. 6 p.r.),
- j) prawomocności postanowienia o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego (art. 235 ust. 1 p.r.),
- k) prawomocności postanowienia o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego (art. 327 ust. 4 p.r.).

Ujawnienia informacji o prawomocności orzeczenia będzie mógł dokonać w systemie teleinformatycznym pracownik sekretariatu. Jest to bowiem czynność techniczna, która jest jedynie potwierdzeniem faktu upływu terminu do wniesienia środka zaskarżenia, rozpoznania środka zaskarżenia albo wynikiem stwierdzenia, że środek zaskarżenia nie przysługuje. Ujawnienie tej informacji nie będzie wymagało wcześniejszej decyzji sądu ani sędziego-komisarza, ale będzie jedynie dokonany samodzielnie przez pracownika

sekretariatu potwierdzeniem zaistnienia zdarzeń, które przesądzą o prawomocności orzeczenia. Jednakże obwieszczenia o prawomocności wymaganego przez przepisy ustawy dokonuje sąd, sędzia-komisarz, referendarz sądowy albo przewodniczący (art. 219 ust. 4 p.u., art. 196 ust. 6 p.r.). Jest to wynikiem założenia, że obwieszczenie dokonywane w Rejestrze jest podstawą publicznego ujawnienia w Rejestrze informacji o prawomocności orzeczeń istotnych dla bezpieczeństwa obrotu.

6. Ustalanie i rejestrowanie składu masy upadłości oraz składu masy układowej i sanacyjnej

6.1. Ustalanie i rejestrowanie składu masy upadłości

System teleinformatyczny obsługujący postępowania sądowe pozwala na wprowadzenie rozwiązań, które zwiększą transparentność prowadzonych postępowań, zwłaszcza w zakresie zarządzania majątkiem upadłego oraz zwiększą efektywność sprzedaży prowadzonej przez syndyka. W tym celu przewiduje się następujące procedury ustalania i ujawniania składu masy upadłości, a następnie procedury rejestrowania zmian w składzie masy upadłości:

- 1) Syndyk będzie sporządzał spis objętych ruchomości, nieruchomości, środków pieniężnych oraz przysługujących upadłemu praw majątkowych oraz spis należności w systemie teleinformatycznym z wykorzystaniem wzorca udostępnionego w tym systemie przez Ministra Sprawiedliwości (art. 69 ust. 1 p.u.);
- 2) Sporządzanie spisu będzie się odbywało na bieżąco, w miarę obejmowania poszczególnych składników majątku (art. 69 ust. 1c p.u.);
- 3) Każdorazowy stan spisu objętych przez syndyka ruchomości, nieruchomości, środków pieniężnych oraz przysługujących upadłemu praw majątkowych będzie ujawniany w Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Oznacza to, że na bieżąco wszystkie wpisywane przez syndyka pozycje będą ujawniane w Rejestrze. W konsekwencji całe sporządzanie spisu będzie jawne nie tylko dla uczestników postępowania, ale dla wszystkich zainteresowanych. Pozwoli to na zdecydowanie wcześniejsze ujawnianie informacji o majątku, który w toku postępowania będzie sprzedawany przez syndyka. Obecnie, jeżeli w przypadku dużych przedsiębiorstw syndyk sporządza spis inwentarza przez 2 albo 3 miesiące, to uczestnicy postępowania mogą się z tym spisem zapoznać dopiero, kiedy trafi on do akt sprawy, a więc z reguły po upływie 2, 3 miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości.

Potencjalni nabywcy dowiadują się o składnikach majątku przeznaczonych do sprzedaży dopiero po zamieszczeniu ogłoszeń w prasie. Takie rozwiązanie nie sprzyja efektywnej likwidacji masy upadłości. Bieżące ujawnianie składników majątku w Rejestrze pozwoli uczestnikom postępowania na monitorowanie czynności syndyka, a potencjalnym nabywcom na analizę składników majątku przeznaczonych do sprzedaży. W ten sposób, w niektórych przypadkach może okazać się, że po formalnym złożeniu spisu inwentarza będzie już istniała określona grupa podmiotów zainteresowanych nabyciem składników masy upadłości.

- 4) Zasada jednoczesnego ujawniania w Rejestrze składników majątku wchodzących w skład masy upadłości nie dotyczy informacji zawartych w spisie należności. Wynika to z tego, że po ogłoszeniu upadłości dłużnicy upadłego mogą spłacać swoje zobowiązania wobec upadłego i nie ma podstaw, aby upubliczniać informacje o tych zobowiązaniach. Taka potrzeba się pojawi dopiero wówczas, gdy sędzia-komisarz albo rada wierzycieli wyda zgodę na sprzedaż wierzytelności. Wówczas syndyk ogłasza w prasie o sprzedaży wierzytelności oraz poszukuje nabywców w każdy możliwy sposób. To uzasadnia również ujawnienie informacji zawartych w spisie należności wraz z informacjami o ich sprzedaży w Rejestrze.
- 5) Ustalanie składu masy upadłości jest czynnością skomplikowaną, która jest dokonywana zarówno na podstawie dokumentów i ksiąg upadłego, jak i na podstawie spisu z natury. W takiej sytuacji nie można wykluczyć, że dokonując bieżącego spisu obejmowanych składników majątku, syndyk umieści w tym spisie rzecz, która nie należy do upadłego. Projekt przewiduje możliwość usuwania błędnie wpisanych pozycji. Taka procedura jest jednak możliwa jedynie do zakończenia sporządzania spisu, tj. do złożenia spisu inwentarza zgodnie z art. 69 ust. 1d. Po ustaleniu składu masy upadłości przez sporządzenie spisu inwentarza osoba, której przysługuje prawo do mienia podlegającego wyłączeniu z masy upadłości, może żądać jego wydania lub świadczenia wzajemnego w trybie określonym w art. 72 p.u.
- 6) Bieżące sporządzanie spisu ruchomości, nieruchomości, środków pieniężnych oraz przysługujących upadłemu praw majątkowych; spisu ruchomości, nieruchomości oraz środków pieniężnych, których syndyk nie objął, oraz spisu należności jest sposobem tworzenia spisu inwentarza. Po zakończeniu sporządzania tych spisów syndyk składa spis inwentarza, który składa się z wygenerowanych w systemie

teleinformatycznym raportów ze sporządzonych przez syndyka spisów (art. 69 ust. 1d p.u.);

- 7) Uzupełnienie spisu inwentarza obejmuje tylko składniki, które nie zostały wskazane w spisie inwentarza sporządzonym pierwotnie (art. 69 ust. 1f p.u.);
- 8) Monitorowanie składu masy upadłości, sposobu zarządzania masą, a zwłaszcza przebiegu jej likwidacji wymaga dokonywania rejestracji wszystkich zdarzeń, które dotyczą masy upadłości. Z tego względu wprowadza się obowiązek podawania w postanowieniu oraz dokumencie, który dotyczy składnika masy upadłości, numeru danego składnika ujawnionego w spisie inwentarza. Postanowienie oraz dokument, który dotyczy składnika masy upadłości, obwieszcza się (art. 219 ust. 1d p.u.). Takie rozwiązanie pozwoli na rejestrowanie wydanych postanowień (np. o zgodzie na sprzedaż) w rejestrze danych, dotyczących aktualnego składu i stanu masy upadłości (art. 219a ust. 1 p.u.). Projektowana zmiana zakłada jednocześnie, że drugie zdanie art. 219 ust. 1 p.u. będzie stanowiło osobną regulację zawartą w art. 219 ust. 1d p.u. Taka zmiana będzie logicznie powiązana z kolejnym ustępem art. 219 ust. 1e p.u. o brzmieniu: „1e. W postanowieniu oraz dokumencie, który dotyczy wierzytelności wierzyciela upadłego, podaje się numer zgłoszenia wierzytelności, a jeżeli została już złożona lista wierzytelności także numer na liście wierzytelności.”;
- 9) Projekt wprowadza rozwiązanie, zgodnie z którym syndyk, dokonując sprzedaży składników masy upadłości, winien niezwłocznie ujawniać sprzedaż w Rejestrze. Oznacza to, że syndyk lub osoby, które na zlecenie syndyka zajmują się likwidacją masy upadłości, powinny, dokonując sprzedaży, rejestrować fakt sprzedaży w Rejestrze. Obowiązek taki jest odzwierciedleniem na gruncie postępowania upadłościowego działań rynkowych systemów sprzedażowych, które opierają się na założeniu, że każdorazowy fakt sprzedaży jest odnotowywany w systemie magazynowym. Takie rozwiązanie pozwoli wierzycielom na bieżące śledzenie postępów likwidacji masy upadłości, a potencjalnym nabywcom zagwarantuje dostęp do zawsze aktualnych informacji o składnikach majątku przeznaczonych do sprzedaży. Konsekwencją przyjętego rozwiązania jest uchylenie ust. 1b w art. 311 p.u.

- 10) Rozwiązanie przedstawione w pkt 9 nie dotyczy zmian w zakresie ściągania wierzytelności, które nie są ujawniane w Rejestrze, dopóki nie zapadnie decyzja o ich sprzedaży (art. 69 ust. 1c p.u.).

6.2 Ustalanie i rejestrowanie składu masy układowej i sanacyjnej

- 1) Analogiczne rozwiązania dotyczące sposobu ustalania składu masy układowej i sanacyjnej zostały przyjęte w art. 275 p.r.
- 2) Nadzorca sądowy będzie sporządzał spis objętych ruchomości, nieruchomości, środków pieniężnych oraz przysługujących upadłemu praw majątkowych oraz spis należności w systemie teleinformatycznym z wykorzystaniem wzorca udostępnionego w tym systemie przez Ministra Sprawiedliwości;
- 3) Sporządzanie spisu będzie się odbywało na bieżąco, w miarę obejmowania poszczególnych składników majątku.

W postępowaniu układowym oraz w postępowaniu sanacyjnym nie przewiduje się publicznego udostępniania informacji o składzie masy układowej oraz masy sanacyjnej. Wynika to z tego, że celem postępowania układowego i postępowania sanacyjnego nie jest dokonywanie sprzedaży składników majątku wchodzących w skład masy układowej i sanacyjnej. Uczestnicy postępowania będą mogli zapoznać się ze spisem inwentarza, który będzie znajdował się w aktach postępowania prowadzonych w systemie teleinformatycznym.

7. Ustalanie i rejestrowanie wydatków oraz sporządzanie sprawozdań rachunkowych

- 1) Podobnie jak w odniesieniu do zarządzania masą upadłości, również w zakresie analizy przychodów i wydatków syndyka system teleinformatyczny pozwala na pełną transparentność przepływów oraz na usprawnienie sporządzania sprawozdań rachunkowych.
- 2) System teleinformatyczny będzie pozwalał na bieżące rejestrowanie przychodów i wydatków masy upadłości (art. 160a p.u.), co pozwoli radzie wierzycieli, ale również poszczególnym wierzycielom na dostęp do informacji o aktualnym stanie funduszków masy upadłości.
- 3) Rozwiązanie wskazane w pkt 2 wraz z rozwiązaniami dotyczącymi zarządzania masą upadłości oraz rozwiązaniami dotyczącymi monitorowania w systemie teleinformatycznym zmian stanu wierzytelności pozwoli na sporządzanie

sprawozdań w sposób automatyczny. Sprawozdanie syndyka będzie obejmowało raport ze zmian w stanie i składzie masy upadłości w okresie sprawozdawczym, raport ze zmian stanu wierzytelności w okresie sprawozdawczym, raport z przychodów i wydatków syndyka w okresie sprawozdawczym oraz sprawozdanie z czynności syndyka z uzasadnieniem (art. 168 ust. 1 p.u.). Podobne rozwiązanie będzie dotyczyło sprawozdania ostatecznego, które dodatkowo będzie zawierało wskazanie łącznej kwoty uzyskanej z likwidacji masy upadłości oraz wskazanie stopnia zaspokojenia wierzycieli w poszczególnych kategoriach (art. 168 ust. 4 p.u.).

- 4) Przyjęcie jasnych i transparentnych zasad rejestrowania przychodów i wydatków oraz wprowadzenie zasady, zgodnie z którą sprawozdanie składa się z raportów generowanych ze zdarzeń rejestrowanych w systemie, pozwala na odejście od zasady rozpoznawania i zatwierdzania każdego sprawozdania przez sędziego-komisarza. Praktyka taka była być może uzasadniona w sytuacji, gdy wierzyciele mieli utrudniony bieżący dostęp do akt. Projekt przewiduje, że dostęp do akt będzie możliwy za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, co pozwoli wierzycielom na bieżąco analizować i kontrolować czynności organów postępowania.
- 5) Wychodząc z założenia, że to wierzyciele są głównymi beneficjentami postępowania upadłościowego, projekt wprowadza możliwość wniesienia przez wierzycieli zarzutów dotyczących wydatków (art. 168 ust. 5 p.u.). W zakresie procedury wnoszenia zarzutów projekt przyjął procedurę taką samą jak obowiązująca obecnie procedura wnoszenia zarzutów przeciwko uchwale rady wierzycieli (por. art. 210 p.u.).
- 6) Projektowany art. 168 ust. 5 p.u. wskazuje, że zarzuty mogą być wnoszone w terminie 30 dni, ale nie określa początkowej daty tego terminu. Wynika to z przyjęcia ogólnej regulacji dotyczącej początkowej daty biegu terminu na zaskarżenie czynności syndyka oraz rady wierzycieli w art. 224 ust. 5 p.u.
- 7) W wyniku rozpoznania zarzutów, jak również z urzędu (pozostawienie możliwości podjęcia decyzji przez sędziego-komisarza z urzędu wynika z wciąż obowiązującej regulacji art. 152 p.u.) sędzia-komisarz może odmówić uznania w całości lub w części określonego wydatku np. wówczas, gdy uzna określony wydatek za nieuzasadniony. W takiej sytuacji sędzia-komisarz orzeka o zwrocie do masy

upadłości kwoty poniesionej z tytułu wydatku, którego uznania odmówiono (art. 168 ust. 5b p.u.).

- 8) Zasadę rozpoznawania i zatwierdzania sprawozdania przez sędziego-komisarza utrzymano w odniesieniu do sprawozdania ostatecznego (art. 168 ust. 5c p.u.), gdyż sprawozdanie ostateczne stanowi podsumowanie działalności syndyka w postępowaniu upadłościowym.
- 9) Sprawozdanie ostateczne powinno być (podobnie jak obecnie) złożone po zakończeniu pełnienia funkcji. Okoliczność ta wynika ze stanu faktycznego sprawy. Jednakże dla zagwarantowania ochrony praw syndyka przewiduje się, że dla sankcji w postaci zawiadomienia Ministra Sprawiedliwości o braku złożenia sprawozdania ostatecznego niezbędne jest uprzednie wezwanie syndyka do jego złożenia (wezwanie to może nastąpić po upływie terminu do złożenia sprawozdania, tj. po zakończeniu pełnienia funkcji).

8. Ujawnianie w Rejestrze informacji o organach postępowania

Wyznaczenie w postępowaniu upadłościowym syndyka, a w postępowaniu restrukturyzacyjnym nadzorcy sądowego albo zarządcy, jak również organów, do których przepisy o syndyku, nadzorcy sądowym albo zarządcy stosuje się odpowiednio, ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa obrotu, gdyż ogranicza dłużnika w zarządzie majątkiem. Z tego względu projekt przewiduje, że wszelkie istotne informacje dotyczące tych organów będą obwieszczane i ujawniane w Rejestrze. Dotyczy to informacji o zmianie, odwołaniu albo stwierdzeniu wygaśnięcia funkcji syndyka oraz organów, do których przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio (art. 170 ust. 7 p.u.; art. 30a p.r.).

9. Zmiany w zakresie regulacji dotyczącej rady wierzycieli

- 1) Zasadnicze zmiany regulacji dotyczącej rady wierzycieli w ustawie – Prawo upadłościowe wynikają ze zmiany treści art. 109 ust. 2 p.r. Obecnie pewne określone w ustawie kompetencje w zakresie funkcjonowania rady wierzycieli mieli „wierzyciele mających łącznie co najmniej piątą część sumy wierzytelności z wyłączeniem wierzycieli określonych w art. 116 p.r. oraz wierzycieli, którzy nabyli wierzytelność w drodze przelewu lub indosu po ogłoszeniu upadłości, chyba że przejście wierzytelności nastąpiło wskutek spłacenia przez wierzyciela długu, za który odpowiadał osobiście, albo określonymi przedmiotami majątkowymi, ze

stosunku prawnego powstałego przed ogłoszeniem upadłości, albo nabycie wierzytelności nastąpiło po obwieszczeniu w Rejestrze informacji o trybie i miejscu sprzedaży wierzytelności, a zbycie nastąpiło na rzecz nabywcy, który zaoferował najwyższą kwotę” – por. art. 201 ust. 2 p.u. ustawa o Krajowym Rejestrze Zadłużonych nie przewiduje, aby było możliwe obwieszczenie w Rejestrze o trybie i miejscu sprzedaży wierzytelności. Wynika to z przyjętego założenia, że ani Krajowy Rejestr Zadłużonych, ani system teleinformatyczny nie będą obecnie portalami aukcyjnymi przeznaczonymi do sprzedaży prowadzonej przez syndyka ani tym bardziej do sprzedaży prowadzonej przez wierzyciela. Takie założenie uzasadnia zmianę art. 109 ust. 2 Prawa restrukturyzacyjnego, który jest obecnie podstawą przytoczonej wyżej regulacji przez usunięcie z treści tego artykułu słów: „albo nabycie wierzytelności nastąpiło po obwieszczeniu w Rejestrze informacji o trybie i miejscu sprzedaży wierzytelności, a zbycie nastąpiło na rzecz nabywcy, który zaoferował najwyższą kwotę”. Powyższa zmiana uzasadnia dokonanie tożsamej zmiany w art. 201 ust. 2 p.u., art. 202a ust. 1 i 2 p.u. oraz art. 203 ust. 1 p.u.

- 2) Zmiana art. 210 ust. 2 p.u. polega na usunięciu słów „od dnia zamieszczenia uchwały rady wierzycieli w Rejestrze”, tj. określenia początkowego biegu terminu do zaskarżenia uchwały rady wierzycieli. Wynika to z przyjęcia ogólnej regulacji dotyczącej początkowej daty biegu terminu do zaskarżenia czynności syndyka oraz rady wierzycieli w art. 224 ust. 1 p.u. Analogiczna zmiana jest zaprojektowana w art. 136 ust. 2 p.r.

10. Obowiązek wnoszenia pism procesowych i dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe

- 1) Projekt przewiduje całkowitą informatyzację postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych.
- 2) Akta sprawy upadłościowej i restrukturyzacyjnej będą prowadzone w systemie teleinformatycznym, a orzeczenia sądu, sędziego-komisarza, referendarza i przewodniczącego są utrwalane wyłącznie w systemie teleinformatycznym z wykorzystaniem wzorców udostępnionych w tym systemie, co wynika z art. 219 ust. 1a p.u. oraz art. 197 ust. 1a p.r. System teleinformatyczny będzie dostępny za pomocą usług internetowych udostępnianych na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości na wzór rozwiązań przyjętych w elektronicznym

postępowaniu upominawczym (por. § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 2009 r. w sprawie sposobu wnoszenia pism procesowych drogą elektroniczną w elektronicznym postępowaniu upominawczym (Dz. U. poz. 1832).

- 3) Dane zawarte w systemie teleinformatycznym będą przetwarzane w sposób umożliwiający ich wykorzystywanie w generowaniu projektów orzeczeń sądu, sędziego-komisarza, referendarza i przewodniczącego oraz w sposób, który usprawni sprawowanie kontroli nad przebiegiem postępowania przez sędziego-komisarza i wierzycieli.
- 4) Osiągnięcie tego celu wymaga wprowadzenia możliwie szerokiego obowiązku składania pism i dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego z wykorzystaniem udostępnianych w systemie formularzy elektronicznych (art. 216a ust. 1 p.u., art. 196a ust. 1 p.r.). Tylko takie rozwiązanie zapewni rozpoznawalność przez system teleinformatyczny danych umieszczonych w określonych polach formularza i pozwoli na dalsze przetwarzanie tych danych.
- 5) Zakłada się, że pisma oraz dokumenty niewniesione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego wbrew ustawowemu obowiązkowi nie wywołują skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma do sądu, o czym sąd albo sędzia-komisarz poucza wnoszącego pismo albo dokument. Pouczenie nie jest wymagane, jeżeli wnoszącym pismo jest tymczasowy nadzorca sądowy, zarządca przymusowy, syndyk albo organ, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio, a w postępowaniu restrukturyzacyjnym – nadzorca albo zarządca albo organ, do którego przepisy o nadzorcy albo zarządcy stosuje się odpowiednio (art. 216a ust. 1, art. 196a ust. 1 p.r.). Pismo oraz dokument niewniesione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego pozostawia się w zbiorze dokumentów.
- 6) Pismo procesowe oraz dokumenty wniesione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub uwierzytelnienia w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralność weryfikowanych danych w postaci elektronicznej, dostępnych w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe (art. 216a ust. 1a p.u., art. 196a ust. 2 p.r.).

- 7) Regulacja art. 216a ust. 1b i 1c p.u. oraz regulacja art. 196a ust. 3 i 4 p.r. jest odpowiednikiem regulacji Kodeksu postępowania cywilnego z tym uzupełnieniem, że elektronicznego poświadczenia odpisu załącznika może również dokonać występująca w sprawie w charakterze organu lub uczestnika postępowania albo pełnomocnika osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego. Rozwiązanie takie jest wynikiem założenia, że skoro osoba, która posiada licencję doradcy restrukturyzacyjnego może być pełnomocnikiem w sprawach restrukturyzacji i upadłości (art. 87 § 1 k.p.c.), to tym bardziej powinna mieć kompetencje do elektronicznego poświadczenia odpisu załącznika i to niezależnie od tego, czy występuje w postępowaniu upadłościowym albo restrukturyzacyjnym w roli pełnomocnika procesowego czy też w innej roli. Przyznanie osobom posiadającym licencję doradcy restrukturyzacyjnego kompetencji do elektronicznego poświadczenia odpisów załączników ma szczególne znaczenie dla składania pism i dokumentów przez syndyków, nadzorców sądowych oraz zarządców. Przy takim rozwiązaniu całość pism i dokumentów składanych przez te podmioty będzie odbywała się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Projekt przewiduje również, że elektronicznego poświadczenia odpisu protokołu posiedzenia rady wierzycieli oraz odpisu uchwały podjętej na posiedzeniu rady wierzycieli będzie mógł dokonać przewodniczący rady wierzycieli. Rozwiązanie takie ma na celu usprawnienie funkcjonowania rady wierzycieli. Nie byłoby uzasadnione obciążanie przewodniczącego rady wierzycieli obowiązkiem złożenia protokołu posiedzenia rady i odpisów podjętych uchwał za pośrednictwem systemu teleinformatycznego z jednoczesnym obowiązkiem wysłania oryginałów tych dokumentów do sądu.
- 8) Projekt przewiduje również wprowadzenie rozwiązań chroniących prawa określonych kategorii osób przez umożliwienie im składania wniosków poza systemem teleinformatycznym. Rozwiązania takie będą dotyczyły wierzycieli, którym przysługują należności ze stosunku pracy z wyjątkiem roszczeń z tytułu wynagrodzenia reprezentanta upadłego lub wynagrodzenia osoby wykonującej czynności związane z zarządem lub nadzorem nad przedsiębiorstwem upadłego, należności alimentacyjne oraz renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci i renty z tytułu zamiany uprawnień objętych treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę oraz dłużnika/upadłego,

który nie prowadzi działalności gospodarczej (art. 216aa p.u., art. 196b p.r.). Dla tych osób pozostawiono możliwość składania pism i dokumentów w sposób tradycyjny, tj. w postaci papierowej.

- 9) Dla osób wskazanych w pkt 8 przewidziano dodatkowo możliwość składania wniosków i oświadczeń ustnie w biurze podawczym każdego sądu rejonowego. To drugie rozwiązanie ma na celu promowanie korzystania z systemu teleinformatycznego. Niewykluczone bowiem, że osoba, która przekona się, na ile sprawne i szybkie jest składanie pism i dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, przy kolejnym składaniu pisma skorzysta z tego systemu. To z kolei z czasem doprowadzi do ograniczenia liczby pism papierowych i znacznie ograniczy ilość pracy związanej z koniecznością przetwarzania tych pism. Przewiduje się, że w sądach powinny powstać punkty informatyczne, w których osoby wskazane w pkt 8 będą mogły samodzielnie, z pomocą pracownika sądu albo za pośrednictwem pracownika sądu w trybie określonym w art. 216aa p.u. oraz 196b p.r. wprowadzić treść wniosku albo oświadczenia do systemu teleinformatycznego.
- 10) Obowiązek wnoszenia pism za pośrednictwem systemu teleinformatycznego nie dotyczy pism procesowych i dokumentów zawierających informacje niejawne w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167), a także ofert składanych w toku przetargu lub aukcji, jeżeli warunki przetargu albo aukcji przewidują złożenie oferty w sądzie. Powyższa regulacja wynika z konieczności zapewnienia ochrony informacji zawartych w tych pismach i dokumentach zgodnie z przepisami szczególnymi.

11. Orzeczenia w postępowaniu

- 1) Założenie, że akta postępowania restrukturyzacyjnego oraz upadłościowego są prowadzone w systemie teleinformatycznym (co jest dopuszczalne i ma swoją podstawę normatywną w treści art. 53 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych), uzasadnia regulację, zgodnie z którą orzeczenia są utrwalane w systemie teleinformatycznym z wykorzystaniem wzorców udostępnionych w systemie teleinformatycznym i opatrywane kwalifikowanym podpisem elektronicznym (art. 219 ust. 1a p.u., art. 197 ust. 1a p.r.). Nawiązuje ona do rozwiązania zawartego w art. 324 k.p.c., zgodnie z którym w postępowaniu wszczętym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego wyrok może być

utrwalony w systemie teleinformatycznym i opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

- 2) Jednocześnie z utrwaleniem w systemie teleinformatycznym orzeczenia sądu, sędziego-komisarza, referendarza sądowego i przewodniczącego w systemie teleinformatycznym zamieszcza się informację o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia albo informację, że środek zaskarżenia nie przysługuje (art. 219 ust. 1c p.u., art. 197 ust. 3 p.r.). Takie rozwiązanie ma na celu zagwarantowanie ochrony praw uczestników postępowania przez zamieszczenie w systemie jednoznacznej i pełnej informacji na temat zaskarżalności wydanego orzeczenia.

12. Rejestr danych, dotyczących aktualnego stanu wierzytelności oraz niezaspokojonych przez syndyka zobowiązań masy upadłości

1. Istotnym elementem kontroli przebiegu postępowania upadłościowego jest możliwość bieżącego śledzenia stanu wierzytelności zgłoszonych w postępowaniu, tj. możliwość analizowania stopnia zaspokojenia wierzytelności.
2. Projekt przewiduje, że w postanowieniu oraz dokumencie, który dotyczy wierzytelności wierzyciela upadłego będzie się podawało numer zgłoszenia wierzytelności lub numer na liście lub spisie wierzytelności (art. 219 ust. 1e p.u., art. 197 ust. 2a p.r.). Na podstawie prawomocnych postanowień oraz dokumentów, które dotyczą wierzytelności wierzycieli oraz na podstawie sprawozdań rachunkowych syndyka w aktach będzie się tworzyło się rejestr danych, dotyczących aktualnego stanu wierzytelności oraz niezaspokojonych przez syndyka zobowiązań masy upadłości (art. 219a ust. 2 p.u., art. 197 ust. 2a p.r.).
3. Rejestr ten będzie tworzony w aktach, tj. w systemie teleinformatycznym, a nie w Krajowym Rejestrze Zadłużonych z tego względu, że nie ma podstaw, aby ujawniać publicznie dane osobowe wierzycieli upadłego. Jest to rozwiązanie odmienne od przyjętego dla rejestru masy upadłości, który jest jawny dla wszystkich. W przypadku rejestru masy upadłości jest to jednak uzasadnione dążeniem do ujawnienia informacji o składnikach majątku, które będą podlegały sprzedaży przez syndyka w postępowaniu upadłościowym. Dostęp do akt, w tym również do znajdującej się w aktach listy albo spisu wierzytelności jest ograniczony wyłącznie do uczestników postępowania lub podmiotów, którym akta zostaną

udostępnione zgodnie z przepisami Prawa upadłościowego oraz Kodeksu postępowania cywilnego.

4. Rejestr danych, dotyczących aktualnego stanu wierzytelności oraz niezaspokojonych przez syndyka zobowiązań masy upadłości pozwoli na sprawne generowanie przez system teleinformatyczny treści tytułu egzekucyjnego zgodnie z art. 264 ust. 1 p.u. oraz art. 102 p.r.

13. Doręczenia elektroniczne

1) Projekt przewiduje ogólną regulację, zgodnie z którą pisma oraz postanowienia doręcza się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Przepis art. 131¹ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się (art. 220 ust. 2 p.u., art. 198 ust. 2 p.r.).

2) Realizując założenie ochrony określonych kategorii osób, projekt przewiduje, że doręczeń elektronicznych nie stosuje się do doręczeń dokonywanych dla osób, o których mowa w art. 216aa ust. 1 p.u. i art. 196b ust. 1 p.r. Osoby te mogą dokonać wyboru doręczenia elektronicznego, jeżeli wniosły pismo za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Rezygnacja z wyboru doręczenia elektronicznego jest skuteczna w odniesieniu do pism, które zostały umieszczone w systemie teleinformatycznym po skutecznym złożeniu rezygnacji (art. 220 ust. 4 p.u., art. 198 ust. 4 p.r.). Taka regulacja jest niezbędna, gdyż ma zapobiegać sytuacji, w której osoba, która widzi, że na jej koncie w systemie teleinformatycznym pojawiło się pismo z sądu, albo która spodziewa się takiego pisma w określonym czasie, jeszcze przed odebraniem tego pisma zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego, złoży oświadczenie o rezygnacji z doręczenia elektronicznego i w ten sposób spowoduje konieczność ponownego doręczenia, a co za tym idzie spowoduje przedłużenie postępowania.

Doręczenia elektronicznego nie stosuje się również do pierwszego doręczenia dokonywanego dla osoby fizycznej, osoby prawnej oraz jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, która nie wniosła w sprawie żadnego pisma (art. 220 ust. 2b p.u., art. 198 ust. 4 p.r.).

14. Zaskarżanie czynności rady wierzycieli i syndyka

1) W obecnym stanie prawnym początkiem biegu terminu do wniesienia środka zaskarżenia czynności organów pozasądowych jest zamieszczenie w Rejestrze

orzeczenia, które podlega zaskarżeniu (por. art. 210 ust. 2 p.u., zgodnie z którym w terminie tygodnia od dnia zamieszczenia uchwały rady wierzycieli w Rejestrze uczestnik postępowania oraz syndyk mogą wnieść zarzuty przeciwko uchwale). Zgodnie z art. 219 ust. 1a p.u. postanowienia oraz zarządzenia wydane w postępowaniu upadłościowym zamieszcza się w Rejestrze wraz z informacją o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia. Przepis ten stosuje się odpowiednio do rady wierzycieli i zgromadzenia wierzycieli. Jednocześnie zgodnie z art. 455 ust. 2 p.r. postanowienia, zarządzenia i dokumenty, które zamieszcza się w Rejestrze do dnia utworzenia Rejestru, wyklada się w sekretariacie sądu, o czym należy uczynić wzmiankę na sentencji postanowienia z zaznaczeniem daty wyłożenia. Jeżeli ustawa przewiduje, że termin biegnie od dnia zamieszczenia postanowienia, zarządzenia lub dokumentu w Rejestrze do dnia utworzenia Rejestru termin ten biegnie od dnia wyłożenia w sekretariacie sądu. Przytoczone regulacje oznaczają w konsekwencji, że termin do wniesienia środka zaskarżenia biegnie od momentu, w którym dany dokument (np. uchwała rady wierzycieli) zostanie udostępniona do wiadomości uczestników postępowania wraz z pouczeniem. Projekt zakłada, że uchwały rady wierzycieli będą dostępne dla uczestników postępowania z chwilą ich złożenia sędziemu-komisarzowi. Złożenie będzie bowiem następowało za pośrednictwem systemu teleinformatycznego co oznacza, że złożone uchwały od razu będą dostępne w aktach za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Podobna regulacja dotyczy sprawozdań składanych przez syndyka, które z chwilą złożenia będą dostępne dla uczestników postępowania. W takiej sytuacji pojawia się problem braku pouczenia o sposobie i terminie wniesienia środka zaskarżenia. Brak pouczenia mógłby naruszać prawa uczestników postępowania.

Projekt rozwiązuje wskazany wyżej problem, przewidując, że termin do zaskarżenia czynności rady wierzycieli oraz syndyka ew. nadzorcy, zarządcy i innych organów postępowania, które zgodnie z przepisami ustawy podlegają zaskarżeniu, biegnie od dnia zamieszczenia w systemie teleinformatycznym przez sędziego-komisarza albo referendarza sądowego pouczenia o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia (art. 224 ust. 5 p.u., art. 201 ust. 5 p.r.).

15. Dostęp do akt postępowania

Dostęp do akt postępowania będzie możliwy za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Nie wyklucza to możliwości dostępu do akt w sekretariacie sądu. Zgodnie z projektowanym art. 228 ust. 1 p.u. oraz art. 206 ust. 1 p.r. w sekretariacie sądu umożliwi się uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt sądowych dostęp do akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Prowadzenie akt w systemie teleinformatycznym umożliwi również znaczne ograniczenie czynności sądu i sekretariatu związanych z wydawaniem odpisów z akt. Przewiduje się, że pobrane samodzielnie wydruki komputerowe orzeczeń, pism i dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym będą miały moc urzędowo poświadczonych odpisów oraz wyciągów, jeżeli będą posiadały cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w systemie teleinformatycznym (art. 228 ust. 2 p.u. oraz art. 206 ust. 2 p.r.).

16. Zgłaszanie wierzytelności i ustalanie listy wierzytelności w postępowaniu upadłościowym oraz spisu wierzytelności w postępowaniu restrukturyzacyjnym

- 1) Projekt przewiduje zmianę w art. 236 ust. 1 p.u. przez usunięcie słów „sędziemu-komisarzowi”. Jest to wynik założenia, że zgłoszenia wierzytelności dokonuje się w postępowaniu, w którym następnie wierzytelność podlega rozpoznaniu i ewentualnemu uznaniu w określonym trybie. Z uwagi na to, że zgłoszenie jest dokonywane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego nie ma potrzeby regulowania, że przekazania zgłoszenia wierzytelności dokonuje sędzia-komisarz (co wymagałoby dodatkowej czynności ze strony sędziego-komisarza). System teleinformatyczny będzie zapewniał możliwość pobierania wpływających zgłoszeń przez syndyka. Nie ulega przy tym wątpliwości, że takie rozwiązanie nie zmienia faktu, że zgłoszenie wierzytelności stanowi czynność, która należy do kategorii czynności przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, podjętych bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 1 k.c. Zgłoszenie wierzytelności jest bowiem dokonywane w postępowaniu

sądowym i jest składane do akt postępowania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Niewątpliwie więc jest to czynność „przed sądem” w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 1 k.c. Dalsza procedura postępowania ze zgłoszeniem wierzytelności, a w szczególności fakt, że jest ono automatycznie pobierane z systemu teleinformatycznego przez syndyka nie może zmienić charakteru zgłoszenia wierzytelności jako czynności zmierzającej do dochodzenia wierzytelności w postępowaniu sądowym. Wprowadzenie rozwiązania automatycznego przekazywania zgłoszeń wierzytelności syndykowi uzasadnia również uchylenie art. 214 p.u. i 242 p.u. Formularze elektroniczne udostępnione w systemie teleinformatycznym oraz procedura ich wypełniania będą przygotowane w taki sposób, że zagwarantują składanie zgłoszeń wierzytelności bez braków, które wymagałyby uzupełniania przed przekazaniem zgłoszenia syndykowi. Proponowane rozwiązanie znacznie usprawni pracę sędziów-komisarzy i sekretariatów wydziałów upadłościowych. Trzeba bowiem mieć na względzie, że w postępowaniach upadłościowych występuje często setki albo tysiące wierzycieli. Dokonywanie analizy braków formalnych kilku tysięcy zgłoszeń wierzytelności (albo jak w przypadku upadłości spółki Amber Gold – kilkunastu tysięcy), wydawanie zarządzeń o przekazaniu odpisu zgłoszenia syndykowi, a następnie wykonywanie tego zarządzenia przez pracowników sekretariatów znacznie spowalnia przebieg postępowania upadłościowego.

- 2) Projekt przewiduje zmiany w zakresie wymogów formalnych zgłoszenia wierzytelności, w szczególności przez wprowadzenie obowiązku precyzyjnego określania wierzyciela, w taki sposób aby można było jednoznacznie zidentyfikować wierzyciela w systemie teleinformatycznym (art. 240 pkt 1 p.u.). Jest to niezbędne dla zapewnienia możliwości przetwarzania danych przez system teleinformatyczny.
- 3) Projekt przewiduje również znaczne uproszczenie sporządzania listy wierzytelności przez:
  - a) wyeliminowanie konieczności podawania na liście wierzytelności w postępowaniu upadłościowym sumy, według której będzie obliczany głos wierzyciela w głosowaniu nad układem, gdyż w postępowaniu upadłościowym nie zdarza się zawieranie układów (art. 254 ust. 1 pkt 3 p.u.),

- b) wyeliminowanie konieczności podawania na liście wierzytelności informacji, czy wierzycielowi przysługuje prawo potrącenia, gdyż jeżeli takie prawo przysługuje to powinno być wykonane najpóźniej ze zgłoszeniem wierzytelności i w razie uwzględnienia przez syndyka jest ono niejako „skonsumowane” przez uwzględnienie wierzytelności uznanej z uwzględnieniem potrącenia (art. 245 ust. 1 pkt 7 p.u., art. 86 ust. 2 pkt 6),
- c) wyeliminowania konieczności podawania ilości posiadanych udziałów albo akcji przez wierzyciela, który jest wspólnikiem albo akcjonariuszem spółki będącej upadłym. W postępowaniu upadłościowym okoliczność ta nie ma znaczenia. Kolejność zaspokajania określona w art. 342 p.u. przewiduje, że w kategorii czwartej zaspokajane są należności wspólników albo akcjonariuszy z tytułu pożyczki lub innej czynności prawnej o podobnych skutkach dokonanej w określonym terminie przed ogłoszeniem upadłości. Ilość posiadanych udziałów albo akcji (która jest zmienna w czasie) nie ma żadnego znaczenia. W praktyce przepis ten rodził wątpliwości co do tego, na jaki moment powinna być ustalana ilość posiadanych udziałów albo akcji,
- d) obowiązek podania uzasadnienia na liście wierzytelności w postępowaniu upadłościowym zostanie ograniczony wyłącznie do uzasadnienia odmowy uznania wierzytelności, gdyż uznanie wierzytelności w istocie rzeczy oznacza, że zgłoszona wierzytelność wynika z ksiąg rachunkowych upadłego albo z dokumentów przedstawionych przez wierzyciela (art. 245 ust. 1 pkt 8 p.u.). Nie ma przy tym obawy, że bez uzasadnienia wierzytelność zgłoszona, a następnie uznana na liście wierzytelności nie będzie identyfikowalna, gdyż formularz, który będzie udostępniony w systemie teleinformatycznym będzie wymagał wskazania źródła wierzytelności i określenia dokumentów albo przytoczenia innych okoliczności ją identyfikujących,
- e) wyeliminowanie konieczności podania informacji o stanie postępowania sądowego, administracyjnego, sądownoadministracyjnego lub postępowania przed sądem polubownym w sprawie zgłoszonej wierzytelności, jej zabezpieczenia lub prawa potrącenia jako że informacje te nie mają znaczenia dla decyzji syndyka co do uznania albo odmowy uznania wierzytelności na liście (art. 245 ust. 1 pkt 9 p.u.).

Obecnie znacznym problemem w praktyce są oczywiste błędy rachunkowe albo omyłki pisarskie, które ujawniły się na liście wierzytelności po jej zatwierdzeniu przez sędziego komisarza, a nawet po prawomocnym zakończeniu albo umorzeniu postępowania upadłościowego. Istnieją poważne wątpliwości co do tego, czy sprostowania listy wierzytelności może dokonać sędzia-komisarz na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Spotykane są poglądy, że jest to niemożliwe gdyż lista wierzytelności nie jest orzeczeniem sędziego-komisarza. Należy jednak zauważyć, że taka sytuacja prowadzi do naruszenia praw uczestników postępowania, którzy wskutek błędu ze strony organów postępowania są pozbawieni możliwości uzyskania tytułu egzekucyjnego i nie mają żadnego środka, aby ten błąd skorygować. Wobec tego projekt przewiduje, że do sprostowania zatwierdzonej listy wierzytelności stosuje się odpowiednio przepisy art. 350 i art. 353 Kodeksu postępowania cywilnego. Sprostowania dokonuje sędzia-komisarz (art. 262 ust. 2a p.u., art. 101 ust. 3a p.r.). Sprostowania może dokonać również referendarz sądowy. Wniesienie skargi na postanowienie referendarza sądowego nie powoduje utraty mocy przez zaskarżone postanowienie. Sąd rozpoznaje skargę w składzie jednego sędziego, jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu. Rozpoznając skargę, sąd wydaje postanowienie, w którym zaskarżone postanowienie referendarza sądowego utrzymuje w mocy albo je zmienia. Prawomocne postanowienie o sprostowaniu listy wierzytelności obwieszcza się. Regulacja dotycząca procedury rozpoznawania wniosku przez referendarza sądowego jest oparta na regulacji art. 767^{3a} k.p.c.

IV. Inne zmiany w ustawie – Prawo upadłościowe

1. Wprowadzenie regulacji określającej procedurę, o której mowa w rozdziale V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego

W rozdziale V rozporządzenia nr 2015/848 zostało uregulowane postępowanie upadłościowe członków grupy przedsiębiorców. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ww. rozporządzenia zarządca powołany w postępowaniu upadłościowym, które wszczęto względem członka grupy, może złożyć wniosek o wszczęcie grupowego postępowania koordynacyjnego w każdym sądzie, którego jurysdykcji podlega postępowanie upadłościowe któregośkolwiek członka grupy. Samo grupowe postępowanie

koordynacyjne toczy się na podstawie przepisów rozporządzenia, które w polskim systemie prawnym jest stosowane bezpośrednio. Jednakże konieczne jest osadzenie przepisów rozporządzenia w konkretnej procedurze, która będzie m.in. określała właściwość sądu, sposób i tryb zaskarżania. Projekt przewiduje wobec tego zmianę art. 4 przez wprowadzenie ust. 2, zgodnie z którym przepisy części pierwszej ustawy będzie się stosować odpowiednio do postępowania upadłościowego członków grupy przedsiębiorstw, o którym mowa w rozdziale V rozporządzenia nr 2015/848.

2. Ujawnianie w Rejestrze informacji o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 Prawa upadłościowego

Zgodnie z obecną regulacją postanowienie o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 obwieszcza się (art. 13 ust. 4 p.u.). Powyższa regulacja wzbudza wątpliwości co do tego, czy obwieszczeniu podlega orzeczenie prawomocne czy też orzeczenie nieprawomocne, skoro postanowienie o oddaleniu wniosku staje się skuteczne z chwilą ogłoszenia, a jeżeli ogłoszenia nie było – z chwilą podpisania sentencji (art. 360 k.p.c. w zw. z art. 35 p.u.). Projekt, dąży do ujednolicenia praktyki i precyzuje, że obwieszczeniu będzie podlegało prawomocne postanowienie o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2. Uzależnienie obwieszczenia od uprawomocnienia się postanowienia ma na celu ochronę praw dłużnika, co do którego oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2. Nie byłoby bowiem uzasadnione obwieszczenie, a w konsekwencji ujawnianie w Rejestrze danych dłużnika, co do którego ostatecznie postanowienie o oddaleniu wniosku na podstawie art. 13 mogłoby zostać zmienione. Jednocześnie, skoro na podstawie obwieszczonego postanowienia w Rejestrze mają automatycznie zostać ujawnione dane o podmiocie, którego dotyczy postanowienie (art. 9 ust. 1), a w przypadku gdy podmiotem tym jest spółka osobowa również dane o wspólnikach odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem (art. 2 pkt 2) projekt wskazuje co powinno zostać ujęte w sentencji postanowienia o oddaleniu wniosku. Jest to taki sam zakres danych dotyczących dłużnika oraz wspólników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem jaki jest wskazywany w sentencji postanowienia o ogłoszeniu upadłości (art. 51 ust. 1 p.u.). Dane te ujawnia się w Rejestrze (art. 5 ust. 1 pkt 1–6 oraz art. 6 pkt 1–3). Legislacyjnie konstrukcja art. 13 ust. 5 odpowiada brzmieniu art. 51 ust. 1.

3. Oświadczenie co do prawdziwości danych zawartych we wniosku o ogłoszenie upadłości

Zgodnie z obecną regulacją art. 25 ust. 1 p.u. wraz z wnioskiem o ogłoszenie upadłości dłużnik jest obowiązany złożyć oświadczenie na piśmie co do prawdziwości danych zawartych we wniosku. Projekt zakłada, że wniosek o ogłoszenie upadłości będzie składany za pośrednictwem systemu teleinformatycznego i będzie opatrywany kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub uwierzytelniony w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralność weryfikowanych danych w postaci elektronicznej. W takiej sytuacji utrzymanie wymogu składania oświadczenia o prawdziwości danych zawartych we wniosku wyłącznie na piśmie niweczyłoby pozytywne skutki składania wniosków za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, gdyż sąd zawsze musiałby czekać na to aż wpłynie oświadczenie złożone w formie pisemnej. Zgodnie z projektem dłużnik może złożyć oświadczenie o prawdziwości danych zawartych we wniosku o ogłoszenie upadłości za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Obowiązek opatrywania pism w tym również oświadczenia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 p.u., kwalifikowanym podpisem elektronicznym osoby, która składa oświadczenie albo jej podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub uwierzytelniony w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralność weryfikowanych danych w postaci elektronicznej w sposób wystarczający gwarantuje pewność, że oświadczenie to będzie pochodziło od dłużnika. Projektowane brzmienie art. 25 ust. 1 p.u. nie wyklucza przy tym możliwości złożenia oświadczenia w formie pisemnej i np. załączenia go do wniosku składanego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego przez pełnomocnika procesowego dłużnika. Wówczas do złożenia oświadczenia stosuje się art. 216a ust. 1c–1e p.u.

4. Zmiana art. 64 ust. 2

Wobec zmian wprowadzonych ustawą – Prawo restrukturyzacyjne, które doprowadziły do wyeliminowania, co do zasady, postępowań o charakterze układowym z postępowania upadłościowego, brak uzasadnienia do zachowania regulacji, w oparciu o którą środki zakładowego funduszu świadczeń socjalnych miałyby pozostawać, po ogłoszeniu upadłości, w zarządzie upadłego. Zgodnie z art. 57 p.u. upadły, po ogłoszeniu upadłości ma obowiązek wydania całości majątku oraz dokumentów

dotyczących swojej działalności syndykowi. Nie jest praktycznym rozwiązaniem wyłączenie z zakresu przekazania środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, tym bardziej, że wiąże się to z koniecznością zapewnienia odpowiedniej obsługi biurowej i księgowej, czego upadły po odebraniu zarządu i majątku nie jest w stanie zapewnić.

5. Zmiana regulacji w zakresie bezskuteczności czynności prawnych upadłego wobec masy upadłości

Przepisy ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, które regulują kwestie bezskuteczności czynności prawnych upadłego, dotyczą czynności dokonanych w określonym czasie przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości (por. art. 127 ust. 1 p.u. – rok przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości; art. 128 ust. 1 p.u. – 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości). Jednocześnie zgodnie z art. 9a p.u. nie można ogłosić upadłości przedsiębiorcy w okresie od otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego do jego zakończenia lub prawomocnego umorzenia. Taka regulacja rodzi ryzyko składania wniosków restrukturyzacyjnych w celu uniknięcia potencjalnego ustalenia lub uznania bezskuteczności czynności w postępowaniu upadłościowym. Otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego wobec dłużnika uniemożliwia ogłoszenie upadłości na skutek wniosku złożonego przed dniem otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego albo w jego trakcie. To rodzi ryzyko odrzucenia wniosku wierzyciela o ogłoszenie upadłości złożonego przed zakończeniem albo prawomocnym umorzeniem postępowania restrukturyzacyjnego na podstawie art. 9a p.u. w zw. z art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. Może to być krzywdzące dla wierzycieli, gdyż w czasie prowadzenia postępowania restrukturyzacyjnego mogą upłynąć terminy określone w art. 127–130 p.u. Proponowany art. 131a ma zapobiec potencjalnemu pokrzywdzeniu wierzycieli dłużnika przez składanie wniosków restrukturyzacyjnych i prowadzenie postępowania restrukturyzacyjnego. Trzeba przy tym nadmienić, że takie ryzyko istnieje również w przypadku prowadzenia postępowania sanacyjnego, mimo że w tym postępowaniu ustawodawca wprowadził regulacje dotyczące bezskuteczności czynności prawnych dłużnika (art. 304–309 p.r.). Bezskuteczność dotyczy bowiem wyłącznie okresu od dnia otwarcia postępowania sanacyjnego do dnia zakończenia lub prawomocnego umorzenia postępowania sanacyjnego, gdyż tylko w tym okresie istnieje masa sanacyjna. Nie

można przyjąć, że stan względnej bezskuteczności pozostaje w mocy po zakończeniu postępowania sanacyjnego. Bezskuteczność jest wynikiem otwarcia postępowania sanacyjnego i istnieje tylko na jego potrzeby (tak w stosunku do postępowania upadłościowego: wyrok SN z dnia 29.09.2000 r. V CKN 93/00, Lex oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 marca 2009 r., VI ACa 195/08, Lex). W art. 304 p.r. posłużono się wprost pojęciem bezskuteczności w stosunku do masy sanacyjnej, przy czym przez masę sanacyjną rozumie się pośrednio wierzycieli restrukturyzacyjnych. Poza postępowaniem sanacyjnym nie można mówić ani o masie sanacyjnej, ani o wierzycielach restrukturyzacyjnych, ani o szczególnym sposobie dochodzenia roszczeń z tytułu bezskuteczności, o którym stanowi art. 307 p.r.

Proponowany art. 131a p.u. opiera się na założeniu, że otwarcie i prowadzenie postępowania restrukturyzacyjnego nie powinno pogarszać sytuacji wierzycieli. Proponuje się, aby jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości zostanie złożony w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia albo prawomocnego umorzenia postępowania restrukturyzacyjnego, przez dzień złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w rozumieniu art. 127–130 p.u. należy rozumieć dzień złożenia uprzedniego wniosku restrukturyzacyjnego. Art. 131a p.u. będzie miał zastosowanie do wszystkich postępowań upadłościowych, w których upadłość zostanie ogłoszona po dniu wejścia tego przepisu w życie, niezależnie od tego czy postępowanie restrukturyzacyjne zostało zakończone lub prawomocnie umorzone po czy przed wejściem w życie znowelizowanego przepisu art. 131a p.u., jak również niezależnie od tego czy wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony po czy przed wejściem w życie omawianego przepisu. Po pierwsze, wynika to z art. 25 ustawy, zgodnie z którym przepisy o skutkach wszczęcia postępowania co do osoby, majątku i zobowiązań dłużnika lub upadłego stosuje się również do zdarzeń prawnych, które miały miejsce przed dniem wejścia w życie ustawy. Potencjalnym skutkiem ogłoszenia upadłości (w razie zaistnienia ustawowych przesłanek) może być również bezskuteczność. Przepis o bezskuteczności (art. 131a p.u.) stosuje się również do oceny zdarzeń, które miały miejsce przed wejściem w życie ustawy (dokonanie czynności prawnej bezskutecznej wobec masy upadłości, zakończenie lub prawomocne umorzenie postępowania restrukturyzacyjnego). Po drugie, zgodnie z art. 26 ust. 2 przepis art. 189 pkt 14 projektowanej ustawy stosuje się również w sprawach, w których upadłość została

ogłoszona na skutek wniosku, który wpłynął przed dniem wejścia w życie tego przepisu.

6. Uchylenie postępowania upadłościowego

Obecnie zgodnie z art. 371 ust. 1 p.u. postępowanie upadłościowe podlega uchyleniu w razie prawomocnego odrzucenia albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Przepis ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie w przypadku umorzenia postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości na podstawie art. 54 ust. 4 p.u., tj. wówczas, gdy po uchyleniu postanowienia o ogłoszeniu upadłości i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania zostało wydane postanowienie o zatwierdzeniu układu albo postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego. Taka regulacja nie przewiduje żadnego rozwiązania dla sytuacji, gdy po uchyleniu postanowienia o ogłoszeniu upadłości i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania wnioskodawca cofnie wniosek o ogłoszenie upadłości, a cofnięcie to będzie skuteczne. Ustawodawca nie zakazuje cofnięcia wniosku po uchyleniu postanowienia o ogłoszeniu upadłości i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania. Zakaz takie nie miałby zresztą wystarczającego uzasadnienia celowościowego. Jednakże w przypadku cofnięcia wniosku i umorzenia postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości nie ma podstaw do uchylenia wszczętego postępowania upadłościowego. Z tego względu projekt przewiduje nadanie ustępowi drugiemu w art. 371 p.u. następującego brzmienia: „2. Przepis ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie w przypadku umorzenia postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości.”.

V. Inne zmiany w ustawie – Prawo restrukturyzacyjne

1. Zmiana art. 9

Obecne przepisy, które wymagają aby dłużnik przedłożył jedynie bilans nie pozwalają na dokonanie oceny płynności dłużnika. Z bilansu nie wynikają żadne istotne informacje dla oceny stanu wypłacalności dłużnika.

2. Uchylenie pkt 4 w art. 151 ust. 1 oraz zmiana art. 160 ust. 1

Obecne brzmienie przepisów art. 151 ust. 1 pkt 4 oraz art. 160 ust. 1 p.r. jest niespójne z art. 29 w związku z art. 30 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (zmienionej ustawą z dnia 9 kwietnia 2015 r. – Dz. U. z 2015 r. poz. 689), które zezwalają na odroczenie terminu płatności należności z tytułu składek oraz rozłożenie ich na raty,

zarówno wobec części finansowanej przez płatnika, jak i w części finansowanej przez ubezpieczonego. Zmiana wskazanych przepisów dostosowująca ich brzmienie do wprowadzonych zmian w art. 29 i art. 30 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, pozwoli na objęcie układem wierzytelności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne także w części finansowanej przez ubezpieczonego, których płatnikiem jest dłużnik.

3. Zmiana art. 285

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 285 p.r. sąd może żądać od dłużnika zaliczki na wydatki postępowania o otwarcie postępowania sanacyjnego pod rygorem pominięcia czynności, z którą jest związane wezwanie do uiszczenia zaliczki, albo, w przypadku wezwania do uiszczenia zaliczki na wynagrodzenie tymczasowego nadzorca sądowego albo tymczasowego zarządcy, pod rygorem umorzenia postępowania. Takie brzmienie przepisu pomija fakt, że zgodnie z art. 283 ust. 1 p.r. wniosek o otwarcie postępowania sanacyjnego w stosunku do osoby prawnej wpisanej do KRS może zgłosić również kurator ustanowiony na podstawie art. 26 ust. 1 u.k.r.s., zaś zgodnie z art. 283 ust. 2 p.r. wniosek o otwarcie postępowania w stosunku do niewypłacalnej osoby prawnej może zgłosić również jej wierzyciel osobisty. Literalna interpretacja art. 285 p.r. mogłaby rodzić ryzyko nieprawidłowej praktyki wzywania dłużnika do uiszczenia zaliczki również w sprawie, w której wniosek o otwarcie postępowania sanacyjnego złożył wierzyciel. Stanowiłoby to prosty sposób na pozbawienie wierzyciela możliwości skutecznego złożenia wniosku o otwarcie postępowania sanacyjnego dłużnika. W takiej sytuacji proponuje się dostosowanie treści art. 285 p.r. do katalogu osób posiadających legitymację do złożenia wniosku o otwarcie postępowania sanacyjnego przez wskazanie, że sąd może żądać zaliczki, o której mowa w tym przepisie od wnioskodawcy.

4. Zmiana art. 286 i art. 290

Zgodnie z art. 283 ust. 1 p.r. wniosek o otwarcie postępowania sanacyjnego w stosunku do osoby prawnej wpisanej do KRS może zgłosić również kurator ustanowiony na podstawie art. 26 ust. 1 u.k.r.s., zaś zgodnie z art. 283 ust. 2 p.r. wniosek o otwarcie postępowania w stosunku do niewypłacalnej osoby prawnej może zgłosić również jej wierzyciel osobisty. W związku z tym, że uprawnienie do złożenia wniosku o otwarcie postępowania sanacyjnego zostało przyznane również kuratorowi, a przede wszystkim wierzycielom niewypłacalnego dłużnika konieczne jest przyznanie dłużnikowi prawa

do zaskarżenia postanowienia o ustanowieniu zarządcy tymczasowego w ramach postępowania zabezpieczającego oraz postanowienia o otwarciu postępowania sanacyjnego na skutek wniosku wierzyciela. Brak możliwości zażalenia tych postanowień, które w istocie rzeczy prowadzą do odebrania dłużnikowi prawa zarządu majątkiem, może naruszać prawo dłużnika do sądu.

VI. Zmiany w innych ustawach

1. Zmiana w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 986)

Zmiana w ustawie o Krajowym Rejestrze Sądowym polega na przyjęciu założenia, że Krajowy Rejestr Sądowy prowadzą w systemie teleinformatycznym sądy rejonowe (sądy gospodarcze), zwane dalej „sądami rejestrowymi”. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 2 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym zachodzi konieczność tworzenia sądów rejestrowych w każdym województwie co jak pokazała 17 letnia praktyka – nie zawsze jest rozwiązaniem uzasadnionym. Struktura sądów rejestrowych na terenie kraju powinna być tworzona z uwzględnieniem liczby spraw wpływających do poszczególnych sądów. Przykładowo – część właściwości bardzo obciążonych sądów rejestrowych w Warszawie mogłaby zostać przekazana sądowi lubelskiemu, jednak wymaga to właśnie zmiany brzmienia art. 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym.

2. Zmiana w ustawie z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 771)

Zmiany w ustawie o komornikach sądowych są efektem rozszerzenia zakresu przedmiotowego Rejestru oraz nałożenia na komorników obowiązków zamieszczania danych w Rejestrze. Z uwagi na to, że na gruncie ustawy o komornikach sądowych weryfikacja komorników w tzw. elektronicznym postępowaniu wieczystoksięgowym, odbywa się za pośrednictwem list oraz wykazu, o których mowa w art. 217–219 prowadzonej w systemie teleinformatycznym (art. 221 ust. 2 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych), wydaje się racjonalne przyjęcie analogicznego rozwiązania dla weryfikacji podmiotów zamieszczających informacje w KRZ. Prowadzona już lista może być bowiem wykorzystana także w innych systemach teleinformatycznych.

Dodatkowo wprowadzono art. 164a, zgodnie z którym Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie egzekucyjne, za pomocą którego można wносить pisma, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism. Wprowadzenie do ustawy o komornikach delegacji dla Ministra Sprawiedliwości do określenia trybu zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym odrębnej od delegacji zamieszczonej w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych wynika z tego, że postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika nie jest postępowaniem sądowym, a więc nie obejmuje go delegacja zamieszczona w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

3. Zmiany w ustawie z dnia 29 września 1994 r. rachunkowości

W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości wprowadzono zmianę w art. 53 ustawy ust. 2a, zgodnie z którą przepis ust. 1 i 1a nie dotyczy jednostek, w stosunku do których ogłoszona została upadłość lub otwarto postępowanie restrukturyzacyjne, w którym ustanowiono zarządcę. Obecnie przepisu ust. 1 i 1a nie stosuje się jedynie w przypadku ogłoszenia upadłości. Niezrozumiała jest jednak sytuacja, w której zarządca wyznaczony w postępowaniu restrukturyzacyjnym jako kierownik jednostki sporządza sprawozdanie finansowe i z działalności, które następnie jest zatwierdzane przez zgromadzenie wspólników lub WZA w spółkach kapitałowych. Pozycja prawna zarządcy jest w tym zakresie tożsama z pozycją prawną syndyka, co oznacza, że jest on niezależny od organów spółek kapitałowych. Ta niezależność powinna znaleźć również odzwierciedlenie w ustawie o rachunkowości.

4. Zmiany w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, z późn. zm.)

W postępowaniu upadłościowym i restrukturyzacyjnym akta sprawy będą prowadzone w postaci elektronicznej. Tworzenie i przetwarzanie akt z wykorzystaniem technik informatycznych dopuszcza już art. 53 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Norma zawarta w tym przepisie ma walor ogólny i nie ma potrzeby jej powtarzania w innych aktach prawnych. Za uzasadnione uznano natomiast uzupełnienie tej regulacji o przepisy określające kto tworzy i utrzymuje system teleinformatyczny obsługujący

postępowanie sądowe, w którym tworzy i przetwarza się akta sprawy oraz kto jest administratorem tego systemu.

Zgodnie z projektowanym art. 53 § 1¹ ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych podmiotem odpowiedzialnym za utworzenie tegoż systemu będzie Minister Sprawiedliwości, co pozwoli zapewnić bezpieczeństwo zgromadzonym w systemie danym i uniemożliwi dostęp do nich osobom postronnym. System teleinformatyczny obsługujący postępowania sądowe będzie spełniał minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych, określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 113).

Zmianą objęto również § 2 art. 53 powyższej ustawy z uwagi na konieczność objęcia tym przepisem również akt elektronicznych, które przechowywane są w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe. Zaproponowana norma ma walor ogólny i obejmuje zakresem swojego zastosowania wszystkie akta elektroniczne niezależnie od tego gdzie znajduje się serwer z system teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, w którym te akta są przechowywane.

W związku z propozycją uchylecia w ustawie – Kodeks postępowania cywilnego § 6 w art. 126, w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych wprowadzono delegację dla Ministra Sprawiedliwości do wydania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji rozporządzenia, które określi, tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym, za pomocą którego można wносить pisma procesowe, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism. Wprowadzenie tej delegacji do ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych pozwoli na wykorzystywanie jednego konta do komunikowania się obywatela z sądem w różnych postępowaniach, w których będzie dopuszczalna możliwość komunikacji za pomocą systemu teleinformatycznego. W przeciwnym razie konieczne byłoby zamieszczenie w ustawie – Prawo upadłościowe i ustawie – Prawo restrukturyzacyjne odrębnej delegacji do uregulowania w drodze rozporządzenia tej kwestii. Przepisy Kodeksu postępowania cywilnego na gruncie ustawy – Prawo upadłościowe oraz ustawy – Prawo restrukturyzacyjne znajdują bowiem zastosowanie jedynie odpowiednio. Stanowi to

przeszkodę do uregulowania w akcie wykonawczym wydanym na podstawie art. 126 § 6 k.p.c. trybu zakładania i udostępniania konta w postępowaniach upadłościowych i restrukturyzacyjnych.

Umieszczenie delegacji w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych zostało dokonane celowo i jest wyrazem dążenia ustawodawcy do zamieszczenia w jednym akcie wykonawczym uregulowań dotyczących zakładanie konta dla wszystkich postępowań sądowych (cywilnych, rejestrowych, wieczystoksięgowych, upadłościowych, restrukturyzacyjnych), w których dopuszcza się komunikację elektroniczną.

5. Zmiany w ustawie z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 883 oraz z 2018 r. poz. 398)

W ustawie o licencji doradcy restrukturyzacyjnego przewiduje się wprowadzenie zmiany polegającej na rozszerzeniu weryfikacji osoby ubiegającej się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego także w Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Jednocześnie, z uwagi na bardzo szeroki zakres informacji, jakie ujawniane będą w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, w tym o osobach sędziego komisarza, zastępcy sędziego-komisarza, nadzorcy, zarządcy lub syndyka w danym postępowaniu, sprecyzowano w projekcie, że Minister Sprawiedliwości zasięga jedynie informacji, czy osoba ubiegająca się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego jest ujawniona w Rejestrze jako osoba, o której mowa w art. 2 ustawy (projektowany art. 3 ust. 1 pkt 9 oraz art. 11a ust. 2).

Z uwagi na to, że zgodnie z projektowanymi art. 157 p.u. i art. 24 p.r. do pełnienia funkcji syndyka, a w postępowaniach restrukturyzacyjnych do pełnienia funkcji nadzorcy sądowego albo zarządcy może zostać wyznaczona jedynie osoba, która posiada konto doradcy restrukturyzacyjnego, lista doradcy restrukturyzacyjnego obejmować również będzie informację, czy osoba wpisana na listę posiada konto w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

W wyniku analizy funkcjonalności projektowanego systemu, obsługującego postępowania upadłościowego i restrukturyzacyjnego stwierdzono, że system musi pozwalać na automatyczne pobieranie danych osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego. Z uwagi na powyższe przewiduje się, że lista osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego będzie prowadzona w przedmiotowym systemie i będzie udostępniana sądom za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.

VII. Zmiana w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155, z późn. zm.)

W Kodeksie postępowania cywilnego wprowadzono zmianę polegającą na uchyleniu w art. 126 § 6. Zgodnie z obecnym brzmieniem tego przepisu Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym, za pomocą którego można wносить pisma procesowe, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism. Projekt ustawy zakłada wprowadzenie delegacji dla Ministra Sprawiedliwości do wydania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji rozporządzenia, które określi, tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym, za pomocą którego można wносить pisma procesowe, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism do ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

VIII. Przepisy przejściowe

Zgodnie z ogólnymi zasadami w Rejestrze ujawnia się jedynie informacje o postępowaniach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a–d, które zostały wszczęte po dniu wejścia w życie ustawy oraz o zdarzeniach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2–4, które miały miejsce po dniu wejścia w życie ustawy. Oznacza to, że w Rejestrze nie ujawnia się informacji o postępowaniach restrukturyzacyjnych i upadłościowych, które zostały wszczęte (otwarto postępowanie restrukturyzacyjne albo ogłoszono upadłość) przed dniem wejścia w życie ustawy.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 w sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości, w tym wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego, wniosek o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, wniosek restrukturyzacyjny, wniosek o stwierdzenie wykonania, zmianę albo uchylenie układu lub wnioski o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 p.u., stosuje się przepisy dotychczasowe. Taka regulacja oznacza, że w sprawach tych nie byłoby możliwości automatycznego zamieszczania obwieszczeń i ujawniania danych w Rejestrze. Z uwagi na powyższe

pełne stosowanie przepisów ustawy będzie dotyczyło jedynie spraw, w których wniosek wpłynął po wejściu ustawy w życie.

Zgodnie z art. 30 akta spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzi się w postaci papierowej, a zgodnie z art. 31 akta obejmujące sprawy zakończone przed dniem wejścia w życie ustawy nie podlegają przetworzeniu na akta prowadzone w systemie teleinformatycznym. Akta te nie podlegają przetworzeniu na akta prowadzone w systemie teleinformatycznym. Ustawa nie przewiduje migracji akt do systemu teleinformatycznego.

IX. Termin wejścia w życie

Zgodnie z art. 35 ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2019 r. Tak określony termin wynika z konieczności zbudowania systemu teleinformatycznego obsługującego postępowania sądowe, który pozwoli na automatyczne zamieszczanie obwieszczeń i ujawnianie danych w Rejestrze. Termin ten jest zgodny z harmonogramem prac projektowych prowadzonych w celu zbudowania tego systemu.

W odniesieniu do niektórych przepisów zostały przewidziane inne terminy wejścia w życie.

Przepisy art. 19 pkt 1 i pkt 10 lit. b (dotyczących zmian odpowiednio w art. 4 ust. 2 i art. 51 ust. 2a ustawy – Prawo upadłościowe) i pkt 15 oraz art. 24 pkt 36 lit. a i pkt 38 lit. b (dotyczących zmian odpowiednio w art. 223 ust. 2 i art. 233 ust. 2 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne) wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Wymienione przepisy ustaw PU i PR stanowią niezbędne doimplementowanie przepisów rozporządzenia nr 2015/848/UE, które stosuje się w państwach członkowskich UE od dnia 26 czerwca 2017 r. (tylko przepisy rozporządzenia dotyczące utworzenia rejestru upadłości i integracji rejestrów państw członkowskich wchodzi w życie w późniejszych terminach).

Wymienione wyżej przepisy ustawy o KRZ nie są związane ściśle z uruchomieniem w Polsce rejestru upadłości. Nie ma więc żadnego uzasadnienia, by przepisy określające konieczność podawania podstawy jurysdykcji sądu polskiego w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości, postanowieniu o zatwierdzeniu układu lub postanowieniu o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego, czy przepisy usuwające wątpliwości co do zasad prowadzenia przez polski sąd postępowania określonego

w art. 36 rozporządzenia (regulującego procedurę przedstawienia przez zarządcę powołanego w postępowaniu głównym tzw. jednostronnego zobowiązania w odniesieniu do majątku znajdującego się w państwie członkowskim, w którym mogłoby zostać wszczęte wtórne postępowanie upadłościowe) oraz umożliwiające prowadzenie postępowania koordynacyjnego w stosunku do członków grupy przedsiębiorstw, wobec których w innych państwach członkowskich otwarto postępowanie upadłościowe – dopiero z dniem 26 czerwca 2018 r. Przeciwnie, dla prawidłowego i skutecznego stosowania rozporządzenia nr 2015/848/UE oraz w celu uniknięcia zarzutów Komisji Europejskiej o braku implementacji przepisów prawa UE niezbędnym jest, by ww. przepisy ustawy weszły w życie jak najszybciej.

Uzasadnione jest także wcześniejsze wejście w życie art. 19 pkt 15 wprowadzającego do ustawy – Prawo upadłościowe art. 131a, który stanowi, że jeżeli upadłość ogłoszono w wyniku rozpoznania wniosku o ogłoszenie upadłości złożonego nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego albo od dnia uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego, przez dzień złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 127–130 p.u., rozumie się dzień złożenia wniosku restrukturyzacyjnego. Przepis ten ma zlikwidować problem potencjalnego pokrzywdzenia wierzycieli przez prowadzenie postępowania restrukturyzacyjnego w celu uniemożliwienia wierzycielom skutecznego złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości i w ten sposób uniemożliwienia uznania za bezskuteczne czynności dłużnika dokonanych z pokrzywdzeniem wierzycieli. Nie ma powodu, aby dla tego przepisu ustalać dłuższy termin wejścia w życie. Jednocześnie problem, który ten przepis rozwiązuje, jest na tyle istotny, że celowe wydaje się wprowadzenie dla niego stosunkowo krótkiej *vacatio legis*.

Informacja, czy ustawa o Krajowym Rejestrze Zadłużonych podlega notyfikacji

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega notyfikacji w trybie przewidzianym tymi przepisami.

Ocena wpływu regulacji na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (test MŚP)

Rozwój gospodarki rynkowej i jednocześnie duża zmienność sytuacji makroekonomicznej sprzyjają wzrostowi liczby podmiotów, które realnie lub potencjalnie są zainteresowane skuteczną restrukturyzacją. Coraz częściej działalność przedsiębiorstw wykracza poza granice jednego państwa i podlega dlatego w coraz większym stopniu przepisom prawa Unii Europejskiej. Dostrzegając problemy w instrumentach upadłościowych, a także w dostępie do informacji upadłościowej, oraz biorąc za cel prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, Unia Europejska wymaga skutecznego i sprawnego funkcjonowania międzynarodowych postępowań upadłościowych.

Realizacja projektu budowy i wdrożenia systemu teleinformatycznego oraz Krajowego Rejestru Zadłużonych przyczyni się do spełnienia wymagań określonych w unijnych przepisach prawa, dotyczących dostępu do informacji o dłużnikach oraz komunikowania się organów i uczestników postępowań upadłościowych i restrukturyzacyjnych bez ograniczeń krajowych. Zakłada się więc stałe poparcie polityczne zarówno na poziomie krajowym, jak i na poziomie UE dla działań w ramach interwencji publicznej zarówno w trakcie realizacji projektu, jak również dla dalszych etapów realizacji przyjętych założeń. Skuteczną realizację projektu oraz zapewnienie zakładanych rezultatów determinuje również konieczność utrzymania systemu teleinformatycznego oraz KRZ po zakończeniu realizacji projektu.

Głównym założeniem interwencji publicznej, której wsparcie planowane jest w projekcie, jest stworzenie nowych lepszych warunków do wychodzenia podmiotów gospodarczych z trudnej sytuacji gospodarczej, w tym wprowadzenie skutecznych instrumentów pozwalających na przeprowadzenie restrukturyzacji przedsiębiorstwa dłużnika i zapobieżenie jego likwidacji, a w konsekwencji zachowanie miejsc pracy oraz co do zasady możliwości nieprzerwanego realizowania kontraktów.

Lepsze warunki do wychodzenia z długów oraz dostępne nowe skuteczne instrumenty w zakresie postępowań restrukturyzacyjnych w rezultacie przyniosą wzrost zainteresowania formalną procedurą restrukturyzacyjną realizowaną z udziałem sądów restrukturyzacyjnych i upadłościowych, a w konsekwencji zwiększą obciążenie sądów.

Założeniem interwencji jest więc zapobieżenie paraliżowi sądów restrukturyzacyjnych i upadłościowych związanemu ze wzrostem liczby prowadzonych spraw.

Zwiększenie efektywności funkcjonowania sądów restrukturyzacyjnych i upadłościowych i usprawnienie postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego planuje się osiągnąć dzięki wdrożeniu nowoczesnych rozwiązań teleinformatycznych w zakresie komunikacji między uczestnikami postępowań oraz wsparciu pracy merytorycznej właściwych jednostek organizacyjnych sądownictwa powszechnego, w tym scentralizowaniu dostępu do informacji o procesach restrukturyzacyjnych i upadłościowych.

Kolejnym założeniem interwencji jest umożliwienie dostępu do informacji o upadłości i restrukturyzacji wierzycielom, sądom i innym zainteresowanym mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w innych państwach członkowskich w celu poprawy informowania odpowiednich wierzycieli i sądów oraz zapobiegania wszczynaniu równoległych postępowań upadłościowych przez wdrożenie rozporządzenia nr 2015/848 oraz udział w systemie połączonych europejskich rejestrów upadłościowych. Powyższe założenia wpisują się w cel tematyczny nr 11 określony w Umowie Partnerstwa, jakim jest poprawa warunków administracyjno-prawnych dla rozwoju gospodarki, w tym przede wszystkim dla rozwoju przedsiębiorczości. Zgodnie z Umową powyższy cel realizowany będzie w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER). Jeden z priorytetów inwestycyjnych PO WER dotyczy bowiem inwestycji w zdolności instytucjonalne i w skuteczność administracji publicznych oraz usług publicznych w celu przeprowadzenia reform, z uwzględnieniem lepszego stanowienia prawa i dobrych rządów. W sposób bezpośredni realizacja projektu przyczyni się do osiągnięcia celu szczegółowego określonego w PO WER, tj. poprawy jakości wydawanych orzeczeń oraz zwiększenia skuteczności ich egzekwowania, przez wprowadzenie standardu dla wydawanych orzeczeń przez sądy upadłościowe i restrukturyzacyjne oraz przez ułatwienie dostępu do orzeczeń i poprawę skuteczności ich doręczania z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej. Założenia wpisują się również w przyjętą przez Ministerstwo Sprawiedliwości *Strategię modernizacji przestrzeni sprawiedliwości w Polsce na lata 2014–2020*²⁾ w obszarze poprawy sprawności i jakości orzecznictwa, w perspektywie procesów wewnętrznych

---

²⁾ <https://ms.gov.pl/pl/dzialalnosc/strategia/>

oraz w obszarze dostępność i otwartość wymiaru sprawiedliwości w perspektywie obywatela.

W ramach realizacji założeń interwencji publicznej w dniu 15 maja 2015 r. uchwalona została ustawa – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2015 r. poz. 978), dalej jako „ustawa”, wprowadzająca skuteczne instrumenty pozwalające na przeprowadzenie restrukturyzacji przedsiębiorstwa dłużnika i zapobiegnięcie jego likwidacji.

Ustawa wprowadza cztery nowe postępowania restrukturyzacyjne, tj.:

- 1) postępowanie o zatwierdzenie układu;
- 2) przyspieszone postępowanie układowe;
- 3) postępowanie układowe;
- 4) postępowanie sanacyjne.

Wspólną cechą tych postępowań jest dokonywana w ich ramach restrukturyzacja przedsiębiorstwa dłużnika – w pierwszej kolejności jego zobowiązań, a ponadto w różnym stopniu jego majątku, sposobu zarządzania przedsiębiorstwem oraz zatrudnienia. Przewidziane postępowania zapewniają możliwość wyboru zoptymalizowanej formy restrukturyzacji.

W przypadku postępowań upadłościowych o charakterze likwidacyjnym ustawa zawiera zmiany nakierowane na ich usprawnienie i zharmonizowanie z postępowaniami restrukturyzacyjnymi.

W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie przekazania niektórym sądom okręgowym i sądom rejonowym rozpoznawania spraw gospodarczych z obszarów właściwości innych sądów okręgowych i sądów rejonowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1397) przyjęto, iż rozpoznawanie spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych będzie prowadzone przez 30 sądów rejonowych rozlokowanych na terenie całego kraju.

W ustawie nałożono na Ministra Sprawiedliwości obowiązek utworzenia i prowadzenia w systemie teleinformatycznym Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości (obecnie KRZ), stanowiąc tym samym podstawę prawną do scentralizowania dostępu do informacji o procesach restrukturyzacyjnych i upadłościowych.

Definicja ustawowa przewiduje, iż CRRU (obecnie KRZ) ma służyć zamieszczaniu i obwieszczeniu postanowień, zarządzeń, dokumentów i informacji dotyczących postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego, udostępnianiu danych zawartych w postanowieniach, zarządzeniach, dokumentach i informacjach, dotyczących postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego, obwieszczonych w CRRU (obecnie KRZ) w odniesieniu do danego podmiotu, umożliwiać ma składanie pism i dokumentów oraz dokonywanie doręczeń, wspomagać ma organizację pracy i prowadzenie postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego oraz służyć ma udostępnianiu wzorów pism procesowych i dokumentów określonych w ustawie.

W ramach prac przygotowawczych nad utworzeniem CRRU (obecnie KRZ) przeprowadzono analizę jego funkcjonalności obejmującą założenia ogólne, założenia dotyczące zakresu podmiotowego i przedmiotowego oraz założenia dotyczące logiki czynności w postępowaniu sądowym mających wpływ na stan danych w CRRU (obecnie KRZ). Analiza została opracowana przez zespół składający się z sędziów posiadających duże doświadczenie w prowadzeniu spraw upadłościowych. Zakres analizy przeprowadzonej na etapie przygotowania projektu koncentrował się na identyfikacji głównych obszarów budowanego rozwiązania informatycznego przy założeniu, że identyfikacja szczegółowej funkcjonalności oraz kolejność jej wdrażania zostanie zrealizowana na etapie analizy zaplanowanej w ramach projektu.

System CRRU (obecnie KRZ) przyczyni się do usprawnienia postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych, ułatwienia dostępu do informacji o tych postępowaniach, usprawnienia komunikacji pomiędzy organami tych postępowań i ich uczestnikami oraz obniżenia kosztów postępowań związanych z obowiązkiem dokonywania ogłoszeń i obwieszczeń. Wpływ interwencji w kontekście grupy odbiorców i użytkowników usprawnień:

- w przypadku przedsiębiorców objętych postępowaniem restrukturyzacyjnym zmniejszy się odsetek przedsiębiorstw, które zaprzestaną działalności, a nie będą poddane likwidacji, nastąpi implementacja polityki „drugiej szansy” dla przedsiębiorców, ograniczy się zjawisko stygmatyzacji, wyeliminuje koszty związane z drukiem ogłoszeń prasowych w toku postępowania;
- w przypadku przedsiębiorców-wierzycieli ograniczy się skalę zatorów płatniczych, zwiększy współczynnik zaspokojenia niezabezpieczonych wierzycieli prywatnoprawnych (z kilku do kilkunastu procent);

- w przypadku obywateli zatrudnionych w przedsiębiorstwach objętych postępowaniem układowym zachowa się miejsca pracy w przedsiębiorstwach przeżywających trudności;
- w przypadku pracowników sądów skróci się czas wydania orzeczenia w postępowaniu restrukturyzacyjnym i upadłościowym. Osiągnięcie powyższego rezultatu w sposób bezpośredni przyczyni się do osiągnięcia celu szczegółowego określonego w PO WER, tj. poprawy jakości wydawanych orzeczeń oraz zwiększenia skuteczności ich egzekwowania.

Projekt pozytywnie wpłynie na rynek pracy, a tym samym na sytuację małych i średnich przedsiębiorstw, gdyż może przyczynić się do skrócenia czasu trwania postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych, co pozwoli na ratowanie przedsiębiorstw i utrzymanie miejsc pracy, a w przypadku postępowania upadłościowego pozwoli na szybszą alokację zasobów i szybsze ustabilizowanie sytuacji bytowej pracownika. Potencjalne skutki należy analizować w kontekście ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1574), która zainicjowała proces optymalizacji procesów restrukturyzacyjnych i upadłościowych.

Nie jest jednak możliwe dokonanie wiarygodnego ilościowego oszacowania skali tych korzyści w tym zakresie. Odwołując się do oceny skutków regulacji ww. ustawy, należy wskazać, że przyjmując (szacunek ekspercki), na podstawie danych przedstawionych w raporcie PARP, średnią liczbę pracowników likwidowanej firmy na 80 osób, można oczekiwać zachowania na skutek popularyzacji postępowań układowych ok. 4 tysięcy zachowanych miejsc pracy w pierwszym (i każdym następnym – przyp.) roku funkcjonowania regulacji.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Łukasz Piebiak – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Artur Żuk – Naczelnik Wydziału Prawa Rejestrów w Departamencie Legislacyjnym tel.: 22 52-12-830</p>	<p>Data sporządzenia 09.05.2018 r.</p> <p>Źródło: Inne: realizacja określonego w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508), obowiązku utworzenia Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości; rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 w sprawie postępowania upadłościowego</p> <p>Nr w wykazie prac UC 96</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych stanowi realizację, określonego w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508);(dalej: PrRest), obowiązku utworzenia Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości.

Kwestie dotyczące budowy rejestru są regulowane także na gruncie prawa europejskiego. Na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (wersja przekształcona). państwa członkowskie ustanawiają i prowadzą na swoim terytorium co najmniej jeden rejestr, w którym ogłasza się informacje o postępowaniach upadłościowych („rejestry upadłości”) natychmiast po ich wszczęciu. W rozporządzeniu określono minimalny zestaw danych podlegających udostępnieniu publicznemu. Przepisy rozporządzenia w zakresie obligatoryjności utworzenia rejestru zaczną obowiązywać od dnia 26 czerwca 2018 r. W ramach realizacji założenia, jakim jest umożliwienie dostępu do informacji o upadłości i restrukturyzacji wierzycielom, sądom i innym zainteresowanym mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w innych państwach członkowskich w celu poprawy informowania odpowiednich wierzycieli i sądów oraz zapobiegania wszczynaniu równoległych postępowań upadłościowych, przyjęte ono zostało na poziomie europejskim. Ponadto rozporządzenie przewiduje podstawę prawną dla ustanowienia przez Komisję Europejską zdecentralizowanego systemu służącego wzajemnemu połączeniu rejestrów upadłości. Na system ten będą się składać rejestry upadłości oraz europejski portal „e-Sprawiedliwość” pełniący rolę centralnego elektronicznego punktu dostępu publicznego do informacji w systemie. System będzie oferował funkcję wyszukiwania we wszystkich językach urzędowych instytucji Unii, aby umożliwić dostęp do informacji obowiązkowych oraz wszelkich innych dokumentów i informacji zawartych w rejestrach upadłości, które państwa członkowskie postanowią udostępnić za pośrednictwem portalu „e-Sprawiedliwość”.

Rozporządzenie przewiduje również, że do dnia ustanowienia systemu połączonych rejestrów Komisja Europejska przyjmie w drodze aktów wykonawczych specyfikację techniczną, w której określone zostaną metody komunikacji i wymiany informacji drogą elektroniczną w oparciu o ustanowioną specyfikację interfejsu dla systemu wzajemnego połączenia rejestrów upadłości, środki techniczne zapewniające minimalne normy bezpieczeństwa technologii informacyjnych w zakresie komunikacji i rozpowszechniania informacji w systemie wzajemnego połączenia rejestrów upadłości, minimalne kryteria wyszukiwania poprzez europejski portal „e-Sprawiedliwość”, minimalne kryteria wyświetlania wyników takiego wyszukiwania, tryb i techniczne warunki dostępności funkcji oferowanych przez system wzajemnego połączenia oraz glosariusz z podstawowym wyjaśnieniem krajowych postępowań upadłościowych.

W uzasadnieniu projektu ustawy – Prawo restrukturyzacyjne wskazano, że „W celu usprawnienia postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych, ułatwienia dostępu do informacji o tych postępowaniach, usprawnienia komunikacji pomiędzy organami tych postępowań i ich uczestnikami oraz obniżenia kosztów postępowań związanych z obowiązkiem dokonywania ogłoszeń i obwieszczeń proponuje się utworzenie **Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości (dalej „CRRU”)**¹⁾ (art. 6 PrRest²⁾”. CRRU będzie prowadzony w systemie teleinformatycznym administrowanym i udostępnianym przez Ministra Sprawiedliwości i będzie pełnił następujące funkcje:

¹⁾ Przedmiotowy projekt przewiduje dokonanie zmiany nazwy, gdyż nazwa przewidziana w art. 5 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, tj. Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości byłaby nieodpowiednia i wprowadzałaby w błąd co do zakresu i charakteru Rejestru. W projekcie proponuje się nazwę Krajowy Rejestr Zadłużonych. Konieczne jest użycie w nazwie słowa „Krajowy”, co pozwoli na zachowanie niezbędnej jedności i spójności z regulacjami i nazwami innych rejestrów – Krajowy Rejestr Sądowy, Krajowy Rejestr Karny. Z oczywistych względów konieczne jest użycie w nazwie słowa Rejestr. Określenie „Zadłużonych” pozwoli na objęcie jedną nazwą wszystkich podmiotów, których dane będą ujawniane w Rejestrze, tj. podmiotów niewypłacalnych, podmiotów zagrożonych niewypłacalnością oraz podmiotów, co do których egzekucja została umorzona z uwagi na bezskuteczność. Słowo „Zadłużonych” jest jednoznaczne, komunikatywne dla obywateli, jasno opisuje zakres podmiotowy Rejestru, a jednocześnie nie ma charakteru pejoratywnego. W ocenie skutków regulacji w miejscach, gdzie mowa jest o CRRU, rozumie się przez to system teleinformatyczny realizowany w ramach projektu pn. „Centralny Rejestr

- 1) funkcję rejestru;
- 2) funkcję informacyjną;
- 3) funkcję komunikacyjną (doręczania pism i innych dokumentów);
- 4) funkcję portalu orzeczniczego.

Założenie to zostało zrealizowane w art. 5 PrRest, zgodnie z którym Rejestr:

- 1) służy zamieszczaniu i obwieszczeniu postanowień, zarządzeń, dokumentów i informacji dotyczących postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego;
- 2) służy udostępnianiu danych zawartych w postanowieniach, zarządzeniach, dokumentach i informacjach, dotyczących postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego, obwieszczonych w Rejestrze w odniesieniu do danego podmiotu;
- 3) umożliwia składanie pism i dokumentów oraz dokonywanie doręczeń;
- 4) wspomaga organizację pracy i prowadzenie postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne sposób organizacji Rejestru, sposób zamieszczania i obwieszczenia oraz szczegółową treść danych, sposób składania pism i dokumentów oraz dokonywania doręczeń, w tym wymogi techniczne niezbędne do składania dokumentów za pośrednictwem Rejestru, sposób i zakres wspomaganie organizacji pracy i prowadzenia postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego oraz sposób udostępniania wzorów pism procesowych i dokumentów określonych w ustawie miał zostać określony przez Ministra Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia. Było to wynikiem przyjętego pierwotnie założenia, że Rejestr miał służyć wyłącznie ujawnianiu danych dotyczących postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych.

Obecnie, zakłada się, że w Rejestrze będą ujawniane informacje o:

- 1) osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, wobec których są lub były prowadzone postępowania:
  - a) restrukturyzacyjne,
  - b) upadłościowe, w tym wtórne postępowania upadłościowe,
  - c) o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344, z późn. zm.),
  - d) o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego;
- 2) wspólnikach osobowych spółek handlowych, którzy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem, jeżeli ogłoszono upadłość spółki lub oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe;
- 3) osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, wobec których umorzono egzekucję sądową lub egzekucję administracyjną prowadzoną przez naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych.

Oznacza to, że Rejestr uzyska znacznie szersze niż pierwotnie przewidywano znaczenie jako źródło informacji o podmiotach niewypłacalnych, zagrożonych niewypłacalnością lub podmiotach, wobec których umorzono bezskuteczną egzekucję. W takiej sytuacji nie ma uzasadnienia dla zamieszczenia przepisów regulujących charakter i strukturę Rejestru, sposób dokonywania wpisów, sposób ujawniania i zakres danych oraz sposób usuwania danych w ustawie – Prawo restrukturyzacyjne. Zakres Rejestru zdecydowanie wykracza bowiem poza regulacje Prawa restrukturyzacyjnego i wymaga uregulowania w odrębnej ustawie. Uzasadnia to uchylenie art. 5 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne (art. 16 pkt 1 ustawy) oraz nadanie rejestrowi nowej nazwy – Krajowy Rejestr Zadłużonych (KRZ).

Główne cele projektu to:

- zapewnienie wierzycielom bieżącego dostępu do akt postępowań restrukturyzacyjnych oraz upadłościowych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego (przez Internet),
- ujawnienie w Rejestrze szerokiego zakresu danych dotyczących toczącego się postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego w celu zwiększenia transparentności tych postępowań,
- zwiększenie bezpieczeństwa obrotu gospodarczego,
- usprawnienie nadzoru wierzycieli i sędziego-komisarza nad nadzorcą sądowym, zarządcą, syndykiem,
- przyspieszenie i usprawnienie postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych oraz zwiększenie ich efektywności;
- zwiększenie stopnia zaspokajania wierzycieli w postępowaniach upadłościowych,
- wprowadzenie i wykorzystanie nowych technologii w prowadzeniu postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych;
- wykonanie obowiązku nałożonego w art. 24 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, s. 19), zgodnie z którym państwa

Restrukturyzacji I Upadłości” w ramach Osi priorytetowej: II. Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji Numer i nazwa Działania: 2.17 Skuteczny wymiar sprawiedliwości, do którego niniejszy projekt ustawy przewiduje nazwę Krajowy Rejestr Zadłużonych.

²⁾ numeracja dotyczy projektu zgłoszonego na Radę Ministrów: <https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/218343/218345/218346/dokument126132.pdf>, ostatecznie w przyjętym projekcie jest to art. 5.

członkowskie ustanawiają i prowadzą na swoim terytorium co najmniej jeden rejestr, w którym ogłasza się informacje o postępowaniach upadłościowych („rejstry upadłości”). Rejestr, zgodnie z art. 92 pkt b) Rozporządzenia powinien zacząć funkcjonować od dnia 26 czerwca 2018 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązania polegają na:

- wprowadzeniu jednego Rejestru, w którym będą ujawniane dane dotyczące osób, wobec których prowadzi się postępowania restrukturyzacyjne i upadłościowe oraz osób, wobec których była prowadzona egzekucja, która została umorzona z powodu bezskuteczności;
- wprowadzeniu obowiązku składania w postępowaniu restrukturyzacyjnym oraz w postępowaniu upadłościowym przedsiębiorców wniosków oraz dokumentów drogą elektroniczną, co umożliwi automatyczne przetwarzanie danych przez system teleinformatyczny w celu ich dalszego wykorzystania m.in. w celu automatycznego przeniesienia danych z wniosku złożonego drogą elektroniczną do repertoriów oraz wzorców postanowień sądu i sędziego–komisarza tworzonych w danej sprawie;
- wprowadzeniu jako zasady dokonywania elektronicznych doręczeń, co znacznie przyspieszy komunikację uczestników postępowania z sądem;
- wprowadzeniu rozwiązań chroniących prawa osób wykluczonych cyfrowo przez umożliwienie im składania wniosków poza systemem teleinformatycznym. Pracownicy oraz wierzyciele alimentacyjni, jak również dłużnik będący konsumentem, będą mieli możliwość złożenia wniosków drogą papierową oraz ustnie w biurze podawczym każdego sądu. Tożsamość składającego będzie sprawdzał i potwierdzał pracownik sądu. Pracownik biura podawczego będzie wprowadzał dane do systemu.;
- prowadzeniu akt postępowania restrukturyzacyjnych oraz upadłościowych w formie elektronicznej oraz zapewnieniu dostępu do tych akt zarówno w czytelni akt w sądzie, jak i przez stworzenie ogólnodostępnego portalu internetowego;
- rezygnacji z dokonywania obwieszczeń w Monitorze Sądowym i Gospodarczym;
- wprowadzeniu obowiązku składania pism na określonych w systemie teleinformatycznym zrestrukturyzowanych formularzach, które będą miały charakter obowiązkowy dla uczestników i organów postępowania;
- wprowadzeniu zasady przygotowywania sprawozdań okresowych oraz końcowych zawierających raporty generowane z prowadzonego w systemie teleinformatycznym i na bieżąco aktualizowanego spisu masy upadłości oraz spisu wierzytelności;
- utworzenie jednego konta dla danego podmiotu, które pozwoli na komunikację z sądem w sprawach restrukturyzacyjnych i upadłościowych oraz w sprawach rejestrowych.

Oczekiwany rezultat projektu jest optymalizacja procesów restrukturyzacyjnych i upadłościowych oraz scentralizowanie dostępu do informacji o procesach restrukturyzacyjnych i upadłościowych, co:

- 1) Umożliwi wyeliminowanie konieczności publikacji ogłoszeń w MSiG, co wpłynie na zachowanie oszczędności przedsiębiorców i jednocześnie obniżenie kosztów postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego dla uczestników postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego o szacowane 3 625 000 PLN rocznie.
- 2) Ograniczy o 99% liczbę korespondencji wysyłanej do uczestników postępowania w formie papierowej, co w konsekwencji wpłynie na obniżenie kosztów postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego dla organów postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego o szacowane 10 800 000 PLN rocznie.
- 3) Skróci o 80% czas od wydania orzeczenia do jego wysyłki oraz wyeliminuje opóźnienia w doręczaniu korespondencji.
- 4) Ułatwi dostęp do akt sądowych i znacznie skróci czas potrzebny na dostęp do danych zawartych w postanowieniach, zarządzeniach, dokumentach i informacjach dotyczących postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych, w tym dostęp dla osób z ograniczoną możliwością przemieszczania się lub wymagających zwiększonej elastyczności czasu pracy (np. kobiet pozostających w domach ze względu na opiekę nad dzieckiem, osób opiekujących się bliskimi wymagającymi stałej lub zwiększonej opieki lub osób z niepełnosprawnościami).

Wprowadzenie skutecznych instrumentów pozwalających na przeprowadzenie restrukturyzacji przedsiębiorstwa dłużnika zapobieganie jego likwidacji przychyli się do zachowania przedsiębiorstwa dłużnika, które w wielu przypadkach jest znacznie korzystniejsze dla wierzycieli niż jego likwidacja. Zachowanie przedsiębiorstwa dłużnika oznacza również zachowanie miejsc pracy oraz co do zasady możliwość nieprzerwanego realizowania kontraktów, a więc ma pozytywne znaczenie społeczne i gospodarcze.

System teleinformatyczny obsługujący postępowania sądowe przyczyni się do usprawnienia postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych, ułatwienia dostępu do informacji o tych postępowaniach, usprawnienia komunikacji pomiędzy organami tych postępowań a ich uczestnikami oraz obniżenia kosztów postępowań związanych z obowiązkiem dokonywania ogłoszeń i obwieszczeń. Wpływ interwencji w kontekście grupy odbiorców i użytkowników usprawnień:

- w przypadku przedsiębiorców objętych postępowaniem restrukturyzacyjnym zmniejszy się odsetek przedsiębiorstw, które zaprzestaną działalności, a nie będą poddane likwidacji, nastąpi implementacja polityki „drugiej szansy” dla przedsiębiorców, ograniczy się zjawisko stygmatyzacji, wyeliminuje koszty związane z drukiem ogłoszeń prasowych w toku postępowania;
- w przypadku przedsiębiorców – wierzycieli ograniczy się skalę zatorów płatniczych, zwiększy współczynnik zaspokojenia niezabezpieczonych wierzytelności prywatnoprawnych (z kilku do kilkunastu procent);

- w przypadku obywateli zatrudnionych w przedsiębiorstwach objętych postępowaniem układowym zachowa się miejsca pracy w przedsiębiorstwach przeżywających trudności;
- w przypadku pracowników sądów skróci się czas wydania orzeczenia w postępowaniu restrukturyzacyjnym i upadłościowym. Osiągnięcie powyższego rezultatu w sposób bezpośredni przyczyni się do osiągnięcia celu szczegółowego określonego w PO WER, tj. poprawy jakości wydawanych orzeczeń oraz zwiększenia skuteczności ich egzekwowania.

Na podstawie art. 56 ustawy o KRS, na wniosek wierzyciela posiadającego tytuł wykonawczy wystawiony przeciwko osobie fizycznej wpisuje się do rejestru dłużników niewypłacalnych (dalej: RDN) dłużnika, który w terminie 30 dni od daty wezwania do spełnienia świadczenia nie zapłacił należności stwierdzonej tytułem wykonawczym. Dane ujawnione w RDN (zarówno na podstawie wpisów dokonanych przez sąd rejestrowy z urzędu, jak i na wniosek) nie cieszą się zainteresowaniem obrotu prawnego i gospodarczego. Dalsze prowadzenie tego Rejestru nie wydaje się zatem celowe i uzasadnione, gdy się zważy nadto, że na podstawie art. 5 ust. 1 w zw. z art. 456 pkt 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508, z późn. zm.) z dniem 26 czerwca 2018 r. ma zostać utworzony Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości (obecnie – KRZ – od dnia 1 lutego 2019 r.). Rejestr ten – najogólniej rzecz ujmując – będzie zawierał dane dotyczące prowadzonych postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych, podmiotów biorących w nich udział, wydawanych przez sąd orzeczeń. W rejestrze tym każdy będzie mógł sprawdzić, czy wobec danej osoby toczyło się lub toczy postępowanie restrukturyzacyjne lub upadłościowe, oraz zapoznać się z danymi podlegającymi – na podstawie przepisów ustawy – obwieszczeniu lub ogłoszeniu. Reasumując, KRZ będzie pełnił funkcję rejestru danych dotyczących podmiotów, których kondycja finansowa uległa pogorszeniu, i z tego powodu prowadzone jest wobec nich postępowanie restrukturyzacyjne lub upadłościowe. W KRZ ujawniane będą m.in. orzeczenia w przedmiocie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej.

Skoro KRZ jako rejestr publiczny będzie obejmował dane związane z szeroko rozumianym brakiem wypłacalności lub zagrożeniem niewypłacalnością danego podmiotu, to za zasadne należy uznać zamieszczanie właśnie w tym rejestrze informacji o osobach, o których mowa w art. 55 pkt 1, 1a, 2 i 4 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Aby zapewnić kompletność danych KRZ o podmiotach niewypłacalnych, proponuje się zmianę art. 5 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne przez wskazanie, że w KRZ publikuje się ponadto informacje o osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, wobec których umorzono egzekucję sądową lub egzekucję administracyjną prowadzoną przez naczelnika urzędu skarbowego oraz dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rejestry upadłości są źródłem oficjalnych informacji związanych z upadłością, przeznaczonych dla banków, wierzycieli, partnerów biznesowych i konsumentów. Rejestry służą do zapisywania, analizowania i przechowywania informacji związanych z upadłością oraz podawania ich do publicznej wiadomości, przy czym ma to miejsce w różnej formie, w zależności od państwa:

- w państwach, w których istnieją specjalne rejestry do tego celu, publikacji podlegają informacje o wszystkich etapach postępowania upadłościowego i stronach tego postępowania;
- w państwach, w których do tego celu wykorzystywane są inne rejestry, sytuacja jest bardziej zróżnicowana. Niektóre państwa publikują jedynie nazwę spółki i informację o jej statusie, inne dołączają informacje o wszystkich etapach postępowania.

Informacje i dokumenty, które można znaleźć w tych rejestrach, powinny być dostępne za darmo. Nie wszystkie państwa UE są obecnie objęte tą usługą. Powinno to ulec zmianie do połowy 2019 r., kiedy to upływa termin na zapewnienie wzajemnego połączenia krajowych rejestrów upadłości za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość” wyznaczony w zmienionym rozporządzeniu dotyczącym upadłości. Zaś samo ustanowienie i prowadzenie na swoim terytorium co najmniej jednego rejestru, w którym ogłasza się informacje o postępowaniach upadłościowych, powinno nastąpić od dnia 26 czerwca 2018 r. Wspomniany system wzajemnego połączenia będzie w przyszłości zawierał zharmonizowany zestaw określonych wcześniej informacji (zwanych „informacjami obowiązkowymi”) dotyczących postępowania upadłościowego, bez względu na to, w jakim państwie UE zostało ono wszczęte³⁾.

Belgia

W Belgii nie ma publicznych rejestrów dłużników niewypłacalnych. W odniesieniu do przedsiębiorstw belgijska baza danych identyfikacyjnych przedsiębiorstw (Banque-Carrefour des Entreprises – BCE) jest rejestrem, który zawiera wszystkie dane identyfikacyjne dotyczące przedsiębiorstw i ich sytuacji prawnej (w szczególności upadłości). Wyroki w sprawie upadłości i w sprawie układow z wierzycielami są natomiast publikowane w belgijskim dzienniku urzędowym Moniteur Belge dostępnym online (bezpłatnie).

W odniesieniu do osób fizycznych w Belgii istnieje centralna baza danych, w której gromadzi się pewną liczbę informacji dotyczących osób nadmiernie zadłużonych, które postanowiły rozpocząć procedurę zbiorowego uregulowania długów.

³⁾ https://e-justice.europa.eu/content_insolvency_registers-110-pl.do

Ta baza danych powstała przy Banque Nationale de Belgique (Narodowym Banku Belgijskim), ale nie jest publicznie dostępna⁴.

Niemcy

W niemieckim rejestrze upadłości można znaleźć postanowienia o stwierdzeniu upadłości wydane przez wszystkie niemieckie sądy rozpoznające sprawy o upadłość, zgodnie z § 9 ustawy o upadłości (Insolvenzordnung). Informacja ta jest prawnie wiążąca i publicznie dostępna (dostęp do niemieckiego rejestru upadłości jest bezpłatny).

Rejestr utrzymuje i prowadzi komisja Federacji i krajów związkowych do spraw przetwarzania danych i racjonalizacji wymiaru sprawiedliwości reprezentowana przez Ministerstwo Sprawiedliwości Nadrenii-Północnej Westfalii.

Dane dotyczące niewypłacalności są dostępne wyłącznie na stronie internetowej niemieckiego rejestru upadłości. W przypadkach gdy było to konieczne na stronie internetowej zawarto informacje, w jaki sposób wykonywać kwerendę. Informacje są dostępne wyłącznie w języku niemieckim.

Należy zwrócić uwagę, że nieograniczona kwerenda odnosząca się do danych ze wszystkich sądów rozpoznających sprawy o upadłość jest możliwa wyłącznie w czasie dwóch pierwszych tygodni następujących po pierwszym dniu ogłoszenia. Po tym okresie należy wyszukać siedzibę sądu rozpoznającego sprawę o upadłość i jedno z następujących kryteriów: nazwisko, nazwę podmiotu, miejsce prowadzenia działalności lub miejsce zamieszkania dłużnika, sygnaturę sprawy w sądzie rozpoznającym sprawę o upadłość lub numer nadany w sądzie rejestrowym, rodzaj rejestru i numer nadany w rejestrze.

Strona internetowa rejestru upadłości zawiera dane dotyczące upadłości za okres od dnia 1 kwietnia 2002 r. Szczegółowe informacje dotyczące okresów i postępowań, na temat których dane są dostępne, znajdują się na stronie internetowej.

Informacje odnoszą się do spraw, w których postępowanie upadłościowe nie zostało jeszcze zakończone. Dane są usuwane najpóźniej sześć miesięcy od zakończenia postępowania⁵.

Szwecja

Szwedzki Urząd do spraw Rejestracji Spółek zarządza kilkoma rejestrami zawierającymi informacje o wpisanych do nich spółkach. Szwedzki Urząd do spraw Rejestracji Spółek nie prowadzi jednego spójnego rejestru osób fizycznych i prawnych, których upadłość została ogłoszona. Dokumentacja prowadzona przez szwedzki Urząd do spraw Rejestracji dotyczy osób fizycznych i podmiotów, których upadłość została ogłoszona. Natomiast informacje dotyczące upadłych spółek są wpisywane do kilku różnych rejestrów działalności gospodarczej zarządzanych przez szwedzki Urząd do spraw Rejestracji Spółek. Dostęp do informacji na temat osób fizycznych, podmiotów i spółek zawartych w rejestrach zarządzanych przez szwedzki Urząd do spraw Rejestracji Spółek umożliwiają wyszukiwarki internetowe.

Informacje o upadłości spółek, osób fizycznych i podmiotów wpisanych do różnych rejestrów prowadzonych przez szwedzki Urząd do spraw Rejestracji Spółek zwane są dalej szwedzkim rejestrem upadłości (przy czym są to informacje, do których dostęp można uzyskać korzystając z wyszukiwarki internetowej i przez bezpośredni kontakt ze szwedzkim Urzędem do spraw Rejestracji Spółek).

Rejestr zawiera dane na temat spółek, osób fizycznych i podmiotów znajdujących się na różnych etapach upadłości. Ujmując rzecz ogólnie, w rejestrze zawarte są następujące rodzaje informacji:

- data wszczęcia postępowania upadłościowego,
- nazwa właściwego sądu,
- nazwa, adres oraz numer rejestru /osobisty numer kodowy podmiotu,
- etap postępowania,
- nazwisko/nazwa i adres powiernika.

Rejestr stanowi własność i jest zarządzany przez szwedzki Urząd do spraw Rejestracji Spółek. Informacje zawarte w szwedzkim rejestrze upadłości są udostępniane bezpłatnie drogą telefoniczną przez szwedzki Urząd ds. Rejestracji Spółek. Wnioski o udzielenie informacji na piśmie zawarte w rejestrze rozpatrywane są w większości przypadków za opłatą.

Do rejestru wpisywane są tylko informacje przedkładane przez sądy. Informacje wprowadza się w dniu ich wpływu z sądu do szwedzkiego Urzędu ds. Rejestracji Spółek. W przypadku ogłoszenia upadłości osoby fizycznej, informacje te wpisuje się do rejestrów działalności gospodarczej, w których dana osoba może być wpisana.

Dostęp do informacji na temat stanu upadłości za pomocą wyszukiwarki internetowej jest bezpłatny. Dostęp do informacji dodatkowych umożliwia się tylko zarejestrowanym użytkownikom wnoszącym opłatę.

W celu uzyskania informacji zawartych w rejestrze, każdy może zwrócić się do szwedzkiego Urzędu do spraw Rejestracji Spółek drogą pocztową, pocztą internetową lub telefonicznie. Korzystając z wyszukiwarki internetowej można przeszukiwać rejestr według nazwy spółki, nazwiska osoby fizycznej, numeru rejestracji lub osobistego numeru kodowego. Informacje przechowywane są w rejestrze przez okres pięciu lat.

Węgry

Na Węgrzech sądy okręgowe (megyei bíróság) oraz Ministerstwo Sprawiedliwości i Ochrony Porządku Publicznego (Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium) odpowiadają za prowadzenie baz danych dotyczących niewypłacalności.

⁴) https://e-justice.europa.eu/content_insolvency_registers-110-be-pl.do?member=1 (dostęp 19.04.2017 r.; Ostatnia aktualizacja: 18/01/2017).

⁵) https://e-justice.europa.eu/content_insolvency_registers-110-de-pl.do?member=1

Informacje na temat wszczęcia i zakończenia postępowania w sprawie niewypłacalności – to znaczy dotyczące likwidacji lub upadłości, jak również likwidatora – zawarte są w rejestrze działalności gospodarczej (Cégnyilvántartás)⁶⁾.

Wersja elektroniczna tego rejestru prowadzona jest przez służbę ds. spółek Ministerstwa Sprawiedliwości i Ochrony Porządku Publicznego (az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Céginformációs Szolgálat).

Dziennik urzędowy dla spółek (Cégekzlöny)

Od dnia 1 stycznia 2008 r. zawiadomienia o likwidacji (felszámolási hirdeténi) są także regularnie umieszczane na stronie internetowej monitora gospodarczego (Cégekzlöny), (który niekiedy jest aktualizowany częściej niż raz dziennie).

Na tej stronie internetowej można także znaleźć postanowienia (végzés) wydane w postępowaniu upadłościowym.

Informacje uzyskiwane w trybie online nie są prawnie wiążące.

Dostęp do węgierskiego rejestru dotyczącego niewypłacalności jest bezpłatny i obejmuje następujące wpisy:

- datę wszczęcia postępowania w sprawie niewypłacalności,
- numer wpisu (cégjegyzékszám),
- nazwę spółki,
- siedzibę (székhely),
- miejsce prowadzenia działalności (telephely),
- oddziały (fióktelep),
- podstawową działalność,
- kapitał zakładowy/akcyjny,
- numer identyfikacji podatkowej.

Rejestr działalności gospodarczej można przeszukiwać według:

- numeru wpisu do rejestru lub
- nazwy spółki, lub
- numeru identyfikacji podatkowej.

Od początku 2008 r. można przeszukiwać także stronę internetową dziennika urzędowego dla spółek, posługując się nazwą spółki lub numerem jej wpisu do rejestru. Można w ten sposób uzyskać wszystkie dostępne informacje na temat spółki, w tym o jej ewentualnej niewypłacalności.

Od dnia 1 stycznia 2008 r. zawiadomienia o likwidacji są także regularnie umieszczane na stronie internetowej dziennika urzędowego dla spółek (który niekiedy jest aktualizowany częściej niż raz dziennie).

Od lipca 1993 r., kiedy to krajowy system informacji o spółkach i wpisów do rejestru (Országos Céginformációs és Cégnyilvántartási Rendszer) zaczął w pełni funkcjonować, dane w rejestrze działalności gospodarczej są przechowywane w formie elektronicznej przez sądy.

Dane o wszystkich spółkach można wyszukiwać w dowolnym z sądów, niezależnie od miejsca, w którym są one przechowywane⁷⁾.

Anglia i Walia

Ustawa nakłada na Służbę do spraw Niewypłacalności dla Anglii i Walii obowiązek prowadzenia rejestrów dotyczących niewypłacalności osób fizycznych⁸⁾ ograniczeń wynikających z upadłości (bankruptcy restrictions) oraz ograniczeń związanych z umorzeniem długów (debt relief restrictions). Rejestr niewypłacalności osób fizycznych skupia dane z tych rejestrów i zawiera szczegółowe informacje dotyczące:

- upadłości, co do których nie ogłoszono jeszcze absolutorium lub w sprawach, w których absolutorium ogłoszono w ostatnich trzech miesiącach;
- postanowień dotyczących umorzenia długu, które obowiązują lub wygasły w ciągu ostatnich trzech miesięcy;
- obowiązujących dobrowolnych porozumień osób fizycznych i dobrowolnych porozumień zawieranych w trybie przyspieszonym, w tym tych, które wygasły w ciągu ostatnich trzech miesięcy;
- obowiązujących postanowień dotyczących ograniczeń wynikających z upadłości lub odpowiednich zobowiązań oraz tymczasowych postanowień dotyczących ograniczeń wynikających z upadłości;
- obowiązujących postanowień dotyczących ograniczeń związanych z umorzeniem długu lub odpowiednich zobowiązań i tymczasowych postanowień dotyczących ograniczeń związanych z umorzeniem długu.

Dostęp do rejestru jest bezpłatny. Służba do spraw Niewypłacalności jest agencją wykonawczą Ministerstwa Działalności Gospodarczej, Innowacji i Umiejętności (Department for Business, Innovation and Skills). Za pośrednictwem urzędowego syndyka:

- zarządza sprawami podmiotów, które ogłosiły upadłość, osób fizycznych podlegających postanowieniom dotyczącym ograniczeń związanych z umorzeniem długu, spółek osobowych i handlowych rozwiązanych przez sąd oraz ustala przyczyny ich niewypłacalności, a także analizuje ich sprawy;

⁶⁾ <http://www.e-cegjegyzek.hu/>

⁷⁾ https://e-justice.europa.eu/content_insolvency_registers-110-hu-pl.do?member=1

⁸⁾ <https://www.insolvencydirect.bis.gov.uk/eiir/>

- działa jako syndyk/likwidator, gdy nie wyznaczono osoby z sektora prywatnego zajmującej się upadłościami;
- działa jako doradca i nadzorca ds. upadłości (*nominee and supervisor*) w przypadku zawierania dobrowolnego porozumienia przez osoby fizyczne w trybie przyspieszonym.

Ponadto organ ten:

- przedstawia sprawozdania na temat uchybień podmiotów, które ogłosiły upadłość, i osób fizycznych podlegających postanowieniom dotyczącym ograniczeń związanych z umorzeniem długu, oraz członków organów spółek;
- podejmuje czynności w zakresie pozbawiania uprawnień członków organów spółek we wszystkich przypadkach niedopełnienia wymogów przez te podmioty;
- zajmuje się postanowieniami o upadłości i postanowieniami o umorzeniu długu oraz zobowiązaniami;
- nadaje uprawnienia praktykom zajmującym się niewypłacalnością i reguluje ich działalność zawodową;
- ustala i wypłaca należne ustawowo kwoty odpraw, w przypadku gdy pracodawca jest zgodnie z prawem uznany za niewypłacalnego;
- prowadzi rachunki i świadczy usługi inwestycyjne w przypadku majątków objętych upadłością oraz likwidacją;
- prowadzi poufne dochodzenia w celu dokonania ustaleń faktycznych dotyczące spółek, jeżeli jest to w interesie publicznym;
- doradza ministrom i ministerstwom oraz agencjom rządowym w sprawach dotyczących niewypłacalności, zwolnień oraz innych powiązanych zagadnień;
- udziela obywatelom informacji dotyczących niewypłacalności, zwolnień i dochodzeń za pośrednictwem strony internetowej, publikacji i linii telefonicznej, w której można uzyskać informacje na temat niewypłacalności (Insolvency Enquiry Line)⁹⁾.

Powyżej przedstawiono przykłady z wybranych państw. Bardziej rozbudowane porównanie znaleźć można na portalu e-sprawiedliwości (e-justice), pod adresem https://e-justice.europa.eu/content_insolvency_registers-110-pl.do. Ponadto, w ramach portalu e-sprawiedliwość funkcjonuje wyszukiwarka połączonych rejestrów upadłości. Strona ta umożliwia wyszukiwanie niewypłacalnych osób fizycznych i prawnych w całej UE. Usługę tę udostępnia Komisja Europejska we współpracy z uczestniczącymi państwami członkowskimi: Czechy, Niemcy, Estonia, Łotwa, Niderlandy, Austria, Rumunia, Słowenia.

Wyszukiwarka znajduje się pod adresem: https://e-justice.europa.eu/content_interconnected_insolvency_registers_search-246-pl.do

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby fizyczne, prawne oraz jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, wobec których są lub były prowadzone postępowania: a) restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508, z późn. zm.), b) upadłościowe, w tym wtórne postępowania upadłościowe, c) o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344, z późn. zm.), d) o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego.	Zakres oddziaływania KRZ, po jego wdrożeniu obejmował będzie organy postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego, sądowne oraz administracyjne organy egzekucyjne oraz wszystkich uczestników postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych. W 2016 r. do dnia 31 września w MSiG		Informacje o wskazanych podmiotach będą publikowane systemie teleinformatycznym Krajowy Rejestr Zadłużonych prowadzonym przez Ministra Sprawiedliwości. W ostatnich latach, wskutek zmian dokonanych ustawą z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze, ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1306) doszło do znacznego zwiększenia ilości spraw rozpoznawanych przez sądy upadłościowe. Wynika to ze zliberalizowania przesłanek ogłoszenia upadłości konsumenckiej, która stała się procedurą realnie pozwalającą na rozwiązanie problemów nadmiernie zadłużonych osób fizycznych, nieprowadzących działalności gospodarczej. W 2013 r. i 2014 r. rocznie ogłaszano około 30 upadłości osób fizycznych, nieprowadzących działalności gospodarczej. W 2015 r. nastąpił skokowy wzrost liczby upadłości.
Wspólnicy osobowych spółek handlowych, którzy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem, jeżeli ogłoszono upadłość spółki, wszczęto wtórne postępowanie upadłościowe lub oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości spółki na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe.	opublikowano 462 ogłoszenia o upadłości firm, w tym 128 o rozpoczęciu postępowania restrukturyzacyjnego.		
Osoby fizyczne, prawne oraz jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi,			

⁹⁾ https://e-justice.europa.eu/content_insolvency_registers-110-ew-pl.do?member=1

<p>którym ustawa przyznaje zdolność prawną, wobec których umorzono egzekucję sądową lub egzekucję administracyjną prowadzoną przez naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych, a także dłużnicy alimentacyjni.</p>			<p>Sądy ogłosiły ponad 2100 upadłości osób fizycznych, nieprowadzących działalności gospodarczej. W 2016 r. liczba ogłoszonych upadłości wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej wzrosła o 100% i przekroczyła 4400 upadłości. Kolejny wzrost spodziewany jest w roku 2017 r., gdyż tylko w pierwszym kwartale tego roku opublikowano w Monitorze Sądowym i Gospodarczym obwieszczenia o ogłoszeniu upadłości ponad 1300 osób fizycznych, które nie prowadzą działalności gospodarczej. Odpowiednio rośnie liczba spraw o ogłoszenie upadłości. Zauważalny jest również stały wzrost liczby spraw restrukturyzacyjnych. W 2016 r. w MSiG opublikowano 212 ogłoszeń o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego podczas gdy tylko w pierwszym kwartale 2017 r. tych ogłoszeń było 87.</p>
<p>Obywatele</p>	<p>38 424 tys.</p>	<p>Dane GUS</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) Ułatwiony dostęp dla zainteresowanych do danych o niewypłacalności osób fizycznych i prawnych; 2) Ułatwiony dostęp dla uczestników i organów postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych do odpisów postanowień, zarządzeń i innych dokumentów w postępowaniach oraz do danych zawartych w postanowieniach, zarządzeniach, dokumentach i informacjach dotyczących tych postępowań; 3) Przyspieszenie postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych.
<p>Minister Sprawiedliwości</p>			<p>W ustawie o licencji doradcy restrukturyzacyjnego przewiduje się wprowadzenie zmiany polegającej na wprowadzeniu konieczności weryfikacji, czy osoba ubiegająca się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego jest wpisana do Krajowego Rejestru Zadłużonych. Jednocześnie, z uwagi na bardzo szeroki zakres informacji, jakie ujawniane będą w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, w tym o osobach sędziego-komisarza, zastępcy sędziego-komisarza, nadzorcy, zarządcy lub syndyka w danym postępowaniu, sprecyzowano w projekcie, że Minister Sprawiedliwości zasięga jedynie informacji, czy osoba ubiegająca się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego jest ujawniona w Rejestrze jako osoba, o której mowa w art. 2 ustawy (art. 3 ust. 1 pkt 9 oraz art. 11a ust. 2 ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego – art. 20 pkt 1 i 2 projektu). W Kodeksie postępowania cywilnego wprowadzono</p>

		<p>zmianę polegającą na uchyleniu w art. 126 § 6. Zgodnie z obecnym brzmieniem tego paragrafu Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym, za pomocą którego można wnosić pisma procesowe, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism. Projekt ustawy zakłada wprowadzenie delegacji dla Ministra Sprawiedliwości do wydania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji rozporządzenia, które określi, tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym, za pomocą którego można wnosić pisma procesowe, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism do ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Pozwoli to na wykorzystywanie jednego konta do komunikowania się obywatela z sądem w różnych postępowaniach, w których będzie dopuszczalna możliwość komunikacji za pomocą systemu teleinformatycznego i wyeliminuje ryzyko konieczności zakładania przez obywatela różnych kont, innego dla każdego postępowania.</p>	
Sądy powszechne	<p>Sądy rejonowe – 318</p> <p>Postępowania upadłościowe i restrukturyzacyjne prowadzone są przez sądy rejonowe – sądy gospodarcze.</p> <p>W jednych wydziałach prowadzone są łącznie sprawy restrukturyzacji i upadłości przedsiębiorców oraz konsumentów.</p>	<p>Zapewnienie wydolności sądownictwa upadłościowego i restrukturyzacyjnego wymaga przyjęcia zdecydowanych rozwiązań, pozwalających na usprawnienie i przyspieszenie prowadzonych postępowań. Temu celowi służy informatyzacja postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych, która obejmuje m.in.: wprowadzenie jako zasady elektronicznej komunikacji z sądem i sędzią-komisarzem, wprowadzenie doręczeń elektronicznych, wprowadzenie zasady automatycznego dokonywania obwieszczeń, wprowadzenie obowiązku sporządzania pism i dokumentów z wykorzystaniem wzorców pism udostępnionych w systemie teleinformatycznym co pozwoli na automatyczne generowanie projektu postanowienia, wprowadzenie zautomatyzowanego systemu generowania sprawozdań syndyka, co wyeliminuje konieczność dokonywania rachunkowego badania sprawozdania syndyka, wprowadzenie możliwości samodzielnego pobierania z systemu teleinformatycznego odpisów dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania, co ograniczy ilość wniosków składanych w tym celu do sądu i wpłynie również na ograniczenie ilości pracy sekretariatów.</p>	
Komornicy	<p>Liczba kancelarii komorniczych w ostatnich latach (stan na koniec roku):</p> <p>2015 r. – 1416 kancelarii komorniczych (w tym 22 vacaty);</p> <p>2014 r. – 1339 kancelarii</p>	Ministerstwo Sprawiedliwości	<p>Zmiany w ustawie o komornikach sądowych są efektem rozszerzenia zakresu przedmiotowego Rejestru oraz nałożenia na komorników obowiązków zamieszczania danych w Rejestrze. Z uwagi na to, że na gruncie ustawy o komornikach sądowych weryfikacja komorników w tzw. elektronicznym postępowaniu wieczystoksięgowym odbywa się za pośrednictwem list</p>

	komorniczych (w tym 24 vacaty); 2013 r. – 1246 kancelarii komorniczych (w tym 20 vacatów)		i wykazu prowadzonych w systemie teleinformatycznym (art. 217–219 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych), wydaje się racjonalnym przyjęcie analogicznego rozwiązania do weryfikacji podmiotów zamieszczających informacje w KRZ. Prowadzona już lista może być bowiem wykorzystana także w innych systemach teleinformatycznych.
Naczelnicy urzędów skarbowych. Szef Krajowej Administracji Skarbowej	380 1	Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (Dz. U. poz. 393)	Dane o osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, wobec których umorzono egzekucję sądową lub egzekucję administracyjną prowadzoną przez naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych są przekazywane do Rejestru za pośrednictwem systemu teleinformatycznego odpowiednio przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo przez komorników, a w przypadku umorzenia egzekucji sądowej prowadzonej przez ustanowienie zarządu przymusowego nad przedsiębiorstwem lub gospodarstwem rolnym lub przez sprzedaż przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych, przez sąd, który wydał postanowienie (art. 8 ust. 2–4).
Doradcy restrukturyzacyjni	1114 – liczba ważnych licencji doradcy restrukturyzacyjnego (bez licencji zawieszonych, cofniętych i nie wydanych) wg stanu na dzień 3 lipca 2017 r.	Dane statystyczne Ministerstwa Sprawiedliwości	Regulacja art. 216a ust. 1b i 1c ustawy – Prawo upadłościowe oraz regulacja art. 96a ust. 3 i 4 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne jest odpowiednikiem regulacji Kodeksu postępowania cywilnego z tym uzupełnieniem, że elektronicznego poświadczenia odpisu załącznika może również dokonać występująca w sprawie w charakterze organu lub uczestnika postępowania albo pełnomocnika osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego. Rozwiązanie takie jest wynikiem założenia, że skoro osoba, która posiada licencję doradcy restrukturyzacyjnego, może być pełnomocnikiem w sprawach restrukturyzacji i upadłości (art. 87 § 1 k.p.c.), to tym bardziej powinna mieć kompetencje do elektronicznego poświadczenia odpisu załącznika i to niezależnie od tego, czy występuje

			<p>w postępowaniu upadłościowym albo restrukturyzacyjnym w roli pełnomocnika procesowego czy też w innej roli. Przyznanie osobom posiadającym licencję doradcy restrukturyzacyjnego kompetencji do elektronicznego poświadczania odpisów załączników ma szczególne znaczenie dla składania pism i dokumentów przez syndyków, nadzorców sądowych oraz zarządców. Przy takim rozwiązaniu całość pism i dokumentów składanych przez te podmioty będzie odbywała się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.</p> <p>W ustawie o licencji doradcy restrukturyzacyjnego przewiduje się wprowadzenie zmiany polegającej na rozszerzeniu weryfikacji osoby ubiegającej się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego także w Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Jednocześnie z uwagi na bardzo szeroki zakres informacji, jakie ujawniane będą w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, w tym o osobach sędziego komisarza, zastępcy sędziego-komisarza, nadzorcy, zarządcy lub syndyka w danym postępowaniu, sprecyzowano w projekcie, że Minister Sprawiedliwości zasięga jedynie informacji, czy osoba ubiegająca się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego jest ujawniona w Rejestrze jako osoba, o której mowa w art. 2 ustawy (projektowany art. 3 ust. 1 pkt 9 oraz art. 11a ust. 2 ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego – art. 20 pkt 1 i 2 projektu). Z uwagi na to, że zgodnie z projektowanymi art. 157 Prawa upadłościowego i art. 24 Prawa restrukturyzacyjnego do pełnienia funkcji syndyka, a w postępowaniach restrukturyzacyjnych do pełnienia funkcji nadzorcy sądowego albo zarządcy może zostać wyznaczona jedynie osoba, która posiada konto doradcy restrukturyzacyjnego, lista doradcy restrukturyzacyjnego obejmować również będzie informację, czy osoba wpisana na listę posiada konto w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.</p>
Dłużnicy alimentacyjni	208 378 – dłużnicy alimentacyjni, których zaległości przekroczyły okres 6 miesięcy (wg stanu na dzień 30.09.2017 r.)	Rejestr Dłużników Niewypłacalnych	Przewiduje się ujawnianie w Krajowym Rejestrze Zadłużonych informacji o dłużnikach alimentacyjnych, których zaległości przekroczyły okres 3 miesięcy.

Kierownicy oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych	43	http://www.zus.pl/o-zus/kontakt/oddzialy-inspektoraty-biura-terenowe	Dane o osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, wobec których umorzono sądowe postępowanie egzekucyjne lub egzekucję administracyjną prowadzoną przez naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych są przekazywane do Rejestru za pośrednictwem systemu teleinformatycznego odpowiednio przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo przez komorników, a w przypadku umorzenia sądowego postępowania egzekucyjnego prowadzonej przez ustanowienie zarządu przymusowego nad przedsiębiorstwem lub gospodarstwem rolnym lub przez sprzedaż przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych, przez sąd, który wydał postanowienie (art. 8 ust. 2-4).
Szef Krajowej Administracji Skarbowej	1	http://www.mf.gov.pl/krajowa-administracja-skarbowa/kas/s-organizacyjna	
Monitor Sądowy i Gospodarczy	1	Ministerstwo Sprawiedliwości	Zmniejszenie liczby publikowanych ogłoszeń.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej.

Przedmiotowy projekt został przesłany do konsultacji społecznych do następujących organizacji:

- 1) Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”;
- 2) Stowarzyszenie Sędziów „Themis”;
- 3) Stowarzyszenie Sędziów Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych;
- 4) Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych;
- 5) Ogólnopolska Federacja Stowarzyszeń Syndyków i Likwidatorów;
- 6) Stowarzyszenie Praktyków Restrukturyzacji;
- 7) Instytut Allerhanda w Krakowie;
- 8) Instytut Prawa Upadłościowego i Restrukturyzacyjnego Uczelni Łazarskiego;
- 9) Naczelna Rada Adwokacka;
- 10) Krajowa Izba Radców Prawnych;
- 11) Krajowa Rada Notarialna;
- 12) Krajowa Rada Komornicza;
- 13) Związek Banków Polskich;
- 14) Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa;
- 15) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Asystentów Sędziów;
- 16) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych;
- 17) Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 18) Pracodawcy RP;
- 19) Business Centre Club;
- 20) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 21) Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce;
- 22) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
- 23) Związek Rzemiosła Polskiego;

- 24) Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
- 25) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”;
- 26) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 27) Forum Związków Zawodowych;
- 28) Porozumienie Samorządów Zawodowych i Stowarzyszeń Prawniczych;
- 29) Zakład Ubezpieczeń Społecznych;
- 30) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 31) Polska Rada Biznesu;
- 32) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych;
- 33) Krajowa Rada Sądownictwa;
- 34) Sąd Najwyższy;
- 35) sądy powszechne;
- 36) Naczelny Sąd Administracyjny;
- 37) Prokurator Krajowy;
- 38) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 39) Komisja Nadzoru Finansowego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 [2018]	1 [2019]	2 [2020]	3 [2021]	4 [2022]	5 [2023]	6 [2024]	7 [2025]	8 [2026]	9 [2027]	10 [2028]	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem		-3,2	-3,01	-2,97	-2,92	-2,87	-2,82	-2,77	-2,71	-2,65	-2,59	-28,51
Budżet państwa		-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-40,0
Zmniejszenia dochodów Skarbu Państwa z tytułu wpływu z opłat za ogłoszenia związane ze zniesieniem obowiązku ich publikacji w Monitorze Sądowym i Gospodarczym												
ZUS, NFZ, budżet państwa, JST, FP (Suma wpływów z tytułu pochodnych od wynagrodzeń)		0,8	0,99	1,03	1,08	1,13	1,18	1,23	1,29	1,35	1,41	11,49
Wydatki ogółem		-4,905	-4,695	-4,595	-4,485	-4,365	-4,245	-4,115	-3,985	-3,845	-3,695	-42,93
Budżet państwa		-10,7	-10,7	-10,7	-10,7	-10,7	-10,7	-10,7	-10,7	-10,7	-10,7	-107,0
Ograniczenie o 99% liczby korespondencji wysyłanej do uczestników postępowania w formie papierowej skutkujące obniżeniem kosztów postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego dla organów postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego.												
Budżet państwa		3,585	3,585	3,585	3,585	3,585	3,585	3,585	3,585	3,585	3,585	35,85
Koszty operacyjne funkcjonowania systemu KRZ, w tym: koszty szkolenia pracowników i koszty utrzymania systemu												
Budżet państwa		2,21	2,42	2,52	2,63	2,75	2,87	3,00	3,13	3,27	3,42	28,22
Utworzenie 27 stanowisk pracy – (16 dla urzędników i 11 dla referendarzy – utworzenie jednego stanowiska 9000 zł)												
Wynagrodzenia z pochodnymi dla 16 etatów urzędniczych oraz dwr												
Budżet państwa												
Wynagrodzenia z pochodnymi dla 11 etatów referendarskich oraz dwr												
Saldo ogółem		1,705	1,685	1,625	1,565	1,495	1,425	1,345	1,275	1,195	1,105	14,42
Budżet państwa		-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-40,0
Zmniejszenia dochodów Skarbu Państwa z tytułu wpływu z opłat za												

ogłoszenia związane ze zniesieniem obowiązku publikacji w Monitorze Sądowym i Gospodarczym												
Budżet państwa Ograniczenie o 99% liczby korespondencji wysyłanej do uczestników postępowania w formie papierowej skutkujące obniżeniem kosztów postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego dla organów postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego.		10,7	10,7	10,7	10,7	10,7	10,7	10,7	10,7	10,7	10,7	107,0
Budżet państwa Koszty operacyjne funkcjonowania systemu KRZ, w tym: koszty szkolenia pracowników i koszty utrzymania systemu		-3,585	-3,585	-3,585	-3,585	-3,585	-3,585	-3,585	-3,585	-3,585	-3,585	-35,85
Budżet państwa Utworzenie 27 stanowisk pracy – (16 dla urzędników i 11 dla referendarzy – utworzenie jednego stanowiska 9000 zł) Wynagrodzenia z pochodnymi dla 16 etatów urzędniczych oraz dwr Budżet państwa Wynagrodzenia z pochodnymi dla 11 etatów referendarskich oraz dwr		-2,21	-2,42	-2,52	-2,63	-2,75	-2,87	-3	-3,13	-3,27	-3,42	-28,22
ZUS, NFZ, budżet państwa, JST, FP (Suma wpływów z tytułu pochodnych od wynagrodzeń)		0,8	0,99	1,03	1,08	1,13	1,18	1,23	1,29	1,35	1,41	11,49

Źródła finansowania	<p>Przewiduje się, że budowa CRRU zostanie zrealizowana i sfinansowana w ramach projektu pn. „Centralny Rejestr Restrukturyzacji I Upadłości” w ramach Osi priorytetowej: II. Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji. Numer i nazwa Działania: 2.17 Skuteczny wymiar sprawiedliwości.</p> <p>Zakłada się współfinansowanie projektu <u>w 100% z programu POWER</u> w proporcji: 15,72% (współfinansowanie budżet państwa), 84,28% (EFS). Koszty projektu (ogółem) wyniosą 9 993 067,90 zł.</p> <p>Koszty operacyjne funkcjonowania KRZ dotyczyć będą budżetu państwa w części 37 – <i>Sprawiedliwość</i>. Sumaryczny koszt funkcjonowania KRZ w każdym roku jego działalności operacyjnej został oszacowany w wysokości 3,585 mln zł. Wskazana kwota obejmuje koszty szkolenia pracowników oraz koszty utrzymania systemu.</p> <p>Szacowany udział budżetu państwa w wydatkach wynikających z ww. projektu wyniesie ok. 1 570 910,27 zł ($9\,993\,067,90\text{ zł} \times 15,72\% = 1\,570\,910,27\text{ zł}$). Zgodnie z harmonogramem wydatków przewidzianym w projekcie CRRU wskazana kwota wydatków, zostanie poniesiona w 2018 r.</p> <p>Przewidywane wydatki związane z utworzeniem nowych stanowisk dotyczyć będą budżetu państwa w części 15 – <i>Sądy Powszechne</i>.</p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Utworzenie Krajowego Rejestru Zadłużonych</p> <p>Projekt ustawy o KRZ nie wpłynie na zakres funkcjonalny systemu teleinformatycznego, którego budowa przewidziana jest w projekcie CRRU, nie wymaga też zmian w budżecie tego projektu.</p> <p>Biorąc pod uwagę wczesny etap projektowanych zmian legislacyjnych, istnieje ryzyko zmian w projekcie ustawy, które mogą rzutować na zakres, harmonogram czy budżet przyjęty w założeniach do projektu CRRU. Wskazane ryzyko wymaga stałego monitorowania.</p> <p>Ostateczne stwierdzenie możliwości realizacji projektu CRRU w założonym budżecie i harmonogramie w oparciu o przepisy ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych możliwe będzie po ustabilizowaniu się projektu ustawy o KRZ.</p> <p>Z analizy efektywności dotychczas zrealizowanych działań wynika, że na podstawie przyjętych dotychczas przepisów w zakresie prawa upadłościowego i naprawczego oraz dzięki przeprowadzonym analizom możliwa będzie budowa i wdrożenie systemu KRZ, objętych</p>

zakresem niniejszego projektu. System KRZ umożliwi realizację procesów upadłościowych i restrukturyzacyjnych zgodnie z wymaganiami umowy oraz rozporządzenia PE. Ponadto doświadczenia nabyte w ramach prac analitycznych oraz dotychczasowej współpracy z KE będą wykorzystywane w projekcie przez udział tych samych osób w pracach projektowych (uzgadnianie i specyfikowanie wymagań biznesowych dla systemu KRZ oraz uzgodnienia prowadzone na forum KE w zakresie specyfikacji technicznej integracji systemów). W związku z krótkim okresem od wejścia w życie nowych przepisów prawa trudne jest dokonanie wiarygodnego ilościowego oszacowania skali korzyści płynących z wprowadzenia czterech rodzajów postępowań restrukturyzacyjnych. Ponadto ostateczne korzyści ze zrealizowanych dotąd działań uwidocznia się po wdrożeniu narzędzi informatycznych wspierających prowadzenie postępowań.

Zakres oddziaływania KRZ, po jego wdrożeniu, obejmował będzie organy postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego, sądowe oraz administracyjne organy egzekucyjne oraz wszystkich uczestników postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych. Oczekiwane korzyści z realizacji projektu identyfikowane są i mierzone na podstawie wskaźników rezultatu projektu. Analiza korzyści została wykonana w założeniu o poniższe dane:

Opis	Wartość
Koszt obwieszczenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym (w PLN)	500
Roczna liczba obwieszczeń w Monitorze Sądowym i Gospodarczym	7250
Doręczenie do sądu papierowej zwrotki (w PLN)	1
Średnia miesięczna liczba korespondencji wysyłanej do uczestników postępowania w formie papierowej	900 000

W rezultacie wdrożenia KRZ przewiduje się również korzyści trudne do wyrażenia w wartościach pieniężnych. W związku z tym, mimo pozytywnego oddziaływania korzyści te nie zostały wycenione. Są to, m.in.:

- 1) ułatwiony dostęp dla zainteresowanych do danych o niewypłacalności osób fizycznych i prawnych;
- 2) ułatwiony dostęp dla uczestników i organów postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych do odpisów postanowień, zarządzeń i innych dokumentów w postępowaniach oraz do danych zawartych w postanowieniach, zarządzeniach, dokumentach i informacjach dotyczących tych postępowań;
- 3) przyspieszenie postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych.

Znaczący wzrost liczby postępowań restrukturyzacyjnych i postępowań upadłościowych uzasadnia konieczność dostarczenia narzędzi teleinformatycznych usprawniających funkcjonowanie organów w celu zapewnienia ich efektywności. Zwiększona liczba postępowań, bez wsparcia procesu narzędziem informatycznym, może doprowadzić do odwrotnych efektów niż te zakładane w reformie prawa upadłościowego. W zakresie oczekiwań organów postępowania (oraz pracowników sądów) jest więc dostęp do narzędzi automatyzujących czynności procesowe oraz sprawna komunikacja między organami i uczestnikami postępowania, a projekt zakłada realizację tych wymagań.

W odniesieniu do ewentualnych barier równościowych w obszarze interesariuszy zewnętrznych (poza pracownikami Wnioskodawcy i sądów) nie identyfikuje się barier dotyczących równości płci. Według badań statystycznych odsetek osób korzystających z komputera regularnie, tj. co najmniej raz w tygodniu, systematycznie wzrastał w latach 2011–2015. W 2015 r. odsetek kobiet regularnie korzystających z komputera wynosił 63,8%, a odsetek mężczyzn regularnie korzystających z komputera wynosił 65,8% (źródło danych: Opracowanie Głównego Urzędu Statystycznego „Społeczeństwo informacyjne w Polsce. Wyniki badań statystycznych z lat 2011–2015”, publikacja dostępna na <http://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/nauka-i-technika-społeczenstwo-informacyjne/spoleczenstwo-informacyjne>). Można zatem stwierdzić, że nie stwierdzono różnic w położeniu kobiet i mężczyzn w kontekście dostępu do rezultatów projektu rozumianych jako dostęp do e-usług i informacji w postaci elektronicznej.

Również korzystanie z internetowych usług komunikacyjnych w zakresie wysyłania i odbierania poczty elektronicznej jest tylko nieznacznie częstsze wśród mężczyzn niż wśród kobiet, np. w 2015 r. wśród mężczyzn (M) 54,2% korzystało z poczty elektronicznej, a wśród kobiet (K) 53,8%. W badaniu zleconym przez Ministerstwo Cyfryzacji w 2014 r. dane wykazują, że 53%

badanych ułatwiało sprawy urzędowe przez Internet w ciągu ostatnich 12 miesięcy, przy czym na 100% badanych kobiet połowa korzystała z Internetu przy załatwianiu spraw urzędowych, zaś na 100% badanych mężczyzn 56% korzystało z Internetu (dane: publikacja Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji „E-administracja w oczach internautów 2014”). Ponadto wśród osób załatwiających sprawy urzędowe przez Internet w ciągu ostatnich 12 miesięcy 49% stanowiły osoby niepełnosprawne. Z powyższego wynika, że wprowadzenie narzędzi centralizujących dostęp do informacji z użyciem narzędzi informatycznych nie wprowadzi dyskryminacji w odniesieniu do sytuacji kobiet i mężczyzn. Ze względu na specyfikę (wdrożenie e-usług zgodnie z WCAG 2.0) projekt zapewni dostęp do usług sądowych (w obszarze interwencji) również dla osób z niepełnosprawnościami. Rozwiązania wdrożone w ramach projektu – zdalny dostęp do akt, informacji i dokumentów oraz usług – umożliwią udział w postępowaniach również innym osobom z ograniczoną możliwością przemieszczania się lub wymagających zwiększonej elastyczności czasu pracy (np. kobietom pozostającym w domach ze względu na opiekę nad dzieckiem, osób opiekujących się bliskimi wymagającymi stałej lub zwiększonej opieki). Ułatwienie to dotyczy zarówno pracowników organów restrukturyzacyjnych i upadłościowych, jak i uczestników postępowań.

Zmiany w obszarze Monitora Sądowego i Gospodarczego

Zgodnie z art. 1 ust. 6 ustawy o wydawaniu Monitora Sądowego i Gospodarczego (Dz. U. z 2014 r. poz. 125), wpływy pochodzące z wydawania i rozpowszechniania Monitora Sądowego i Gospodarczego (dalej: MSiG) stanowią dochód budżetu państwa. Jednocześnie delegacja ustawowa zawarta w ust. 7 ww. artykułu stanowi, że Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia sposób ustalania ceny numerów MSiG rozpowszechnianych w sposób, o którym mowa w ust. 2d pkt 2, wysokość opłat za zamieszczenie w MSiG ogłoszenia lub obwieszczenia oraz sposób ich pobierania, wymagania techniczne wydawania i rozpowszechniania MSiG, mając na względzie pokrycie rzeczowych i osobowych kosztów zamieszczenia ogłoszeń i obwieszczeń oraz wydawania MSiG oraz potrzebę szybkiej publikacji i zapewnienie powszechnego dostępu do informacji publikowanych w MSiG. Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, że w projektowanym stanie prawnym ww. koszty, w związku z rezygnacją z dokonywania obwieszczeń w MSiG nie będą występować, zmiana ta nie powinna być odczuwalna dla budżetu państwa.

W zakresie skutków organizacyjno-kadrowych związanych z wejściem w życie projektowanych zmian należy wskazać, iż planowane zmiany dotyczące obwieszczeń zamieszczanych w MSiG nie powinny oddziaływać na zagadnienia organizacyjno-kadrowe, związane z funkcjonowaniem MSiG. Należy zwrócić uwagę, że w ciągu ostatnich lat znacząco (zwłaszcza w ciągu ostatnich dwóch lat) wzrosła liczba ogłoszeń publikowanych w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, m.in. ze względu na:

- publikację ogłoszeń sprawozdań finansowych podmiotów niewpisanych do KRS,
- zmiany przepisów dotyczących upadłości konsumenckiej,
- zmiany prawa restrukturyzacyjnego,
- zmiany ustawy o KRS w zakresie postępowań o rozwiązanie podmiotów bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego.

Tabela poniżej przedstawia liczbę zarejestrowanych w Systemie Informatycznym Monitora ogłoszeń tzw. części A. (w latach 2013–2017 uwzględniono również sprawozdania finansowe)

2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017 (wg stanu na dzień 13 listopada 2017)
17 205	16 174	16 885	17 275	19 119	17 764	22 079	36 424	42 995

Jednocześnie wskazuje się, że obserwowany wzrost liczby ogłoszeń publikowanych w Monitorze Sądowym i Gospodarczym nie wpłyną na zwiększenie zatrudnienia w Zespole ds. Wydawania MSiG.

Na dzień 13 listopada 2017 r. Zespół ds. Wydawania Monitora Sądowego i Gospodarczego opublikował blisko 150% więcej ogłoszeń w części A niż w całym roku 2014 (okres sprzed wprowadzenia zmian w prawie upadłościowym, restrukturyzacyjnym i ustawie o KRS) przy niezwiększonym stanie liczebnym, kosztem przeszło dwukrotnie wzmoczonej aktywności zatrudnionych pracowników.

W sytuacji przeniesienia ogłoszeń wymaganych przez prawo upadłościowe i prawo restrukturyzacyjne do innego publikatora Zespół ds. Wydawania MSiG uzyska możliwość publikowania ogłoszeń sprawozdań finansowych bezpośrednio po ich wpływie do wydawcy.

Aktualnie ogłoszenia te ze względu na ich liczbę oraz pracochłonność są publikowane z opóźnieniem, które wynika z braków kadrowych w zespole MSiG.

Wylimitowanie konieczności publikacji w Monitorze Sądowym i Gospodarczym skutkować będzie obniżeniem kosztów postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego dla uczestników postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego. Zakładając, iż wpływ ogłoszeń wymaganych przez prawo upadłościowe i prawo restrukturyzacyjne utrzymałby się na poziomie z 2017 roku, potencjalne zmniejszenie dochodów Skarbu Państwa, z tytułu opłat za ogłoszenia publikowane w Monitorze Sądowym i Gospodarczym może wynieść **ok. 4,0 mln zł rocznie**.

Ograniczenie ilości korespondencji

Ograniczenie o 99% ilości korespondencji wysyłanej do uczestników postępowania w formie papierowej wpłynie na obniżenie kosztów postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego dla organów tego postępowania. Spowoduje to zmniejszenie wydatków na ten cel o **10 692 000 PLN/rok** (kwota oszacowana na podstawie wartości wskaźnika rezultatu projektu pomnożona przez założony średni koszt doręczenia korespondencji w formie papierowej (zakłada się 1,00 zł), tj.:

Średnia miesięczna liczba korespondencji wysyłanej do uczestników postępowania w formie papierowej – 900 000 szt. x 12 m-cy x 0,99 (założone obniżenie kosztów) x 1 zł.

Oszczędności te dotyczą w szczególności wydziałów sądów, do których zakresu należą sprawy upadłościowe i restrukturyzacyjne.

Konieczność zwiększenia zatrudnienia

Przewiduje się, że zakres czynności określonych projektem będzie wymagał również zwiększenia liczby etatów referendarskich. Obecnie funkcjonuje 30 sądów, w których rozstrzygane są sprawy upadłościowe (w 12 z nich utworzono odrębne wydziały upadłościowe) o zróżnicowanej liczebnie obsadzie kadrowej oraz o zróżnicowanej wysokości wpływu.

Mając z jednej strony na względzie konieczność realizacji projektu zmian, racjonalność i możliwość efektywnego wykorzystania kadr, a z drugiej strony realia budżetowe, przewiduje się potrzebę wsparcia kadrowego jedynie dla 10 największych wydziałów ds. upadłościowych i restrukturyzacyjnych (po jednym etacie na każdy wydział, przy czym dla Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy, z uwagi na znaczny wpływ powinny być to 2 etaty). Łącznie zatem 11 etatów referendarskich.

Szacując wydatki związane z wprowadzeniem proponowanego wsparcia kadrowego, należy uwzględnić: wynagrodzenia referendarzy sądowych (wraz z pochodnymi) oraz koszty urzędzenia miejsca pracy ww. pracownikom. Należy jednak zaznaczyć, że w zależności od okresu zatrudnienia w pierwszym roku (uzależnionego również od czasu trwania naborów), faktyczne koszty mogą się odpowiednio różnić.

Dodatkowo, wskazuje się że, proponowana regulacja zwiększa obciążenia w grupie urzędników sądowych, a zatem wraz z jej wprowadzeniem powinno nastąpić zwiększenie liczby etatów urzędniczych w wydziałach ds. upadłościowych i restrukturyzacyjnych o 16 etatów.

Do obliczenia kosztów zwiększenia liczby etatów urzędników należy przyjąć założenia analogiczne do referendarzy sądowych.

Skutki finansowe wynikające z utworzenia nowych etatów w sądach oszacowano dla etatów urzędniczych, uwzględniając wynagrodzenie na poziomie 3800 zł, które w kolejnych latach zostało powiększone o wskaźnik inflacji zgodnie z *Wytycznymi Ministra Finansów dotyczącymi stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw* (aktualizacja październik 2017 r.), natomiast dla etatów referendarskich do wyliczenia przyjęto średnie wynagrodzenie referendarza z 2018 roku w wysokości 7521 zł, powiększone w kolejnych latach o wskaźnik *tempo wzrostu wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej – w ujęciu nominalnym*, wynikający z *Wytycznych Ministra Finansów dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw* (aktualizacja październik 2017 r.).

Należy zwrócić uwagę, że część środków finansowych wydatkowanych na wynagrodzenia stanowić będzie jednocześnie przychód jednostek sektora finansów publicznych z tytułu podatków oraz składek na ubezpieczenia zdrowotne i społeczne.

Dla zapewnienia czytelności danych, pochodne od wynagrodzeń zostały szczegółowo przedstawione w tabeli stanowiącej załącznik do niniejszej oceny skutków regulacji.

Promocja Krajowego Rejestru Zadłużonych

W odniesieniu do potrzeby promocji tworzonego rejestru (Krajowy Rejestr Zadłużonych) o brzmieniu podobnym do brzmienia innego, już istniejącego rejestru (Krajowy Rejestr Długów) przyjmuje się, że działania informacyjno-promocyjne będą realizowane na zwykłych zasadach, w ramach normalnej działalności prowadzonej przez Ministerstwo Sprawiedliwości m.in przez stronę internetową urzędu.

Dodatkowo wymaga podkreślenia, iż rejestr tworzony jest na podstawie ustawy o tytule tożsamym z nazwą rejestru, toteż podmioty rynkowe w stosunkowo łatwy i prosty sposób będą mogły dokonać weryfikacji wiarygodności rejestru i poprawności jego nazwy na podstawie obowiązujących regulacji prawnych.

Wobec powyższego rozwiązanie działania informacyjno-promocyjne nie będą pociągać za sobą dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki [zł]						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1 (2019 r.)	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	40,0

rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe [tys. zł]

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	Łącznie
kwota netto wynagrodzeń obywateli zatrudnionych na nowych etatach urzędników sądowych	488,41	591,13	605,59	620,41	635,60	651,17	667,13	683,49	700,26	717,45	6 360,62
kwota netto wynagrodzeń obywateli zatrudnionych na nowych etatach referendarzy sądowych	674,24	838,84	884,27	933,98	986,51	1042,02	1100,68	1162,68	1228,19	1297,42	10 148,82

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	

Niemierzalne

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wyeliminowanie konieczności publikacji w Monitorze Sądowym i Gospodarczym skutkować będzie obniżeniem kosztów postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego dla uczestników postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego w związku z wyeliminowaniem opłaty za publikację w MSiG. Zakładając, iż wpływ ogłoszeń wymaganych przez prawo upadłościowe i prawo restrukturyzacyjne utrzymałby się na poziomie z 2017 r., potencjalna korzyść z tego tytułu może wynieść ok. 4,0 mln zł / rok.</p> <p>Spodziewanym rezultatem projektu jest również ograniczenie o 99% liczby korespondencji wysyłanej do uczestników postępowania w formie papierowej co może skutkować obniżeniem kosztów postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego dla organów postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego w związku z ograniczeniem korespondencji wysyłanej drogą papierową, jak również dla samych uczestników postępowania.</p>
--	---

Ocena Wpływu regulacji na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (test MŚP), zgodnie z regulacjami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646)

Rozwój gospodarki rynkowej i jednocześnie duża zmienność sytuacji makroekonomicznej sprzyjają wzrostowi liczby podmiotów, które realnie lub potencjalnie są zainteresowane skuteczną restrukturyzacją. Coraz częściej działalność przedsiębiorstw wykracza poza granice jednego państwa i podlega dlatego w coraz większym stopniu przepisom prawa Unii. Dostrzegając problemy w instrumentach upadłościowych, a także w dostępie do informacji upadłościowej, oraz biorąc za cel prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, Unia Europejska wymaga skutecznego i sprawnego

funkcjonowania międzynarodowych postępowań upadłościowych.

Realizacja projektu budowy i wdrożenia systemu teleinformatycznego oraz Krajowego Rejestru Zadłużonych przyczyni się do spełnienia wymagań określonych w unijnych przepisach prawa, dotyczących dostępu do informacji o dłużnikach oraz komunikowania się organów i uczestników postępowań upadłościowych i restrukturyzacyjnych bez ograniczeń krajowych. Zakłada się więc stałe poparcie polityczne zarówno na poziomie krajowym, jak i na poziomie UE dla działań w ramach interwencji publicznej zarówno w trakcie realizacji projektu, jak również dla dalszych etapów realizacji przyjętych założeń. Skuteczną realizację projektu oraz zapewnienie zakładanych rezultatów determinuje również konieczność utrzymania systemu teleinformatycznego oraz KRZ po zakończeniu realizacji projektu.

Głównym założeniem interwencji publicznej, której wsparcie planowane jest w projekcie, jest stworzenie nowych lepszych warunków do wychodzenia podmiotów gospodarczych z trudnej sytuacji gospodarczej, w tym wprowadzenie skutecznych instrumentów pozwalających na przeprowadzenie restrukturyzacji przedsiębiorstwa dłużnika i zapobieżenie jego likwidacji, a w konsekwencji zachowanie miejsc pracy oraz co do zasady możliwości nieprzerwanego realizowania kontraktów.

Lepsze warunki do wychodzenia z długów oraz dostępne nowe skuteczne instrumenty w zakresie postępowań restrukturyzacyjnych w rezultacie przyniosą wzrost zainteresowania formalną procedurą restrukturyzacyjną realizowaną z udziałem sądów restrukturyzacyjnych i upadłościowych, a w konsekwencji zwiększą obciążenie sądów. Założeniem interwencji jest więc zapobieżenie paraliżowi sądów restrukturyzacyjnych i upadłościowych związane ze wzrostem liczby prowadzonych spraw.

Zwiększenie efektywności funkcjonowania sądów restrukturyzacyjnych i upadłościowych i usprawnienie postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego planuje się osiągnąć dzięki wdrożeniu nowoczesnych rozwiązań teleinformatycznych w zakresie komunikacji między uczestnikami postępowań oraz wsparciu pracy merytorycznej właściwych jednostek organizacyjnych sądownictwa powszechnego, w tym scentralizowaniu dostępu do informacji o procesach restrukturyzacyjnych i upadłościowych.

Kolejnym założeniem interwencji jest umożliwienie dostępu do informacji o upadłości i restrukturyzacji wierzycielom, sądom i innym zainteresowanym mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w innych państwach członkowskich w celu poprawy informowania odpowiednich wierzycieli i sądów oraz zapobiegania wszczynaniu równoległych postępowań upadłościowych przez wdrożenie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego oraz udział w systemie połączonych europejskich rejestrów upadłościowych. Powyższe założenia wpisują się w cel tematyczny nr 11 określony w Umowie Partnerstwa, jakim jest poprawa warunków administracyjno-prawnych dla rozwoju gospodarki, w tym przede wszystkim dla rozwoju przedsiębiorczości. Zgodnie z Umową powyższy cel realizowany będzie w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER). Jeden z priorytetów inwestycyjnych PO WER dotyczy bowiem inwestycji w zdolności instytucjonalne i w skuteczność administracji publicznych oraz usług publicznych w celu przeprowadzenia reform, z uwzględnieniem lepszego stanowienia prawa i dobrych rządów. W sposób bezpośredni realizacja projektu przyczyni się do osiągnięcia celu szczegółowego określonego w PO WER, tj. poprawy jakości wydawanych orzeczeń oraz zwiększenia skuteczności ich egzekwowania, przez wprowadzenie standardu dla wydawanych orzeczeń przez sądy upadłościowe i restrukturyzacyjne oraz przez ułatwienie dostępu do orzeczeń i poprawę skuteczności ich doręczania z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej. Założenia wpisują się również w przyjętą przez Ministerstwo Sprawiedliwości *Strategię modernizacji przestrzeni sprawiedliwości w Polsce na lata 2014–2020*¹⁰⁾ w obszarze poprawy sprawności i jakości orzecznictwa, w perspektywie procesów wewnętrznych oraz w obszarze dostępność i otwartość wymiaru sprawiedliwości w perspektywie obywatela.

W ramach realizacji założeń interwencji publicznej w dniu 15 maja 2015 r. uchwalona została ustawa – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508, z późn. zm. dalej „ustawa”) wprowadzająca skuteczne instrumenty pozwalające na przeprowadzenie restrukturyzacji przedsiębiorstwa dłużnika i zapobieżenie jego likwidacji.

Ustawa wprowadza cztery nowe postępowania restrukturyzacyjne, tj.:

- 1) postępowanie o zatwierdzenie układu;
- 2) przyspieszone postępowanie układowe;
- 3) postępowanie układowe;
- 4) postępowanie sanacyjne.

Wspólną cechą tych postępowań jest dokonywana w ich ramach restrukturyzacja przedsiębiorstwa dłużnika – w pierwszej kolejności jego zobowiązań, a ponadto w różnym stopniu jego majątku, sposobu zarządzania przedsiębiorstwem oraz zatrudnienia. Przewidziane postępowania zapewniają możliwość wyboru zoptymalizowanej formy restrukturyzacji.

W przypadku postępowań upadłościowych o charakterze likwidacyjnym ustawa zawiera zmiany nakierowane na ich usprawnienie i zharmonizowanie z postępowaniami restrukturyzacyjnymi.

W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie przekazania niektórym sądom okręgowym i sądom rejonowym rozpoznawania spraw gospodarczych z obszarów właściwości innych sądów okręgowych i sądów rejonowych (Dz. U. poz. 1397) przyjęto, iż rozpoznawanie spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych będzie

¹⁰⁾ <https://ms.gov.pl/pl/dzialalnosc/strategia/>

prowadzone przez 30 sądów rejonowych rozlokowanych na terenie całego kraju.

W ustawie nałożono na Ministra Sprawiedliwości obowiązek utworzenia i prowadzenia w systemie teleinformatycznym Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości (obecnie KRZ), stanowiąc tym samym podstawę prawną do scentralizowania dostępu do informacji o procesach restrukturyzacyjnych i upadłościowych.

Definicja ustawowa przewiduje, iż CRRU (obecnie KRZ) ma służyć zamieszczaniu i obwieszczeniu postanowień, zarządzeń, dokumentów i informacji dotyczących postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego, udostępnianiu danych zawartych w postanowieniach, zarządzeniach, dokumentach i informacjach, dotyczących postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego, obwieszczonych w CRRU (obecnie KRZ) w odniesieniu do danego podmiotu, umożliwiać ma składanie pism i dokumentów oraz dokonywanie doręczeń, wspomagać ma organizację pracy i prowadzenie postępowania restrukturyzacyjnego i upadłościowego oraz służyć ma udostępnianiu wzorów pism procesowych i dokumentów określonych w ustawie.

W ramach prac przygotowawczych nad utworzeniem CRRU (obecnie KRZ) przeprowadzono analizę jego funkcjonalności obejmującą założenia ogólne, założenia dotyczące zakresu podmiotowego i przedmiotowego oraz założenia dotyczące logiki czynności w postępowaniu sądowym mających wpływ na stan danych w CRRU (obecnie KRZ). Analiza została opracowana przez zespół składający się z sędziów posiadających duże doświadczenie w prowadzeniu spraw upadłościowych. Zakres analizy przeprowadzonej na etapie przygotowania projektu koncentrował się na identyfikacji głównych obszarów budowanego rozwiązania informatycznego przy założeniu, że identyfikacja szczegółowej funkcjonalności oraz kolejność jej wdrażania zostanie zrealizowana na etapie analizy zaplanowanej w ramach projektu.

System CRRU (obecnie KRZ) przyczyni się do usprawnienia postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych, ułatwienia dostępu do informacji o tych postępowaniach, usprawnienia komunikacji między organami tych postępowań i ich uczestnikami oraz obniżenia kosztów postępowań związanych z obowiązkiem dokonywania ogłoszeń i obwieszczeń. Wpływ interwencji w kontekście grupy odbiorców i użytkowników usprawnień:

- w przypadku przedsiębiorców objętych postępowaniem restrukturyzacyjnym zmniejszy się odsetek przedsiębiorstw, które zaprzestaną działalności, a nie będą poddane likwidacji, nastąpi implementacja polityki „drugiej szansy” dla przedsiębiorców, ograniczy się zjawisko stygmatyzacji, wyeliminuje koszty związane z drukiem ogłoszeń prasowych w toku postępowania,
- w przypadku przedsiębiorców – wierzycieli ograniczy się skalę zatorów płatniczych, zwiększy współczynnik zaspokojenia niezabezpieczonych wierzycieli prywatnoprawnych (z kilku do kilkunastu procent),
- w przypadku obywateli zatrudnionych w przedsiębiorstwach objętych postępowaniem układowym zachowa się miejsca pracy w przedsiębiorstwach przeżywających trudności.

W przypadku pracowników sądów skróci się czas wydania orzeczenia w postępowaniu restrukturyzacyjnym i upadłościowym. Osiągnięcie powyższego rezultatu w sposób bezpośredni przyczyni się do osiągnięcia celu szczegółowego określonego w PO WER, tj. poprawy jakości wydawanych orzeczeń oraz zwiększenia skuteczności ich egzekwowania.

Projekt pozytywnie wpłynie na rynek pracy, a tym samym na sytuację małych i średnich przedsiębiorstw, gdyż może przyczynić się do skrócenia czasu trwania postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych, co pozwoli na ratowanie przedsiębiorstw i utrzymanie miejsc pracy, a w przypadku postępowania upadłościowego pozwoli na szybszą alokację zasobów i szybsze ustabilizowanie sytuacji bytowej pracownika. Potencjalne skutki należy analizować w kontekście ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508, z późn. zm.), która zainicjowała proces optymalizacji procesów restrukturyzacyjnych i upadłościowych.

Nie jest jednak możliwe dokonanie wiarygodnego ilościowego oszacowania skali tych korzyści w tym zakresie. Odwołując się do oceny skutków regulacji ww. ustawy należy wskazać, że przyjmując (szacunek ekspercki), na podstawie danych przedstawionych, w raporcie PARP średnią liczbę pracowników likwidowanej firmy na 80 osób, można oczekiwać zachowania na skutek popularyzacji postępowań układowych) ok. 4 tysięcy zachowanych miejsc pracy w pierwszym (i każdym następnym – przyp.) roku funkcjonowania regulacji.

Wpływ na dłużników alimentacyjnych

Przewiduje się ujawnianie w Krajowym Rejestrze Zadłużonych informacji o dłużnikach, których zaległości alimentacyjne przekraczają okres 3 miesięcy. Obecnie w rejestrze dłużników niewypłacalnych (RDN) będącego elementem składowym Krajowego Rejestru Sądowego zamieszczane są dane dotyczące dłużników alimentacyjnych, których zaległości alimentacyjne przekraczają okres 6 miesięcy. Przypuszcza się zatem, że proponowana zmiana spowoduje zwiększenie liczby dłużników alimentacyjnych wpisywanych do odpowiedniego rejestru. Jednocześnie w związku ze swego rodzaju uciążliwością wynikającą z wpisu do rejestru, dostrzega się potencjalny skutek w postaci zmniejszenia zaległości alimentacyjnych, w szczególności dotyczy to osób, których okres zaległości znajdował się w przedziale 3–6 miesięcy.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Najważniejsze zmiany, które wpływają na ograniczenie obowiązków/obciążeń regulacyjnych, jak również skrócenie czasu na załatwienie sprawy polegają na:

- wprowadzeniu obowiązku składania w postępowaniu restrukturyzacyjnym oraz w postępowaniu upadłościowym przedsiębiorców wniosków oraz dokumentów drogą elektroniczną, co umożliwi automatyczne przetwarzanie danych przez system teleinformatyczny w celu ich dalszego wykorzystania m.in. w celu automatycznego przeniesienia danych z wniosku złożonego drogą elektroniczną do repertoriów oraz wzorców postanowień sądu i sędziego-komisarza tworzonych w danej sprawie,
- wprowadzeniu jako zasady dokonywania elektronicznych doręczeń, co znacznie przyspieszy komunikację uczestników postępowania z sądem,
- wprowadzeniu rozwiązań chroniących prawa osób wykluczonych cyfrowo poprzez umożliwienie im składania wniosków poza systemem teleinformatycznym. Pracownicy oraz wierzyciele alimentacyjni jak również dłużnik będący konsumentem będą mieli możliwość złożenia wniosków drogą papierową oraz ustnie w biurze podawczym każdego sądu. Tożsamość składającego będzie sprawdzał i potwierdzał pracownik sądu. Pracownik biura podawczego będzie wprowadzał dane do systemu,
- prowadzeniu akt postępowań restrukturyzacyjnych oraz upadłościowych w formie elektronicznej oraz zapewnieniu dostępu do tych akt zarówno w czytelni akt w sądzie, jak i przez stworzenie ogólnodostępnego portalu internetowego,
- rezygnacji z dokonywania obwieszczeń w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt pozytywnie wpłynie na rynek pracy, gdyż może przyczynić się do skrócenia czasu trwania postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych, co pozwoli na ratowanie przedsiębiorstw i utrzymanie miejsc pracy, a w przypadku postępowania upadłościowego pozwoli na szybszą alokację zasobów i szybsze ustabilizowanie sytuacji bytowej pracownika. Potencjalne skutki należy analizować w kontekście ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508, z późn. zm.), która zainicjowała proces optymalizacji procesów restrukturyzacyjnych i upadłościowych.

Nie jest jednak możliwe dokonanie wiarygodnego ilościowego oszacowania skali tych korzyści w tym zakresie. Odwołując się do oceny skutków regulacji ww. ustawy¹¹⁾ należy wskazać, że przyjmując (szacunek ekspercki), na podstawie danych przedstawionych, w raporcie PARP¹²⁾ średnią liczbę pracowników likwidowanej firmy na 80 osób, można oczekiwać zachowania na skutek popularyzacji postępowań układowych) ok. 4 tysięcy zachowanych miejsc pracy w pierwszym (i każdym następnym – przyp.) roku funkcjonowania regulacji.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☒ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu   Wpływ na obszar „informatyzacja” został omówiony we wcześniejszej części OSR.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Zgodnie z art. 31 ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2019 r. Tak określony termin wynika z konieczności zbudowania systemu teleinformatycznego obsługującego postępowania sądowe, który pozwoli na automatyczne zamieszczanie obwieszczeń i ujawnianie danych w Rejestrze. Termin ten jest zgodny z harmonogramem prac projektowych prowadzonych w celu zbudowania tego systemu.

¹¹⁾ <https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/218343/218383/218384/dokument123217.pdf>

¹²⁾ Obraz upadłości w Polsce, Badanie realizowane na zlecenie PARP przez konsorcjum: Instytut Badawczy ProPublicum i TNS Pentor, 2011: <http://badania.parp.gov.pl/files/74/75/76/479/12516.pdf>

Przewiduje się, iż z dniem 26 czerwca 2018 r. wchodzi w życie przepisy, których obowiązywanie jest niezbędne w celu zrealizowania obowiązku określonego prawem unijnym.

W odniesieniu do niektórych przepisów zostały przewidziane inne terminy wejścia w życie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów działań obejmie analizę dynamiki i struktury wpływu oraz załatwienia wniosków restrukturyzacyjnych oraz o ogłoszenie upadłości przedsiębiorstw oraz konsumenckiej, wskaźnika czasu trwania postępowań oraz ocenę efektywności wprowadzonych rozwiązań pod kątem liczby zakończonych prawomocnym zatwierdzeniem układu postępowań restrukturyzacyjnych, zwiększenia zaspokojenia wierzycieli oraz wpływu wprowadzonych rozwiązań na efektywność pracy sądów. Analizy będą mogły być wsparte badaniem, które zostanie przeprowadzone przez Instytut Wymiaru Sprawiedliwości najwcześniej po 3 latach od wejścia w życie proponowanych rozwiązań (ze względu na średni czas trwania postępowań upadłościowych).

Przykładowe mierniki ewaluacji projektu (mierniki ilościowe) obejmują mierniki:

- 1) liczba sądów restrukturyzacyjnych i upadłościowych zintegrowanych z systemem CRRU dzięki wsparciu z EFS (system obiegu dokumentów) – mierzona liczbą protokołów odbioru produkcyjnego (odbiór ostateczny) z zadania migracji aplikacji centralnych i lokalnych do środowiska produkcyjnego MS (pomiar jednorazowy);
- 2) liczba utworzonych i zmodernizowanych centralnych rejestrów sądowych (CRRU) – wliczenie jednostki do wskaźnika produktu dot. wsparcia EFS dedykowanego centralnym rejestrom sądowym nastąpi w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

- Załącznik – Pochodne od wynagrodzeń,
- Materiały z prac Zespołu Ministra Sprawiedliwości ds. Nowelizacji Prawa Upadłościowego i Naprawczego (w tym rekomendacje): <http://ms.gov.pl/pl/nowelizacja-prawa-upadlosciowego-i-naprawczego/>¹,
- Polityka Nowej Szansy – Ekspertyza dotycząca przeciwdziałania upadłości przedsiębiorstw oraz polityki drugiej szansy: www.mg.gov.pl/Wspieranie+przedsiębiorczosci/Polityki+przedsiębiorczosci+i+irmowacyjnosci/Polityka+now
- Babiarsz-Mikulska K., Czapracka A., Morawska S., (2012) Ocena efektywności procedur upadłościowych wobec przedsiębiorców. Aspekty prawne, ekonomiczne i organizacyjne; Difin,
- Morawska S. red. (2011) Modele postępowań upadłościowych w Polsce i wybranych krajach UE,
- Obraz upadłości w Polsce, Badanie realizowane na zlecenie PARP przez konsorcjum: Instytut Badawczy ProPublicum i TNS Pentor, 2011: <http://badania.parp.gov.pl/files/74/75/76/479/12516.pdf>,
- BIG InfoMonitor (2014) InfoDług Ogólnopolski Raport o Zaległym Zadłużeniu i Klientach Podwyższonego Ryzyka:http://www.big.pl/download/infodlug_kwiecien_2014.pdf.

ZAŁĄCZNIK – POCHODNE OD WYNAGRODZEŃ

Utworzenie etatów od dnia 01.02.2019 r.

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [tys. zł]											
	0 (2018)	1 (2019)	2 (2020)	3 (2021)	4 (2022)	5 (2023)	6 (2024)	7 (2025)	8 (2026)	9 (2027)	10 (2028)	łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,00	799,80	988,39	1 031,33	1 077,60	1 126,15	1 177,12	1 230,63	1 286,81	1 345,81	1 407,77	11 471,41
ZUS		506,85	624,60	651,16	679,77	709,81	741,33	774,42	809,17	845,66	883,98	7 226,75
NFZ		127,39	156,98	163,66	170,85	178,40	186,32	194,64	203,37	212,54	222,17	1 816,30
Budżet Państwa		63,94	80,22	84,09	88,27	92,65	97,26	102,09	107,16	112,49	118,08	946,24
JST		61,43	77,07	80,79	84,81	89,02	93,44	98,08	102,96	108,07	113,45	909,13
FP		40,19	49,52	51,63	53,90	56,28	58,78	61,40	64,16	67,05	70,09	572,99
Wydatki ogółem	0,00	2 205,44	2 418,36	2 521,19	2 631,98	2 748,26	2 870,31	2 998,44	3 132,97	3 274,25	3 422,64	28 223,85
cz 15 Sądy powszechne	0,00	2 205,44	2 418,36	2 521,19	2 631,98	2 748,26	2 870,31	2 998,44	3 132,97	3 274,25	3 422,64	28 223,85
utworzenie 27 stanowisk pracy -(16 dla urzędników i 11 dla referendarzy - utworzenie jednego stanowiska 9000 zł)		243,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	243,00
wynagrodzenia z pochodnymi dla 16 etatów urzędniczych oraz dwr		818,56	993,09	1 017,92	1 043,37	1 069,45	1 096,19	1 123,60	1 151,68	1 180,48	1 209,99	10 704,33
wynagrodzenia z pochodnymi dla 11 etatów referendarskich oraz dwr		1 143,89	1 425,27	1 503,26	1 588,61	1 678,80	1 774,12	1 874,84	1 981,29	2 093,78	2 212,65	17 276,52
	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	łącznie	
kwota netto wynagrodzeń obywateli zatrudnionych na nowych etatach urzędników sądowych		488,41	591,13	605,59	620,41	635,60	651,17	667,13	683,49	700,26	717,45	6 360,62
kwota netto wynagrodzeń obywateli zatrudnionych na nowych etatach referendarzy sądowych		674,24	838,84	884,27	933,98	986,51	1 042,02	1 100,68	1 162,68	1 228,19	1 297,42	10 148,82

*dwr – dodatkowe wynagrodzenie roczne

Warszawa, 28 listopada 2017 r.

Raport z konsultacji publicznych

W ramach opinii i konsultacji publicznych projekt został skierowany do Biura Informacji Kredytowej, Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia”, Stowarzyszenia Sędziów „Themis”, Stowarzyszenia Sędziów Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych, Krajowej Izby Doradców Restrukturyzacyjnych, Ogólnopolskiej Federacji Stowarzyszeń Syndyków i Likwidatorów, Stowarzyszenia Praktyków Restrukturyzacji, Instytutu Allerhanda w Krakowie, Instytutu Prawa Upadłościowego i Restrukturyzacyjnego Uczelni Łazarskiego, Naczelnej Rady Adwokackiej, Krajowej Izby Radców Prawnych, Krajowej Rady Notarialnej, Krajowej Rady Komorniczej, Związku Banków Polskich, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Asystentów Sędziów, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych, Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych Rzeczypospolitej Polskiej, organizacji Pracodawców RP, Business Center Club, Krajowej Izby Gospodarczej, Konfederacji Przedsiębiorców Finansowych w Polsce, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Związku Rzemiosła Polskiego, Porozumienia Samorządów Zawodowych i Stowarzyszeń Prawniczych, Związku Przedsiębiorców i Pracodawców, Polskiej Rady Biznesu, Poczty Polskiej S.A., Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”, Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Polskiego Związku Instytucji Pożyczkowych, Komisji Nadzoru Finansowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Prokuraturii Generalnej, Sądowi Najwyższemu, Krajowej Radzie Sądownictwa, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu, Prokuratorowi Krajowemu, i sądom apelacyjnym.

Termin przedstawienia stanowiska lub opinii określono do dnia 27 września 2017 roku.

Krajowa Rada Komornicza (dalej KRK) zaproponowała, aby ustawowo wskazać podmiot obowiązany do utworzenia Krajowego Rejestru Zadłużonych (dalej KRZ lub Rejestr), zasady jego funkcjonowania. Ponadto wskazała na zbyt krótki okres na przygotowanie się do wprowadzenia systemu teleinformatycznego.

Propozycja nie może zostać uwzględniona, gdyż w chwili wejścia w życie ustawy Rejestr oraz system teleinformatyczny pod względem technicznym będą już istniały (tj. będą

utworzone). Również na uwzględnienie nie zasługuje propozycja określenia zasad funkcjonowania rejestru, gdyż informacje zamieszczane w nim nie będą analogicznie miały charakteru wpisu np. w rozumieniu ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. – o Krajowym Rejestrze Sądowym (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 700), (dalej KRS). W KRZ będą za pomocą systemu teleinformatycznego tylko zamieszczane informacje bez wydawania w tym zakresie rozstrzygnięcia merytorycznego.

Za niezrozumiałą należy uznać sugestię, że z uwagi na brak systemu teleinformatycznego, projektowane przepisy stanowią przykład aktu wykonawczego.

Kolejna uwaga odnosiła się do tytułu ustawy. Zadaniem KRK tytuł ustawy winien wskazywać przynajmniej podstawowe akty prawne zmieniane projektowaną ustawą.

Należy podkreślić, że z zgodnie z § 18 ust 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 283), określając przedmiot ustawy, nie przytacza się tytułów innych ustaw, z wyjątkiem ustawy zmieniającej i ustawy wprowadzającej inną ustawę, w których podaje się odpowiednio tylko przedmiot ustawy zmienianej albo ustawy wprowadzanej. Projektowana ustawa jest ustawą wprowadzającą w życie nowy byt prawny, a nie ustawą zmieniającą.

Za niezrozumiałą należy uznać uwagę, że w treści art. 2 ust. 1 projektu błędnie wskazuje się, że w Rejestrze ujawnia się informacje o danych dotyczących poszczególnych kategorii osób.

Należy podkreślić, że KRZ będzie miał charakter rejestru podmiotowego, a nie przedmiotowego. Ponadto należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 2 ust. 2 projektu jeżeli przepis szczególnie tak stanowi, w Rejestrze dokonuje się również obwieszczeń, dotyczących informacji, o których w postępowaniu restrukturyzacyjnym oraz upadłościowym.

Nie uwzględniono propozycji zmiany treści projektowanego art. 2 ust. 1 pkt 3 poprzez usunięcie wymienionych podmiotów, wobec których może być prowadzona egzekucja oraz usunięcie wymienionych podmiotów mogących prowadzić postępowanie egzekucyjne.

Należy podkreślić, treść tego przepisu jest spójna z pozostałymi przepisami projektu ustawy i nie wprowadza wątpliwości interpretacyjnych.

Uwzględniono uwagę dotyczącą rozróżnienia przesłanki zamieszczenia informacji o umorzeniu egzekucji ze względu na organ egzekucyjny który prowadzi postępowanie.

Zgodnie z projektowanym art. 2 ust 3 „osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, wobec których umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika sądowego zwanego dalej komornikiem lub sąd z uwagi na fakt, że z egzekucji nie

uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych albo umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyskuje się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne.”

Uwzględniono uwagę dotyczącą projektowanego art. 2 ust 1 pkt 4.

Zmieniono treść omawianego przepisu na „osobach fizycznych, wobec których toczy się egzekucja świadczeń alimentacyjnych, zalegających ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 6 miesięcy”.

Nie uwzględniono propozycji wprowadzenia ustawowej definicji „zaległości alimentacyjnych”.

Regulacja zawarta w projektowanym art. 2 ust 1 pkt 4 KRZ jest analogicznym rozwiązaniem do regulacji obecnie zawartej w art. 1086 § 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 1822), (dalej KPC). Należy podkreślić, iż stosowanie tego przepisu w praktyce nie budzi wątpliwości. W związku z tym nie ma potrzeby wprowadzania przedmiotowej propozycji.

Następna uwaga odnosiła się do treści projektowanego art. 5 i 6. KRK podniosła błędne posługiwanie się terminem „informacje”. Posługiwanie się pojęciem „informacja” ale jest świadomym zabiegiem. W informatyce informacja (definicja informatyczna) to zbiór danych zebranych w celu ich przetwarzania i otrzymania wyników (nowych danych). W literaturze wskazuje się, że informacja pochodzi z wyselekcjonowania danych, ich podsumowania i prezentacji w taki sposób, by były użyteczne dla odbiorcy (na temat rozróżnienia pojęć „dane” oraz „informacja” por. M. Grabowski, A Zająć: *Dane, informacja, wiedza – próba definicji*, Zeszyty Naukowe/Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie nr 798/2009, s. 99 – 116). W takim rozumieniu, które znajduje odzwierciedlenie również na gruncie innych regulacji, w tym na gruncie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 113), pojęcie informacja oznacza zbiór danych zebranych w odniesieniu do określonego przedmiotu.

W odniesieniu do podniesionych w uwadze przykładów poszczególnych przepisów należy zauważyć, że w art. 5 i 6 projektodawca posługuje się pojęciem informacja w znaczeniu zbiorów różnych danych dotyczących określonych w tych przepisach podmiotów.

W odniesieniu do uwag zgłoszonych do treści projektowanego art. 8, tj. że przepis ten nie precyzuje, czy zamieszczane mają być w rejestrze dane o sędzie, który nadał klauzulę wykonalności i sygnaturze akt tej sprawy (Co), czy też dane o tytule, któremu nadano klauzulę wykonalności (np. akt notarialny), należy podkreślić, iż w przepisie tym wyraźnie jest mowa o tytule wykonawczym, a nie tytule egzekucyjnym. Definicję legalną tytułu wykonawczego zawiera art. 776 KPC. Przepis ten stanowi, że tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzone w klauzulę wykonalności, chyba że ustawa stanowi inaczej. W zw. z powyższym nie ulega wątpliwości, że w treści projektowanego art. 8 jest mowa o danych odnoszących się do tytułu wykonawczego.

Następna uwaga odniesienia się do treści projektowanego art. 9 ust. 3. Zdaniem KRK przepis powinien wskazywać, że stosowne dane zamieszcza się w rejestrze „niezwłocznie po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego”.

Zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z KPC orzeczenie jest wykonalne po jego uprawomocnieniu się chyba, że ustawa przewiduje rygor natychmiastowej wymagalności. Należy również zaznaczyć, że zgodnie art. 828 KPC na umorzenie postępowania egzekucyjnego przysługuje zażalenie. Przy czym przepis ten ma również zastosowanie do umorzenia postępowania z mocy prawa (por. uchwała. SN z 16.5.1996 r., III CZP 44/96, OSNC 1996, Nr 9, poz. 117 oraz *J. Jagiela*, Glosa do uchwały SN z 30.3.1998 r., III CZP 1/98, OSP 1999, Nr 9, poz. 166). W zw. z powyższym należy uznać, że na komorniku będzie spoczywał obowiązek zamieszczenia przedmiotowych danych w rejestrze po uprawomocnieniu się postanowienia, którego przedmiotem jest umorzenie postępowania egzekucyjnego.

Kolejna uwaga odnosiła się do nałożenia na komorników obowiązku zamieszczania w Rejestrze danych (projektowany art. 9 ust. 5).

Przepis ten jest powiązany z projektowanym art. 2 ust 4, który ma zastosowanie do osobach fizycznych, wobec których toczy się egzekucja świadczeń alimentacyjnych, zalegających ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 6 miesięcy. Z uwagi na to, że warunkiem ujawnienia podmiotu określonego w projektowanym art. 2 ust 4 jest prowadzenie postępowania egzekucyjnego projektowana regulacja art. 9 ust. 5 nie powinna budzić zastrzeżeń.

Uwzględniono propozycje rezygnacji z delegacji ustawowej (projektowany art. 13) do określenia w drodze rozporządzenia „szczegółowej treści danych ujawnionych w rejestrze”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zwrócił się do Projektodawcy o przeprowadzenie oceny, czy zaproponowane przez niego rozwiązanie polegające na upublicznieniu numerów Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (numery PESEL) nie stanowi nadmiernej i nieproporcjonalnej ingerencji w prawa i wolności osób, których dane w KRZ mają się znaleźć.

Zasada ochrony życia prywatnego nie jest zasadą o charakterze bezwzględny i podlega ograniczeniom. Zgodnie z art. 31 ust 3 Konstytucji RP ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Również w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych (dalej: RODO) wskazano, że prawo do ochrony danych osobowych nie jest prawem bezwzględny; należy je postrzegać w kontekście jego funkcji społecznej i wyważyć względem innych praw podstawowych w myśl zasady proporcjonalności. W art. 5 powołanego wyżej Rozporządzenia wskazano, że dane osobowe muszą być:

a) przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie i w sposób przejrzysty dla osoby, której dane dotyczą („zgodność z prawem, rzetelność i przejrzystość”);

b) zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami; dalsze przetwarzanie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych nie jest uznawane w myśl art. 89 ust. 1 za niezgodne z pierwotnymi celami („ograniczenie celu”).

Zgodnie z art. 6 ust.1 RODO przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy – i w takim zakresie, w jakim – spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:

a) osoba, której dane dotyczą wyraziła zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych w jednym lub większej liczbie określonych celów;

b) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania umowy, której stroną jest osoba, której dane dotyczą, lub do podjęcia działań na żądanie osoby, której dane dotyczą, przed zawarciem umowy;

c) przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na

administratorze;

d) przetwarzanie jest niezbędne do ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby fizycznej;

e) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi;

f) przetwarzanie jest niezbędne do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora lub przez stronę trzecią, z wyjątkiem sytuacji, w których nadrzędny charakter wobec tych interesów mają interesy lub podstawowe prawa i wolności osoby, której dane dotyczą, wymagające ochrony danych osobowych, w szczególności gdy osoba, której dane dotyczą, jest dzieckiem.

Projektowane regulacje odnoszące się do KRZ mają na celu wzmocnienie fundamentalnej zasady prawa cywilnego, którą jest zasada pewności (zaufania) i bezpieczeństwa obrotu. Zasada ta zakorzeniona jest m.in. w takich konstytucyjnych wartościach, jak godność człowieka, jego wolność i swoboda decyzji oraz własność i jej ochrona prawna. Brak ochrony bezpieczeństwa obrotu naruszałby te wartości (por. wyrok TK z 26.11.2007 r., P 24/06, OTK-A 2007, Nr 10, poz. 126). Oznacza to, że zasada pewności (zaufania) i bezpieczeństwa obrotu jest zasadą o charakterze konstytucyjnym, która podlega również ochronie.

Przetwarzanie danych osobowych zamieszczanych w Rejestrze jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym oraz ochrony praw innych osób.

W interesie publicznym jest bowiem zapewnienie bezpieczeństwa obrotu prawnego i to nie tylko w sferze działalności gospodarczej, ale również w obrocie powszechnym. Ochrona słuszných interesów uczestników obrotu prawnego wymaga umożliwienia im dostępu do informacji o podmiotach, które są na tyle zadłużone, że prowadzone przeciwko nim egzekucje są bezskuteczne, wszczęto wobec nich postępowania restrukturyzacyjne albo ogłoszono wobec nich upadłość. Obywatele mają bowiem prawo do informacji o okolicznościach istotnych dla ich sfery praw i wolności, a do takich informacji z całą pewnością należy zaliczyć informacje o wypłacalności uczestnika obrotu prawnego.

Dane, które mają zostać ujawniane w Rejestrze muszą w sposób jednoznaczny identyfikować dłużnika, a jednocześnie pozwalać na stosunkowo łatwe wyszukiwanie. W związku z powyższym niezbędne jest ujawnianie w Rejestrze numerów PESEL.

Numer PESEL stanowi „krajowy numer identyfikacyjny” w rozumieniu art. 87 RODO. Powołany przepis wprowadza dla państw członkowskich wymaganie, by jego przetwarzanie odbywało się z zachowaniem odpowiednich zabezpieczeń praw i wolności

osoby, której dane dotyczą. Ujawnianie numeru PESEL w Krajowym Rejestrze Zadłużonych jest niezbędne dla zagwarantowania rzetelności informacji udostępnianych za pośrednictwem Rejestru gdyż jest to – w odniesieniu do osób fizycznych – jedyny pewny i wiarygodny sposób identyfikacji danej osoby. Zaniechanie ujawniania numeru PESEL całkowicie uniemożliwiłoby funkcjonowanie Rejestru w odniesieniu do osób fizycznych.

Fundacja Panoptykon wniosła o wprowadzenie ograniczeń w dostępie do rejestru poprzez konieczność uprzedniego złożenia uzasadnionego wniosku o dostęp do danych albo ustanowienia kryteriów wyszukiwania.

Odnosząc się do powyższej uwagi to należy stwierdzić, że Rejestr ma na celu wzmocnienie zasady pewności (zaufania) i bezpieczeństwa obrotu. Przedmiotowe założenie będzie realizowane w oparciu o jawność w ujęciu formalnym (projektowany art. 4). Jawność ta ma na celu zapewnienie transparentności w zakresie wypłacalności kontrahenta ew. oceny zdolności kredytowej. Nie ulega wątpliwości, iż dla umacniania zaufania i pewności obrotu prawnego dostęp do przedmiotowych danych ma kluczowe znaczenie i co do zasady nie powinien podlegać ograniczeniom. W tym miejscu należy podkreślić, że projekt nie zmienia ani nie rozszerza jawności w stosunku do osób niewypłacalnych, a jedynie przewiduje nowy sposób ich udostępniania osobom zainteresowanym. Wymaga podkreślenia, że dane te będą udostępniane na wyodrębnionym portalu, administrowanym przez Ministerstwo Sprawiedliwości, a wyszukiwanie danych będzie możliwe tylko za pośrednictwem wyszukiwarki będącej częścią tego portalu. Nie będzie możliwe dotarcie do danych znajdujących się na portalu za pośrednictwem powszechnie dostępnych wyszukiwarek, takich jak np. Google.

Prokurator Krajowy wniósł o doprecyzowanie, że wskazany w projektowanym art. 2 ust. 1 pkt. 4 „okres dłuższy niż 6 miesięcy” oznacza nieprzerwany okres niewykonywania obowiązku alimentacyjnego.

Regulacja zawarta w projektowanym art. 2 ust 1 pkt 4 jest analogicznym rozwiązaniem do regulacji obecnie zawartej w art. 1086 § 4 KPC. Należy podkreślić, iż stosowanie tego przepisu w praktyce nie budzi wątpliwości. W związku z tym nie ma potrzeby wprowadzania przedmiotowej propozycji.

Kolejną propozycją złożoną przez Prokuratora Krajowego było rozszerzenie odstępstwa podmiotowego od ogólnej zasady, że w postępowaniu upadłościowym oraz restrukturyzacyjnym pisma oraz postanowienia doręcza się za pośrednictwem systemu

teleinformatycznego. Zdaniem Prokuratora Krajowego do kręgu podmiotów, którym przysługuje uprawnienie do rezygnacji z elektronicznych doręczeń należy również zaliczyć spółki osobowe prawa cywilnego (prawdopodobnie spółki cywilne).

Propozycja nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 860 § 1 KC przez umowę spółki wspólnicy zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego przez działanie w sposób oznaczony, w szczególności przez wniesienie wkładów. Elementem konstrukcyjnym umowy spółki cywilnej jest wspólny cel gospodarczy, a za przedsiębiorców uznaje się wspólników spółki cywilnej w ramach wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. W zw. z tym wspólników spółki cywilnej zalicza się do tzw. profesjonalistów, w stosunku do których w ramach prowadzonej działalności gospodarczej ustawodawca wprowadza podwyższone standardy, uwzględniając zawodowy charakter tej działalności. Należy podkreślić, że co do zasady postępowania upadłościowe oraz restrukturyzacyjne są postępowaniami wspólnymi wierzycieli, podjętymi w celu dochodzenia roszczeń od niewypłacalnego lub zagrożonego niewypłacalnością dłużnika (tzw. funkcja windykacyjna). Uprzywilejowanie wspólników spółki cywilnej w ramach tych procedur w stosunku do pozostałych wierzycieli, którzy są przedsiębiorcami nie znajduje uzasadnienia w aksjologii prawa. Ponadto uprzywilejowanie wspólników spółki cywilnej skutkowałoby naruszeniem tzw. zasady równości wierzycieli w postępowaniu upadłościowym czy też restrukturyzacyjnym.

Poczta Polska S.A. postulowała o umożliwienie uczestnikom postępowania wnoszenia pism w „tradycyjnej” papierowej formie.

Projekt wprowadza ogólną zasadę w myśl której, w postępowaniu upadłościowym oraz restrukturyzacyjnym, pisma oraz postanowienia doręcza się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Celem przedmiotowego rozwiązania jest usprawnienie i przypieczenie postępowań oraz zwiększenie ich efektywności. Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania m.in. wykluczy obstrukcje procesową uczestników postępowania.

Wprowadzenie doręczeń elektronicznych jest regulacją tylko o charakterze technicznym. Przy czym z uwagi, iż projekt od powyższej zasady przewiduje wyjątki (m.in. doręczenia elektronicznego nie stosuje się również do pierwszego doręczenia dokonywanego dla osoby fizycznej, osoby prawnej oraz jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, która nie wniosła w sprawie żadnego pisma), należy uznać, że wprowadzenie do postępowań upadłościowych oraz restrukturyzacyjnych przedmiotowej regulacji nie narusza prawa do sądu w rozumieniu art. 45 ust 1 Konstytucji

RP. Zapewnienie dostępu do sądu sprowadza się do umożliwienia uruchomienia (wszczęcia) postępowania przed sądem (np. wyr. TK z 9.6.1998 r., K 28/97, OTK 1998, Nr 4, poz. 50). Nie jest istotne, czy uruchomienie to następuje przez wniesienie pozwu, względnie wniosku, jako pism tradycyjnie inicjujących postępowanie sądowe w sprawach cywilnych, czy też w drodze środka kwestionującego decyzję podjętą w postępowaniu pozasądowym (np. wyr. TK z 13.1.2015 r., SK 34/12, OTK-A 2015, Nr 1, poz. 1). Określenie sposobu, w jakim dochodzi do wszczęcia postępowania, należy do ustawodawcy, na którym spoczywa ciężar unormowania postępowania przed sądami (por. P. Grzegorzczak [w:] *Konstytucja RP. Tom II. Komentarz do art. 87–243*, red. M. Safjan, L. Bosek, Legalis 2016, kom do art. 176 ust. 2).

Ponadto Poczta Polska S.A. wniosła o rozszerzenie zakresu podmiotowego projektowanej ustawy o dane wszystkich postępowań wymienionych w projektowanym art. 2 ust 1 KRZ, nie zależnie od daty wszczęcia postępowania.

Uwaga nie została uwzględniona, ze względu na to, że w stosunku do postępowań wszczętych przed datą wejścia w życie projektowanej ustawy dane o przedmiotowych postępowaniach są już ujawnione w obecnych publikatorach i rejestrach.

Uwzględniono uwagę Poczty Polskiej w zakresie usunięcia z uzasadnienia projektu zwrotu „osób wykluczonych cyfrowo”.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie zwrócił uwagę, że projektowana ustawa nie uchyla przepisów odnoszących się do Rejestru dłużników niewypłacalnych (art. 55 – 60 KRS).

Odnosząc się do powyższej uwagi, należy podkreślić, iż na mocy art. 1 pkt 29 projektowanej ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw uchyla się art. 55–57 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Związek Banków Polskich (dalej jako ZBP) zwrócił uwagę, że katalog ujawnionych w KRZ informacji o wspólnikach osobowych spółek handlowych wskazanych w projektowanym art. 2 ust 1 pkt 2 powinien również obejmować sam fakt złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

W Rejestrze będą ujawniane informacje o wspólnikach osobowych spółek handlowych, którzy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem, jeżeli ogłoszono upadłość spółki, wszczęto wtórne postępowanie upadłościowe lub oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości spółki na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 2171),

(dalej p.u.). Podmioty te będą widniały w Rejestrze z uwagi na fakt wszczęcia, prowadzenia postępowania upadłościowego *etc.*, w stosunku do spółki, a nie z uwagi na fakt wszczęcia, prowadzenia postępowania upadłościowego *etc.*, w stosunku do wspólnika osobowej spółki handlowej. Należy wskazać, że w sytuacji wszczęcia, prowadzenia postępowania upadłościowego *etc.*, w stosunku do wspólnika osobowej spółki handlowej, podmioty te będą ujawnione w Rejestrze na podstawie projektowanego art. 2 ust 1 pkt 1, czyli na zasadach ogólnych wynikających z projektowanej ustawy. Po wyższe implikuje na to, że jeżeli wspólnik osobowej spółki handlowej złoży wniosek o ogłoszenie swojej upadłości to fakt ten zostanie ujawniony w KRZ na podstawie projektowanego art. 5 ust 1 pkt 12. W konsekwencji należy uznać, że nie ma uzasadnienia dla uwzględnienia przedmiotowej propozycji.

ZBP wniósł również o rozszerzenie katalogu ujawnionych informacji o podmiotach wskazanych w projektowanym art. 2 ust. 1 pkt 3 o informacje o wszczętych oraz toczących się postępowaniach egzekucyjnych oraz o dacie złożonego wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

Propozycja nie zasługuje na uwzględnienie. Po pierwsze proponowana regulacja w tym zakresie podmiotowym jest odpowiednikiem obecnego art. 55 pkt 1 KRS. Po drugie, głównym założeniem projektowanej ustawy jest to, że w Rejestrze będą ujawniane tylko podmioty, niewypłacalne, podmioty zagrożone niewypłacalnością, podmioty co do których egzekucja została umorzona z uwagi na bezskuteczność, oraz osoby fizyczne, wobec których toczy się egzekucja świadczeń alimentacyjnych, zalegających ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 6 miesięcy. Są to podmioty, które mają poważne problemy z wypłacalnością. W kategorię tych podmiotów, nie wpisują się podmioty w stosunku do których tylko zostały wszczęte lub toczą się postępowania egzekucyjne. Fakt wszczęcia lub prowadzenia postępowania egzekucyjnego nie przesądza jeszcze o tym, że dłużnik ma poważne problemy finansowe. Ponadto dla oceny sytuacji majątkowej podmiotu zadłużonego nie ma znaczenia informacja o dacie złożonego wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

Kolejna uwaga ZBP odnosiła się do art. 8 projektowanej ustawy, Zdaniem ZBP ujawnione w KRZ informacje odnoszące się do osób fizycznych zalegających ze spełnieniem świadczeń alimentacyjnych za okres dłuższy niż 6 miesięcy powinny również obejmować, dane dotyczące dokładnego okresu, za jaki dochodzone są świadczenia alimentacyjne.

Propozycja nie została uwzględniona, gdyż informacja ta nie ma znaczenia dla oceny sytuacji majątkowej podmiotu zadłużonego.

Następną uwagą zgłoszoną przez ZBP jest uwaga odnosząca się do art. 11 ust. 10 zd. 1 projektowanej ustawy.

Uwaga ta została uwzględniona poprzez usunięcie wyrazu „osobowe” z treści projektowanego przepisu.

Kolejna uwaga zgłoszona przez ZBP sprowadzała się do wyklarowania oraz doprecyzowania w art. 13 projektowanej ustawy znaczenia przedmiotowego pojęcia „treść danych ujawnionych w Rejestrze”.

Uwaga została uwzględniona. W treści art. 13 projektowanej ustawy zostało wskazane, że chodzi o dane „zawarte w Rejestrze w tym również danych, o których mowa w art. 11 ust. 10, mając na uwadze potrzebę zapewnienia czytelności oraz przejrzystości danych prezentowanych w Rejestrze, łatwość jego użytkowania oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzania danych”.

Odnosząc się do potrzeby zapewnienia efektywnego sposobu pozyskiwania informacji związanych z biegiem terminów ustawowych należy podkreślić, że utworzenie KRZ poza miejscem publikacji postanowienia ogłoszenia o ogłoszeniu upadłości nie zmienia nic w stosunku do obecnego stanu prawnego. Należy podkreślić, że w obecnym stanie prawnym na wierzycielu spoczywa obowiązek przeglądania Monitorze Sądowym i Gospodarczym, gdyż zgodnie z art. 236 ust. 1 p.u., może on zgłosić swoją wierzytelność w terminie oznaczonym w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości.

Uwzględniono propozycje zmiany treści art. 28 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (tj. Dz.U. z 2014 r. poz. 1015). W przepisie tym Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości zastąpiono Krajowym Rejestrem Zadłużonych.

Polski Związek Instytucji Pożyczkowych wniósł o rozważenie zmiany nazwy rejestru z „Krajowy Rejestr Zadłużonych” na „Urzędowy Rejestr Zadłużeń” lub „Sądowy Rejestr Zadłużeń”.

Uwaga nie zasługuje na uwzględnienie. Konieczne jest użycie w nazwie słowa „Krajowy”, co pozwoli na zachowanie niezbędnej jedności i spójności z regulacjami i nazwami innych rejestrów – Krajowy Rejestr Sądowy, Krajowy Rejestr Karny. Z oczywistych względów konieczne jest użycie w nazwie słowa Rejestr. Określenie „Zadłużonych” pozwoli na objęcie jedną nazwą wszystkich podmiotów, których dane będą ujawniane w Rejestrze tj. podmiotów niewypłacalnych, podmiotów zagrożonych niewypłacalnością oraz podmiotów, co do których egzekucja została umorzona z uwagi na bezskuteczność. Słowo „Zadłużonych”

jest jednoznaczne, komunikatywne dla obywateli, jasno opisuje zakres podmiotowy Rejestru, a jednocześnie nie ma charakteru pejoratywnego.

Kolejna uwaga odnosiła się do zapewnienia w ustawie gwarancji bezpłatności zasięgania informacji w rejestrze oraz niewprowadzania innych ograniczeń.

Zgodnie z art. 4 projektowanej ustawy Rejestr jest jawny, a każdy ma prawo zapoznać się z danymi ujawnionymi w Rejestrze oraz danymi objętymi treścią obwieszczeń za pośrednictwem ogólnodostępnej sieci teleinformatycznej Internet. Przepis ten realizuje zasadę jawności w ujęciu formalnym. Przy czym projektowana ustawa nie przewiduje w tym zakresie żadnych ograniczeń.

Następna uwaga sprowadzała się do wyposażenia KRZ w interfejs API. W ocenie projektodawcy nie ma takiej potrzeby. Wystarczającym gwarantem realizacji zasady bezpieczeństwa obrotu prawnego jest zapewnienie w art. 4 jawności Rejestru.

Odnosząc się do uwagi o nieujawnianiu w KRZ danych adresowych i zamieszkania osób fizycznych to należy podkreślić, że dane te będą zamieszczane tylko i wyłącznie w przypadku postępowań upadłościowych, restrukturyzacyjnych oraz orzeczeń w sprawach orzekania zakazu prowadzenia działalności gospodarczej. Obowiązek zamieszczania danych tych jest skorelowany z treścią postanowienia ogłoszeniu upadłości (por. art. 51 oraz 491⁵ p.u.).

Nie uwzględniono sugestii aby w Rejestrze była zamieszczana przyczyna ujawnienia w nim danego zadłużenia. KRZ jest rejestrem podmiotowym, a nie przedmiotowym. Jego główną funkcją jest ujawnianie podmiotów niewypłacalnych, a nie struktury ich zadłużenia. Przy czym należy podkreślić, regulacje zawarte w projekcie ustawy o KRZ określają szczegółowe informacje, które podlegają ujawnieniu w Rejestrze. Wśród tych informacji są informacje wskazujące na zdarzenie prawne (np. upadłość, bezskuteczność egzekucji), które uzasadnia ujawnienie dłużnika w Rejestrze.

Nie uwzględniono również sugestii aby w Rejestrze były ujawniane informacje o wszystkich dłużnikach, względem których prowadzone są komornicze postępowania egzekucyjne. Jak już wyżej wskazano głównym założeniem projektowanej ustawy jest, że w Rejestrze będą ujawniane tylko podmioty, niewypłacalne, podmioty zagrożone niewypłacalnością, podmioty co do których egzekucja została umorzona z uwagi na bezskuteczność, oraz osoby fizyczne, wobec których toczy się egzekucja świadczeń alimentacyjnych, zalegających ze spełnieniem tych świadczeń za okres dłuższy niż 6 miesięcy. Są to podmioty, które mają poważne problemy z wypłacalnością. W kategorię tych podmiotów, nie wpisują się podmioty w stosunku do których tylko zostały wszczęte lub toczą

się postępowania egzekucyjne. Fakt wszczęcia lub prowadzenia postępowania egzekucyjnego nie przesądza jeszcze o tym, że dłużnik ma poważne problemy finansowe.

Konfederacja Przedsiębiorców Finansowych w Polsce wniosła o udostępnianie danych z Rejestru Biurom Informacji Gospodarczej.

Propozycja została uwzględniona poprzez zmianę treści art. 28 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (tj. Dz.U. z 2014 r. poz. 1015). W przepisie tym Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości zastąpiono Krajowym Rejestrem Zadłużonych.

Nie uwzględniono postulatu aby projektowana ustawa wprowadzała definicje bezskuteczności egzekucji.

Należy podkreślić, że w treści projektowanego art. 2 ust 1 pkt 3 mowa jest o umorzeniu postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucji albo o umorzeniu postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne. Projektowana regulacja ta jest spójna z art. 824 § 1 pkt 3 KPC oraz art. 59 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. – o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1201), (dalej EgzAdmU).

Odnosząc się do uwagi rozważenia uregulowania w projektowanej ustawie również kwestii dotyczących sposobu i formy udostępniania danych w KRZ to należy podkreślić, że jest to kwestia techniczna, która będzie szczegółowo uregulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości wydanego na podstawie delegacji ustawowej określonej w projektowanym art. 13.

Uwzględniona została uwaga odnosząca się do art. 11 ust. 10 zd. 1 projektowanej ustawy. Z treści omawianego przepisu usunięto wyraz „osobowe” .

Również uwzględniono uwagę odnoszącą się do projektowanego art. 13. W treści omawianego przepisu wskazano, że chodzi o dane „zawarte w Rejestrze w tym również danych, o których mowa w art. 11 ust. 10, mając na uwadze potrzebę zapewnienia czytelności oraz przejrzystości danych prezentowanych w Rejestrze, łatwość jego użytkowania oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzania danych”.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wniosła o ujawnianie w KRZ także danych pracodawców, którzy przez dłuższy czas zalegają za składkami za pracowników czy nie wypłacają pracownikom należnych wynagrodzeń lub ich części.

Należy podkreślić, że zakres rejestru sprowadza się do podmiotów, którzy są zagrożeni niewypłacalnością, niewypłacalni albo w stosunku do których umorzono postępowanie egzekucyjne z uwagi na bezskuteczność. Oznacza to, że w rejestrze będą zamieszczane informacje o podmiotach, których sytuacja finansowa jest bardzo trudna. W rejestrze nie będą zamieszczane informacje o dłużnikach, którzy nie spełniają pojedynczych zobowiązań. Co do zasady jest to podyktowane tym, że dane w rejestrze będą zamieszczane za pomocą systemu teleinformatycznego. Powyższe założenie implikuje na to, że podmiot, który zamieszcza informacje w Rejestrze musi być podmiotem kwalifikowanym (tj. sąd, komornik, naczelnik urzędu skarbowego *etc.*), który w tym zakresie daje gwarancje zachowania należytej staranności. Z uwagi na to, że przedmiotowe informacje przed zamieszczeniem w Rejestrze nie będą weryfikowane przez sąd rejestrowy tak jak to ma miejsce w obecnym stanie prawnym za niewłaściwe należy uznać założenie w myśl którego podmioty niekwalifikowane (wierzyciele) będą uprawnione do zamieszczania przedmiotowych informacji w KRZ.

Kolejna uwaga dotyczyła braku precyzyjności określenia „adres” w związku z tym, że w rejestrze również zamieszczane będzie miejsce zamieszkania albo siedziba (projektowany art. 5).

Odnosząc się do powyższej uwagi należy podkreślić, że zgodnie z art. 51 ust 1 pkt 1 p.u., w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości wymienia się imię i nazwisko dłużnika (upadłego) albo jego nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku - inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację. Tak więc należy uznać że projektowany art. 5 ust 1 pkt 1 - 6 jest skorelowany z treścią postanowienia o ogłoszeniu upadłości.

Prokuratoria Generalna wniosła o wprowadzenie do ustawy prawo upadłościowe i do ustawy prawo restrukturyzacyjne przepisu, który wyjaśni na potrzeby wewnętrznych odesłań w tych ustawach, że stosowany nadal w wielu niezmiennych przepisach tych ustaw wyraz „Rejestr” odnosić się będzie do KRZ.

Należy podkreślić, że projekt ustawy przewiduje taką regulację. Zgodnie z projektowanym art. 69 1ca p.u., każdorazowy stan spisu objętych przez syndyka ruchomości, nieruchomości, środków pieniężnych oraz przysługujących upadłemu praw majątkowych jest

ujawniany w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, o którym mowa w ustawie z dnia ..... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. poz.), zwanym dalej „Rejestrem”. Zawarte w spisie należności informacje o przysługujących upadłemu wierzytelnościach podlegają ujawnieniu dopiero z chwilą obwieszczenia w Rejestrze uchwały rady wierzycieli albo postanowienia sędziego-komisarza o wyrażeniu zgody na sprzedaż wierzytelności.”.

Zdaniem Prokuraturii Generalnej nie jasna jest przewidziana w art. 11 ust 1 projektu ustawy kompetencja do zmiany lub usunięcia z urzędu lub na wniosek podmiotu ujawnionego w KRZ „informacji błędnych” przez komornika, a w przypadkach także przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, ZUS albo sąd.

Należy podkreślić, że w przepisie tym mowa jest o informacjach, które stały się niezgodne z aktualnym stanem prawnym lub o informacjach, które od początku ich ujawnienia w KRZ były i pozostały niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy.

Odnosząc się do następnej uwagi, że z projektu ustawy i jego uzasadnienia nie wynika w jaki sposób i ewentualnie kto (człowiek czy system teleinformatyczny automatycznie) zamieszcza jednocześnie z utrwaleniem w systemie teleinformatycznym orzeczenie sądu, sędziego – komisarza, referendarza sądowego i przewodniczącego, informacje o terminie i sposobie wniesienia od niego środka zaskarżenia albo informacje, że środek zaskarżenia nie przysługuje to należy podkreślić, że przedmiotowe dane będzie zamieszczać osoba w sposób zautomatyzowany.

Uwzględniono uwagę odnoszącą się do projektowanego art. 206 ust 2 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2017 r. poz. 1508), (dalej p.r.).

W treści tego przepisu termin „informacje” zastąpiono „orzeczeń, pism i dokumentów”.

Kolejna uwaga sprowadzała się do uzupełnienia projektowanej regulacji o przepisy określające w jaki sposób Minister Sprawiedliwości tworzy (układa) i na jakiej podstawie udostępnia w systemie teleinformatycznym formularze elektroniczne.

W ocenie projektodawcy zagadnienie zostało uregulowane w projektowanym art. 216ac PrUp. W myśl tego przepisu Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób wnoszenia pism procesowych i składania dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz w biurze podawczym sądu rejonowego, mając na względzie skuteczność wnoszenia pism i składania dokumentów, szczególne wymagania postępowań obsługiwanych przez system teleinformatyczny oraz ochronę praw osób wnoszących pisma.”. Przy czym na mocy projektowanego art. 196d p.r. do sposobu wnoszenia pism procesowych i składania

dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz w biurze podawczym sądu rejonowego stosuje się odpowiednio przepisy aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 216ac ust. 1 ustawy – Prawo upadłościowe.

Kolejna uwaga sprowadzała się do uzupełnienia projektowanej regulacji o przepisy określające w jaki sposób będą udostępniane wzory orzeczeń w systemie teleinformatycznym. Przedmiotowa uwaga jest indyferentna, gdyż ogólnym założeniem ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych jest rozdzielenie Rejestru zawierającego ustrukturyzowany zbiór informacji o podmiotach wskazanych w ustawie oraz zbiór obwieszczeń, na podstawie których są ujawniane dane w Rejestrze od systemu teleinformatycznego stanowiącego system wsparcia orzecznictwa sądów upadłościowych i restrukturyzacyjnych. Akta postępowań upadłościowych i restrukturyzacyjnych prowadzone będą w systemie teleinformatycznym. Wszystkie orzeczenia będą utrwalane w systemie teleinformatycznym. Regulacja projektowanych przepisów art. 216a ust 1c PrUp i art. 196a ust 4 p.r. skierowana jest tylko i wyłącznie do podmiotów wydających orzeczenia w przedmiotowych postępowaniach. Funkcja tych przepisów sprowadza się do przyspieszenia i ułatwienia pracy sądu, sędziego-komisarza, referendarza i przewodniczącego, poprzez stworzenie bazy wzorów orzeczeń wykorzystywanych w postępowaniu upadłościowym lub restrukturyzacyjnym. W zw. z tym skorzystanie przez w/w podmioty z przedmiotowej bazy jest tylko i wyłącznie czynnością techniczną, która nie ma znaczenia procesowego. Skutek procesowy nastąpi w chwili opatrzenia kwalifikowanym podpisem elektronicznym wzoru orzeczenia przez w/w podmioty.

Kolejna uwaga odnosiła się do tego, że projekt nie wyjaśnia w jaki sposób mają być poświadczane elektroniczne odpisy dokumentów dołączonych do pism procesowych wnoszonych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w sytuacji, gdy załączone dokumenty zostały sporządzone w postaci papierowej.

Do powyższej czynności będzie miał zastosowanie art. 129 § 2¹ KPC w zw. z art. 35 p.u. lub. 229 p.u.

Następna uwaga sprowadzała się do tego, że projekt ustawy o zmianie ustawy o KRS (UA27) nie jest dostosowany do przedłożonego projektu ustawy o KRZ, ponieważ w wielu przepisach odsyła do art. 5 p.r. uchylonego w opiniowanym projekcie ustawy.

Należy podkreślić, że projektodawca ma świadomość istnienia przedmiotowej rozbieżności. Przy czym rozbieżność ta zostanie wyeliminowana na dalszym etapie prac legislacyjnych ustawy o KRZ.

Uwzględniono uwagę odnoszącą się do projektowanego art. 53 § 1³ z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.¹⁾).

Zgodnie z projektowanym przepisem Minister Sprawiedliwości, jako administrator systemu teleinformatycznego, obsługującego postępowanie sądowe, w którym tworzy i przetwarza się akta sprawy, nie ma dostępu do akt postępowania sądowego.

Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego zgłosił uwagę, że projekt ustawy nie przewiduje jakichkolwiek zmian legislacyjnych do ustawy z 17 czerwca 1966 r. – o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 1201) oraz ustawy z 16 listopada 2016 r. - o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1947).

Odnosząc się do powyższej uwagi, należy podkreślić, że zgodnie z art. 14 ust 1 pkt 21 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie formułowania katalogu zadań Szefa Krajowej Administracji Skarbowej ustawodawca odsyła do innych ustaw. W zw. z tym nowelizacja przedmiotowych ustaw nie wydaje się konieczna, gdyż obowiązek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej będzie wynikał z projektowanej ustawy o KRZ.

Kolejna uwaga dotyczyła doprecyzowania czy ujawnieniu w Rejestrze podlegają tylko postanowienia o umorzeniu egzekucji, które nie mogą już zostać wzruszone w toku kontroli instancyjnej lub w postępowaniu sądoadministracyjnym.

Zgodnie z art. 17 § 2 *in principio* EgzAdmU wniesienie zażalenia nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego. W literaturze przedmiotu wskazuje się, że przepis ten również ma zastosowanie do postanowienia w sprawie umorzenia postępowania egzekucyjnego (zob. np. *Postępowanie egzekucyjne w administracji. Komentarz*, red. R. Hauser, A. Skoczyła, Warszawa 2016, legalis, kom. do art. 17 nb. 2.). Skoro więc wniesienie zażalenia nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego to oznacza, że umorzenie postępowania egzekucyjnego co do zasady następuje w chwili stwierdzenia ostateczności postanowieniem o umorzeniu postępowania. Należy podkreślić, że powyższe implikuje na „datę umorzenia egzekucji administracyjnej”, którą należy utożsamiać z datą ostateczności postanowieniem o umorzeniu postępowania.

Krajowa Rada Sądownictwa podniosła, że zakres danych jaki ma obejmować KRZ jest zbyt głęboki i ingeruje w prawo do prywatności.

---

1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2103 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 38, 60 i 803.

W porównaniu do obecnego stanu prawnego, co do zasady projektowana ustawa nie zmienia zakresu informacji poddanych do publicznej wiadomości na łamach Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Wprowadzenie w życie Rejestru jedynie zmienia miejsce publikacji z Monitorze Sądowym i Gospodarczym na KRZ. Na marginesie należy podkreślić, że w obecnym stanie prawnym również lista wierzytelności podlega upublicznieniu. Zgodnie z art. 255 ust. 1 p.u. listę wierzytelności składa się w postaci elektronicznej. Podlega ona zamieszczeniu w Rejestrze. Przy czym do dnia utworzenia Rejestru obowiązuje regulacja przejściowa – obwieszczenia o liście dokonuje się w Monitorze Sądowym i Gospodarczym (art. 455 ust. 1 p.r.).

Odnosnie wątpliwości dotyczących projektowanej regulacji, że Minister Sprawiedliwości będzie administratorem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, należy podkreślić, że uwagę uwzględniono w ten sposób, że Minister Sprawiedliwości, jako administrator systemu teleinformatycznego, obsługującego postępowanie sądowe, w którym tworzy i przetwarza się akta sprawy, nie ma dostępu do akt postępowania sądowego (projektowany art. 53 § 1³ z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.²⁾).

Kolejna uwaga odnosiła się do tego, że projektodawca nie określił sposobu zamieszczania w systemie teleinformatycznym przedmiotowych danych.

Należy podkreślić, że z treści uzasadnienia wynika, że przedmiotowe dane w KRZ będą zamieszczane automatycznie np. po wydaniu postanowienia przez sąd lub dokonaniu czynności, którą należy ujawnić. W konsekwencji ujawnianie danych nie będzie generowało żadnych czynności po stronie sądu. Ujawnianie danych nie będzie miało charakteru wpisu do Rejestru, ale będzie czynnością techniczną, której dokonanie zostanie zapewnione przez stworzenie określonych funkcjonalności systemu teleinformatycznego. Ujawnianie danych w Rejestrze nie będzie więc odnotowywane w urządzeniach ewidencyjnych jako odrębny rodzaj sprawy sądowej, z wyjątkiem określonym w projektowanym art. 10.

Następna wątpliwość Krajowej Rady Sądownictwa sprowadzała się do założenia nieusuwalności danych z Rejestru.

Zgodnie z projektowanym art. 11 ust.1 dane zawarte w Rejestrze nie mogą być z niego usunięte, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zasadniczo *ratio legis* tego przepisu sprowadza się do promowania pożądanych zachowań uczestników rynku.

---

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2103 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 38, 60 i 803.

Ogólną zasadą jest zaprzestanie ujawniania danych w Rejestrze automatycznie po upływie 10 lat od dnia prawomocnego zakończenia lub umorzenia postępowania, którego dotyczą. Jednakże jeżeli w postępowaniu został prawomocnie zatwierdzony układ dane przestają być ujawniane w Rejestrze automatycznie po upływie 3 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o stwierdzeniu wykonania układu albo po upływie 10 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu układu albo wygaśnięciu układu z mocy prawa. Takie rozwiązanie z jednej strony chroni uczestników obrotu w okresie wykonywania układu przez dłużnika zapewniając im dostęp do informacji o tym, że na dłużniku ciąży obowiązek wykonywania układu oraz umożliwia dostęp do informacji, że dłużnik wykonywał układ jeszcze przez trzy lata po stwierdzeniu jego wykonania, co jest niezbędne dla zapewnienia pełnego bezpieczeństwa wchodzenia w relacje z dłużnikiem, który z powodu niewypłacalności albo zagrożenia niewypłacalnością był objęty układem. Jeżeli jednak dłużnik nie wykona układu to dane przestają być ujawniane w Rejestrze po 10 latach od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu układu albo od dnia wygaśnięcia układu z mocy prawa (układ wygasa z mocy prawa z dniem uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości albo oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 p.u. – art. 178 p.r.). Podobna regulacja dotyczy sytuacji gdy w postępowaniu został prawomocnie ustalony plan spłaty. Takie rozwiązanie promuje osoby, które wykonały układ albo wykonały plan spłaty. Dane osoby, wobec której orzeczono zakaz, o którym mowa w art. 373 ust. 1 p.u. wraz z danymi dotyczącymi postępowania, w którym orzeczono zakaz przestają być ujawniane w Rejestrze automatycznie po upływie 3 lat od dnia następnego po upływie okresu zakazu.

Okres przechowywania danych dotyczących postępowań upadłościowych i restrukturyzacyjnych podyktowany jest dążeniem do zapewnienia bezpieczeństwa obrotu przy poszanowaniu jednocześnie prawa do prywatności i ochrony danych osobowych podmiotów ujętych w Rejestrze. Regulacja przewidująca, że po upływie 10 lat (wzgl. 3 lat) przestają być ujawniane dane dotyczące postępowań upadłościowych i restrukturyzacyjnych wprowadza bowiem fundamentalną zmianę w porównaniu ze stanem obecnym, w którym publikacja w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oznacza, że dany fakt zostaje ujawniony niejako na zawsze i wiadomości tej nie można przestać ujawniać. Wprowadzenie terminów końcowych ujawniania danych ma na celu ochronę praw podmiotów, których dane są ujawnione w Rejestrze. Jednocześnie należy zauważyć, że terminy te muszą być odpowiednio długie gdyż celem obwieszczeń w postępowaniu upadłościowym i restrukturyzacyjnym nie jest tylko ostrzeżenie uczestników obrotu przed niewypłacalnym dłużnikiem, ale także - a nawet w

większym stopniu - zagwarantowanie pewności prawnej np. co do ważności czynności prawnych, ich skutków rzeczowych, skuteczności spełnienia zobowiązania itp. Przyjęte w ustawie terminy tj. 10 lat i 3 lata są przy tym powiązane z obowiązującymi w polskim systemie prawnym terminami przedawnienia roszczeń.

Zaprzestanie ujawniania danych w Rejestrze będzie obejmowało również obwieszczenia dokonane w postępowaniu, którego dotyczyły dane, które nie będą już ujawniane w Rejestrze. Innymi słowy, zaprzestanie ujawniania danych oznacza, że nie będą w Rejestrze widoczne żadne informacje na temat postępowania, w odniesieniu do którego dane nie są już ujawniane.

Określony na 7 lat czas ujawnienia w KRZ danych o osobach, wobec których umorzono egzekucję ze względu na jej bezskuteczność jest identyczny, jak okres ujawniania danych o zaległościach płatniczych w Dziale IV Krajowego Rejestru Sądowego. Projektem ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (UA27) skrócono z 10 do 7 lat okres ujawniania w RDN danych o podmiotach, wobec których umorzono egzekucję ze względu na jej bezskuteczność. Zasadnym zatem jest, aby w każdym z publicznych rejestrów okres ujawniania tego samego rodzaju danych był taki sam.

Jednocześnie w projektowanym art. 11 ust. 7 i 8 nałożono na komorników, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, właściwego naczelnika urzędu skarbowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz sąd obowiązek niezwłocznej zmiany albo usunięcia z urzędu lub na wniosek podmiotu ujawnionego w Rejestrze informacji błędnych lub nieaktualnych. Rejestr nie może bowiem dezinformować jego potencjalnych użytkowników. Usunięcie albo zmiana danych błędnych ma inny charakter niż zaprzestanie ujawniania danych. Usunięcie danych polega na trwałym usunięciu ich z systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest Rejestr. Z oczywistych względów obowiązek usunięcia albo zmiany błędnych danych aktualizuje się wówczas gdy zobowiązany do tego organ uzyska informację, że dane ujawnione w Rejestrze są błędne lub nieaktualne.

W art. 11 ust. 10 projektu ustawy uregulowano kwestię przetwarzania i wykorzystywania danych zgromadzonych w Rejestrze, które zaprzestały być ujawniane, do badań naukowych oraz do celów statystycznych. Dane, które nie są już ujawniane w Rejestrze nie są bowiem z niego usuwane w sposób trwały, ale nie są też już ujawniane w Rejestrze. Po zaprzestaniu ujawniania dane te mogą być przetwarzane i wykorzystywane po pozbawieniu tych danych informacji identyfikujących osobę do badań naukowych i statystycznych. Dane takie nie stanowią danych osobowych. Przechowywanie danych jest niezbędne dla zapewnienia możliwości dokonywania analiz naukowych i statystycznych obowiązującego

prawa upadłościowego i restrukturyzacyjnego, podejmowania decyzji o konieczności nowelizacji w celu usunięcia rozwiązań, co do których przeprowadzone analizy wykażą nieskuteczność, prowadzenia badań prawnoporównawczych dokonujących oceny efektywności prawa polskiego na tle innych porządków prawnych.

Zadaniem Krajowej Rady Sądownictwa projekt powinien ustanowić zasady alternatywne formy doręczeń w wypadku awarii systemu teleinformatycznego.

Obecnie w żadnym postępowaniu sądowym prowadzonym w formie elektronicznej nie przewidziano alternatywnej formy doręczeń. Przy czym projektodawca w przyszłości nie wyklucza prac legislacyjnych w tym zakresie.

Krajowa Rada Sądownictwa zwróciła uwagę, że projektowany art. 160 p.r. może mieć negatywny wpływ na ogólny wynik postępowania restrukturyzacyjnego.

Obecne brzmienie art. 160 ust. 1 p.r. jest niespójne z art. 29 w związku z art. 30 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (zmienionej ustawą z dnia 9 kwietnia 2015 r. - Dz. U. z 2015 r., poz. 689), które zezwalają na odroczenie terminu płatności należności z tytułu składek oraz rozłożenie ich na raty, zarówno wobec części finansowanej przez płatnika, jak i w części finansowanej przez ubezpieczonego. Zmiana art. 160 ust 1 p.r. ma na celu dostosowanie jego brzmienia do wprowadzonych zmian w art. 29 i 30 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, pozwoli na objęcie układem wierzytelności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne także w części finansowanej przez ubezpieczonego, których płatnikiem jest dłużnik.

Krajowa Rada Sądownictwa uważa, że projektowany art. 12 powinien wprost określać adres internetowy pod którym zostanie udostępniony KRZ lub ustanawiać delegacje do wydania rozporządzenia konkretyzującego ten adres. W ocenie projektodawcy wystarczająca w tym zakresie jest projektowana regulacja art. 12. Zgodnie z jego treścią Minister Sprawiedliwości zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej informację o adresie, pod którym w ogólnodostępnych sieciach teleinformatycznych dostępny jest Krajowy Rejestr Zadłużonych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych postulował o wykreślenie w art. 3 ust 1 pkt 3 projektu ustawy zwrotu „albo dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych” i wprowadzenie dalszych zmian w projekcie ustawy wynikających z tego wykreślenia. W ocenie ZUS zmiana taka nie wpływa na implementację rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r., gdyż obowiązek w nim

określony dotyczy rejestrów zawierających informacje o postępowaniach upadłościowych, a nie egzekucyjnych.

Odpowiadając na powyższy postulat należy podkreślić, że KRZ jako rejestr publiczny, będzie obejmował dane związane z szeroko rozumianym brakiem wypłacalności lub zagrożeniem niewypłacalnością danego podmiotu. Powyższe założenie implikuje na to, że w rejestrze tym również będą zamieszczane informacje o osobach, o których mowa w art. 55 pkt 1, 1a, 2, 4 i 5 ustawy o KRS. Przy czym należy podkreślić, że iż na mocy art. 1 pkt 29 projektowanej ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw uchyla się art. 55–57 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. W zw. z tym zmienia się tylko miejsce publikacji informacji o w/w podmiotach z Krajowego dłużników Niewypłacalnych na KRZ.

Kolejna uwaga odnosiła się do tego, że projekt ustawy nie reguluje prawa do otrzymywania poświadczonych odpisów, wyciągów, zaświadczeń i informacji z KRZ, a także nie reguluje charakteru prawnego tych dokumentów.

Należy podkreślić, iż w stosunku do postępowania upadłościowego oraz restrukturyzacyjnego projekt przewiduje w tym zakresie regulacje. Mianowicie pobrane samodzielnie wydruki komputerowe orzeczeń, pism i dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym mają moc urzędowo poświadczonych odpisów oraz wyciągów, jeżeli posiadają cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w systemie teleinformatycznym (art. 228 ust 2 p.u. oraz art. 206 ust. 2 p.r.).

Następne zastrzeżenie odnosiło się do treści art. 2 ust 1 pkt 1 projektowanej ustawy. Wątpliwości ZUS budziło sformułowanie „były prowadzone”, które powinno być doprecyzowane przez wskazanie okresu jakiego te postępowania dotyczą.

Interpretacji tego przepisu należy dokonywać z uwzględnieniem projektowanego art. 11, który określa okres ujawniania danych w KRZ. W stosunku do postępowania upadłościowego w tym wtórego postępowania upadłościowego, postępowania restrukturyzacyjnego oraz postępowania o orzeczenie zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 p.u., dane automatycznie przestają być ujawniane w rejestrze po upływie 10 lat od dnia prawomocnego zakończenia lub umorzenia postępowania, którego dotyczą, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Jednakże jeżeli w postępowaniu został prawomocnie zatwierdzony układ dane przestają być ujawniane w Rejestrze automatycznie po upływie 3 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o stwierdzeniu wykonania układu albo po upływie 10 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu układu albo wygaśnięciu układu z

mocy prawa. Podobna regulacja dotyczy sytuacji gdy w postępowaniu został prawomocnie ustalony plan spłaty. Dane osoby, wobec której orzeczono zakaz, o którym mowa w art. 373 ust. 1 p.u. wraz z danymi dotyczącymi postępowania, w którym orzeczono zakaz przestają być ujawniane w Rejestrze automatycznie po upływie 3 lat od dnia następnego po upływie okresu zakazu. Tak więc sformułowanie „były prowadzone”, należy interpretować w ten sposób, że są to postępowania, które są prawomocne zakończone.

Kolejna uwaga odnosiła się do zmiany art. 160 ust. 1 p.r. Projekt ustawy przewiduje dostosowanie jego brzmienia do wprowadzonych zmian w art. 29 i 30 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, pozwoli na objęcie układem wierzytelności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne także w części finansowanej przez ubezpieczonego, których płatnikiem jest dłużnik.

Kolejna propozycja odnosiła się do wprowadzenia w do art. 24 ustawy o systemie ubezpieczeń dodatkowej przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia należności z tytułu składek (tj. bieg terminu przedawnienia, ulega zawieszeniu od dnia objęcia restrukturyzacją należności z tytułu składek, o której mowa w art. 160 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2017 r. poz. 1508) do dnia zapłaty ostatniej raty, w przypadku rozłożenia na raty oraz do dnia zapłaty w przypadku odroczenia terminu płatności).

Powyższa uwaga nie została uwzględniona gdyż nie ma związku z założeniami projektowanej ustawy.

Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Negatywnie oceniono projektowane zwiększenie o 16,5 etatów sekretarskich oraz o 11 referendarskich w sakli kraju.

W ocenie projektodawcy jest to wystarczający poziom wzrostu etatyżacji do obsługi systemu teleinformatycznego.

Kolejny postulat sprowadzał się do wprowadzenia regulacji, aby pracownicy biura podawczego wszystkich sądów rejonowych w Polsce oraz pracownicy Samorządu terytorialnego posiadali kompetencje do wprowadza treść wniosku lub oświadczenia do systemu teleinformatycznego, podając imię, nazwisko oraz numer PESEL osoby przekazującej ustnie treść wniosku lub oświadczenia ustalone na podstawie dowodu.

W ocenie projektodawcy przyjęcie powyższego rozwiązania skutkowałoby zwiększeniem wydatków na obsługę postępowania upadłościowego. Ponadto idea obsługi

postępowania sądowego przez Jednostki Samorządu Terytorialnego jest sprzeczna z ustawowymi zadaniami tych jednostek.

Zupełnie nie zrozumiała jest sygnalizacja, że może nastąpić spadek efektywności prowadzonych postępowań upadłościowych z uwagi na to, że począwszy od 26 czerwca 2018 r., KRZ ma funkcjonować jedynie w ograniczonym zakresie wymaganym Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego.

Kolejna uwaga odnosiła się do braku udostępnienia w KRZ informacji dotyczących opisu i oszacowania, warunków przetargu, czy też warunków sprzedaży w innym trybie.

Należy podkreślić, że powyższe informacje będą ujawniane w KRZ w oparciu o art. 69 i 219 ust 1d p.u.

Następna wątpliwość sprowadzała się do zbyt długiego okresu ujawniania danych zawartych w Rejestrze w przypadku osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz w przypadku osób w stosunku do których orzeczono zakaz o którym mowa w art. 373 ust. 1 p.u.

Zgodnie z projektowanym art. 11 ust.1 dane zawarte w Rejestrze nie mogą być z niego usunięte, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zasadniczo *ratio legis* tego przepisu sprowadza się do promowania pożądaných zachowań uczestników rynku.

Ogólną zasadą jest zaprzestanie ujawniania danych w Rejestrze automatycznie po upływie 10 lat od dnia prawomocnego zakończenia lub umorzenia postępowania, którego dotyczą. Jednakże jeżeli w postępowaniu został prawomocnie ustalony plan spłaty wierzycieli, dane, automatycznie przestają być ujawniane w Rejestrze po upływie 3 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o stwierdzeniu wykonania planu spłaty wierzycieli i umorzeniu zobowiązań upadłego albo umorzeniu zobowiązań bez ustalenia planu spłaty wierzycieli albo po upływie 10 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu planu spłaty wierzycieli.

Takie rozwiązanie z jednej strony chroni uczestników obrotu w okresie wykonywania planu spłaty wierzycieli przez dłużnika zapewniając im dostęp do informacji o tym, że na dłużniku ciąży w/w obowiązek oraz umożliwia dostęp do informacji, że dłużnik wykonywał plan spłaty wierzycieli jeszcze przez trzy lata po stwierdzeniu jego wykonania, co jest niezbędne dla zapewnienia pełnego bezpieczeństwa wchodzenia w relacje z dłużnikiem, który z powodu niewypłacalności był objęty planem spłaty wierzycieli. Jeżeli jednak dłużnik nie wykona planu spłaty wierzycieli to dane przestają być ujawniane w Rejestrze po 10 latach od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu w/w planu. Takie rozwiązanie promuje

osoby, które wykonały plan spłaty wierzycieli. Natomiast dane osoby, wobec której orzeczono zakaz, o którym mowa w art. 373 ust. 1 p.u. wraz z danymi dotyczącymi postępowania, w którym orzeczono zakaz przestają być ujawniane w Rejestrze automatycznie po upływie 3 lat od dnia następnego po upływie okresu zakazu. Jest to relatywnie krótki okres ujawniania w Rejestrze przedmiotowych danych.

Okres przechowywania danych dotyczących postępowań upadłościowych i restrukturyzacyjnych podyktowany jest dążeniem do zapewnienia bezpieczeństwa obrotu przy poszanowaniu jednocześnie prawa do prywatności i ochrony danych osobowych podmiotów ujętych w Rejestrze. Regulacja przewidująca, że po upływie 10 lat (wzgl. 3 lat) przestają być ujawniane dane dotyczące postępowań upadłościowych i restrukturyzacyjnych wprowadza bowiem fundamentalną zmianę w porównaniu ze stanem obecnym, w którym publikacja w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oznacza, że dany fakt zostaje ujawniony niejako na zawsze i wiadomości tej nie można przestać ujawniać. Wprowadzenie terminów końcowych ujawniania danych ma na celu ochronę praw podmiotów, których dane są ujawnione w Rejestrze. Jednocześnie należy zauważyć, że terminy te muszą być odpowiednio długie gdyż celem obwieszczeń w postępowaniu upadłościowym i restrukturyzacyjnym nie jest tylko ostrzeżenie uczestników obrotu przed niewypłacalnym dłużnikiem, ale także - a nawet w większym stopniu - zagwarantowanie pewności prawnej np. co do ważności czynności prawnych, ich skutków rzeczowych, skuteczności spełnienia zobowiązania itp. Przyjęte w ustawie terminy tj. 10 lat i 3 lata są przy tym powiązane z obowiązującymi w polskim systemie prawnym terminami przedawnienia roszczeń.

Odnosząc się do kolejnej uwagi o niespójności regulacji dostępu do akt postępowania należy podkreślić, że regulacja art. 35 p.u. odsyłająca m.in. do art. 228 ust 1, 2 i 3 p.u. ma zastosowanie tylko w sytuacji, gdy toczy się postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości. Tezę tą potwierdza miejsce regulacji art. 35 p.u. (część pierwsza, tytuł II. postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości) oraz treść art. 228 ust 1a p.u., który stanowi, że w sekretariacie sądu umożliwia się uczestnikom postępowania oraz każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt sądowych dostęp do akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego o ogłoszenie upadłości zakończonego prawomocnym postanowieniem o ogłoszeniu upadłości. Natomiast stosownie do projektowanego art. 13 ust 7 p.u. w sekretariacie sądu umożliwia się każdemu, kto dostatecznie usprawiedliwi potrzebę przejrzenia akt sądowych postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 p.u., dostęp do akt za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Oznacza

to, że projektowany art. 13 ust 7 p.u. ma zastosowanie *ex post* po wydaniu postanowienia w przedmiocie ogłoszenia upadłości. Przy czym warunkiem *sine qua non* zastosowania tego przepisu będzie zakończenie postępowania prawomocnym postanowieniem o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości. Jest to istotna różnica która zachodzi pomiędzy projektowanym art. 13 ust 7 p.u. oraz art. 228 ust 1a p.u. i w konsekwencji nie można mówić o niespójności pomiędzy w/w przepisami.

Reasumując, projektowany przepis art. 13 ust 7 p.u. oraz art. 228 ust 1a p.u. będą miały zastosowanie *ex post* po wydaniu postanowienia w przedmiocie ogłoszenia upadłości. Natomiast art. 35 u.p. będzie miał zastosowanie w trakcie postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości.

Następna uwaga odnosiła się do projektowanego art. 152 ust 4 p.u. Dostrzeżono, że skutkiem wprowadzenia tego przepisu jest przeniesienie właściwości sądu rozpoznającego zażalenie z sądu rejonowego na sąd okręgowy.

Należy podkreślić, że zasadniczo problematykę zażalenia reguluje art. 222 ust 1 p.u. Zażalenia na postanowienia sędziego-komisarza rozpoznaje sąd upadłościowy jako sąd drugiej instancji. Z kolei zażalenie na postanowienie sądu upadłościowego rozpoznaje sąd okręgowy jako sąd drugiej instancji (zob. np. R. Adamus: *Prawo upadłościowe. Komentarz*, Warszawa 2015, Legalis, kom do art. 222, nb. 5). Natomiast zgodnie z treścią projektowanego art. 152 ust 4 p.u. jeżeli czynność, do wykonania której właściwy jest sędzia-komisarz, ma być wykonana po dniu uprawomocnienia się postanowienia o stwierdzeniu zakończenia albo o umorzeniu postępowania, właściwy do jej wykonania jest sąd. Skoro więc kompetencje w tym zakresie będą przyznane sądowi upadłościowemu to zrozumiałe jest, że środek odwoławczy na decyzje tego sądu będzie rozpoznawał sąd okręgowy jako sąd drugiej instancji. Należy podkreślić, że nie ma żadnych uzasadnionych powodów aby modyfikować obecną strukturę instytucji zażalenia w postępowaniu upadłościowym.

Kolejna uwaga dotyczyła tego, że uchylenie ust 3 art. 168 p.u. wraz ze zmianą treści w art. 168 ust 5 p.u. spowoduje istotne zwiększenie kosztów postępowań upadłościowych, co w konsekwencji przełoży się na zmniejszenie stopnia zaspokojenia wierzycieli (w upadłościach przedsiębiorców) oraz na zwiększenie stopnia obciążenia Skarbu Państwa kosztami postępowania (tzw. upadłości konsumenckiej).

System teleinformatyczny będzie pozwalał na bieżące rejestrowanie przychodów i wydatków masy upadłości (art. 160a p.u.) co pozwoli radzie wierzycieli, ale również poszczególnym wierzycielom na dostęp do informacji o aktualnym stanie funduszy masy upadłości. Rozwiązanie to wraz z rozwiązaniami dotyczącymi zarządzania masą upadłości

oraz rozwiązaniami dotyczącymi monitorowania w systemie teleinformatycznym zmian stanu wierzytelności pozwoli na sporządzanie sprawozdań w sposób automatyczny. Sprawozdanie syndyka będzie obejmowało raport ze zmian w stanie i składzie masy upadłości w okresie sprawozdawczym, raport ze zmian stanu wierzytelności w okresie sprawozdawczym, raport z przychodów i wydatków syndyka w okresie sprawozdawczym oraz sprawozdanie z czynności syndyka z uzasadnieniem (art. 168 ust. 1 p.u.). Podobne rozwiązanie będzie dotyczyło sprawozdania ostatecznego, które dodatkowo będzie zawierało wskazanie łącznej kwoty uzyskanej z likwidacji masy upadłości oraz wskazanie stopnia zaspokojenia wierzycieli w poszczególnych kategoriach (art. 168 ust. 4 p.u.). Przyjęcie jasnych i transparentnych zasad rejestrowania przychodów i wydatków oraz wprowadzenie zasady, zgodnie z którą sprawozdanie składa się z raportów generowanych ze zdarzeń rejestrowanych w systemie pozwala na odejście od zasady rozpoznawania i zatwierdzania każdego sprawozdania przez sędziego-komisarza. Praktyka taka była być może uzasadniona w sytuacji gdy wierzyciele mieli utrudniony bieżący dostęp do akt. Projekt przewiduje, że dostęp do akt będzie możliwy za pośrednictwem systemu teleinformatycznego co pozwoli wierzycielom na bieżąco analizować i kontrolować czynności organów postępowania. Przy czym biorąc pod uwagę, że to wierzyciele są głównymi beneficjentami postępowania upadłościowego projekt wprowadza możliwość wniesienia przez wierzycieli zarzutów dotyczących wydatków (art. 168 ust. 5 p.u.). Jest to rozwiązanie, które umożliwi ochronę praw wierzycieli upadłościowych. W wyniku rozpoznania zarzutów jak również z urzędu (pozostawienie możliwości podjęcia decyzji przez sędziego-komisarza z urzędu wynika z wciąż obowiązującej regulacji art. 152 p.u.) sędzia-komisarz może odmówić uznania w całości lub w części określonego wydatku np. wówczas gdy uzna określony wydatek za nieuzasadniony. W takiej sytuacji sędzia-komisarz orzeka o zwrocie do masy upadłości kwoty poniesionej z tytułu wydatku, którego uznania odmówiono (art. 168 ust. 5b p.u.).

Reasumując system teleinformatyczny będzie pozwalał na pełną transparentność przychodów i wydatków syndyka. Ponadto wprowadzenie systemu teleinformatycznego wpłynie na usprawnienie sporządzania sprawozdań rachunkowych przy jednoczesnym zabezpieczeniu praw uczestników postępowania.

Krytycznie oceniono treść art. 210 ust 4 p.u., nakazującego liczenie terminu w którym możliwe jest uchylene uchwały rady wierzycieli od jej przekazania sędziemu komisarzowi.

Odnosząc się do powyższej uwagi to należy zaznaczyć, że w obecnym stanie prawnym początkiem biegu terminu do wniesienia środka zaskarżenia czynności organów pozasądowych jest zamieszczenie w Rejestrze orzeczenia, które podlega zaskarżeniu (por. art.

210 ust. 2 p.u. zgodnie z którym w terminie tygodnia od dnia zamieszczenia uchwały rady wierzycieli w Rejestrze uczestnik postępowania oraz syndyk mogą wnieść zarzuty przeciwko uchwale). Zgodnie z art. 219 ust. 1a. p.u. postanowienia oraz zarządzenia wydane w postępowaniu upadłościowym zamieszcza się w Rejestrze wraz z informacją o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia. Przepis ten stosuje się odpowiednio do rady wierzycieli i zgromadzenia wierzycieli. Jednocześnie, zgodnie z art. 455 ust. 2 p.r. postanowienia, zarządzenia i dokumenty, które zamieszcza się w Rejestrze do dnia utworzenia Rejestru wykląda się w sekretariacie sądu, o czym należy uczynić wzmiankę na sentencji postanowienia z zaznaczeniem daty wyłożenia. Jeżeli ustawa przewiduje, że termin biegnie od dnia zamieszczenia postanowienia, zarządzenia lub dokumentu w Rejestrze do dnia utworzenia Rejestru termin ten biegnie od dnia wyłożenia w sekretariacie sądu. Przytoczone regulacje oznaczają w konsekwencji, że termin do wniesienia środka zaskarżenia biegnie od momentu, w którym dany dokument (np. uchwała rady wierzycieli) zostanie udostępniona do wiadomości uczestników postępowania wraz z pouczeniem. Projekt zakłada, że uchwały rady wierzycieli będą dostępne dla uczestników postępowania z chwilą ich złożenia sędziemu-komisarzowi. Złożenie będzie bowiem następowało za pośrednictwem systemu teleinformatycznego co oznacza, że złożone uchwały od razu będą dostępne w aktach za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Podobna regulacja dotyczy sprawozdań składanych przez syndyka, które z chwilą złożenia będą dostępne dla uczestników postępowania. W takiej sytuacji pojawia się problem braku pouczenia o sposobie i terminie wniesienia środka zaskarżenia. Brak pouczenia mógłby naruszać prawa uczestników postępowania. Projekt rozwiązuje wskazany wyżej problem przewidując, że termin do zaskarżenia czynności rady wierzycieli oraz syndyka i innych organów postępowania, które zgodnie z przepisami ustawy podlegają zaskarżeniu biegnie od dnia zamieszczenia w systemie teleinformatycznym przez sędziego-komisarza albo referendarza sądowego pouczenia o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia (art. 224 ust. 5 p.u., art. 201 ust. 5 p.r.).

Uwzględniono uwagę odnoszącą się do art. 219 ust 4 p.u. w ten sposób, że ujawnienia informacji o prawomocności orzeczenia może dokonać w systemie teleinformatycznym pracownik sekretariatu. Obwieszczenia o prawomocności wymaganego przez przepisy ustawy dokonuje sąd, sędzia-komisarz, referendarz sądowy albo przewodniczący.

Kolejna uwaga odnosiła się do projektowanego art. 220 ust 2 p.u., który przewiduje doręczenia za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. W ocenie Wiceprezesa Sądu

Apelacyjnego w Warszawie przedmiotowe rozwiązanie może stanowić istotne ograniczenie w zakresie prawa do sądu.

Projekt wprowadza ogólną zasadę w myśl której, w postępowaniu upadłościowym oraz restrukturyzacyjnym, pisma oraz postanowienia doręczają się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Celem przedmiotowego rozwiązania jest usprawnienie i przypieczenie postępowań oraz zwiększenie ich efektywności. Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania m.in. wykluczy obstrukcje procesową uczestników postępowania.

Wprowadzenie doręczeń elektronicznych jest regulacją tylko o charakterze technicznym. Przy czym z uwagi, iż projekt od powyższej zasady przewiduje wyjątki (m.in. doręczenia elektronicznego nie stosuje się również do pierwszego doręczenia dokonywanego dla osoby fizycznej, osoby prawnej oraz jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, która nie wniosła w sprawie żadnego pisma), należy uznać, że wprowadzenie do postępowań upadłościowych oraz restrukturyzacyjnych przedmiotowej regulacji nie narusza prawa do sądu w rozumieniu art. 45 ust 1 Konstytucji RP.

Krytycznie oceniono projektowaną zmianę w ustawie z dnia 15 czerwca 2007 r. - o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 883) nakazującą przekazywanie informacji o cofnięciu licencji doradcy restrukturyzacyjnego sądom okręgowym, zamiast sądom upadłościowym. Projektowana zmiana w art. 18 w ust. 4 przedmiotowej ustawy sprowadza się do dodania zdania drugiego w brzmieniu „Informację o cofnięciu licencji doradcy restrukturyzacyjnego przekazuje się prezesom sądów okręgowych.” Należy podkreślić, że powyższa zmiana jest koherentna z art 17 ust 4 tej ustawy. Przepis ten stanowi, że listę osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego oraz informacje o dokonywanych w niej zmianach są przekazywane prezesom sądów okręgowych.

Kolejna uwaga odnosiła się do zmiany art. 110 ust 1 p.r. System powinien również dokonywać samodzielnego obliczania wyników głosowania nad układem.

Należy podkreślić, że jest to kwestia techniczna, która nie wymaga regulacji o randze ustawowej.

Krytycznie oceniono treść projektowanego art. 286 ust 1a p.r., który wprowadza zaskarżalność postanowienia o ustanowieniu tymczasowego zarządcy. Należy podkreślić, że przepis ten realizuje konstytucyjne prawo podmiotowe jednostki, którego treścią jest możliwość zaskarżenia orzeczeń lub decyzji (art. 78 Konstytucji RP). Projektowany art. 286 ust 1a p.r., jest przepisem o charakterze proceduralnym, który realizuje przede wszystkim funkcję kontrolną, pozwalającą na korygowanie rozstrzygnięć błędnych (por. T. Wiśniewski:

Problematyka instancyjności postępowania sądowego w sprawach cywilnych (w:) *Ars et usus. Księga pamiątkowa ku czci Sędziego Stanisława Rudnickiego*, Warszawa 2005, s. 297–298). Tym samym funkcja projektowanego rozwiązania sprowadza się do ochrony praw dłużnika w stosunku do którego otwarto postępowanie sanacyjne prowadzone na wniosek wierzyciela.

Po drugie projektowane rozwiązanie jest spójne z prawem upadłościowym, w którym dłużnikowi również przysługuje środek odwoławczy na postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia (art. 37 p.u. w zw. z art. 741 KPC).

Sąd Najwyższy (SN) zauważył, iż w redakcji projektowanego art. 219 a p.u. pominięto zmianę terminologiczną związaną z wprowadzeniem KRZ. Przepis odwołuje się bowiem do pojęcia „rejestru”, tj. CRRU podczas gdy w pozostałej części projekt ustawy kategorycznie zastępuje przepisy zawierające odniesienia do CRRU przepisami w nowym brzmieniu, odwołującym się do pojęcia „systemu teleinformatycznego”. Należy podkreślić, że powyższa kwestia została uregulowana w projektowanym art. 69 ust 1ac p.u.

Kolejna uwaga odnosiła się do uchylecia art. 86 ust. 2 pkt 6 p.r., czyli zaprzestania publikacji o przysługującym wierzycielowi prawie odstąpienia.

Wyeliminowanie konieczności podawania na liście wierzytelności informacji, czy wierzycielowi przysługuje prawo potrącenia podyktowane jest tym, że jeżeli takie prawo przysługuje to powinno być wykonane najpóźniej ze zgłoszeniem wierzytelności i w razie uwzględnienia przez syndyka jest ono niejako „skonsumowane” poprzez uwzględnienie wierzytelności uznanej z uwzględnieniem potrącenia (art. 245 ust. 1 pkt 7 p.u., art. 86 ust. 2 pkt 6 p.u.).

Następna uwaga odnosiła się do uchylecia art. 136 ust 1 p.r., który reguluje zamieszczanie uchwały rady wierzycieli się w Rejestrze.

Projektowana nowelizacja na mocy art. 196a ust 1 p.r. wprowadza zasadę, że w postępowaniu restrukturyzacyjnym pisma procesowe oraz dokumenty wnosi się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe (system teleinformatyczny). Uchwała rady wierzycieli jako dokument będzie musiała być złożona za pośrednictwem systemu teleinformatycznego co oznacza, że złożone uchwały od razu będą dostępne w aktach za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. W konsekwencji projekt nie rezygnuje z zasady transparentności postępowania, w tym dla uzyskania wiedzy o możliwości ich zaskarżenia. Przy czym w celu zabezpieczenia praw uczestników postępowania projekt zakłada, że termin do zaskarżenia czynności rady wierzycieli, które zgodnie z przepisami ustawy podlegają zaskarżeniu biegnie od dnia zamieszczenia w

systemie teleinformatycznym przez sędziego-komisarza albo referendarza sądowego pouczenia o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia (art. 201 ust. 5 p.r.).

Zdaniem SN w projektowanym art. 196a ust 1 p.r. użyte zostało wyrażenie sugerujące ustanowienie upoważnienia dla Ministra Sprawiedliwości do określenia przezeń formularzy elektronicznych do systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.

W ocenie projektodawcy przedmiotowe zagadnienie zostało uregulowane w projektowanym art. 216ac p.u. W myśl tego przepisu Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób wnoszenia pism procesowych i składania dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz w biurze podawczym sądu rejonowego, mając na względzie skuteczność wnoszenia pism i składania dokumentów, szczególne wymagania postępowań obsługiwanych przez system teleinformatyczny oraz ochronę praw osób wnoszących pisma.”. Przy czym na mocy projektowanego art. 196d p.r. do sposobu wnoszenia pism procesowych i składania dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz w biurze podawczym sądu rejonowego stosuje się odpowiednio przepisy aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 216ac ust. 1 p.u.

Uwzględniono uwagę odnoszącą się do projektowanego art. 53 ust. 2a ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047, z późn. zm.³⁾), poprzez zmianie treści z art. 113 ust 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1574, z późn. zm.) na art. 133 ust 1 tej ustawy.

Odnośnie wątpliwości dotyczących projektowanej regulacji, że Minister Sprawiedliwości będzie administratorem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, należy podkreślić, że uwagę tą uwzględniono w ten sposób, że Minister Sprawiedliwości, jako administrator systemu teleinformatycznego, obsługującego postępowanie sądowe, w którym tworzy i przetwarza się akta sprawy, nie ma dostępu do akt postępowania sądowego (projektowany art. 53 § 1³ z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.⁴⁾).

Kolejna uwaga odnosiła się do projektowanej nowelizacji art. 58 ust 1 p.u. Zdaniem SN proponowana zmiana sprowadza się do możliwości wykorzystania środków przymusu określonych w KPC dla egzekucji świadczeń niepieniężnych nie zależnie od wydania postanowienia w przedmiocie ogłoszenia upadłości obejmującego likwidację majątku.

---

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2255 oraz z 2017 r. poz. 61, 245 i 791

4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2103 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 38, 60 i 803.

Należy podkreślić, że proponowana zmiana ma na celu dostosowanie brzmienia art. 58 ust 1 p.u. do obecnego modelu postępowania upadłościowego w którym nie wyróżnia się alternatywnych rodzajów postępowania upadłościowego (tj. postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku dłużnika, lub postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu.). Przy czym przedmiotowa zmiana nie odnosi się do zakresu merytorycznego art. 58 ust 1 p.u. Po pierwsze z treści projektowanego przepisu wynika, że środek przymusu może zostać zastosowany wyłącznie w stosunku do upadłego czyli dłużnika w stosunku do którego zostało wydane postanowienie o ogłoszeniu upadłości (art. 185 ust 1 p.u.). Po drugie przepis ten jest zamieszczony w części pierwszej „przepisy ogólne o postępowaniu upadłościowym i jego skutkach”, w tytule III „skutki ogłoszenia upadłości”, dziale I „skutki ogłoszenia upadłości co do osoby upadłego” ustawy – Prawo Upadłościowe. W konsekwencji należy przyjąć, że warunkiem *sine qua non* zastosowania środków przymusu na podstawie art. 58 ust 1 p.u. będzie wydanie postanowienia o ogłoszeniu upadłości w stosunku do dłużnika.

Stowarzyszenie Sędziów Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych wniosło o uzupełnienie uzasadnienia o wzmiankę w przedmiocie zagranicznych postępowań upadłościowych uznawanych z mocy prawa.

Uwaga została uwzględniona w ten sposób, że do uzasadnienia projektu ustawy dopisano „ Określenie „postępowanie upadłościowe” czy też „postępowanie restrukturyzacyjne” oznacza również odpowiednio zagraniczne unijne postępowania upadłościowe uznawane z mocy prawa.

Kolejna uwaga dotyczyła projektowanej regulacji dotyczącej ujawniania danych dotyczących postępowania upadłościowego i restrukturyzacyjnego. Zdaniem Stowarzyszenia uzasadnione wydaje się przyjęcie zasady, że dane dotyczące tych postępowań, które podlegają obwieszczeniu, zostają ujawnione w Rejestrze na zawsze.

W ocenie projektodawcy przyjęcie powyższego założenia nie jest pożądane, gdyż rozwiązania dotyczące zaprzestania ujawniania danych w Rejestrze mają na celu promowanie pożądanych zachowań uczestników rynku.

Ogólną zasadą jest zaprzestanie ujawniania danych w Rejestrze automatycznie po upływie 10 lat od dnia prawomocnego zakończenia lub umorzenia postępowania, którego dotyczą. Jednakże jeżeli w postępowaniu został prawomocnie zatwierdzony układ dane przestają być ujawniane w Rejestrze automatycznie po upływie 3 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o stwierdzeniu wykonania układu albo po upływie 10 lat

od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu układu albo wygaśnięciu układu z mocy prawa. Takie rozwiązanie z jednej strony chroni uczestników obrotu w okresie wykonywania układu przez dłużnika zapewniając im dostęp do informacji o tym, że na dłużniku ciąży obowiązek wykonywania układu oraz umożliwia dostęp do informacji, że dłużnik wykonywał układ jeszcze przez trzy lata po stwierdzeniu jego wykonania, co jest niezbędne dla zapewnienia pełnego bezpieczeństwa wchodzenia w relacje z dłużnikiem, który z powodu niewypłacalności albo zagrożenia niewypłacalnością był objęty układem. Jeżeli jednak dłużnik nie wykona układu to dane przestają być ujawniane w Rejestrze po 10 latach od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu układu albo od dnia wygaśnięcia układu z mocy prawa (układ wygasa z mocy prawa z dniem uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości albo oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 p.u. – art. 178 p.r.). Podobna regulacja dotyczy sytuacji gdy w postępowaniu został prawomocnie ustalony plan spłaty. Takie rozwiązanie promuje osoby, które wykonały układ albo wykonały plan spłaty. Dane osoby, wobec której orzeczono zakaz, o którym mowa w art. 373 ust. 1 p.u. wraz z danymi dotyczącymi postępowania, w którym orzeczono zakaz przestają być ujawniane w Rejestrze automatycznie po upływie 3 lat od dnia następnego po upływie okresu zakazu.

Uwzględniono uwagę dotyczącą tego, że w projektowany art. 4 ust 2 p.u. powinien być sformułowany w liczbie mnogiej (tj. Przepisy części pierwszej stosuje się odpowiednio do postępowań określonych w art. 36 oraz w Rozdziale V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848.....).

Nie uwzględniono uwagi dotyczącej możliwości założenia konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe przez spółkę doradców restrukturyzacyjnych. Zdaniem Stowarzyszenia przepis regulujący tą materię powinien być zamieszczony w ustawie o KRZ albo w rozporządzeniu wykonawczym do tej ustawy.

W ocenie projektodawcy właściwym miejscem do uregulowania powyższej kwestii jest prawo upadłościowe oraz restrukturyzacyjne. Przepis omawianej regulacji został zamieszczony w dziale poświęconym syndykowi i zastępcy syndyka, a w prawie restrukturyzacyjnym w dziale dotyczącym nadzorcy i zarządcy.

Uwzględniono uwagę dotyczącą projektowanego art. 220 ust 6 p.u. poprzez zastąpienie słowa „złożonego” przez słowo „założonego”.

Uwzględniono uwagę odnoszącą się do art. 196a ust 6 p.r. poprzez zmodyfikowanie jego treści w ten sposób że „w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, oryginał dokumentu albo jego odpis poświadczony za zgodność z oryginałem zgodnie z przepisami Kodeksu

postępowania cywilnego składa się w sądzie restrukturyzacyjnym bez wezwania w terminie 3 dni od daty złożenia pisma. Przepis art. 130 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio.”

Kolejna uwaga odnosiła się do projektowanego art. 196a ust 6 p.r. Zdaniem Stowarzyszenia wątpliwości budzi tak szczegółowa regulacja ustawowa w zakresie komunikacji (tj. w piśmie procesowym wnoszący pismo może podać numer telefonu do kontaktu oraz adres poczty elektronicznej).

W ocenie projektodawcy proponowany art. 196a ust 6 p.r. nie budzi większych wątpliwości, gdyż ustawodawca posługuje się analogicznymi sformułowaniami już w obowiązujących aktach normatywnych o randze ustawowej (por. np. art. 183⁹ KPC oraz 96h KPA).

Wątpliwości Stowarzyszenia budzi projektowane odesłanie do odpowiedniego stosowania aktu wykonawczego wydanego na podstawie delegacji ustawowej z Prawa Upadłościowego (tj. do sposobu wnoszenia pism procesowych i składania dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz w biurze podawczym sądu rejonowego stosuje się odpowiednio przepisy aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 216ac ust. 1 ustawy – Prawo upadłościowe.”) w postępowaniu restrukturyzacyjnym.

W ocenie projektodawcy powyższe odesłanie jest poprawne. W ramach postępowania restrukturyzacyjnego stosowanie przepisów przedmiotowego aktu wykonawczego nie powinno wywoływać trudności, gdyż akt wykonawczy będzie regulował kwestie techniczne wspólne dla postępowania restrukturyzacyjnego oraz postępowania upadłościowego.

Odnosząc się do zastrzeżeń w zakresie projektowanych rozwiązań w przedmiocie składania przez określone kategorie osób wniosków i oświadczeń ustnie przez przekazanie ich treści pracownikowi biura podawczego sądu rejonowego to należy podkreślić, że w OSR do projektowanej ustawy przewidziano wzrost etatyzacji kadry urzędniczej w celu obsługi systemu teleinformatycznego.

Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych (dalej KIDR), wniosła o wprowadzenie okresu przejściowego wynoszącego np. 3 lata, kiedy będą prowadzone równoległe akta postępowań w wersji tradycyjnej (papierowej) oraz w wersji elektronicznej.

W ocenie projektodawcy nie ma potrzeby wprowadzania okresu przejściowego i w konsekwencji tworzenia dualizmu formy prowadzenia akt postępowania. Co więcej, powyższy stan jest nie pożądany z uwagi na efektywność postępowań upadłościowych oraz restrukturyzacyjnych. Należy pamiętać, że wprowadzenie systemu teleinformatycznego

obsługującego postępowania restrukturyzacyjne i upadłościowe ma na celu usprawnienie i przyspieszenie przedmiotowych rozwiązań. W tym miejscu jako przykład rozwiązania realizującego powyższe założenie, można wskazać obowiązek składania w postępowaniu restrukturyzacyjnym oraz w postępowaniu upadłościowym przedsiębiorców wniosków oraz dokumentów drogą elektroniczną, co umożliwi automatyczne przetwarzanie danych przez system teleinformatyczny w celu ich dalszego wykorzystania (m.in. w celu automatycznego przeniesienia danych z wniosku złożonego drogą elektroniczną do repertoriów oraz wzorców postanowień sądu i sędziego-komisarza tworzonych w danej sprawie).

Kolejny postulat sprowadzał się do uchylecia Rejestru Dłużników Niewypłacalnych przy zapewnieniu migracji danych z tego rejestru do KRZ.

Odnosząc się do powyższej uwagi, należy podkreślić, iż na mocy art. 1 pkt 29 projektowanej ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (UA27) uchyla się art. 55–57 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, pozostawiając jedynie przepisy regulujące wykreślenie podmiotów z RDN. Oznacza to, że poza możliwością wpisu nowego podmiotu, RDN będzie nadal funkcjonował. Przy czym projektowana ustawa o KRZ nie ogranicza zasady jawności w stosunku do RDN. W związku z tym za bezprzedmiotową należy uznać propozycje migracji danych z RDN.

Przedmiotem następnej uwagi jest nazwa Rejestru. KIDR proponuje nazwę Krajowy Rejestr Zobowiązanych.

W ocenie projektodawcy proponowana nazwa nie jest nazwą adekwatną do danych, które będą zamieszczane w Rejestrze. W myśl zasad ogólnych prawa cywilnego za zobowiązanego należy uważać podmiot, który powinien świadczenie spełnić na rzecz wierzyciela (art. 353 § 1 KC). W praktyce oznacza to, że w Rejestrze winien być zamieszczony każdy podmiot, który zaciąga zobowiązanie niezależnie od jego sytuacji finansowej. W konsekwencji proponowana nazwa nie oddaje istoty materii, która ma zostać uregulowana w projektowanej ustawie, która m.in. sprowadza się do wskazania stanu, kondycji finansowej podmiotu, który jest nadmiernie zadłużony.

Zdaniem KIDR Rejestr powinien również obejmować informacje o wniesieniu zażalenia na postanowienie o zatwierdzenie warunków sprzedaży przedsiębiorstwa dłużnika w ramach przygotowanej likwidacji, o prawomocności tego postanowienia oraz o złożeniu wniosku przez syndyka o zmianę lub uchylenie postępowania o zatwierdzeniu warunków sprzedaży.

Zgodnie z art. 56d p.u. rozstrzygnięcie przedmiotowego wniosku (zarówno pozytywne, jak i negatywne) musi nastąpić w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości. Oznacza

to, że do przedmiotowego zagadnienia mają zastosowanie te same regulacje, które odnoszą się do postanowienia w przedmiocie ogłoszenia upadłości (np. projektowany art. 219 ust 1c p.u.).

Uwzględniono propozycję aby w Rejestrze zamieszczać informację o prawomocnym orzeczeniu zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, w tym informację o okresie orzeczonego zakazu.

Kolejne postulaty sprowadzały się do dodania w art. 5 ust 1 projektowanej ustawy pkt 37 i 38 (tj. ujawnienia informacji, o dacie złożenia przez syndyka lub zarządcę wykazu lub wykazu uzupełniającego albo informacji o braku roszczeń pracowniczych lub podstaw do zaspokojenia tychże roszczeń zgodnie z ustawą o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy oraz informacje o miejscu złożenia dokumentacji pracowników uprzednio zatrudnionych przez upadłego oraz przez masę upadłości oraz dokumentacji kadrowo – placowej).

Z uwagi na to, że są to informacje bardzo szczegółowe, które nie mają znaczenia dla bezpieczeństwa obrotu prawnego i które są skierowane dla wąskiej grupy podmiotów nie zasadnym jest uwzględnienie powyższych postulatów. Przy czym należy pamiętać, że informacja o miejscu zarchiwizowania dokumentów upadłego będzie się znajdowała w sprawozdaniu ostatecznym syndyka (projektowany art. 168 ust. 4 p.u.).

Uwzględniono propozycję aby w stosunku do współników osobowych upadłych spółek handlowych (art. 6 projektowanej ustawy) w Rejestrze zamieszczać informację o umorzeniu, zakończeniu lub uchyleniu postępowania upadłościowego wobec spółki.

Propozycja skreślenia projektowanego art. 7 pkt. 10 (tj. wskazanie tytułu wykonawczego) nie zasługuje na uwzględnienie. Konstrukcja normatywna ujawnienia podmiotów w stosunku do których umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika sądowego lub sąd z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych albo umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne jest konstrukcją przeniesioną z KRS. Zgodnie z art. 57 KRS w rejestrze dłużników niewypłacalnych m.in. zamieszcza się – oznaczenie tytułu wykonawczego i wierzyciela oraz kwotę wierzytelności – w przypadku wierzytelności pieniężnych lub opis wierzytelności – w przypadku wierzytelności niepieniężnych; w przypadku wierzytelności solidarnych ujawnieniu w rejestrze podlega jedynie wierzyciel wnoszący o dokonanie wpisu z

oznaczeniem, że jest to wierzytelność wynikająca z zobowiązania solidarnego. Należy podkreślić, że art. 57 KRS w praktyce oraz w literaturze przedmiotu nie budził wątpliwości.

Kolejna propozycja sprowadzała się do regulacji automatycznego zaprzestania ujawniania informacji o postępowaniu upadłościowym w przypadku prawomocnego oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości (wskutek rozpoznania zażalenia) z uwagi na inne podstawy niż określone w art. 13 ust 1 i 2 p.u. (np. brak wystąpienia przesłanki niewypłacalności).

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 51 ust 2 p.u. postanowienie o ogłoszeniu upadłości jest skuteczne i wykonalne z dniem jego wydania, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Oznacza to, że skutki upadłości powstają od dnia ogłoszenia, a nie od dnia uprawomocnienia się postanowienia w tym przedmiocie. Fakt uchylecia postanowienia o ogłoszeniu upadłości i oddaleniu wniosku o upadłość nie unicestwia z mocy prawa skutków ogłoszenia upadłości (por. postanowienie SN z dnia 7 listopada 2003 r., I CZ 127/03, *legalis* nr 62823; wyrok SN z dnia 13 grudnia 2007 r., I CSK 314/07, *legalis* nr 95736). W konsekwencji jak najbardziej pożądane jest aby powyższa informacja była zamieszczana w rejestrze.

Następna propozycja sprowadzała się do tego, aby zaprzestanie ujawniania informacji następowało po upływie roku od uprawomocnienia się postanowienia o stwierdzeniu wykonania układu.

Projekt ustawy zakłada, że jeżeli w postępowaniu został prawomocnie zatwierdzony układ dane przestają być ujawniane w Rejestrze automatycznie po upływie 3 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o stwierdzeniu wykonania układu albo po upływie 10 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu układu albo wygaśnięciu układu z mocy prawa. Takie rozwiązanie z jednej strony chroni uczestników obrotu w okresie wykonywania układu przez dłużnika zapewniając im dostęp do informacji o tym, że na dłużniku ciąży obowiązek wykonywania układu oraz umożliwia dostęp do informacji, że dłużnik wykonywał układ jeszcze przez trzy lata po stwierdzeniu jego wykonania, co jest niezbędne dla zapewnienia pełnego bezpieczeństwa wchodzenia w relacje z dłużnikiem, który z powodu niewypłacalności albo zagrożenia niewypłacalnością był objęty układem. Jeżeli jednak dłużnik nie wykona układu to dane przestają być ujawniane w Rejestrze po 10 latach od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu układu albo od dnia wygaśnięcia układu z mocy prawa (układ wygasa z mocy prawa z dniem uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości albo oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 p.u. – art. 178 p.r.). Takie rozwiązanie promuje osoby, które wykonały

układ. Należy podkreślić, że projekt w tym zakresie wprowadza fundamentalną zmianę w porównaniu ze stanem obecnym, w którym publikacja w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oznacza, że dany fakt zostaje ujawniony niejako na zawsze i wiadomości tej nie można przestać ujawniać. Wprowadzenie terminów końcowych ujawniania danych ma na celu ochronę praw podmiotów, których dane są ujawnione w Rejestrze. Jednocześnie należy zauważyć, że terminy te muszą być odpowiednio długie gdyż celem obwieszczeń w postępowaniu upadłościowym i restrukturyzacyjnym nie jest tylko ostrzeżenie uczestników obrotu przed niewypłacalnym dłużnikiem, ale także - a nawet w większym stopniu - zagwarantowanie pewności prawnej np. co do ważności czynności prawnych, ich skutków rzeczowych, skuteczności spełnienia zobowiązania itp. Zasadniczo przyjęty 3 letni termin jest powiązany z obowiązującymi w polskim systemie prawnym terminami przedawnienia roszczeń

Kolejna uwaga odnosiła się do proponowanej zmiany art. 64 ust 2 p.u. Zdaniem KIDR wyłączonym mieniem przeznaczonym na pomoc pracowników zarządza syndyk, ale po zasięgnięciu opinii upadłego.

Zdaniem projektodawcy proponowane rozwiązanie nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż opinia upadłego nie byłaby wiążąca dla syndyka i w konsekwencji nie mająca wpływu na proces zarządzania przedsiębiorstwem upadłego przez syndyka.

Kolejny postulat odnosił się do usunięcia ew. zmiany projektowanej regulacji art. 69 ust 1c i d p.u. (sporządzania spisu bieżąco, w miarę obejmowania poszczególnych składników majątku przez syndyka).

Ratio legis projektowanej regulacji sprowadza się do zapewnienia jawności w nie tylko dla uczestników postępowania ale dla wszystkich zainteresowanych. Pozwoli to na zdecydowanie wcześniejsze ujawnianie informacji o majątku, który w toku postępowania będzie sprzedawany przez syndyka. Obecnie, jeżeli w przypadku dużych przedsiębiorstw syndyk sporządza spis inwentarza przez 2 albo 3 miesiące to uczestnicy postępowania mogą się z tym spisem zapoznać dopiero kiedy trafi on do akt sprawy, a więc z reguły po upływie 2, 3 miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości. Potencjalni nabywcy dowiadują się o składnikach majątku przeznaczonych do sprzedaży dopiero po zamieszczeniu ogłoszeń w prasie. Takie rozwiązanie nie sprzyja efektywnej likwidacji masy upadłości. Bieżące ujawnianie składników majątku w Rejestrze pozwoli uczestnikom postępowania na monitorowanie czynności syndyka, a potencjalnym nabywcom na analizę składników majątku przeznaczonych do sprzedaży. W ten sposób, w niektórych przypadkach może okazać się, że po formalnym złożeniu spisu inwentarza będzie już istniała określona grupa podmiotów

zainteresowanych nabyciem składników masy upadłości co w konsekwencji przyczyni się do podniesienia efektywności postępowania.

Kolejny postulat odnosił się do projektowanego 157 p.u. poprzez dodanie ust 2b w brzmieniu „Na wniosek Syndyka sprawującego funkcję w postępowaniu upadłościowym może zostać założona większa ilość kont w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowania sądowe, przypisanych do profilu wnioskującego Syndyka.”

Kwestia ta jest kwestią techniczną, która szczegółowo będzie uregulowana w akcie wykonawczym do ustawy.

KIDR postulowała o nie wprowadzanie regulacji nakładającej na syndyka obowiązek bieżącej rejestracji w systemie teleinformatycznym przychodów i wydatków masy upadłości.

Przedmiotowa regulacja ma na celu zapewnienie transparentności, co pozwoli radzie wierzycieli, ale również poszczególnym wierzycielom na dostęp do informacji o aktualnym stanie funduszy masy upadłości.

Następna uwaga odnosiła się do projektowanej zmiany art. 168 ust. 4 p.u. myśl której po zakończeniu pełnienia funkcji syndyk i jego zastępcy składają sprawozdanie ostateczne. KIDR postulowała o utrzymanie dotychczasowej zasady, iż sprawozdanie ostateczne po zatwierdzeniu ostatecznego planu podziału.

Należy podkreślić, że zakończenie pełnienia funkcji przez syndyka nie zawsze następuje wraz z uprawomocnieniem się postanowienia kończącego postępowanie. Pełnienie tej funkcji może np. nastąpić poprzez jego odwołanie. Sprawozdanie ostateczne powinno być (podobnie jak obecnie) złożone po zakończeniu pełnienia funkcji. Okoliczność ta wynika ze stanu faktycznego sprawy. Jednakże dla zagwarantowania ochrony praw syndyka przewiduje się, że dla sankcji w postaci zawiadomienia Ministra Sprawiedliwości o braku złożenia sprawozdania ostatecznego niezbędne jest uprzednie wezwanie syndyka do jego złożenia (wezwanie to może nastąpić po upływie terminu do złożenia sprawozdania tj. po zakończeniu pełnienia funkcji). Projektowana zmiana art. 168 ust. 4 p.u. pozwoli na zachowanie transparentnych i jasnych zasad w zakresie zarządu masą upadłości

Zdaniem KIDR niezasadne jest dopuszczenie wszystkich wierzycieli do kontroli sprawozdań, poprzez wnoszenie zarzutów co do wydatków poniesionych przez syndyka lub zastępcę syndyka, wskazanych w sprawozdaniach (projektowana zmiana art. 168 ust 5 p.u.).

Należy podkreślić, że powyższa zmiana podyktowana jest założeniem, że to wierzyciele są głównymi beneficjentami postępowania upadłościowego i w zw. z tym należy przyznać im instrumenty chroniące ich prawa. Przy czym w zakresie procedury wnoszenia

zarzutów projekt przyjął procedurę taką samą jak obowiązująca obecnie procedura wnoszenia zarzutów przeciwko uchwale rady wierzycieli (por. art. 210 p.u.).

Uwzględniono uwagę odnoszącą się do projektowanej zmiany art. 168 ust. 5d p.u. poprzez doprecyzowanie w treści projektowanego przepisu, że na postanowienie sędziego-komisarza, o którym mowa w ust. 168 5b i 5c p.u., oraz na postanowienie o oddaleniu zarzutów przysługuje zażalenie. Zażalenie przysługuje również syndykowi.

Nie uwzględniono propozycji aby w treści projektowanej zmiany art. 210 ust 4 i 5 p.u. doprecyzować, że termin do uchycenia uchwały biegnie od dnia zamieszczenia w systemie teleinformatycznym oraz analogicznie termin po upływie którego można wykonać uchwałę.

Projekt zakłada, że uchwały rady wierzycieli będą dostępne dla uczestników postępowania z chwilą ich złożenia sędziemu-komisarzowi. Złożenie będzie bowiem następowało za pośrednictwem systemu teleinformatycznego co oznacza, że złożone uchwały od razu będą dostępne w aktach za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Zdaniem KIDR projekt powinien określić komu przysługuje dostęp do systemu teleinformatycznego w którym jest prowadzone postępowanie i kto weryfikuje dostęp i według jakich kryteriów.

System teleinformatyczny, będzie obsługiwał postępowania upadłościowe i restrukturyzacyjne. Zasadą będzie, że w postępowaniu upadłościowym pisma procesowe oraz dokumenty, wnosi się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe (system teleinformatyczny) z wykorzystaniem udostępnionych w systemie formularzy elektronicznych określonych przez Ministra Sprawiedliwości (projektowany art. 216a p.u. oraz art. 196a p.r.). Należy podkreślić, iż projektowana zmiana art. 216a p.u. oraz art. 196a p.r. nie wprowadza nowych rozwiązań w tym zakresie, a jedynie dostosowuje do elektronicznego modelu postępowania upadłościowego. Przy czym Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, za pomocą którego można wnosić pisma procesowe, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism (projektowany art. 53c ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych Dz. U. 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.⁵⁾).

---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2103 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 38, 60 i 803.

Kolejna uwaga odnosiła się do projektowanego art. 216a ust. 1 p.u., który przewiduje, że jeżeli do elektronicznego wniosku dołączono elektroniczną kopię dokumentu, to oryginał albo poświadczony odpis ma być złożony w Sądzie w terminie 3 dni bez wezwania. Przy czym projektowany art. 216a ust. 1e p.u. odsyła także do art. 130 § 2 KPC, co oznacza iż uchybienie temu terminowi powoduje, że pismo nie wywołuje żadnych skutków prawnych. KIDR proponuje wezwanie do uzupełnienia braków lub wprowadzenie odesłania do art. 207 § 6 KPC.

Propozycja nie została uwzględniona, gdyż celem odesłania do art. 130 § 2 KPC jest realizacja zasady szybkości postępowania poprzez zdyscyplinowanie uczestników postępowania.

Następny postulat odnosił się do wprowadzenia okresu przejściowego, kiedy będzie funkcjonował system teleinformatyczny wraz z systemem tradycyjnym. Propozycja nie została uwzględniona.

Kolejna propozycja dotyczyła wprowadzenia możliwości wnoszenia przez wierzycieli pism w tradycyjny sposób w postępowaniach odrębnych deweloperów, banków, zakładów ubezpieczeń. W ocenie projektodawcy propozycja nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż jednym ze elementów przyspieszenia postępowań upadłościowych jest elektroniczna obieg dokumentacji.

Ogólną zasadą w postępowaniu upadłościowym będzie doręczenie pism oraz postanowień za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Przy czym od powyższej zasady projekt przewiduje wyjątek do pewnej kategorii podmiotów (por. art. 216aa ust. 1 i 491² p.u.), które z uwagi na podłoże aksjologiczne są w pewnym sensie uprzywilejowane w ramach postępowania upadłościowego.

Propozycja rezygnacji z regulacji art. 219 ust. 4 p.u. (tj. ujawnienia informacji o prawomocności orzeczenia będzie mógł dokonać w systemie teleinformatycznym pracownik sekretariatu. nie została uwzględniona). Prawomocność jest to bowiem czynność techniczna, która jest jedynie potwierdzeniem faktu upływu terminu do wniesienia środka zaskarżenia, rozpoznania środka zaskarżenia albo wynikiem stwierdzenia, że środek zaskarżenia nie przysługuje. Ujawnienie tej informacji nie będzie wymagało wcześniejszej decyzji sądu ani sędziego-komisarza, ale będzie jedynie dokonaniem samodzielnie przez pracownika sekretariatu potwierdzeniem zaistnienia zdarzeń, które przesądzają o prawomocności orzeczenia. Jednakże obwieszczenia o prawomocności wymaganego przez przepisy ustawy dokonuje sąd, sędzia-komisarz, referendarz sądowy albo przewodniczący (art. 219 ust. 4 p.u., art. 196 ust. 6 p.r.). Jest to wynikiem założenia, że obwieszczenie dokonywane w Rejestrze

jest podstawą publicznego ujawnienia w Rejestrze informacji o prawomocności orzeczeń istotnych dla bezpieczeństwa obrotu.

Następna uwaga odnosiła się do projektowanego art. 220 ust 5 p.u. oraz art. 198 ust. 5 p.r.

Kolejna uwaga dotyczyła terminu do wniesienia środka zaskarżenia. Zdaniem KIDR termin ten powinien być liczony od dnia doręczenia pouczenia o którym mowa w art. 220 ust. 4 p.u.

Należy podkreślić, że projekt ustawy nie zmienia dotychczasowych rozwiązań w zakresie terminu do wniesienia środka zaskarżenia (art. 224 p.u. oraz art. 201 p.r.). Jedyną modyfikacją odnosi się do dodania w art. 224 ust 5 p.u. oraz art. 201 ust 5 p.r. w brzmieniu „Termin do zaskarżenia czynności rady wierzycieli oraz syndyka i innych organów postępowania, które zgodnie z przepisami ustawy podlegają zaskarżeniu biegnie od dnia zamieszczenia w systemie teleinformatycznym pouczenia o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia.

Kolejny postulat odnosił się do utrzymywania regulacji z art. 228 ust 1 zd. 2 p.u. oraz art. 206 ust 1 p.r. (tj. prawa do uzyskiwania odpisu i sporządzania kopii).

Należy podkreślić, że powyższa regulacja zostanie wyeliminowana z uwagi na to, że akta sądowe będą prowadzone w formie elektronicznej. Przy czym jednocześnie wprowadzona będzie regulacja, że pobrane samodzielnie wydruki komputerowe orzeczeń, pism i dokumentów utrwalonych w systemie teleinformatycznym mają moc urzędowo poświadczonych odpisów oraz wyciągów, jeżeli posiadają cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w systemie teleinformatycznym (projektowany art. 228 ust 2 p.u. oraz 206 ust 2 p.r.).

Kolejna uwaga odnosiła się do zmiany art. 245 ust 1 pkt 3 p.u. Zdaniem KIDR nie należy z treści art. 245 ust 1 pkt 3 p.u. usuwać „według której będzie obliczany głos wierzyciela w głosowaniu nad układem”.

Wyeliminowanie konieczności podawania na liście wierzytelności w postępowaniu upadłościowym sumy, według której będzie obliczany głos wierzyciela w głosowaniu nad układem, podyktowane jest tym, że w postępowaniu upadłościowym nie zdarza się zbyt często zawieranie układów (art. 254 ust. 1 pkt 3 p.u.). Natomiast w przypadku wystąpienia możliwości zawarcia układu w postępowaniu upadłościowym odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy prawa restrukturyzacyjnego (art. 266f p.u.).

Następny postulat sprowadzał się do pozostawienia art. 245 ust 1 pkt 9 p.u. Wyeliminowanie konieczności podania informacji o stanie postępowania sądowego,

administracyjnego, sądownoadministracyjnego lub postępowania przed sądem polubownym w sprawie zgłoszonej wierzytelności, jej zabezpieczenia lub prawa potrącenia jest podyktowane tym, że informacje te nie mają znaczenia dla decyzji syndyka co do uznania albo odmowy uznania wierzytelności na liście.

Propozycja dotycząca redakcji projektowanego art. 262 ust 2a p.u. została uwzględniona w ten sposób, że „do sprostowania niedokładności, błędów pisarskich albo rachunkowych lub innych oczywistych omyłek na zatwierdzonej liście wierzytelności przepisy art. 350 i 353 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio. Sprostowania dokonuje sędzia-komisarz. Sprostowania może dokonać również referendarz sądowy. Wniesienie skargi na postanowienie referendarza sądowego nie powoduje utraty mocy przez zaskarżone postanowienie. Sąd rozpoznaje skargę w składzie jednego sędziego, jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu. Rozpoznając skargę, sąd wydaje postanowienie, w którym zaskarżone postanowienie referendarza sądowego utrzymuje w mocy albo je zmienia. Prawomocne postanowienie o sprostowaniu listy wierzytelności obwieszcza się.”

Nie uwzględniono propozycji wprowadzenia fakultatywnego trybu elektronicznego, względnie wprowadzenia dłuższego *vacatio legis* dla obligatoryjnego trybu elektronicznego w ramach postępowania w przedmiocie zakazu działalności gospodarczej.

Kolejna uwaga odnosiła się do propozycji odpowiedniego stosowania w postępowaniu, którego przedmiotem jest orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej art. 29a p.u. Zdaniem KIDR odwołanie powinno być tylko do art. 29a ust 2 p.u. Wykluczone powinno być odwołanie art. 29a ust 1 p.u., który jako przesłankę negatywną cofnięcia wniosku wskazuje „pokrzywdzenie wierzycieli”.

W literaturze przedmiotu wskazuje się przesłankę pokrzywdzenia wierzycieli mieści się w pojęciu "naruszenia zasad współżycie społecznego", o których mowa w art. 203 § 4 KPC (zob. P. Zimmerman: *Prawo upadłościowe. Prawo restrukturyzacyjne. Komentarz*, Legalis 2016, kom do art. 29a p.u., nb. 3). Oznacza to, że sprzeczność z zasadami współżycia społecznego zaistnieje w sytuacji, gdy rezygnacja z prowadzenia przedmiotowego postępowania wywoła ujemną ocenę społeczną.

Propozycja dotycząca redakcji projektowanego art. 101 ust 3a p.r. została uwzględniona w ten sposób, że „do sprostowania niedokładności, błędów pisarskich albo rachunkowych lub innych oczywistych omyłek na zatwierdzonym spisie wierzytelności oraz w spisie wierzytelności spornych stosuje się odpowiednio przepisy art. 350 i 353 Kodeksu postępowania cywilnego. Sprostowania dokonuje sędzia-komisarz. Sprostowania może

dokonać również referendarz sądowy. Wniesienie skargi na postanowienie referendarza sądowego nie powoduje utraty mocy przez zaskarżone postanowienie. Sąd rozpoznaje skargę w składzie jednego sędziego, jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu. Rozpoznając skargę, sąd wydaje postanowienie, w którym zaskarżone postanowienie referendarza sądowego utrzymuje w mocy albo je zmienia. Prawomocne postanowienie o sprostowaniu listy wierzytelności obwieszcza się.”;

Kolejna uwaga odnosiła się do projektowanej zmiany art. 160 ust 1 p.r., poprzez postulowanie wyraźnego postanowienia dopuszczalności konwersji wierzytelności na udziały lub akcje w przypadku szeroko pojętych wierzytelności publicznoprawnych.

Należy podkreślić, że obecna regulacja prawa restrukturyzacyjnego nie wyklucza takiej propozycji układowej. Natomiast celem zmiany art. 160 ust. 1 p.r. jest zapewnienie spójności z art. 29 w związku z art. 30 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (zmienionej ustawą z dnia 9 kwietnia 2015 r. - Dz. U. z 2015 r., poz. 689), które zezwalają na odroczenie terminu płatności należności z tytułu składek oraz rozłożenie ich na raty, zarówno wobec części finansowanej przez płatnika, jak i w części finansowanej przez ubezpieczonego. Zmiana wskazanego przepisu dostosowująca jego brzmienie do wprowadzonych zmian w art. 29 i 30 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, pozwoli na objęcie układem wierzytelności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne także w części finansowanej przez ubezpieczonego, których płatnikiem jest dłużnik..

Kolejna uwaga odnosiła się do projektowanego przepisu art. 286 ust 1a p.r. w brzmieniu „dłużnikowi przysługuje zażalenie na postanowienie o ustanowieniu tymczasowego zarządcy wydane w postępowaniu o otwarcie postępowania sanacyjnego prowadzonym na wniosek wierzyciela.” Zdaniem KIDR bardziej pożądanym jest zachowanie dotychczasowej regulacji, ewentualnie wprowadzenie bardziej ogólnego przepisu na wzór dawnego art. 42 Prawa upadłościowego i naprawczego.

Należy podkreślić, że dłużnik składając wniosek o wszczęcie postępowania sanacyjnego winien być świadomy skutków wszczęcia tego postępowania m.in. możliwości zabezpieczenia jego majątku przez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego. Proponowana regulacja w art. 286 ust 1a p.r., nie narusza praw dłużnika, skoro postępowanie toczy się z jego inicjatywy. Ponadto regulacja ta zabezpiecza prawa wierzycieli poprzez wykluczenie obstrukcji procesowej ze strony dłużnika.

Kolejna uwaga odnosiła się do dodania art. 46 ust 4 p.r. w brzmieniu „na wniosek Nadzorcy Sądowego, Sąd zobowiązuje dłużnika do złożenia zaliczki na poczet

wynagrodzenia Nadzorcy Sądowego, w wysokości takiej, jaka by mu przy służywała gdyby doszło do umorzenia postępowania lub odmowy zatwierdzenia układu”.

Następna uwaga sprowadzała się do zmiany rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej osoby posiadającej licencję doradcy restrukturyzacyjnego, pełniącej funkcję w postępowaniu restrukturyzacyjnym, upadłościowym lub egzekucyjnym z dnia 23 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 2255) poprzez uregulowanie kwestii ubezpieczenia dla spółek handlowych, których wspólnicy ponoszący odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem albo członkowie zarządu reprezentujący spółkę posiadają licencję doradcy restrukturyzacyjnego, a także kwestii ubezpieczenia dla osób pełniących funkcję Tymczasowego Nadzorcy Sądowego. Powyższe uwagi nie zostały uwzględnione gdyż nie mają związku z założeniami projektowanej ustawy.

Biuro Informacji Kredytowej postulowało o dostęp do Krajowego Rejestru Zadłużonych.

Uwagę uwzględniono przez projektowaną zmianę ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. 2014, poz. 1015), w art. 28 ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5. Krajowego Rejestru Zadłużonych na zasadach określonych w ustawie z dnia ... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych.”

Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia” wniosło uwagę, aby w treści art. 5 ust 1 KRZ pkt. 22) przed słowem „sprostowanych” dodać, „zatwierdzonych” . Propozycja została uwzględniona.

Uwzględniono uwagę odnoszącą się do art. 5 ust 1 pkt KRZ, w ten sposób, że doprecyzowano, że chodzi o prawomocne orzeczenie zakazu.

Następna uwaga odnosiła się o rozszerzenie katalogu profesjonalnych pełnomocników o w doradcę restrukturyzacyjnego jako pełnomocnika, w art. 87¹ § 1 i 2, 129 § 1 i 2, 210 § 2¹, 327 § 1 i 2, 331 § 1¹, 357 § 2 KPC.

Powyższa uwaga nie została uwzględniona gdyż nie ma związku z założeniami projektowanej ustawy.

Kolejna uwaga odnosiła się do projektowanego art. 168 ust p.u. Zdaniem Stowarzyszenia należy doprecyzować brzmienie proponowanego przepisu, aby nie budził wątpliwości interpretacyjnych, a ponadto wzbogacić o aspekt rozliczenia się przez syndyka z reszty posiadanych środków pieniężnych i niezlikwidowanego majątku upadłego oraz

wykazania przez syndyka w sprawozdaniu ostatecznym, że wykonał wszelkie prawem przewidziane czynności, których dokonać powinien w związku z prawomocnym zakończeniem albo umorzeniem postępowania.

Należy wskazać, że rozwiązania przyjęte w projektowanym przepisie wraz z rozwiązaniami dotyczącymi zarządzania masą upadłości oraz rozwiązaniami dotyczącymi monitorowania w systemie teleinformatycznym zmian stanu wierzytelności pozwoli na sporządzanie sprawozdań w sposób automatyczny. Sprawozdanie syndyka będzie obejmowało raport ze zmian w stanie i składzie masy upadłości w okresie sprawozdawczym, raport ze zmian stanu wierzytelności w okresie sprawozdawczym, raport z przychodów i wydatków syndyka w okresie sprawozdawczym oraz sprawozdanie z czynności syndyka z uzasadnieniem (art. 168 ust. 8 p.u.). Podobne rozwiązanie będzie dotyczyło sprawozdania ostatecznego, które dodatkowo będzie zawierało wskazanie łącznej kwoty uzyskanej z likwidacji masy upadłości oraz wskazanie stopnia zaspokojenia wierzycieli w poszczególnych kategoriach (art. 168 ust. 4 p.u.).

Uwzględniono uwagę dotyczącą projektowanego art. 216 ust 1a p.u. Słowo uwierzytelnienia zastąpiono „uwierzytelnia”

Kolejny postulat dotyczył uprzywilejowania rolników w kwestii wnoszenia pism i dokumentów w postępowaniu upadłościowym. Propozycja nie zasługuje na uwzględnienie.

Następny postulat sprowadzał się do wprowadzenia wyjątku od zasady wnoszenia pism w postaci elektronicznej. Zdaniem Stowarzyszenia należałoby wprowadzić możliwość składania pism w formie tradycyjnej na mocy decyzji komisarskiej czy też sądu w przypadku sprzeciwów od listy wierzytelności i związanych z nimi zażaleń.

Należy podkreślić, że proponowany wyjątek burzy całą koncepcję usprawnienia i przyspieszenia postępowań upadłościowych. Przyjęcie przedmiotowego rozwiązania implikowałoby na zwiększenie nakładu pracy, gdyż wprowadzenie przedmiotowych pism do systemu teleinformatycznego spadłoby na kadrę urzędniczą.

Uwzględniono uwagę odnoszącą się do art. 219 ust 4 p.u. poprzez wskazanie, że Obwieszczenia o prawomocności wymaganego przez przepisy ustawy, dokonuje sąd, sędzia-komisarz, referendarz sądowy albo przewodniczący.

Uwzględniono również uwagę odnoszącą się do tego, że postanowienie o zatwierdzeniu listy wierzytelności obwieszcza się (art. 260 p.u.).

Następna uwaga odnosiła się do projektowanego art. 101 ust 2 p.r. Wątpliwości Stowarzyszenia budzi, czy postanowienie, o którym mowa w ust 2 art. 101 p.r. jest w ogóle zaskarżalne.

Należy podkreślić, że na zmianę sędziego-komisarza, spisu wierzytelności stosownie do przedstawionych mu prawomocnych orzeczeń przysługuje sprzeciw. Wnosi się go w terminie 2 tygodni od dnia obwieszczenia o złożeniu spisu. Sprzeciw wniesiony po upływie terminu podlega odrzuceniu.

Uwzględniono uwagę odnoszącą się do art. 101 ust 3a p.r. poprzez wskazanie, że do sprostowania niedokładności, błędów pisarskich albo rachunkowych lub innych oczywistych omyłek na zatwierdzonym spisie wierzytelności oraz w spisie wierzytelności spornych stosuje się odpowiednio przepisy art. 350 i 353 Kodeksu postępowania cywilnego.

Nie uwzględniono uwagi odnoszącej się do projektowanego art. 491¹⁴ ust 2 p.u. Zdaniem Stowarzyszenia brak jakichkolwiek racji, aby proponowane tutaj rozwiązanie nie miało zastosowania w analogicznej sytuacji procesowej wierzycieli o której mowa w art. 491¹¹ ust 2 p.u.

Należy podkreślić, że na postanowienie o którym mowa w art. 491¹¹ ust 2 p.u. przysługuje zażalenie m.in. wierzycielom (art. 491¹¹ ust 3 p.u.).

Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”, Komisja Nadzoru Finansowego, Sąd Apelacyjny w Katowicach, Sąd Apelacyjny w Gdańsku, Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Sąd Apelacyjny w Szczecinie oraz Sąd Apelacyjny we Wrocławiu nie wnieśli żadnych uwag do przedłożonego projektu ustawy.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

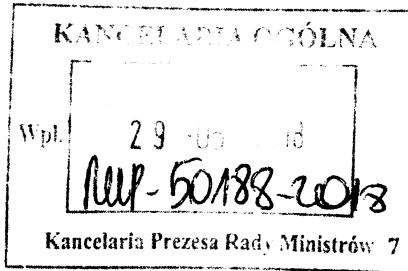

Warszawa, 28 maja 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1380.2017 / 15/MN

dot.: RM-10-80-18 z 24.05.2018 r.

KPRM

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych,
wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa
Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

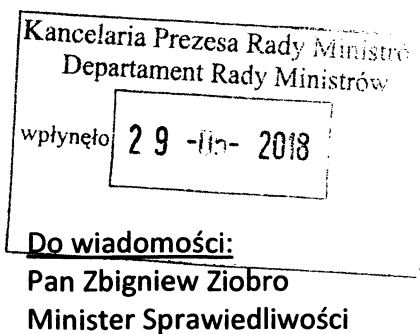
Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu zamieszczania danych w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, sposobu przetwarzania i udostępniania danych zawartych w Rejestrze oraz przetwarzania i przekazywania danych zgromadzonych w Rejestrze do badań naukowych oraz do celów statystycznych

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia ... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób zamieszczania danych w Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz sposób przetwarzania i udostępniania danych zawartych w Krajowym Rejestrze Zadłużonych;
- 2) tryb i sposób przetwarzania oraz przekazywania danych, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, zwanych dalej „danymi”, do celów statystycznych oraz badań naukowych.

§ 2. 1. Na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości udostępnia się dane, o których mowa w art. 11 ust. 11 ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych.

2. Kryterium wyszukiwania dokumentów udostępnianych na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych jest numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku numer paszportu i oznaczenie państwa wystawiającego paszport albo numer karty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej albo numer zagranicznym rejestrze albo zagraniczny numer identyfikacji lub identyfikacji podatkowej.

§ 3. 1. Dane przekazuje się do celów statystycznych komórce organizacyjnej Ministerstwa Sprawiedliwości, która wykonuje zadania z zakresu statystyki publicznej

---

¹⁾ Minister Sprawiedliwości kieruje działem administracji rządowej – sprawiedliwość, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sprawiedliwości (Dz. U. poz. 2330).

związane z działalnością Ministra Sprawiedliwości w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1068).

2. Dane są przekazywane do opracowania komórce organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, po dokonaniu kontroli kompletności i jakości danych, w postaci dokumentu elektronicznego zapisanego na elektronicznym nośniku danych.

§ 4. 1. Minister Sprawiedliwości przekazuje dane do badań naukowych na wniosek.

2. Wniosek o przekazanie danych do badań naukowych zawiera:

- 1) zwięzły opis celów badawczych oraz programu badań;
- 2) powody żądania danych wraz z uzasadnieniem;
- 3) zakres żądanych danych wraz z uzasadnieniem;
- 4) informacje umożliwiające wyszukanie żądanych danych w zbiorze.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2019 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 13 ustawy z dnia ... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. poz. ...). Zgodnie z tym przepisem Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia, sposób zamieszczania danych w Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz sposób przetwarzania danych zawartych w Rejestrze w tym również danych, o których mowa w art. 11 ust. 11 mając na uwadze potrzebę zapewnienia czytelności oraz przejrzystości danych prezentowanych w Rejestrze, łatwość jego użytkowania oraz konieczność zapewniania bezpieczeństwa przetwarzanych danych.

W § 1 projektowanego rozporządzenia określono zakres przedmiotowy rozporządzenia. W § 2 określono kryteria wyszukiwania podmiotu w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, tak aby – po pierwsze była to informacja łatwo dostępna, po drugie – wyszukanie miało charakter pewny. Kryteriami takimi są numer identyfikacyjny PESEL oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym. Wskazanie numeru PESEL lub KRS pozwoli w sposób szybki i łatwy ustalić, czy dana osoba figuruje w Krajowym Rejestrze Zadłużonych. W przypadku ich braku przyjęto inne dane umożliwiające identyfikacje takie jak numer paszportu i oznaczenie państwa wystawiającego paszport albo numer karty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej albo numer zagranicznym rejestrze albo zagraniczny numer identyfikacji lub identyfikacji podatkowej.

W § 3 ust. 1 określono sposób przekazywania danych do celów statystycznych poprzez wskazanie podmiotu, który w ramach Ministerstwa Sprawiedliwości opracowuje dane w celu dalszego udostępnienia w celach statystycznych. W ust. 2 określono sposób, w jaki ww. dane będą przekazywane komórce Ministerstwa Sprawiedliwości oraz zakres czynności poprzedzających przekazanie danych do celów statystycznych (kontrola kompletności i jakości danych).

W § 4 ust. 1 projektowanego rozporządzenia określono warunki, tryb i sposób przekazywania danych do badań naukowych. Wskazano, że dane te są udostępniane tylko i wyłącznie na wniosek oraz przekazywane przez Ministra Sprawiedliwości. Zgodnie bowiem z art. 1 ustawy delegującej to Minister Sprawiedliwości prowadzi Rejestr. Zgodnie zaś z art. 12 ust. 2 tej ustawy Minister Sprawiedliwości jest ponadto administratorem danych ujawnianych w Rejestrze oraz objętych treścią ogłoszeń.

W ust. 2 określono szczegółowe wymagania formalne dla wniosku o przekazanie danych do celów naukowych. Zgodnie z tym przepisem wniosek musi zawierać zwięzły opis celów badawczych oraz programu badań, powody i zakres żądania danych wraz z uzasadnieniem oraz informacje umożliwiające wyszukanie żądanych danych w zbiorze. Powyższe warunki przekazywania danych do badań naukowych pozwolą na weryfikację, czy żądanie danych faktycznie następuje do celów naukowych oraz czy zakres żądanych danych pokrywa się z zakresem prowadzonych badań.

Z uwagi na to, że ustawa nowelizująca wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2019 r. koniecznym jest, aby z tą datą weszło w życie przedmiotowe rozporządzenie.

Rozporządzenie nie wykonuje prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt nie podlega zaopiniowaniu przez właściwe instytucje i organy Unii Europejskiej ani przez Europejski Bank Centralny.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI¹⁾

z dnia

**w sprawie trybu zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym
obsługującym postępowanie sądowe**

Na podstawie art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23 z późn. zm²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1 Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) użytkownika – rozumie się przez to osobę fizyczną posiadającą konto w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe;
- 2) koncie – rozumie się przez to zbiór danych określających użytkownika wraz z zasobami systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, przyporządkowanymi do tego użytkownika;
- 3) nazwie użytkownika – rozumie się przez to niepowtarzalne i przyporządkowane do użytkownika dane wykorzystywane przez użytkownika do uwierzytelnienia w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, a w przypadku nazwy użytkownika konta służącego do wnoszenia pism procesowych w postępowaniu rejestrowym – podany przez użytkownika adres poczty elektronicznej;
- 4) haśle – rozumie się przez to poufne dane wykorzystywane przez użytkownika do uwierzytelnienia w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe;
- 5) uwierzytelnieniu – rozumie się przez to proces elektroniczny, który umożliwia identyfikację elektroniczną użytkownika w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe;
- 6) podpisie elektronicznym – rozumie się przez to kwalifikowany podpis elektroniczny albo podpis potwierdzony profilem zaufanym e-PUAP.

---

¹⁾ Minister Sprawiedliwości kieruje działem administracji rządowej – sprawiedliwość, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sprawiedliwości (Dz. U. poz. 2330).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 3, 5, 106, 138, 711, 848 i 1000.

§ 2. 1. Konto zakłada się w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, zwanym dalej „systemem teleinformatycznym”, na wniosek złożony za pośrednictwem tego systemu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera: imię lub imiona i nazwisko wnioskodawcy, a także jego numer PESEL, jeżeli został nadany, datę i miejsce urodzenia, numer dokumentu tożsamości, adres poczty elektronicznej oraz adres pocztowy do korespondencji.

3. Po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca określa nazwę użytkownika i hasło.

4. Warunki, którym odpowiada hasło, są udostępniane przez sąd za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

5. Konto zakłada się i udostępnia użytkownikowi po automatycznej weryfikacji imienia lub imion, nazwiska oraz numeru PESEL, jeżeli został nadany, z rejestrem PESEL.

6. Po założeniu konta i udostępnieniu go użytkownikowi, użytkownik może zmienić hasło za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

§ 3. 1. W postępowaniu wieczystoksięgowym wszczynanym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego konto dla notariusza, zastępcy notarialnego, emerytowanego notariusza, komornika, asesora komorniczego, naczelnika urzędu skarbowego lub zastępcy naczelnika urzędu skarbowego, przewodniczącego Komisji do spraw usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa, zwanej dalej „Komisją”, lub jej członka zakłada się w systemie teleinformatycznym na ich wniosek złożony poza systemem teleinformatycznym.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera: imię i nazwisko wnioskodawcy, a także jego numer PESEL oraz adres poczty elektronicznej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany przez notariusza, zastępcę notarialnego lub emerytowanego notariusza zawiera także dane kancelarii notarialnej, którą reprezentują, obejmujące jej: NIP, nazwę, adres pocztowy oraz adres poczty elektronicznej.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany przez zastępcę notarialnego lub emerytowanego notariusza zawiera także jego oświadczenie o wyznaczeniu ich, na podstawie art. 21 § 1 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz.U. z 2017 r. 2291, z późn. zm.), do zastępowania notariusza albo o upoważnieniu zastępcy notarialnego, na podstawie art. 76a § 2 tej ustawy, do wykonywania czynności notarialnych obejmujących

sporządzanie aktów notarialnych, ze wskazaniem czasu, na jaki to wyznaczenie albo upoważnienie następuje.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany przez komornika lub asesora komorniczego, zawiera także dane kancelarii komorniczej, którą reprezentują, obejmujące jej: identyfikator (GUID), NIP, nazwę, adres pocztowy oraz adres poczty elektronicznej.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany przez asesora komorniczego zawiera także jego oświadczenie o wyznaczeniu go, na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2015 r. poz. 790, z późn. zm.), zastępcą komornika, ze wskazaniem czasu, na jaki to wyznaczenie następuje. Do wniosku asesor komorniczy dołącza kopię zarządzenia prezesa właściwego sądu apelacyjnego o wyznaczeniu go zastępcą komornika.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany przez naczelnika urzędu skarbowego lub zastępcę naczelnika urzędu skarbowego zawiera także dane właściwego urzędu skarbowego, obejmujące jego NIP, nazwę, adres pocztowy oraz adres poczty elektronicznej.

§ 4. Wniosek niespełniający wymagań, o których mowa w § 3, pozostawia się bez rozpatrzenia, o czym zawiadamia się wnioskodawcę, wraz z podaniem przyczyny. Zawiadomienie doręcza się na adres pocztowy, o ile został wskazany we wniosku.

§ 5. 1. Konto, o którym mowa w § 3 ust. 1, zakłada się i udostępnia użytkownikowi po automatycznej weryfikacji danych notariusza, zastępcy notarialnego, komornika, asesora komorniczego, naczelnika urzędu skarbowego lub zastępcy naczelnika urzędu skarbowego z ich listą prowadzoną na podstawie – odpowiednio – art. 41a § 1 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie, art. 94a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji lub art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. poz. 1947 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 88 i 244).

2. Po założeniu konta notariusz, zastępca notarialny, emerytowany notariusz, komornik, asesor komorniczy, naczelnik urzędu skarbowego lub zastępca naczelnika urzędu skarbowego, przewodniczący Komisji lub jej członek otrzymują certyfikat dostępowy umożliwiający uwierzytelnienie w systemie teleinformatycznym.

§ 6. W postępowaniu wieczystoksięgowym wszczynanym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego konto zakłada się, jeżeli nie założono w systemie teleinformatycznym konta umożliwiającego składanie wniosków o wyszukanie ksiąg wieczystych w centralnej

bazie danych ksiąg wieczystych w trybie art. 364 ust. 8 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2013 r. poz. 707, z późn. zm.).

§ 7. 1. W postępowaniu wieczystoksięgowym wszczynanym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w przypadku gdy uczestnik postępowania zażądał w akcie notarialnym zawiadomienia go o wpisie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, konto zakłada się na wniosek osoby fizycznej, na której konto ma zostać doręczone zawiadomienie o wpisie, złożony za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

2. Konto, o którym mowa w ust. 1, jest zakładane automatycznie po uwierzytelnieniu osoby fizycznej przez zastosowanie posiadanego przez nią profilu zaufanego ePUAP.

§ 8. 1. Konto służące do wnoszenia pism procesowych w postępowaniu rejestrowym zakłada się na wniosek złożony za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca określa adres poczty elektronicznej oraz hasło.

3. Wnioskodawca podpisuje wniosek podpisem elektronicznym. Dane w zakresie tożsamości wnioskodawcy są pobierane z jego podpisu elektronicznego i automatycznie zapisywane na koncie.

§ 9. 1. Użytkownik niezwłocznie aktualizuje dane, o których mowa w § 2 ust. 2 i § 3 ust. 2–7, o czym poucza się go po udostępnieniu mu konta.

2. Użytkownik konta służącego do wnoszenia pism w postępowaniu rejestrowym aktualizuje dane w zakresie tożsamości użytkownika, a także może zmienić adres poczty elektronicznej oraz hasło. Do wniosku o aktualizację danych w zakresie tożsamości użytkownika oraz zmianę adresu poczty elektronicznej stosuje się odpowiednio § 7a ust. 3.

§ 10. 1. Konto udostępnia się użytkownikowi po uwierzytelnieniu, które następuje przez podanie nazwy użytkownika i hasła.

2. W postępowaniu wieczystoksięgowym wszczynanym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego uwierzytelnienie notariusza, zastępcy notarialnego, emerytowanego notariusza, komornika, asesora komorniczego, naczelnika urzędu skarbowego lub zastępcy naczelnika urzędu skarbowego, przewodniczącego Komisji lub jej członka następuje przez certyfikat dostępowy, o którym mowa w § 5 ust. 2.

3. W postępowaniu wieczystoksięgowym wszczynanym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego uwierzytelnienie użytkownika, któremu założono konto w celu

doręczenia uczestnikowi zawiadomienia o wpisie, następuje przez zastosowanie profilu zaufanego ePUAP.

§ 11. Do dnia 23 sierpnia 2016 r. przepisy § 3 ust. 1–4, § 4, § 5, § 8 i § 9 ust. 2 stosuje się odpowiednio do zakładania i udostępniania konta asesorowi notarialnemu.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2019 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

W porozumieniu

MINISTER CYFRZACJI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, z późn. zm.) dodanym przez ustawę z dnia o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (UC 96), zwaną dalej „ustawą nowelizującą”. Zgodnie z tym przepisem Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

W związku z propozycją uchylenia w ustawie – Kodeks postępowania cywilnego § 6 w art. 126, w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych wprowadzono delegację dla Ministra Sprawiedliwości do wydania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji rozporządzenia, które określi, tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym, za pomocą którego można wnosić pisma procesowe, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism. Wprowadzenie tej delegacji do ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych pozwoli na wykorzystywanie jednego konta do komunikowania się obywatela z sądem w różnych postępowaniach, w których będzie dopuszczalna możliwość komunikacji za pomocą systemu teleinformatycznego. W przeciwnym razie konieczne byłoby zamieszczenie w ustawie – Prawo upadłościowe i ustawie – Prawo restrukturyzacyjne odrębnej delegacji do uregulowania w drodze rozporządzenia tej kwestii. Przepisy Kodeksu postępowania cywilnego na gruncie ustawy – Prawo upadłościowe oraz ustawy – Prawo restrukturyzacyjne znajdują bowiem zastosowanie jedynie odpowiednio. Stanowi to przeszkodę do uregulowania w akcie wykonawczym wydanym na podstawie art. 126 § 6 k.p.c. trybu zakładania i udostępniania konta w postępowaniach upadłościowych i restrukturyzacyjnych.

Umieszczenie delegacji w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych zostało dokonane celowo i jest wyrazem dążenia ustawodawcy do zamieszczenia w jednym akcie wykonawczym uregulowań dotyczących zakładania konta dla wszystkich postępowań sądowych (cywilnych, rejestrowych, wieczystoksięgowych, upadłościowych, restrukturyzacyjnych), w których dopuszcza się komunikację elektroniczną.

W postępowaniu upadłościowym i restrukturyzacyjnym akta sprawy będą prowadzone w postaci elektronicznej. Tworzenie i przetwarzanie akt z wykorzystaniem technik

informatycznych dopuszcza już art. 53 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Norma zawarta w tym przepisie ma walor ogólny i nie ma potrzeby jej powtarzania w innych aktach prawnych.

Przepisy rozporządzenia powielają sprawdzone reguły dotychczasowego rozporządzenia obowiązującego przy zakładaniu i udostępnianiu konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

Z uwagi na to, że ustawa nowelizująca wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2019 r. koniecznym jest, aby z tą datą weszło w życie przedmiotowe rozporządzenie.

Rozporządzenie nie wykonuje prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt nie podlega zaopiniowaniu przez właściwe instytucje i organy Unii Europejskiej ani przez Europejski Bank Centralny.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu wnoszenia pism procesowych i składania dokumentów za pomocą systemu teleinformatycznego oraz w biurze podawczym sądu rejonowego

Na podstawie art. 216ac ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344 oraz z 2018 r. poz. 398 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) podpisie elektronicznym – rozumie się przez to podpis elektroniczny wymagany dla danego pisma w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego;
- 2) użytkowniku – rozumie się przez to osobę fizyczną posiadającą konto w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie upadłościowe;
- 3) uwierzytelnieniu – rozumie się przez to identyfikację użytkownika na potrzeby uzyskania przez niego dostępu do konta, w zakresie posiadanych uprawnień;
- 4) piśmie – rozumie się przez to pismo procesowe;
- 5) elektronicznym potwierdzeniu wniesienia pisma – rozumie się przez to zestaw danych jednoznacznie wskazujący wnoszone pismo, użytkownika, który je wniósł, oraz datę wniesienia pisma;
- 6) nazwie użytkownika – rozumie się przez to niepowtarzalne i przyporządkowane do użytkownika dane wykorzystywane przez użytkownika do uwierzytelnienia w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie upadłościowe oraz postępowanie w sprawach orzekania zakazu prowadzenia działalności gospodarczej;
- 7) zatwierdzeniu treści pisma – rozumie się przez to czynność użytkownika wytwarzającego pismo, powodującą brak możliwości zmiany treści pisma, w przypadku wnoszenia pisma przez współuczestników także czynności kolejnych użytkowników oznaczające akceptację treści pisma.

---

¹⁾ Minister Sprawiedliwości kieruje działem administracji rządowej – sprawiedliwość, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sprawiedliwości (Dz. U. poz. 2330).

§ 2. 1. Wniesienie pisma za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie upadłościowe oraz postępowanie w sprawach zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, zwanego dalej „systemem teleinformatycznym”, przez użytkownika następuje przez:

- 1) uwierzytelnienie użytkownika;
- 2) wprowadzenie treści pisma;
- 3) dołączenie załączników, o ile są one wnoszone;
- 4) opatrzenie pisma podpisem elektronicznym;
- 5) nieodwracalne zainicjowanie procedury uiszczenia opłaty sądowej za pomocą udostępnianego przez system teleinformatyczny mechanizmu zapewniającego identyfikację wnoszącego opłatę, o ile pismo podlega opłacie, a przepis szczególny nie stanowi inaczej.

2. Niezwłocznie po wniesieniu pisma użytkownik uzyskuje z systemu teleinformatycznego elektroniczne potwierdzenie wniesienia pisma.

§ 3. Do wniesienia pisma wymagającego łącznego współdziałania więcej niż jednej osoby, po utworzeniu pisma w systemie teleinformatycznym potrzeba także:

- 1) wskazania przez użytkownika tworzącego pismo w systemie teleinformatycznym sposobu reprezentacji oraz nazw użytkowników, którzy są uprawnieni do łącznego działania za stronę, i zatwierdzenia treści pisma przed jego wniesieniem;
- 2) ujawnienia pisma w systemie teleinformatycznym użytkownikom wskazanym w sposób określony w pkt 1;
- 3) zatwierdzenia treści pisma przez każdego z użytkowników, o których mowa w pkt 2.

§ 4. 1. Do wniesienia pisma wspólnie przez współuczestników sporu wymagane jest także wskazanie przez użytkownika tworzącego pismo w systemie teleinformatycznym nazw pozostałych współuczestników wnoszących pismo i zatwierdzenie treści pisma przed jego wniesieniem.

2. Przepisy § 3 pkt 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 5. 1. Wierzyciele, którym przysługują należności ze stosunku pracy, z wyjątkiem roszczeń z tytułu wynagrodzenia reprezentanta upadłego lub wynagrodzenia osoby wykonującej czynności związane z zarządem lub nadzorem nad przedsiębiorstwem dłużnika, należności alimentacyjne oraz renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci i renty z tytułu zamiany uprawnień objętych

treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę, mogą wnosić pisma oraz dokumenty z pominięciem systemu teleinformatycznego.

2. Wniosek o ogłoszenie upadłości może zgłosić dłużnik będący osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej. Do wniosku o ogłoszenie upadłości i innych pism oraz dokumentów składanych przez dłużnika stosuje się odpowiednio art. 216aa – Prawa upadłościowego. W przypadku, o którym mowa w art. 216aa ust. 1 – Prawa upadłościowego, wniosek o ogłoszenie upadłości składa się na formularzu.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2, mogą również wnosić wnioski lub składać oświadczenia i dokumenty w biurze podawczym każdego sądu rejonowego, przekazując ustnie treść wniosku lub oświadczenia pracownikowi biura podawczego oraz składając dokumenty sporządzone w postaci papierowej.

4. Pracownik biura podawczego wprowadza treść wniosku lub oświadczenia do systemu teleinformatycznego, podając imię, nazwisko oraz numer PESEL osoby przekazującej ustnie treść wniosku lub oświadczenia ustalone na podstawie dowodu osobistego albo innego dokumentu tożsamości, a także numer, rodzaj i oznaczenie organu wydającego dokument tożsamości. Wprowadzona do systemu treść wniosku lub oświadczenia podlega wydrukowaniu i podpisaniu przez osobę przekazującą ustnie treść wniosku lub oświadczenia oraz złożeniu do zbioru dokumentów. Wniosek lub oświadczenie wprowadzone do systemu teleinformatycznego podpisuje pracownik biura podawczego zgodnie z art. 216a ust. 1a – Prawa upadłościowego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

W porozumieniu

MINISTER CYFRZACJI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 216ac ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344 oraz z 2018 r. poz. 398 i ...) dodanym przez ustawę z dnia o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (UC 96), zwaną dalej „ustawą nowelizującą”. Zgodnie z tym przepisem Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób wnoszenia pism procesowych i składnia dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz w biurze podawczym sądu rejonowego. Wprowadzona do ustawy Prawo upadłościowe delegacja dla Ministra Sprawiedliwości do określenia sposobu wnoszenia pism procesowych i składnia dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz w biurze podawczym sądu rejonowego wynika z tego, że ustawa nowelizująca przewiduje całkowitą informatyzację postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych. Akta sprawy upadłościowej i restrukturyzacyjnej będą prowadzone w systemie teleinformatycznym, a orzeczenia sądu, sędziego-komisarza, referendarza i przewodniczącego są utrwalane wyłącznie w systemie teleinformatycznym z wykorzystaniem wzorców udostępnionych w tym systemie, co wynika z art. 219 ust. 1a p.u. oraz art. 197 ust. 1a p.r. System teleinformatyczny będzie dostępny za pomocą usług internetowych udostępnianych na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości na wzór rozwiązań przyjętych w elektronicznym postępowaniu upominawczym (por. § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 2009 r. w sprawie sposobu wnoszenia pism (Dz.U. poz. 1832). Dane zawarte w systemie teleinformatycznym będą przetwarzane w sposób umożliwiający ich wykorzystywanie w generowaniu projektów orzeczeń sądu, sędziego-komisarza, referendarza i przewodniczącego oraz w sposób, który usprawni sprawowanie kontroli nad przebiegiem postępowania przez sędziego-komisarza i wierzycieli. Osiągnięcie tego celu wymaga wprowadzenia możliwie szerokiego obowiązku składania pism i dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego z wykorzystaniem udostępnianych w systemie formularzy elektronicznych (art. 216a ust. 1 p.u., art. 196a ust. 1 p.r.). Tylko takie rozwiązanie zapewni rozpoznawalność przez system teleinformatyczny danych umieszczonych w określonych polach formularza i pozwoli na dalsze przetwarzanie tych danych. Zakłada się, że pisma oraz dokumenty niewniesione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego wbrew ustawowemu obowiązkowi nie wywołują skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma do sądu, o czym sąd

albo sędzia-komisarz poucza wnoszącego pismo albo dokument. Pouczenie nie jest wymagane jeżeli wnoszącym pismo jest tymczasowy nadzorca sądowy, zarządca przymusowy, syndyk albo organ, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio, a w postępowaniu restrukturyzacyjnym – nadzorca albo zarządca albo organ, do którego przepisy o nadzorcy albo zarządcy stosuje się odpowiednio (art. 216a ust. 1, art. 196a ust. 1 p.r.). Pismo oraz dokument niewniesione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego pozostawia się w zbiorze dokumentów.

Pismo procesowe oraz dokumenty wniesione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub uwierzytelnienia w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralność weryfikowanych danych w postaci elektronicznej, dostępny w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe (art. 216a ust. 1a p.u., art. 196a ust. 2 p.r.). Przy takim rozwiązaniu całość pism i dokumentów składanych przez podmioty będzie odbywała się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

W § 5 rozporządzenia zostają wprowadzone rozwiązania chroniące prawa określonych kategorii osób poprzez umożliwienie im składania wniosków poza systemem teleinformatycznym. Rozwiązania takie dotyczą wierzycieli, którym przysługują należności ze stosunku pracy z wyjątkiem roszczeń z tytułu wynagrodzenia reprezentanta upadłego lub wynagrodzenia osoby wykonującej czynności związane z zarządem lub nadzorem nad przedsiębiorstwem upadłego, należności alimentacyjne oraz renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci i renty z tytułu zamiany uprawnień objętych treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę oraz dłużnika/upadłego który nie prowadzi działalności gospodarczej. Dla tych osób pozostawiono możliwość składania pism i dokumentów w sposób tradycyjny tj. w postaci papierowej. Dla tych osób przewidziano dodatkowo możliwość składania wniosków i oświadczeń ustnie w biurze podawczym każdego sądu rejonowego. To drugie rozwiązanie ma na celu promowanie korzystania z systemu teleinformatycznego. Nie wykluczone bowiem, że osoba, która przekona się na ile sprawne i szybkie jest składanie pism i dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego przy kolejnym składaniu pisma skorzysta z tego systemu. To z kolei z czasem doprowadzi do ograniczenia liczby pism papierowych i znacznie ograniczy ilość pracy związanej z koniecznością przetwarzania tych pism. Przewiduje się, że w sądach

powinny powstać punkty informatyczne, w których osoby wskazane w § 5 ust. 1 oraz ust. 2 będą mogły samodzielnie, z pomocą pracownika sądu albo za pośrednictwem pracownika sądu w trybie określonym w art. 216aa p.u. oraz 196b p.r. wprowadzić treść wniosku albo oświadczenia do systemu teleinformatycznego.

Rozporządzenie nie wykonuje prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt nie podlega zaopiniowaniu przez właściwe instytucje i organy Unii Europejskiej ani przez Europejski Bank Centralny.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI¹⁾

z dnia

w sprawie trybu zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie egzekucyjne, za pomocą którego można wnosić pisma

Na podstawie art. 164a ustawy z dnia 22 marca 2018 r. – o komornikach sądowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 771 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) użytkownika – rozumie się przez to osobę fizyczną posiadającą konto w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie egzekucyjne;
- 2) koncie – rozumie się przez to zbiór danych określających użytkownika wraz z zasobami systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie egzekucyjne, przyporządkowanymi do tego użytkownika;
- 3) nazwie użytkownika – podany przez użytkownika adres poczty elektronicznej;
- 4) haśle – rozumie się przez to poufne dane wykorzystywane przez użytkownika do uwierzytelnienia w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie egzekucyjne;
- 5) uwierzytelnieniu – rozumie się przez to proces elektroniczny, który umożliwia identyfikację elektroniczną użytkownika w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie egzekucyjne;
- 6) podpisie elektronicznym – rozumie się przez to podpis elektroniczny wymagany dla danego pisma w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego;
- 7) użytkownika masowym – rozumie się przez to użytkownika komunikującego się z organem egzekucyjnym za pomocą przeznaczonego do tego celu własnego oprogramowania;
- 8) piśmie – rozumie się przez to pismo procesowe;

---

¹⁾ Minister Sprawiedliwości kieruje działem administracji rządowej – sprawiedliwość, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sprawiedliwości (Dz. U. poz. 2330).

- 9) elektronicznym potwierdzeniu wniesienia pisma – rozumie się przez to zestaw danych jednoznacznie wskazujący wnoszone pismo, użytkownika, który je wniósł, oraz datę wniesienia pisma;
- 10) zatwierdzeniu treści pisma – rozumie się przez to czynność użytkownika wytwarzającego pismo, powodującą brak możliwości zmiany treści pisma.

§ 2. 1. Konto zakłada się w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie egzekucyjne, zwanym dalej „systemem teleinformatycznym”, na wniosek złożony za pośrednictwem tego systemu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera: imię lub imiona i nazwisko wnioskodawcy, a także jego numer PESEL, jeżeli został nadany, datę i miejsce urodzenia, numer dokumentu tożsamości, adres poczty elektronicznej oraz adres pocztowy do korespondencji.

3. Po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca określa nazwę użytkownika i hasło.

4. Warunki, którym odpowiada hasło, są udostępniane przez sąd za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

5. Konto zakłada się i udostępnia użytkownikowi po automatycznej weryfikacji imienia lub imion, nazwiska oraz numeru PESEL, jeżeli został nadany, z rejestrem PESEL.

6. Po założeniu konta i udostępnieniu go użytkownikowi, użytkownik może zmienić hasło za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

§ 3. Użytkownik niezwłocznie aktualizuje dane, o których mowa w § 2 ust. 2, o czym poucza się go po udostępnieniu mu konta.

§ 4. 1. Wniesienie pisma za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie egzekucyjne, zwanego dalej „systemem teleinformatycznym”, przez użytkownika następuje przez:

- 1) uwierzytelnienie użytkownika;
- 2) wprowadzenie treści pisma;
- 3) dołączenie załączników, o ile są one wnoszone;
- 4) opatrzenie pisma podpisem elektronicznym;
- 5) nieodwracalne zainicjowanie procedury uiszczenia opłaty sądowej za pomocą udostępnianego przez system teleinformatyczny mechanizmu zapewniającego

identyfikację wnoszącego opłatę, o ile pismo podlega opłacie, a przepis szczególny nie stanowi inaczej.

2. Niezwłocznie po wniesieniu pisma użytkownik uzyskuje z systemu teleinformatycznego elektroniczne potwierdzenie wniesienia pisma.

§ 5. 1. Wniesienie pisma lub pism przez użytkownika masowego następuje przez:

- 1) utworzenie pisma lub pism z wykorzystaniem własnego oprogramowania przeznaczonego do komunikacji użytkownika z systemem teleinformatycznym obsługującym postępowanie egzekucyjne;
- 2) dołączenie załączników, o ile są wnoszone;
- 3) uwierzytelnienie użytkownika;
- 4) wprowadzenie pisma lub pism do systemu teleinformatycznego;
- 5) opatrzenie pisma lub pism podpisem elektronicznym;
- 6) nieodwracalne zainicjowanie procedury uiszczenia opłaty sądowej za pomocą udostępnianego przez system teleinformatyczny mechanizmu zapewniającego identyfikację wnoszącego opłatę, o ile pismo lub pisma podlegają opłacie.

2. Niezwłocznie po wniesieniu pisma lub pism użytkownik masowy uzyskuje z systemu teleinformatycznego elektroniczne potwierdzenie wniesienia pisma lub pism.

§ 6. Do wniesienia pisma wymagającego łącznego współdziałania więcej niż jednej osoby, po utworzeniu pisma w systemie teleinformatycznym potrzeba także:

- 1) wskazania przez użytkownika tworzącego pismo w systemie teleinformatycznym sposobu reprezentacji oraz nazw użytkowników, którzy są uprawnieni do łącznego działania za stronę, i zatwierdzenia treści pisma przed jego wniesieniem;
- 2) ujawnienia pisma w systemie teleinformatycznym użytkownikom wskazanym w sposób określony w pkt 1;
- 3) zatwierdzenia treści pisma przez każdego z użytkowników, o których mowa w pkt 2.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2019 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

W porozumieniu

MINISTER CYFRZACJI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 164a ustawy z dnia 22 marca 2018 r. – o komornikach sądowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 771 i ...) dodanym przez ustawę z dnia o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (UC 96), zwaną dalej „ustawą nowelizującą”. Zgodnie z tym przepisem Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie egzekucyjne, za pomocą którego można wносить pisma, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism.

Wprowadzona do ustawy o komornikach delegacja dla Ministra Sprawiedliwości do określenia trybu zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym odrębnej delegacji zamieszczonej w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.) wynika z tego, że postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika nie jest postępowaniem sądowym, a więc nie obejmuje go delegacja zamieszczona w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych. We wskazanej wyżej ustawie nowelizującej przyjęto zatem, że właściwe byłoby wydanie jednego aktu wykonawczego, w którym zostanie określony zarówno tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym jak również wnoszenie za jego pomocą pism procesowych.

W § 2 rozporządzenia określano ogólne zasady dotyczące trybu zakładania konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie egzekucyjne. Zasadą jest zatem, że konto zakłada się w systemie teleinformatycznym na wniosek złożony za pośrednictwem tego systemu. Wniosek ten zawiera: imię lub imiona oraz nazwisko, numer PESEL, jeżeli został nadany, datę i miejsce urodzenia, numer dokumentu tożsamości, adres poczty elektronicznej oraz adres do korespondencji. Po złożeniu wniosku wnioskodawca wskazuje nazwę użytkownika i hasło. Konto zakłada się i udostępnia po automatycznej weryfikacji imienia lub imion, nazwiska oraz numeru PESEL, jeżeli został nadany, w zbiorze PESEL.

Powyższe przepisy nawiązują do sprawdzonych reguł obowiązujących przy zakładaniu i udostępnianiu konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.

Określają one zakres informacji, które powinny być zawarte we wniosku o założenie konta, tryb składania tego wniosku oraz przewidują obowiązek weryfikacji podanych danych.

Podobnie w zakresie wnoszenia pismo za pośrednictwem systemu teleinformatycznego projektowane przepisy w większości nawiązują do sprawdzonych reguł obowiązujących przy wnoszeniu pism procesowych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.

W § 4 rozporządzenia określono sposób wniesienia pisma za pośrednictwem systemu teleinformatycznego przez użytkownika, a w § 5 przez użytkownika masowego.

W § 6 rozporządzenia określono „techniczne warunki” wniesienia pisma wspólnie w systemie teleinformatycznym.

Z uwagi na to, że ustawa nowelizująca wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2019 r. koniecznym jest, aby z tą datą weszło w życie przedmiotowe rozporządzenie.

Rozporządzenie nie wykonuje prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt nie podlega zaopiniowaniu przez właściwe instytucje i organy Unii Europejskiej ani przez Europejski Bank Centralny.